

2

מדינת ישראל

משרד הממשלה

310'

משרד

משרד הממשלה

הת"ש

מדינת ישראל
ארכיון המדינה

שם תיק: התשובות - (המשך מתיק מספר 1)

307/2-א

מזהה פנימי

מזהה פריט R0003k1g

תאריך הדפסה: 14/07/2020

כתובת: 3-312-1-3-1

מחלקה

מס' חוק מקורי

חזכירות הממשלה

סגן ראש מ"מ

סמ"ד
למשך 2 שנים 3

סדר יום
הועדה להסדרת
ג' במסגרת המל"ה - 1/12/71

במסגרת המל"ה:
ג' גלילי - יו"ר, א. ארז, מ. חזבי, א. יריב,
מ. פרי, ח. י. גדות, מ. קול, ה. רוזן, י. רפאל.
בפרט המל"ה:
י. ארון, י. חר, א. ידליץ, א. עופר,
י. רבינוביץ.

במסגרת המל"ה המסבירה היהודית:
מ. בראון, ר. ויץ,
ח. פינקלשטיין, י. קלארמן,
מ. קרונה, א. ספקר, ג. ספירא.

בפרט המל"ה המל"ה היהודית:
מ. ספירא, א. ל. דולצין, ר. יגלום,
מ. קירנבלום.

המחפיר בויס	ג. אבנר	-	חזכיר הממשלה
	י. אבנר	-	מחיר הטיכון
	ד. אבנר	-	לשכת חסר י. גלילי
	א. כירי	-	מינהל מקרקעי ישראל
	ה. דיכון	-	מחיר החוץ
	ר. זאב	-	מחיר ראש הממשלה
	א. בויס	-	מחיר האוצר
	מ. ניר	-	מחיר הבטחון
	מ"ל א. חלה	-	לשכת חר הבטחון

מחפירי בויס המל"ה
היובנות היהודית:
י. אדנווי, י. צור, י. ספירא.

א. לירנברק - חזכיר הועדה

רדד הירד:
המ/3. הודעה על בחירות
המ/1. הודעה על הבטחון
המ/5. מפעלי המידע בבקשה-הירדן
2/4
5/4
16/4

7. הודעה

בפרוטוקול זה 24 דפים.

המ"מ: א. לירנברק

השר י. גלילי : אני פותח את הישיבה. אני מברך את חברי הוועדה

את חברי הוועדה החדשים מקרב הממשלה.

כוונתי לשר המשפטים - ח. צדוק ולשר הדתות י. רפאל, שלא נימנו

עם חברי הוועדה עד כה, והם הצטרפו לעבודתנו, ואני מברך אותם בכך.

הח/3. הודעה על נחל-ים.

השר י. גלילי : אני רוצה להביא לידיעת ועדת השרים, הוועדה

הבין-מוסדית, כי בנחל-ים תופסק כל

הפעילות האזרחית, מהימים האלה ואיל..

יודעים, כי בשעתו, אני הודעתי על דעת רה"מ, וגם הבאתי זאת לידיעת

חברי ועדת השרים, כי אין אנו רואים, בנחל-ים, הנאים להקמת ישוב של

קבע. כתוצאה מכך, חייבנו את המחלקה להתיישבות של הסוכנות היהודית,

להודיע לכל איש בנחל-ים, כי הוא מודע לכך, שאין החלטת על הקמת

ישוב של קבע במקום. לעומת זאת, אנו עודדנו את החברים הנוגעים

בדבר, לסייע לאנשי הדיג להאחז, וכשהגיע קליטת הדייגים לכלל משבר,

חזרנו ועודדנו אותם, גם בכספים וגם בעידוד אחר. זה כבר המשבר

השלישי, ודומני כי זהו המשבר שממנו לא יקום יותר מאחז אזרחי במקום,

כיוון שהם אינם מצליחים להתגבר על חוסר אפשרויות הקיום במקום.

במקום ישאר רק המאחז הצבאי. אני מצטער על כך, רק בגלל שאין

טעם עכשיו לנטוש מאחז אזרחי זה, גם אם לא החלטנו על הקמת ישוב

של קבע במקום. אבל אחרי שהתקיימה עם אנשי החטיבה להתיישבות

של ההסתדרות הציונית, אינני רואה לזה תקנה, והרי אני מביא זאת

לידיעתכם.

אני חוזר ומזכיר לידיעת חברי הוועדה, כי

מבחינה צבורית ומדינית, אף פעם לא נתקבלה החלטה על הקמת ישוב

של קבע בנחל-ים, וכל נסיון להציג זאת כנטישת ישוב, יהיה בלתי

צודק וכוזב.

השר י. רפאל :

כיצד הגיבו האנשים לאחר שהועברה להם הודעה מחלקת ההתיישבות של הסוכנות.

השר י. גלילי :

זו היתה החלטת האנשים.

מר י. אדמוני :

בנח"ל ים, היה עד לפני 2 *חדשים, גרעין

שישב שם תקופה די ממושכת. הוא עזב את

המקום לפני חדשיים וגרעין חדש ביקש להתאזר במקום לצרכי דיג.

הוא היה במקום מספר שבועות, וחודיע לנו, כי לאחר אספה כללית של

חבריו, הם החליטו לנטוש את המקום - וזו הסיבה לנטישת המקום.

השר י. רפאל :

זה לא מקום חדש. שם נעשו נסיונות במשך שנים

מלכתחילה, כשעלו למקום, מה היתה הכוונה?

כשאני הייתי * במקום, הוסבר לי, כי משקיעים שם אמצעים על-מנת לעשות

שם ישוב של קבע. אם כך, האם העניין לא נבדק ע"י אלו שהחליטו כי אין

שם מקום לישוב, ומה היו ההשקעות באותו המקום. עד כמה שאני התרשמתי,

היו שם השקעות ניכרות. באיזה שלב הובהר כי אי-אפשר להקים שם ישוב?

השר י. גלילי :

אני לא כיהנתי בהפקיד יו"ר ועדת השרים הזו

כשעלו לנחל-ים, אבל יש מה הערות שלא אלה

שהיו באותו מעמד. עוד ב- 18.12.72, היתה הודעה של שר הבטחון דאז,

כי אין הוא רואה הקשר בהמשך של קיום פעולות אזרחיות במקום.

ובאוקטובר 74, כשעלתה לשם, כפי ששמענו מפי אדמוני, קבוצת *דייגים,

הרי כל אחד מהם חתם על הודעה, כי הוא מודע לכך שאין החלטה על הקמת

ישוב קבע במקום. מאחז, אך לא ישוב קבע, וככל שהגופים המוסמכים

יחליטו על כך, יהיה עליו לפנות ללא הנאים.. אבל אנו היינו ממשיכים

לכלכל את הישוב, במבמה מסויימת של המשך ההאחזות שם, אילו היה

שם גרעין שהיה רוצה לחיות במקום, אך הנסיונות לא עלו יפה, והנסיון

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

השר י. גלילי

האחרון אף הוא לא עלה יפה, וכיוון שהגרעין אינו מוכן להשאר במקום, הרי אנו רואים את הפעילות האזרחית שם, כבאה על סיומה. לא שאנו החלטנו לסיים את הפעילות הזו, ועקבל כך הגרעין עוזב, אלא ששם שלאחר מספרים אחרים, הגיע הגרעין שם למשבר הסופי.

השר י. רפאל :

אני מבין כי זה עניין של נסיון שנכשל?

השר י. גלילי :

בהחלט, היה נסיון לקיים שם קבוצת דייגים, לא פישוט של קבע, נסיון שנעשה פעמיים - שלוש ובא על כשלוננו, וכיוון שעלולים להיות לזה פרושים מדיניים, מצאתי לנכון להביא זאת לידיעה חברי הועדה ולהעמיד את הדברים על דיוקם.

מר י. קלארמן :

אין לי מה להוסיף, אלא רק לומר, כי הגרעין עצמו קבע כי זה כשלוננו.

השר מ. חזני :

האם אי-אפשר להשפיע על האנשים כי ידחו את נטישת המקום למספר שבועות? הייתי ממליץ לעשות זאת עד שנדע איך אנו עומדים עם המצרים.. כי על-אף ההודעה הזו, הדבר יתפרש בעיני המצרים וגם בעיני חלקים גדולים בציבור, כפינוי מקום לקראת נסיגה מהאזור. בשל זאת אני אומר, כי אם אפשר לדחות זאת למספר שבועות, זה היה רצוי.

השר י. גלילי :

שום פרוש כזה לא יכול להנתן, כי צה"ל מחזיק במקום האחרון כקודם, אלא אם כן, יהיו פכמה יהודים אשר יתנו לדבר הזה פרוש מרושע, ואז נעמיד אותם על דיוקם של דברים.

100-100000-100000

100-100000-100000
100-100000-100000
100-100000-100000
100-100000-100000
100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

השר מ. חזני : זה שצה"ל מחזיק שם, זה לא חשוב, לאלה שירצו לפרש זאת כך.

מר י. אדמוני : החברים קיצרו את תקופת הנסיון שלהם, בגלל מעובדה כי עכשיו יש עונת שפל בדיג, ובעצם, סוגרים את הימח ל-2 חדשים. והם אמרו כי היות והם לא מסוכנעים כי הם יוכלו להמשיך להיות שם אחרי 2 חדשים, הם לא מוכנים לעבור שם את תקופת השפל ולהשארות במקום אין משמעות בשבילם.

השר י. גלילי : וכאן, אנו גם איננו בטוחים כי נוכל להמשיך להשקיע שם סכומים כאלה.

מ ח ל י ט י ם : הועדה להתיישבות רוסמת לפנייה כי מאחר שאנשי קבוצת הדייג החליטו להפסיק את פעילותם - תיפסק הפעילות האזרחית בנחל-ים. בנחל-ים ישאר המאחז הצבאי.

הח/4. הודעת שר הבטחון

השר ש. פרס : אני רוצה להגיד מילה אחת של הקדמה, ולאחר מכן למסור הודעה. אין ספק, שאחד המקומות הרגישים ביותר במפת העתיד של הארץ, זו ירושלים ובנותיה. וזו קצת אשלייה לחשוב כי ירושלים שוקטת על שמריה. מתרחשים כאן כל הזמן דברים. הפיתוח המואץ של ירושלים גרם לכך, שהרבה חושבים שאינם יהודים

1. Introduction

The purpose of this study is to investigate the effects of

the following factors:

2. Methodology

The study was conducted using a combination of qualitative and

quantitative methods. Data was collected from a sample of

participants who were selected through a random sampling process.

The data was then analyzed using statistical software to identify

any significant differences between the groups.

3. Results

The results of the study indicate that there is a significant

relationship between the variables.

4. Conclusion

In conclusion, the findings of this study suggest that

further research is needed to explore the underlying mechanisms.

5. References

The following references were consulted during the course of the

study and are listed below.

6. Appendix

7. Notes

The following notes provide additional information regarding the

data and the analysis process.

8. Summary

This summary provides a brief overview of the key findings of the

study and the implications for future research.

9. Conclusion

The study has identified a clear relationship between the variables

and has provided valuable insights into the underlying processes.

10. References

The following references were consulted during the course of the

study and are listed below.

11. Appendix

הממשלה, המדינה והסוכנות, עשו לא מעט מאמצים, הן בתוך ירושלים והן בסביבתה, בהם, ההחלטה להכנס למעלה האדומים, שלמען שלום בית, אמנע מתאור התכנית שם, אבל אפשר להגדירה כמחנה עבודה.

השר י. גלילי :

הממשלה החליטה כי במעלה האדומים יוקם אזור תעשייה לירושלים.

השר ש. פרס :

כמו כן, יש בית-ספר שדה בבית-ג'אלה, אשר צופה על פני ירושלים מדרום. ולפי דעתנו, ולפי דעת רה"מ, צריך להקים מאחזים נוספים ב-2 מקומות נוספים בסביבת ירושלים: האחד בכוכב השחר.

מב מ. נצר :

כוכב השחר נמצא על גבעה השולטת בגובה של 1,200 מטר מעל אזור בקעת הירדן, במרחק של 9-10 קילומטר מירושלים. מבחינה בטחונית, אני רוצה להעיר כי ציר התנועה העיקרי שלנו לבקעת הירדן, עובר כאן, ובמקרה שהפרוצה פעולות איבה, הכביש הזה חשוף למרבמות ונק"ל. על כן, החלטנו לפתח מסלול כביש בגב ההר, כדי שנוכל להעתיק כוחות ממקום למקום, מבלי שיהיו חשופים לירי הירדני האפשרי. הכביש הזה יעלה לנו 30 מליון ל"י ואולי למעלה מזה. כוכב השחר הוא המקום הגבוה ביותר מעל הבקעה - 1,200 מטר מעל הבקעה ו-800 מטר מעל פני הים. הוא מהווה משלט ממדרגה ראשונה. ביסודו של דבר, האזור שם חשוב מכל התיישבות, ואנו רוצים להקים שם מאחז צבאי.

המקום השני הוא תקוע, הנמצא בדרך לחברון, וגם שם אנו רוצים להקים מאחז. (מאחז צבאי, הווה אומר, נח"ל, במסגרת מערכת הבטחון ועל אחריות משרד הבטחון). בתקוע יש שטח של 1,000 דונם אדמה טרשים, אדמה שאנו רוצים להכשיר אותה. תקוע נמצאת במקביל לגוש - עציון, הרודיון והכפר חלחול, על הדרך החולכת לחברון.

The first part of the report is devoted to a description of the work done during the last year. It is divided into two main sections, the first of which deals with the work done in the laboratory and the second with the work done in the field.

The work done in the laboratory is described in the first section. It is divided into two main parts, the first of which deals with the work done in the laboratory and the second with the work done in the field.

The work done in the field is described in the second section. It is divided into two main parts, the first of which deals with the work done in the field and the second with the work done in the laboratory.

The work done in the laboratory is described in the first section. It is divided into two main parts, the first of which deals with the work done in the laboratory and the second with the work done in the field. The work done in the field is described in the second section. It is divided into two main parts, the first of which deals with the work done in the field and the second with the work done in the laboratory.

The work done in the field is described in the second section. It is divided into two main parts, the first of which deals with the work done in the field and the second with the work done in the laboratory. The work done in the laboratory is described in the first section. It is divided into two main parts, the first of which deals with the work done in the laboratory and the second with the work done in the field.

השר ש. פרס :

המקום כרגע הוא ריק, אבל ברור לנו כי השטח לא יישאר ריק לנצח, כאשר בידנו להחליט

מי יאייש אותו, אבל לא אם ישבו שם או לא. אנו בינתיים נעלה לשם מאחזים צבאיים, אבל יחד עם זאת, מחלקת התיישבות, בפרק הזמן הדרוש, תבדוק את אפשרויות התיישבות.

מבחינת השטח הנמצא בידנו, באזור ההוא, הרי

בבית ג'אלה יש בית-ספר שדה, אשר יושב על כמה עשרות דונם וצומח על ירושלים. יש עוד כ-60 דונם שעליו היה קיים מחנה הלגיון הערבי, אשר לפי דעתנו, יש להוסיף אותם לביה"ס, על-מנת לאפשר לו התבססות והרחבה. וכך יש לנו באזור ירושלים 8 מקומות : מעלה האדומים, כוכב השחר, הקוע, בית-ג'אלה .

השר מ. חזני :

מה המקור למי שהיה לכוכב השחר?

השר ש. פרס :

אנו בודקים אפשרות של הבאת מי שהיה מואדי פרע.

פרט למקומות שהזכרתי, יש עוד 2 מאחזים

צבאיים שאנו מקימים באזור ירושלים - האחד - ימ"ח ליד מעלה האדומים. והשני - מחנה של חיל הקשר ושל ח"א בבעל הצור.

השר מ. קול :

אני מציע, קודם כל, כי חברי הועדה יבקרו

במקומות, לפני שיערך כאן דיון. אינני

רוצה לרוץ בנושא זה בחטף, עפ"י מה שפה מתארים במפות.

דבר שני - אני מבקש להביא את העניין לישיבת

הממשלה, כי זו החלטה מדינית, ואין מקום לוועדה שרים לענייני התיישבות להחליט על זה.

Section 1

1. The purpose of this document is to provide a comprehensive overview of the current status of the project and to identify the key areas that require further attention. The information presented herein is intended for the use of management and other stakeholders who are involved in the project.

2. The project has made significant progress since the last report, and it is anticipated that the remaining tasks will be completed by the end of the year. However, there are several areas that require further attention, including the need to improve the quality of the data and to ensure that the project is completed on time.

Section 2

3. The project has made significant progress since the last report, and it is anticipated that the remaining tasks will be completed by the end of the year. However, there are several areas that require further attention, including the need to improve the quality of the data and to ensure that the project is completed on time.

Section 3

4. The project has made significant progress since the last report, and it is anticipated that the remaining tasks will be completed by the end of the year. However, there are several areas that require further attention, including the need to improve the quality of the data and to ensure that the project is completed on time.

5. The project has made significant progress since the last report, and it is anticipated that the remaining tasks will be completed by the end of the year. However, there are several areas that require further attention, including the need to improve the quality of the data and to ensure that the project is completed on time.

השר מ. חזני :

יש לי הערה לסדר ביחס להצעתו השנייה של השר מ. קול, להביא זאת לממשלה - אני לא חדש בועדת השרים, ואני יודע כי הנוהל הוא תמיד אחר - הועדה, או שהיא אינה מחליטה, או שהיא מחליטה ברבקולות, כאשר כל חבר שדעתו דעת מיעוט, או דעת יחיד, יכול לערער על כך בפני הממשלה.

השר ש. רוזן :

בכותרת כתוב : "הודעת שר הבטחון", כלומר, אנו לא דנים ולא מחליטים כאן. זה עניין של מסדר הבטחון, ובאמת הוא שייך לממשלה. כלומר, אנו רשאים לערער על כך בממשלה. אבל אני לא רוצה שיחשבו, שיש בעצם ההודעה שהושמעה, איזו שהיא הקדמה לדיון האם יש צורך במאחזים צבאיים או לא, בועדת השרים. אם יש צורך בהתיישבות, יש מה לדבר מבחינת התיישבותית, כלכלית ומדינית. אני חושב שהיום זו היתה בבחינת קבלת אינפורמציה - וזה יותר טוב מאשר לא מקבלים. כי מבקשים לפעמים לדעה דברים שעה לפני שתיים-עשרה, ולא מקבלים אותם, כך שזה טוב שנתקבלה אינפורמציה. אני רק איני רוצה שתפורסם כאן חוות דעת, ואני מציע שנבדוק וגברר זאת בממשלה.

השר ח. צדוק :

אני, כחבר חדש, הייתי רוצה הבהרה. מתוך הדברים שהביא לפנינו שר הבטחון, לא ברור לי מהם הדברים שהם בסמכותו והם מובאים כאן לידיעה בלבד, ומהם הדברים הטעונים אישור ואשר מובאים כאן לדיון והחלטה.

באשר לדברים המובאים כאן לדיון והחלטה, אני מבקש לנהוג כמקובל בועדות שרים. כלומר, שלדיון יובא מסמך המפרט מהי הכוונה לעתיד, מהו הביסוס התקציבי וכל השאר.

השר י. גלילי :

אני ביקשתי בתחילה להבהיר, אבל נכנעתי לבקשת השר קול ונתתי לו אפשרות להציע לסדר. לפי דעתי, שר המשפטים הציג שאלה נכונה, שעליה אי-אפשר לענות

Page 10, Item 1 The above information was obtained from a confidential source who has provided reliable information in the past. The source has provided information that is consistent with the information obtained from other sources. The information is being provided for your information.

Page 11, Item 1 The above information was obtained from a confidential source who has provided reliable information in the past. The source has provided information that is consistent with the information obtained from other sources. The information is being provided for your information.

Page 12, Item 1 The above information was obtained from a confidential source who has provided reliable information in the past. The source has provided information that is consistent with the information obtained from other sources. The information is being provided for your information.

Page 13, Item 1 The above information was obtained from a confidential source who has provided reliable information in the past. The source has provided information that is consistent with the information obtained from other sources. The information is being provided for your information.

לפי התקדימים, כי לא היה תקדים לזה, אבל אפשר לענות לפי השכל הישר. אילו היה העניין הבלעדי של ההחלטה על הקמת 2 מאחזים צבאיים - הרי זה בסמכותו של שר הבטחון, והוא אינו צריך להביא את זה, לא לוועדה שרים לענייני התיישבות וגם לא לישיבת הממשלה. אבל הכוונה היא, כי בעתיד חוקם כאן התיישבות. על כן נדברתי עם רה"מ וסיכמנו כי תמסר עלכך הודעה (לא נדרשת כאן כל החלטה) לוועדה שרים לענייני ~~הממשלה~~ התיישבות, ובמידה ויש שרים המערערים על ההחלטה הזו, מבחינת מקומות התיישבות, אז הם רשאים לבקש דיון והחלטה פה. לא כל שכן, שהם רשאים לעורר זאת בישיבת הממשלה. זה למעלה מכל ספק. אני חוזר ומבהיר, כי אני חושב שנתגלחה הנקודה הרבה זמן לפני השעה שתיים - עשרה, בכך שביקשנו את שר הבטחון להביא את ההודעה הזו לישיבת ועדה שרים לענייני התיישבות, על-מנת שהמגמה הזו תהיה ידועה, ועל מנת שועדת שרים לענייני התיישבות לא תעמוד אח"כ בפני כל מיני ~~פחדים~~ פחדים מסולפים שעלולים לתת לזה בחוץ. לכן רשמנו פה כי ההודעה של שר הבטחון מובאת על דעת רה"מ. והיות ויש פה אלמנט מדיני, קיבלתי הבוקר מכתב דחוף משר החוץ האומר: "למרבה הצער מתברר לי שלא יעלה בידי להשתתף בישיבת הבוקר. אבקש להודיע לחברי הועדה כי אני תומך בהחלטה מבחינת כוכב השחר ותקוע, ואבקש לצרף את קולי בעתיד, אם יעמוד הנושא להצבעה".

אנו לא מביאים את הנושא להצבעה. אנו רק מביאים לידיעת חברי הועדה, כי שר הבטחון החליט על הקמת 2 המאחזים הללו, כאשר כרוכה בזה גם מגמה התיישבותית. הנושא יבדק, וכפי שנאמר, יבחחנו אפשרויות התיישבויות בכל אחד משני המקומות הללו, כאשר תוך חדשים אחדים, יובא הנושא האם לפתח את 2 המאחזים האלה להמחזיות התיישבויות, להחלטה.

אם החברים מסתפקים בהודעה הזו, יפה, ואם

אם רוצים לקיים דיון, נקיים דיון.

השר מ. קול :

הצגת העובדות, לדעתי, לא מדוייקת, ולכן
אני מבקש לומר משהו.

השר א. אונן :

אני מבין, בענין המאחזים, כי זה מאחז
בטחוני, ואין שם שום דבר אחר. דבר זה,
בתחלת חלוי בשיקול דעתו של שר הבטחון, והוא המכריע פה, ואני לא
חושב שזה היה מחייב איזו שהיא הודעה לוודעת שרים לעניני התיישבות.
אולי, כדי למנוע כל מיני פרושים לא נכונים. לכן, אינני מציע לקיים
דיון בנושא הזה, אלא לקבל את ההודעה כפי שהיא ולהודיע כי רשמנו
אותה לפנינו. רק במידה ושר הבטחון יחשוב כי יש להפוך זאת להתיישבות
של קבע, הרי אז גם לשר החקלאות יש מה לומר, וגם לשם התיירות, ויהיה
צורך לבדוק האם יש מקום להקים שם התיישבות ומה משמעות הענין. אך
עדיין לא נכנסנו לכך ולא נעשתה שום בדיקה בנושא הזה.

השר י. רפאל :

איני חושב שצריך היה להודיע כאן על המגמה,
אך כמובן, לאחר שהודיעו, אני מברך על
המגמה הזו. ואם יבוא היום ונצטרך להחליט בנוגע לישוב, אני מעריך
כי יחליטו על כך בחיוב גם אלה שאינם בעד התנחלויות רבות ומרחיקות
לכת באזור ירושלים. הלוואי ויהיה שם מקום וקרע. נדמה לי שאיש
לא יתנגד לזה.

השר ש. רוזן :

אני כן מסתייג.

השר י. רפאל :

עד כמה שאני יודע את עמדתך, אתה לא צריך
להסתייג. לוא היו דנים על הר שכם, אני
מבין שהיה פה מקום לויכוח, אבל השאלה הזו אינה עומדת עכשיו על
הפרק. כאשר אנו עוד לא יודעים האם יש שם קרקע ומים וכשיחבשל
משהו, זה בוודאי יובא לדיון. היום צריך רק לשמוע ולא להתווכח כאן
על המגמה. היום זו רק מגמה, אבל אם יש מגמה, אם יחכן שבמשך
זמן נוכל לעשות שם דבר מה.

השר י. גלילי :

זה ענין של חדשים אחדים.

השר י. רפאל :

כן, אבל זה כפרוש בסמכותו של שר הבטחון להחליט על המאחזים.

השר י. קול :

לפי דעתי, היו"ר לא דיוק. אין זה נכון כי שר הבטחון אינו צריך לבוא ולממשלה ולהגיש לה הצעה, בה יאמר כי הוא רוצה להקים מאחזים כאלו ואחרים ובמקומות כאלו ואחרים. זה ענין של השקעה כספית ובטחונית ופעולה מדינית ובטחונית. ואני זוכר ששר הבטחון הקודם הגיש לממשלה הצעה על הקמת מחנות צבא ליד הערים, ואח"כ הסתלק מהענין, כי לא היתה לכך תמיכה. אבל דבר כזה היה מונח על שולחן הממשלה בשעתו.

השר י. גלילי :

הוא הציע להקים מרכזים עירוניים, לא מחנות צבא.

השר ש. פרס :

המחנות הוקמו.

השר מ. קול :

מה שהוקם היה באישור הממשלה. לכן, לאור נסיוני בממשלה, צריך להביא דברים אלה לאישור הממשלה. והוא לא צריך בכלל להודיע על כך.

דבר שני - אני לא נקטתי מה שום עמדה לגופו

של דבר, כי לענינים כאלו אני נוהג להתייחס ברצינות, ואיני חושב -פה צריך למכור חתול בשק. אז קודם כל, אני רוצה לראות את המקומות האלה ולשמוע את הסברי שר הבטחון. אין לי ספק, שעל הקמת הקוץ דיברו כבר במשרד הבטחון, והיו כבר התייעצויות עם רח"מ, והשר הילל בוודא היה שותף לכך. לכן אני חושב, שאני רשאי, גם כחבר ממשלה וגם

1. Introduction

The purpose of this report is to provide a comprehensive overview of the current state of the project and to identify the key challenges and opportunities for the future.

2. Objectives

The primary objective of this project is to develop a robust and scalable system that can handle the increasing volume of data and transactions. Other objectives include improving the user interface and enhancing the overall performance of the system.

3. Scope

The scope of this project is limited to the development and implementation of the core system components. It does not include the development of peripheral systems or the integration of existing systems. The project will focus on the development of a new database system, a new user interface, and a new set of business logic rules. The project will also include the development of a new set of reports and a new set of administrative tools.

4. Methodology

The methodology used in this project is a combination of the Waterfall model and the Agile model. The Waterfall model is used for the initial planning and design phases, while the Agile model is used for the development and testing phases.

5. Results

The results of the project are as follows:

6. Conclusion

The project has been completed successfully and the system is now in operation. The system has met all the objectives and is capable of handling the increasing volume of data and transactions. The user interface has been improved and the overall performance of the system has been enhanced.

The project has also identified several key challenges and opportunities for the future. The challenges include the need for a more robust database system, the need for a more scalable user interface, and the need for a more efficient set of business logic rules. The opportunities include the potential for a new set of reports, a new set of administrative tools, and the potential for a new set of peripheral systems.

כחבר ועדת שרים לענייני התיישבות, ללמוד את הדברים האלה ולדעת אותם באופן יותר יסודי, ולא בחטף. בעניינים בטחוניים, אסור לנו לנהוג כך, ובם לא נהגנו כך בעבר.

השר ש. פרס : אנו לא עושים זאת בחטף, אנו שמים זאת על השולחן.

השר מ. קול : אתה רשאי לשים זאת על השולחן, אבל אני רוצה ללמוד, להכיר ולדעת יותר מה עומד מאחרי הדברים האלה. לכן אני, קודם כל, איני רוצה לרשום מה הודעה, כי לרשום הודעה, זה כאילו לאשר - כך הסביר זאת השר גלילי בישיבת הממשלה האחרונה בהקשר להקמת הועדה של שר האוצר - ואם רוצים לרשום זאת ולאשר, בצורה כזו כפי שזה הובא כאן, אני רוצה להביא זאת לדיון בישיבת הממשלה הבאה.

אם זו רק אינפורמציה שלא מבקשים לרשום אותה, אז תתן אפשרות לחברי הועדה ללמוד את הדברים באותה היסודיות שלמדו אותם אלה שהביאו אותה, ואז יתקיים על זה דיון בישיבת הבאה.

השר ח. צדוק : האם קיימת באיזו מסמך הגדרה מדוייקת, בתחום שאנו דנים בו, מה נהוג לסמכותו של שר הבטחון ומה חורב מסמכותו? חשוב כי נדע זאת לעתיד.

דבר שני - אמר קודם השר רוזן, כי מוטב שנמסרה אינפורמציה מאשר היא לא נמסרת. אני לא בטוח כי זה תמיד נכון. כי מסירת אינפורמציה על נושא שהוא כביכול לא מסומן + במסמך הועדה הזו, כשהועדה שומעת, ופורמאלית, רושמת או לא, זה יחשב כחריג מסמכותה, ואח"כ אפשר יהיה לתרץ זאת כמעין אישור הועדה.. אני, כחבר הועדה הזו, מבקש שלועדה הזו יובאו דברים, שהם, מבחינה אופרטיבית בתחום הסמכות וההחלטה של הועדה הזו.

ודבר שלישי - הרי ועדות השרים והממשלה אינם

מחליטות על מגמות. הן יכולות לדון על מגמות, אבל אח"כ הן מחליטות
החלטות אופרטיביות ליישום המגמות הללו. השיקולים למיקומו של מאחז
צבאי, הם בטחוניים - צבאיים, כאשר המיקום בלבד יכול להיות מושפע
ע"י שיקול התיישבותי שהוא חורג מהמסגרת של השיקול הבטחוני - צבאי -
ואני לא יודע מהו משקלו של השיקול ההתיישבותי ושל המגמה ההתיישבותית,
בקביעת מקומו של המאחז הזה. המשטוש הזה בין דבר שהוא בסמכותו של
שר הבטחון, לבין דבר שאנו צריכים להחליט עליו פה, הוא מפריע לי,
והייתי רוצה כי נגיע לבהירות.

מר א. שנקר :

לאור הדברים שאמר כאן שר המשפטים, הייתי

רוצה להפריד בהחלטתה של שר הבטחון, בין
החלטה אחת לשניה, או בין חלק אחד לשני. החלק הראשון זו ההודעה,
כאשר החלק השני מדבר על כך שיבדקו את האפשרויות ההתיישבותיות.
השאלה היא רק - מי בוחן את האפשרויות ? ואם אומרים שאנו לא מחליטים
על העניין הזה, עד שמשפטים שמשחררים לנו איזו הצעת החלטה, ומצד
שני אומרי כי יבחנו, מי יבחן ? אני מציע כי נלך לפי הדרכים בהן
הלכנו עד עכשיו, כלומר, מחלקת ההתיישבות ומשרד החקלאות הביאו הצעה,
היה דיון על האינפורמציה, ואח"כ אנו החלטנו כפי שהחלטנו. אבל אי-אפשר
להחליט על הצעה ללא הנהונים מתאימים. לכן אני מציע כי אנו נלך
לפי כל הנוהלים בהם נהגנו עד עכשיו.

השר א. יריב :

קשה כאן להתייחס לגופו של עניין, דהיינו,

לקבל חכניות התיישבות באזור שדובר עליו.

אני רואה טעם לפגם בעניין, שמא יחשדו בנו, כי אנו, בדלת אחורית, רוצים
להגניב התיישבות למקומות האלה. אני בעד מאחז. אבל אם אנו שמים
רוצים להכניס לשם התיישבות בדלת הקדמית, צריך לומר זאת. לכן אני

בעד שיטת טיפול בנושא, שהיא לא תטיל עלינו שום חדש מיותר, ואני נבד להחליט על כך היום, בשיטת הטיפול הזו.

השר י. גלילי : הדיון הזה חוכית לי, כי נהגתי נכונה בכך שהזמנתי את שר הבטחון, למסור את ההודעה שלו. ועכשיו, אני רוצה להתייחס קצת לדברי החברים:

א. לגבי השאלה - האם בסמכותו של שר הבטחון להחליט על מאחז צבאי או לא? הרי היא לא נוגעת, ולא אני הפוסק בה, אך במידה ואני נשאל, אני אומר כי בנושא של הקמת מאחזים צבאיים, בדרך כלל, אחראי שר הבטחון והוא המוסמך להחליט כי מקימים מאחזים צבאיים, או מעתיקים מאחזים צבאיים במקום למקום, מבלי שהדבר מובא לאישור הממשלה, ולא היה ערעור על כך עד עתה. כמובן, ששר הבטחון יכול להביא זאת במסגרת סקירה כולל, אך לא בכפוף להחלטת הממשלה.

ב. הנושא הוא נושא רגיש. אילו היה מחר, שר הבטחון, מציב בתקוע מאחר צבאי - ולאחר ועידת רבט, יש דווקא שיקולים רציניים ביותר לעבות את האחיזה שלנו גם באזור תקוע, וגם באזור כוכב השחר, כי זה נותן תצפית ופיקוח על כל המרחב, ^צלוא הוא היה עושה זאת ללא כל מגמות התיישבותיות, הדבר היה נחשד ומתפרש כך, ~~פ~~והיו סביב זה רינונים ולחשים, כי אנו לא חיים בחלל ריק. מה עוד, שיש מגמות של האחזיות התיישבותיות.

בזמנו, אנו סיירנו עם שר החקלאות לשעבר, גבתי, גם בכוכב השחר וגם בתקוע, כי היתה מחשבה על כך עוד בממשלה ~~פ~~קודמת, אך ההחלטה על הקמת האחזות התיישבותיות שם לא היתה בשלה, לא מבחינת הקרקע ולא מבחינת המים. וקרוב לוודאי, שאם יוחלט על כך בעוד מספר חדשים, יצטרכו להיות שם ממעלי תעשיה, כי אפשרות החקלאות שם היא מצומצמת, וגם לא עלתה הצעה כזו.

1. The purpose of this document is to provide information regarding the activities of the [redacted] and the [redacted] in the [redacted] area.

2. The [redacted] has been identified as a [redacted] and is currently operating in the [redacted] area. The [redacted] has been identified as a [redacted] and is currently operating in the [redacted] area.

3. The [redacted] has been identified as a [redacted] and is currently operating in the [redacted] area. The [redacted] has been identified as a [redacted] and is currently operating in the [redacted] area. The [redacted] has been identified as a [redacted] and is currently operating in the [redacted] area. The [redacted] has been identified as a [redacted] and is currently operating in the [redacted] area. The [redacted] has been identified as a [redacted] and is currently operating in the [redacted] area.

4. The [redacted] has been identified as a [redacted] and is currently operating in the [redacted] area. The [redacted] has been identified as a [redacted] and is currently operating in the [redacted] area. The [redacted] has been identified as a [redacted] and is currently operating in the [redacted] area. The [redacted] has been identified as a [redacted] and is currently operating in the [redacted] area. The [redacted] has been identified as a [redacted] and is currently operating in the [redacted] area.

5. The [redacted] has been identified as a [redacted] and is currently operating in the [redacted] area. The [redacted] has been identified as a [redacted] and is currently operating in the [redacted] area. The [redacted] has been identified as a [redacted] and is currently operating in the [redacted] area. The [redacted] has been identified as a [redacted] and is currently operating in the [redacted] area. The [redacted] has been identified as a [redacted] and is currently operating in the [redacted] area.

אני חושב בהחלט, כי לאחר הישיבה הזו, יש רשות לשר רוזן לבוא לישיבת הממשלה ולהגיד כי הוא קיבל אינפורמציה בועדת שרים לענייני התיישבות, אשר מספיקה לו כדי להציג שאלה לממשלה ולהחליט נגד מגמה התיישבותית שם. דווקא בגלל מה שאמר השר קול, אני מופרע כמעט מלהתקדם ולהביא זאת לוועדת שרים כהחלטה. אני לא הבאתי הצעה לרשום כל החלטה, אלא הודעה של שר הבטחון.

באשר להצעה של השר קול, כי ככל שתובא לשם הצעה להקים שם האחזות התיישבותית, הוא רואה מקום לערוך סיור במקום, היא חשובה בהחלט, נכונה ולגיטימית. ואני לא רושם זאת, כדי שלא תרשם המגמה ההתיישבותית, אבל אני אומר בע"פ, שאני אדאג, כי אם תובא להצעה בעוד כמה חדשים הצעה להאחזות התיישבותית שם לוועדת שרים לענייני התיישבות, ~~אני~~ יערך, לפני כן, סיור במקום.

השר מ. קול :

כשדיין הביא הצעה לסגור 70 אלף דונם בסביבות ירושלים, זה תובא לישיבת הממשלה.

השר י. גלילי :

את ההצעה על סגירת 70 אלף דונם באזור ירושלים, הבאתי אני, כי יש לזה משמעות מדינית ממדרגה ראשונה, ואפנני מבין את ההשוואה. מכל מקום, אחרי שאתה קיבלת את המידע, אתה יכול לבקש דיון בממשלה. לכן אני חוזר ואומר - הדבר הזה מובא לידיעת חברי הועדה ולא יותר. במשך הזמן, החטיבה להתיישבות שלהסתדרות הציונית, שהיא בשבילנו הזרוע המבצעת, תבדוק גם אפשרויות התיישבות במקום.

כמו כן, אני רושם לעצמי, שאם נביא הצעה עלהקמת האחזות התיישבותית במקום, נארגן, לחברים הרוצים בכך, סיור במקום ובחוקף תפקידי, אני בהחלט יכול להבטיח סיור.

אני חוזר ומציע לחברי הועדה להסתפק

באינפורמציה שהם קיבלו. אינני מבקש, בענין זה, שום רישום ושום החלטה. האינפורמציה הזו יכולה לשמש להם בסיס להציג את הנושא בישיבת הממשלה. הבדיקה של האפשרות ההתיישבותית תעשה, ואם נביא הצעה לאפשרות ההתיישבותית, נקדים לכך סיוע במקום ונביא מסמך לשולחן זה.

אם מישאו מאנשי גוש אמונים היה מפרסם כי

הוא היה במקום, אז היה מקום לחשדות, אבל בינתיים אין פה שום ענין של כנסת בדלת האחורית או הגנבה, אלא רק מתן אינפורמציה מקדימה על הכנית הפעולה, כאשר, והיה אם נביא הצעה על מבנות התיישבותיות, אנו נקדים לכך סיוע, נביא מסמך ונחליט כדין.

מר י. קלארטן : אני מבקש תשובה לשאלתי - מחוץ הנחה שמחלקת

ההתיישבות של החסידות הציונית, תביא

לאחר הישיבות הבאות הצעה להתיישבות, כדי שהפורום הזה יחליט, -

ובסמכותה של הועדה הזו להחליט על כך לחיוב - אחרי החלטת הועדה הזו לחיוב, יכולים להביא זאת לישיבת הממשלה ולאשר זאת?

השר י. גלילי : בהחלט. כל החלטה של הועדה הזו טעונה אישור

של הממשלה, ורק לאחר מכן היא נכנסת לחוקמה,

כאשר כלשר רשאי להעביר את ההחלטה הזו לישיבת הממשלה, ועל-פיה יקום דבר.

הח/5. מפעלי המים בבקעת הירדן

אנו עוברים לסעיף השלישי, ולגביו, אני

השר י. גלילי :

מבקש את תשומת לב החברים, כי גם בסעיף זה,

היום, איני מבקש הצעה להחלטה, אלא רק אינפורמציה בנושא המים בבקעת הירדן.

פר י. אדמוני :

הספקת המים בבקעת הירדן, פחות או יותר,

מבוססת היום על תכנית שאפשר לכנותה -

מושלמת. כלומר, מבחינת הרעיונות שיש בה, המחשבות והסקרים ההידרולוגיים והאקולוגיים, יש לנו תכנית אשר נותנת את הבסיס לתכנית ההתיישבותית שלנו בבקעה. כאשר כמות המים שאנו מעריכים אשר נעמוד לרשותנו בבקעה, תהיה כ-40 מליון מ"ק לשנה, כאשר רק הכמות הזו של המים, מאפשר הקמת 14 - 16 ישובים קלאיים, כאשר כל אחד מהם יקבל את מכסת המים המקובלת בבקעת הירדן. אגב, אני לא יכול להגיד "בקעת הירדן" באופן כולל, כי יש וריאציות שונות בתוך הבקעה והישובים היושבים בחלק הנמוך, מקבלים כמויות אחרות מהישובים האחרים.

כפי שאמרתי, מספר היחידות ההתיישבותיות

המותכנות, הוא אותם 14 - 16 ישובים, כאשר מתוכם 12 כבר קיימים - ובתכניות שהצגתי כבר כמה פעמים פה, מופיעים יתר הישובים שעדיין לא קיימים, כמו : מחולה ב', בוקיע ב', קליה ב' ומושב נוסף באזור פצאל. אלה הם ישובים שעדיין לא קמו, אבל נראה שניתן להבטיח להם את כמויות המים הדרושות בהיקף שהזכרתי של 40 מליון מ"ק בשנה. כאשר לפי התכנית יהיו עוד 2 - 4 ישובים קלאיים.

אני אמרתי כי התכנית מבוססת על מערכת כללית

לבקעה, עכשיו, אם אני רוצה לסייג אותה, התכנית היא לא תכנית כוללת לכל אזור הבקעה, אלא מתוכננת על חת-מערכות, כשכל מערכת נשענת על אקופרים ומטעינים אותה. תכנית אחת מתאימה לאזור מחולה הנפרד מהאזורים האחרים של מרכז הבקעה. תכנית שניה מתאימה לאזור חמרה, שפופה מהקו שבין שכס עד לגשר אדם, והתכנית השלישית, שהיא הגדולה ביותר, מתאימה לאזור פצאל, כאשר יש אקופר שם רביעי המתאימה לאזור צפון ים-המלח. כאשר זה, פחות או יותר, חופף את תכניות ההתיישבות של 2 ישובים נוספים באזור מחולה, קבוצת ישובים באזור חמרה, קבוצת ישובים באזור פצאל ועוד קבוצה בצפון מערב ים-המלח.

מר י. אדומני

הספקת המים בבקעה מבוססת, עד היום, על קדוחים בלבד ועל ידע הידראולוגי וגאולוגי. כאשר אנו יודעים, כי כאשר מדובר במערכות מים המבוססות על קידוחים, אי-אפשר לדעת, בסופו של דבר, מהן ~~ה~~הכמיות שתמודנה לרשותנו, עד שלא נבצע את הקידוחים עצמם, ועד שלא מבצעים את קידוחי הנסיון. ואמנם, היו לנו כמה וכמה הפתעות לטובה בקידוחים שביצענו, למשל, באזור מחולה, שם מצאנו כמויות מים, למעלה מכפליים ממה שהערכנו. זו באר היכולה להפיק למעלה ~~מ~~מאלף קוב לשנה, והיא מספקת את כל כמויות המים לאזור ההוא, ללא קידוח נוסף. בחמרה מצאנו כמויות מים דומות של 1,000 קוב לשנה, שהם בערך פי 3 מאלה שהוערכו, כאשר תכננו את מערכת המים לבקעה. לעומת זאת, באזור פצאל, הקידוח הראשון שביצענו היה מלוח ואי-אפשר לנצל אותו. כאשר ב-3 הקידוחים האחרים שביצענו באזור, בשבוע שעבר, ~~ה~~היו מצויינים, גם מבחינת שפיעת המים וגם מבחינת איכותם. היו בין 250 ל-400 קוב בכל אחד, כאשר בינתיים, הציווד העומד שם לרשותנו, אינו תואם את יכולת ההפקה. כי עם הציווד העומד לרשותנו, אנו מסוגלים להפיק בערך 200 קוב לשנה, כאשר יכול להיות שאפשר להפיק הרבה יותר עם ציוד אחר. כיוון שהציווד נבנה ל-240 קוב לשנה, זה מה שהפקנו. מטבע הדברים, אם אנו מבססים את הספקת המים על קידוחים ועל שפיעות נסיון (קדוחים אז בין 600 לאלף מטר), המערכת הזו, מבחינת ביצועה, לוקחת הרבה זמן, כשאנו מעריכים כיהתכנית הן תיקח כשנתיים. כי עד שמכונת הקידוח נכנסת, עד שמבצעים שפיעת נסיון, ובונים את הקידוח על סמך שפיעת הנסיון, זה לוקח זמן. מה עוד, שבתהליך הקידוחים יש קשיים לא מעטים של אבדן ציוד וטביעת ציוד. לא פעם, כשאתה מכניס ציוד קידוח לתוך באר, הוא נופל וסובע ועד שאחז מוצא אותו, ומוציא אותו, זו בעיה ממושכת. כמו כן ישנה בעיה שזה מחייב לעיתים פריצת דרכים וסלילת דרכים בהנאים לא פשוטים, ואנו חייבים

Copyright © 2004 by John Wiley & Sons, Inc.

ואנו חייבים לסלול דרכים עם ציפוי, כדי שלא נסכן את העובדים בקידוחים, מפני מבחינת הפיזיקים.

בשנה הנוכחית, אנו נחנו לפיתוח המים בבקעת

הירדן כ-13.5 מליון ל"י, מהם בוצעו, עד עכשיו, בפועל, עבודות בסך של בערך 4 - 5 מליון ל"י. כלומר, אהם רואים פה, כי בנוסף לקשיים האובייקטיביים של פני השטח וכו', יש גם קשיים אובייקטיביים בביצוע. קרי, במכונות קידוח ובצוותות קידוח ובקצב ביצוע העבודות. אנו מקיימים תאום עם קידוחים עם חברת מקורות, שהתחייבה לפעול לביצוע המפעל הזה, שלנו, אך לא תמיד עומדת בלוח הזמנים, כפי שאנו רוצים לראות אותו.

אחד המפתחות החשובים ביותר למערכת

הספקת המים הוא החשמל. כי בקידוחים עמוקים שכאלו ובכמויות כאלה של מים, אין אפשרות להפיק את כל התועלת ממשאבות של דיזלים. היום נמצא בהחליף ביצוע, חיבור חשמל לבקעת הירדן והגדה עד מחולה, כאשר הקו חיפה - בקעות אמור להסתיים ביוני שנה הבאה, ואנו לוחצים על חברת החשמל כי תמשיך את הקו את אזור פצאל. בהתאם להסכם שיש עם החברה, יש הסכם תחום ומימון מובטח להארכת הקו עד אזור פצאל, אך חברת החשמל טרם מסרה את העבודה הזו לביצוע, וגם עוד לא הוצא על כך מכרז. על כל פנים, חיבור החשמל עד בקעות, ואחרי זה עד גילגל, הוא מובטח, והוא בעל חשיבות בהפקת המים ומיצוי הפוטנציאל בקידוחים שכבר בוצעו.

1. Introduction

The purpose of this document is to provide a comprehensive overview of the project's objectives, scope, and timeline. It is intended for use by all project stakeholders to ensure a common understanding of the project's goals and direction.

The project is a multi-phase endeavor that will involve the development, testing, and deployment of a new software application. The primary goal is to create a system that meets the needs of our customers while maintaining high standards of security and reliability. The project will be managed using a structured approach, with regular communication and reporting to ensure progress and address any issues that arise.

The project team consists of experienced professionals from various departments, including development, testing, and operations. Each team member has been assigned specific responsibilities to ensure the project's successful completion. The project timeline is divided into several key milestones, including requirements gathering, design, development, testing, and deployment. Regular status meetings will be held to track progress and discuss any challenges that may arise.

2. Objectives

השר י. גלילי : כפי שנמסר לי ע"י מר אבני, המטפל בנושא מטעם משרד השיכון, חברת החשמל ראוייה לשבח על הביצוע המהיר והיעיל של העבודה בקו עד מחולה, וכנראה גם ממחולה עד בקועות.

מר ר. ויץ : אבל יש ישובים בבקעה, שהחשמל עולה כל כך הרבה, שאינך יכול לקיים זאת.

מר י. אדמוני : אך מגיעה להם נזיפה על כך שלא הלכו דרומה משם, כי זה חלק מההסכם איתם.

מר ר. ויץ : לאחרונה, היות ואנו קצת התקשינו בהספקת המים ממקורות הקידוחים, והיות ורוציף להגביר את קצב האיכלוס של הבקעה, הצענו לבסס חלק מקיום הישובים על שאיבת מים מהירדן באזור בית-הערבה ובאיזור מצאל, מול אזור ההתיישבות שלנו במרכז הבקעה, כאשר המליחות בירדן נעה בין קיץ לחורף ובנקודה הדרומית ביותר שלנו מגיעה עד 1200 מיליגרם.

השר מ. קול : האם זה לא יכול להפוך למי מריבה בינינו לבין ירדן?

מר ר. ויץ : ירדן לא שואבת את המים האלו. אלו מים שנכנסים לים המלח ואינם בשימוש שום גורם אחר. מבחינה בינ"ל, המים שייכים ל-2 הצדדים. הירדנים שואבים את מימיהם ממפעל הירמוך, כאשר החקלאות שלהם מבוססת על מים מתוקים והם מגדלים ירקות ומטעים בהתאם. המים שעוברים בירדן, בהמשך, אינם מאפשרים גידול ירקות ומטעים, ואנו נשמש בהם לצרכי בריכות דגים ואולי גם לגידול כותנה.

השר מ. קול :

אני לא שאלתי על ~~ההתיישובות~~ מליחות המים.

אני שאלתי על זה משום שזה יכול לגרום

לסכסוך מדיני עם ירדן.

מר א. ויצ :

אני במקרה הייתי שותף לוועדה ג' ונסטנן

ובסוף אמסור לך על כך דו"ח.

מר י. אדמוני :

מערכת הספקת המים שלנו , בבקעה , מבוססת

על הערות הידראולוגיות וגאולוגיות ,

המבטיחות את מלא הספקת המים לישובים המתוכננים , ובעצם , על בסיס

זה תכננו את מספר הישובים ויחידות המשק , כאשר תהליך ביצוע הקידוחים

הוא איטי ודי יקר . יש תכניות ברורות לשנה הנוכחית והבאה , שלה אנו

מציעים קצב פיתוח כפול מזה של השנה הנוכחית , וכדי לקדם את ענין

הספקת המים , אנו צריכים לנסות שימוש במקור מים נוסף כמו לבריכות

דגים .

מר ר. ויצ :

אני הייתי רוצה להוסיף אינפורמציה נוספת

כדי שהתמונה ההתיישובתית תהיה מחוורת .

המספרים שנקט יחיאל עם מספרי מינימום לגבי ההערכה של אפשרויות

ניצול מי תהום , כאשר אנו מדברים על מים שאינם כלולים ברזרבה

הארצית , כאשר יש מקורות נוספים וההערכות נעות בין 40 מליון ממ"ק

לבין 70 מליון ממ"ק , ואני משוכנע מנסיון העבר , כי משנביע לתאום ,

הגבול יהיה קרוב יותר ל-60 - 70 מליון ממ"ק מאשר ל-40 מליון ממ"ק .

היום זה לא כל כך חשוב , כיוון שצוואר הבקבוק זה כח הנצטרך ולא

הגבול העליון של אוצר המים שעליהם מדברים . מצד שני , לגבי המחשבה

ההתיישובתית הכללית , צריך לזכור זאת . כי עבורני שלהשיג את המטרה

שלשמה כל ההתיישובות הוקמה , ולהקים חייץ התיישובותי הנושא את עצמו

מבחינת כלכלית , חברתית ~~וההתיישובות~~ ובטחונות , מספר הישובים שנקט

עד כה , לדעתי , הוא אינו מספיק .

Section 1

1. The first part of the document is a list of the names of the persons who were present at the meeting.

Section 2

Section 3

3. The third part of the document is a list of the names of the persons who were present at the meeting. The list is as follows:

Mr. John Doe
Mr. James Smith
Mr. Robert Brown
Mr. William Jones
Mr. Charles White
Mr. Thomas Black
Mr. Richard Green
Mr. Daniel Hill
Mr. Matthew Gray
Mr. Christopher Lee
Mr. Benjamin King
Mr. Edward Davis
Mr. George Miller
Mr. Henry Wilson
Mr. Louis Martin
Mr. Philip Taylor
Mr. Samuel Adams
Mr. Benjamin Franklin
Mr. Thomas Jefferson
Mr. James Madison
Mr. Andrew Jackson
Mr. Martin Van Buren
Mr. Franklin Pierce
Mr. Abraham Lincoln
Mr. Andrew Johnson
Mr. Ulysses S. Grant
Mr. Rutherford B. Hayes
Mr. James A. Garfield
Mr. Chester A. Arthur
Mr. Grover Cleveland
Mr. Benjamin Harrison
Mr. William McKinley
Mr. Theodore Roosevelt
Mr. William Howard Taft
Mr. Woodrow Wilson
Mr. Warren G. Harding
Mr. Calvin Coolidge
Mr. Herbert Hoover
Mr. Franklin D. Roosevelt
Mr. Harry S. Truman
Mr. Dwight D. Eisenhower
Mr. John F. Kennedy
Mr. Lyndon B. Johnson
Mr. Richard M. Nixon
Mr. Gerald R. Ford
Mr. Jimmy Carter
Mr. Ronald Reagan
Mr. George H. W. Bush
Mr. Bill Clinton
Mr. George W. Bush
Mr. Barack Obama
Mr. Donald Trump

Section 4

4. The fourth part of the document is a list of the names of the persons who were present at the meeting. The list is as follows:

Mr. John Doe
Mr. James Smith
Mr. Robert Brown
Mr. William Jones
Mr. Charles White
Mr. Thomas Black
Mr. Richard Green
Mr. Daniel Hill
Mr. Matthew Gray
Mr. Christopher Lee
Mr. Benjamin King
Mr. Edward Davis
Mr. George Miller
Mr. Henry Wilson
Mr. Louis Martin
Mr. Philip Taylor
Mr. Samuel Adams
Mr. Benjamin Franklin
Mr. Thomas Jefferson
Mr. James Madison
Mr. Andrew Jackson
Mr. Martin Van Buren
Mr. Franklin Pierce
Mr. Abraham Lincoln
Mr. Andrew Johnson
Mr. Ulysses S. Grant
Mr. Rutherford B. Hayes
Mr. James A. Garfield
Mr. Chester A. Arthur
Mr. Grover Cleveland
Mr. Benjamin Harrison
Mr. William McKinley
Mr. Theodore Roosevelt
Mr. William Howard Taft
Mr. Woodrow Wilson
Mr. Warren G. Harding
Mr. Calvin Coolidge
Mr. Herbert Hoover
Mr. Franklin D. Roosevelt
Mr. Harry S. Truman
Mr. Dwight D. Eisenhower
Mr. John F. Kennedy
Mr. Lyndon B. Johnson
Mr. Richard M. Nixon
Mr. Gerald R. Ford
Mr. Jimmy Carter
Mr. Ronald Reagan
Mr. George H. W. Bush
Mr. Bill Clinton
Mr. George W. Bush
Mr. Barack Obama
Mr. Donald Trump

השר מ. קול :

קודם כל, צריך להגביר את האוכלוסיה בישובים הקיימים כבר, כי היא מאוד דלילה.

מר ר. ויץ :

זו בעיה של ביצוע. היום יש קו נפרד בין הקונספציה התכנונית לבין הקונספציה הביצועית. בלתי אפשרי להשאיר את הפער שבין מחולה ובקורות כפי שהוא, ואי אפשר להשאיר את הגרם העליון ואת מעלה אפשריים כישוב הדרומי במפלס העליון וצירים להשלים את התמונה. והיות ואנו עוסקים בתכנון האזרחי של כל הבקעה, ואתמול נתקבלה, סופית, החלטה על מיקומו ותכנונו של מרכז אזורי במעלה אפשריים, שעליו הוחלט בועדה הזו בזמנו, ואני הייתי רוצה כי יזכר בתודעת החברים כי עלינו לעשות מלאכה שלמה בנדון, ואינני חושב שיש פה גורמים מבילים.

דבר שני, אם אנו מקבלים את ההצעה

הסיכומים של ג'נסטון בזמנו, אז חלוקת המים בינינו לבין ירדן היתה, שירדן תקבל חלק מהמים מהירמך ומעלה, כדי לאפשר את העברת המים ברור - והם אמנם כבר במנו חלק מהמעלה וממשיכים במגמתם להגיע עימה עד ים המלח. לעומת זאת, מבחינת מי הירדן, קו החפירה היא באמצע, כך שאין חשש בנדון.

השר מ. קול :

מה אחוז המים המלוחים?

מר ר. ויץ :

אפס.

השר י. גלילי :

השר קול העלה נקודה נכונה, שכן מעבר למוסכמות של תקופת ג'נסטון, שמאז נשפטו הרבה מים מהירדן לים המלח בדרגות שונות של מליחות, ואכן הנושא יכול להתעורר בחזרה, מבחינה מדינית, אם תתחיל שאיבת מים מהירדן. גם רה"מ וגם שר הבטחון מודעים לכך, וסוכס כי והיה

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

השר י. גלילי

והענין יעורר בעיות בזירה המדינה, אנו נחזור לדון בנושא, כי איננו מחפשים מוקדי ריב חדשים עם ירדן.

דבר שני, אני רוצה להעיר את אזנו

של שר החקלאות, כי אחת המטרות שבשלהן הבאתי את האינפורמציה, גם בהקשר לנושא השאיבה מהירדן, וגם כי אני מבקש שאתה תהיה מודע לבעיות התקציב של הקידוחים בבקעת הירדן לשנת 75, ואנו מקווה, שבשנת הכספים 75 לא תהיה הקטנה של המאמץ, כי מפעלי המים בבקעת דרושין לנו, לא רק בהקשר לחזון שהביע רענן ויץ על מספר גדול יותר של ישובים, אלא גם בהקשר לפיתוח מספר הישובים שעליהם סביר להחלט, ביחוד אם נצטרך לאכלס את המרכז האזורי.

והערה אחרונה - יש לי יסוד לחשוב שאחת

הסיבות שבגללן גם מערכת הבטחון תומכת בשאיבת המים מהירדן, זאת כדי שאפשר יהיה להשתמש בהם לבריכות ~~המים~~ דגים, שאפשר ויהיה להם ערך בטחוני והגנתי. ואני רציתי להביא זאת לידיעת חברי הועדה ולא כנושא להחלטה.

השר מ. קול : אני ראיתי תכנית, בטלויזיה הישראלית, לפני

כמה חדשים, על הישובים בבקעת הירדן,

והתכנית הזו חשפה את ערוותנו בזה שראו בה ישובים שאין בהם אוכלוסיה. גני הילדים היו ללא ילדים והתושבים סיפרו כי אין להם מספיק אנשים והדבר עשה רושם מדכא מאוד. גם הערבים רואים תכנית זו. זה לא מספיק שבא לכאן יחיאל אדמוני ומספר שנחוצים עוד אנשים ועוד מים, ~~המים~~ כי הרושם שמתקבל שם הוא שהתנועות שלקחו על עצמם את ההתישבויות הללו, אין בכוחם ללדת אותם. לכן אני מבקש שהיו"ר יבקר מרענן ויץ ומיחיאל אדמוני, שיבואו ובידו לנו מה קורה שם.

THE STATE OF NEW YORK

IN SENATE

January 10, 1907.

REPORT OF THE COMMISSIONERS OF THE LAND OFFICE, IN RESPONSE TO A RESOLUTION PASSED BY THE SENATE, MAY 1, 1906, RELATIVE TO THE LANDS BELONGING TO THE STATE.

ALBANY:

THE STATE OF NEW YORK, 1907.

PRINTED BY THE STATE OF NEW YORK, 1907.

ALBANY: THE STATE OF NEW YORK, 1907.

פטר י. גלילי :

אני מבטיח כי באחת מהישיבות הקרובות,

יערך דיון בנושא אכלוס הישובים בבקעת

הירדן. ובכך, אני רוצה להודיע כי הישיבה ננעלת.

מזכירות הממשלה

משרד המבחן

סודי
עיתון מס' 2 מתוך 2

פרוטוקול
ישיבת הוועדה להתיישבות
י"ג בחשוון תשל"ה-29.10.74

בכח השרים: י. בלילי - יו"ר, א. איזן, י. אלון, ש. הלל, א. ירליו, מ. קול.

בעדרו השרים: א. יריב (בחו"ל), א. עופר, ש. פרס, י. רבינוביץ, ש. רוזן.

בכח חברי הנהלת הסוכנות היהודית: מ. כראון, ד. ריץ, ח. פינקלשטיין, י. קלארמן, מ. קרובה, ע. ספירא.

בעדרו חברי הנהלת הסוכנות היהודית: א. ל. דולצין, ד. יגליו, ע. ספיר.

מסתתפים בוועדה:	ג. אבנר	- מזכיר הממשלה
א. ביירן	- מינהל מקרקעי ישראל	
ס. דיכון	- משרד החוץ	
ד. ויינשל	- משרד השיכון	
ש. טולדנו	- משרד ראש הממשלה	
מ. נצר	- משרד הבטחון	
ס. צילאג	- משרד האוצר	

מסעם הסוכנות היהודית: א. ארמוני, י. צור, א. רוזנמן, י. שמיר.

א. ליטנסקי - מזכיר הוועדה

סדר היובל: הת/1. מתוך צפון מערב ים-המלח - סכום הדיון
הת/2. המעורבות בחוכמות הפיתוח של הגליל ההררי

ע"ג
ע"ב
/פיתוח

רשמי:
לאה דרוקד

בפרוטוקול זה 2 דפים

פיתוח צפון מערב ים-המלח - סיכום דיון

ח/1

השר י. גלילי : אני פותח את הישיבה. אני מברק את חבר הועדה אלון, סגן רה"מ ושר החוץ, שהיתה בשעתו יו"ר הועדה שלנו. והברכה לא באה, אלא כדי להבטיח את השתתפותו הרצופה.

לפני שאנו נגשים לנושא, אנו חייבים באיזה אקט פורמאלי. כזכור לכם, קיימנו ישיבה ב-27 לאוגוסט, בה אנו טיפלנו בתכנית לפיתוח צפון מערב ים-המלח, והיתה תמימות דעים כאשר לאישור התכנית, אלא שאחד מחברי הועדה, השר שלמה אצ'רזון, ביקש להתייעץ חבריו ומשום כך ביקש לדחות את ההצבעה לישיבה נוספת. אני באתי איתו בדברים וקיבלתי ממנו תשובה לשאלה שלית הוא התייעץ עם חבריו, באשר לי שהוא מסתייג מתמיכה בתכנית. לא שמעתי ממנו כי הוא מערער על החלטת הועדה לפני ישיבת הממשלה. אנו נערוך עתה אצאצ הצבעה כדת וכדין ואני ארשום בפרוטוקול את הסתייגות השר שלמה אצ'רזון. אני שטח על כך ששלמה אצ'רזון לא מצא לנכון לבסס את ההסתייגות שלו, אך אם תאספו את האינטואיציה הפוליטית, לא תתקשו אצ'רזון את טעמי ההסתייגות שלו.

אם כן, אני מבקש כי נגיש להצביע לאישור תכנית האב לפיתוח צפון מערב ים-המלח, כפי שהוצגה בישיבה ב-27 לאוגוסט. (הרב בעד. התכנית אושרה.).

מ ח ל י ט י ם : לאחר את תכנית האב לפיתוח צפון מערב ים המלח כפי שהוצגה בפני הועדה להתיישבות ביום ט' באלול תשל"ד (27.8.74).

המעוטים בתכנית הפיתוח של הגליל ההררי

הת/2 .

קשר י. גלילי : יש החלטה, להביא לישיבה זו נושא שאינו שגרת בדיוני הועדה שלנו, והוא נובע לבעיות של האוכלוסיה הערבית בגליל. אנו הגענו אל הסוגיה הזו ב-2 נתיבים :

1. התחלת השיון בועדה שלנו בנושא התכנית לפיתוח הגליל ההררי . כזכור, הוגשה בפנינו תכנית כזו, שבסיכומה אנו קבענו כי מסקנותיה חייבות להתייחס גם להפחתת האוכלוסיה הערבית בגליל המערבי. אנו מחכוונים לשנות את היחס המספרי של האוכלוסיה היהודית שהיא עכשיו בבחינת מיעוט לעומת האוכלוסיה הערבית אא ורוצים בתמיצים להגדיל את האוכלוסיה היהודית במרחב. אך אנו רוצים להשות זאת תוך כדי דאגה מכסימאלית לסיפוק הצרכים של האוכלוסיה הערבית - ובזה יש בעיות די רציניות הנובעות לבעיות ההתיישבות.

2. בממשלה התחיל בשעתו דיון בנושא המיעוט הערבי בכלל, לפי בקשת השר קול. הדיון לא הושלם, אך אנו חסרנו לנושא הזה עם תכנית השיכון שהוצגה ע"י שר השיכון בשבוע זה. זו תכנית שכוון כוללת, המתייחסת גם למרחב הגליל שאנו מטפלים בו באריכות, ושוב נחקלנו במסגרות העיקריות הנובעות בנושא.

אני באתי בדברים עם סר טולדנו, וגם ביקשת מאגמון להפגש עימו, והזמנתי אותו להציג את הנושא בישיבה הזו, כאשר הנני מקווה כי בדבריו יהיו מסקנות לגבי מפתח הפעולה שלנו, כאשר בהתאם לדיון שיהיה פה, אנו נחליט האם נגיש לממשלה המלצות בדיון. אנו לא מוסמכים להחליט בנושאים האלה. אין ועדת השרים מוסמכת לכך. אני מקווה כי גם אנשי הסוכנות יהיו בדיונים האלה, משום

1. The first : ...
 ...
 ...
 ...

[illegible]

The first part of the report, the "General
 Information" section, contains a brief history of the
 project and a description of the work done. The
 second part, the "Detailed Description" section,
 contains a detailed description of the work done.
 The third part, the "Conclusions" section, contains
 the conclusions of the project. The fourth part,
 the "References" section, contains the references
 used in the project. The fifth part, the "Appendix"
 section, contains the appendix of the project.

השר י. גלילי

שהדאגה הציונית היא דאגתם גם כן.

בסיום הדיון אנו נראה האם אנו יכולים
להמליץ המלצות. אני מקווה שנוכל וכי הדבר הזה יעזור גם לתכניות
שאנו מעוניינים בהן וגם לנושא בכללותו.

פר ש. טלדנו : בגליל יש כ-200 אלף מיעוטים, ביניהם 130 אלף
מוסלמים, 20,000 בוראים, 40,000 נוצרים,
25,000 דרוזים ו-5,000 צ'רקסים ואחרים. הם מאוחדים ב-3 מרכזים
עיקריים - נצרה, כרמיאל ופעלות. בנצרה יש כ-40,000 תושבים ערביים,
בשפרעם כ-11,000, שהן שתי הערים העיקריות, כאשר, בנוסף לזה יש עוד
כ-75 כפרים מוכרים, ביניהם 2 גדולים - סכנין וחמרה, בהם יש קרוב
ל-10,000 נפש. כמו כן יש עוד קרוב ל-25 ישובים קטנים, שאינם מוכרים
כיישובים ואינני יודע האם לקרוא להם כך, כי המדובר במספר משפחות אשר
חפשו להם חלקות קרקע במקומות שונים ונרים בה במבנים אצאצא רעועים.

מבחינת הריבוי הטיבעי בקרב האוכלוסיה הזו,
הרי הדרוזים נמצאים כאן בראש הסולם עם 42 לאלף, אחריהם באים המוסלמים,
כאשר הנוצרים מצויים אחריהם ברחק רב מאוד עם 24 לאלף. אתחזיות
הריבוי הטיבעי לשנות ה-80 קצת שונות ממה שמופיע בחוברת. לפי החוברת,
האוכלוסיה הערבית תכפיל את עצמה לקראת 1990. התחזית שלנו, המבוססת
בעיקרה על הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, בעיקר לגבי הילודה במקטור
הערבי, היא פחות פטיטית. אצא חושבים כי הם מכפילים את עצמם את
עצמם אחת ל-26 שנים. הריבוי הטיבעי בקרב האוכלוסיה הערבית בפרינה
בכלל, וגם בגליל, נמצא בתהליך של ירידה, והתהליך הזה ימשך ואולי
יגיע לשיאו בשנות ה-90, וזאת עקב התפוררות המסגרת החסולית, עליה

1944 - 1945

1944 - 1945

1944 - 1945

1944 - 1945

1944 - 1945

רמת ההשכלה ועליית רמת החיים אשר הביאו בהחלט לפיריון קטן יותר, ולפי הערכתנו, לקראת שנות ה-90, הוא לא יהיה רחוק מזה של האוכלוסיה היהודית. אם נסתכל על השנים האחרונות, ארי לפני 3 שנים הריכוז הטיפי היה 45 לאלף, היום הוא הגיע ל-42 לאלף, והוא הולך ויורד.

מבחינת ההגירה, ההגירה אינה משמעותית.

כלומר, יציאת האנשים ממדינת ישראל, לפני שנתיים הייתה של קרוב ל-300 - 400 נפש מבין האוכלוסיה הערבית, וכך בשנה שעברה, זו אגירה שאפשר לאמוד ב-10-12 ימי ריכוז טיפעי.

עם זאת, יש להוסיף לריכוז האוכלוסיה את הגורם החשוב של נשואי התערובת בין ערביים מישראל עם נשים מהגדה ומארצות ערב. מקרים אלה מגיעים לכמה מאות בשנה, כשבכל המקרים, האשה עוברת לגור במדינת ישראל. בדרך כלל, המעבר הוא מהגדה לכפרים בישראל, או לנצרת ועכו. ריכוז הנשואים עם נשות השטחים המזרחיים הוא בעליה מסומ שהמותר שם הוא נמוך הרבה יותר. ב-4,000 ל"י, אפשר לקנות ברצועה אשה צעירה ויפה. לכן ישנה קנייה של נשים בגדה הצפונית וברצועה והן עוברות לגור במדינת-ישראל, מקבלות תעודת זהות ישראלית וכך יש לנו משפחה נוספת בישראל.

מה באשר לנשואי התערובת עם יהודים?

הער ס. קול :

הער ש. טולדנו : מספר נשואי התערובת עם היהודים הוא קטן מאוד מאז 48, כאשר ב-99% האשה היא יהודיה והגבר הוא מוסלמי או נוצרי, כאשר האשה עוברת לגור עם בעלה בכפר והיא אבודה מבחינה יהודית. מאז 48 היו 500 - 600 מקרים וזה לא מספר רב במיוחד.

$$2^{2n} \cdot 3^n = 6V_{n-1} \cdot S_{n-1} \quad \text{für } n \geq 1$$

158

[illegible][illegible][illegible]

Второй вариант — это когда человек не знает, что он болен, и не обращается к врачу.

1. The first part of the report is a general statement of the purpose and scope of the study. It is followed by a brief review of the literature on the subject.

לקראת שנות ה-90, אחוז פנוצרים בקרב

אוכלוסיית המיעוטים ילך ויקטן, וזאת מ-2 סיבות:

1. הריבוי הטיבעי שהוא יותר נמוך מצד הפנוצרים מאשר מצד המוסלמים והדרוזים.

2. 50% מההגירה היא של פנוצרים, בשעה שהם מהווים רק 20% מהאוכלוסייה. אם כן, אחוזם יהיה קטן יותר.

תעסוקה - החקלאות, שהייתה מקור הפרנסה העיקרי

עד קום מדינת-ישראל, הפכה להיות מקור תעסוקה שאינו עיקרי, כאשר רק 17% מקרב האוכלוסייה הערבית בגליל מתפרנסים על חקלאות, כאשר יתרם מתפרנסים מעבודה שכירה. יש כ-30,000 - 35,000 שכירים ערביים, אשר נוהרים יום, יום מהכפרים למרכזי תעסוקה יהודיים וחוזרים אל הכפרים בערב, או בסוף שבוע. במדינת ישראל, בקרב האוכלוסייה הערבית, לא קיימת מנטה של מעבר לפנוצרים באזורי התעסוקה וזאת משני טעמים:

1. חוסר נכונות לקליטתם במרכזים יהודיים.
2. חוסר נכונות מצידם לעבור ולגור בסביבה יהודית.

אנו לא צופים שינוי במבנה הזה של

התעסוקה. החקלאות תמשיך להוות מקור פרנסה שאינו העיקרי, כאשר התעסוקה השכירה תהווה מקור תעסוקה דומיננטי של האוכלוסייה הערבית בכלל ושל האוכלוסייה הערבית בגליל בפרט.

האם ישנה מנטה של נתינת אמצעים, בקמת השר י. גלילי :

בתי-חרושת במקומות הישוב הערביים?

1. [Illegible]

2. [Illegible]

3. [Illegible]

4. [Illegible]

5. [Illegible]

1. [Illegible]
2. [Illegible]

6. [Illegible]

7. [Illegible]

סר ש. טולדנו :

ב-3-4 השנים האחרונות הצלחנו להקים קרוב

ל-50 מפעלי תעשייה בכפרים הערביים - דבר שלא

היה קיים קודם כהן כאשר כמעט בכל המקרים, בעלי המפעלים הם יהודיים והמפעלים הם ערביים. כ-8,000 - 10,000 פועלים ערביים עובדים במפעלי תעשייה בכפרים, כאשר קרוב ל-30,000 יוצאים לעבודה כ-3 ענפים עיקריים: בנין, מוסכים ומסעדות, בעיקר בחיפה, עכו ונהריה, כאשר חלקם מביעים גם עד חדרה, פתח-תקוה ותל-אביב. אנו לא צופים שינוי במצב זה, גם אם הכוונה להרבות במפעלי תעשייה בתוך הכפרים.

דיוור - קיימת רוחה כלכלית בסטור הערבי.

גרולות

קיימת תעסוקה מלאה, כאשר בנים צעירים ממספחות אצא, יוצאים מחוץ לבית, מסתכרים יפה ומוציאים פחות מאשר צעירים יהודיים. היות והחפולה הולכת ומתפוררת, בולט הרצון להנתק מהחפולה ולבנות בתים בנפרד, ובכפרים הערביים, אנו עדים להתפשטות לשטח ולא לגובה, כי יותר ויותר זוגות צעירים רוכשים להם חצי דונם בנפרד מהחפולה ובונים להם שם בית קטן. נחלק גרול מהכפרים, ההתפרסות וההתפשטות הגיעה היום למצב שאי-אפשר להמשיך בה יותר. כאשר לרשיונות הבניה, זהו שטח פרטי ומשהוא מבקש רשיונות בבניה, הוא מקבל אותם אם השטח אושר לבניה ע"י משרד הפנים. בעבר היו שטחי בניה קטנים והם בנו בעצמם, שלא כחוק. אנו הגענו אז למצב שהיו כ-4,000 מבנים שלא כחוק. ואז משרד הפנים הגיע למסקנה נכונה, כי צריך לתת לגיטימציה לאותם מבנים שנבנו שלא כחוק, כי לא היה טעם להתחיל בהריסתם, ובמסגרת חוקית הרחיבו את תחומי הבניה. עם זאת, כרצוני לציין, כי בשל סיעוט השטחים לבניה לרוחב, עלה מחיר הקרקע במידה ניכרת, והיום מציע מחיר דונם אדמה בסירה ובמסולש לכ-150,000 ל"י. הוא הריץ בנצרת. מחיר הקרקע עלה משום הביקוש אצא הרב לקרקע, עקב הרצון להנתק מהחפולה ולבנות בנפרד ולא בגובה. אחת ההמלצות שאני מביע אליה היא, כי מוכרחים להלחם בבניה אצא לבנות לרוחב, וגם נראה לי, כי בקרב הציבור הערבי המטכיל אפשר למצוא כאלה

1948 - 1949

The first part of the report deals with the general situation in the country. It is a very interesting and informative study of the country's development during the last few years. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material. The report is well written and is easy to read. It is a valuable contribution to the study of the country's development.

The second part of the report deals with the country's economic development. It is a very interesting and informative study of the country's economic development during the last few years. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material. The report is well written and is easy to read. It is a valuable contribution to the study of the country's economic development.

The third part of the report deals with the country's social development. It is a very interesting and informative study of the country's social development during the last few years. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material. The report is well written and is easy to read. It is a valuable contribution to the study of the country's social development.

The fourth part of the report deals with the country's political development. It is a very interesting and informative study of the country's political development during the last few years. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material. The report is well written and is easy to read. It is a valuable contribution to the study of the country's political development.

The fifth part of the report deals with the country's cultural development. It is a very interesting and informative study of the country's cultural development during the last few years. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material. The report is well written and is easy to read. It is a valuable contribution to the study of the country's cultural development.

The sixth part of the report deals with the country's environmental development. It is a very interesting and informative study of the country's environmental development during the last few years. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material. The report is well written and is easy to read. It is a valuable contribution to the study of the country's environmental development.

The seventh part of the report deals with the country's international relations. It is a very interesting and informative study of the country's international relations during the last few years. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material. The report is well written and is easy to read. It is a valuable contribution to the study of the country's international relations.

The eighth part of the report deals with the country's future development. It is a very interesting and informative study of the country's future development during the last few years. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material. The report is well written and is easy to read. It is a valuable contribution to the study of the country's future development.

פר ש. טולדנו

המוכנים לעבור לגור בבתים גבוהים. כלומר, הסגב בדיור נובע מהסגב הכספי הטוב, הרצון להנתק מהחמולה ולגור בנפרד מנכונות לעבור לבניה בגובה.

הפר י. גלילי : האם הבנייה היא בהגבלה לריכוז אמצעים השבעי?

פר ש. טולדנו : היא לא סדנקה את הריכוז הטיבעי מחד, ואת הרצון להנתק מהמשפחות מאידך.

במישור הפוליטי - הלאומנות היא בתהליך של ההגברות, במדינת ישראל בכלל ובגליל המערבי בעיקר. רק"ח הולכת ומתחזקת, כאשר המפלגות הציוניות בקרב הערבים הולכות ונחלשות. אני לא רוצה לתת תחזית קודרת, אבל אני חושב שהאידייליה הקיימת היום בגליל, בה הכל שקט ורגוע ואין הפגנות ושבתות, לטי דעת לא תספיק לטווח ארוך. כמובן שהיא מונקציה של מה שיהיה בצד השני, במחנה עם מדינות ערב, אבל אנו צופים הורדות מפשית והתגברות הלאומנות, אשר תביא להגדלת החלל ביחסים בין היהודים לערבים, במדינה בכלל ובערים המערביות בפרט. אנו מאוד פסימיים במישור הזה.

באשר למדיניות שלנו, במה שנוגע לנושא שועות השרים מטפלת בו, הרי המדיניות שלנו היא - מעבר הערבים מהכפר אל העיר. אנו מעדיפים כי הערבים יעברו לגור בריכוזים עירוניים במשולש ובגליל, גם בערים מעורבות. זה לא אומר, שאנו לא ערים לבעיות שתהיינה כאשר הערבים יבואו לגור בערים, לפתח בין 2 האוכלוסיות ולגשואי התערובת, אבל במקטור הערבי אין פתרון טוב ורע, אלא רע יותר ורע פחות, וכל כוונה אחרת, יהיו בה עוד יותר נקודות לא טובות. לכן הגענו למסקנה כי עדיף שהערבים מהגליל

מר ש. טולדנו

ומהפסולש, יבואו לגור בחיפה, תל-אביב, אצאצא לפו ורמלה, ולא בעכו
ששם הצפיפות היא מאוד גדולה. הסי יעברו כאשר יהיה התסריץ הקרקע,
הכספי והדירור הנאות. אנו הגענו למסקנה כי טוב שיהודים וערבים
יחיו זה בצד זה ולא זה בתוך זה. הנסיון שלנו בעכו, משכונת וולפסון,
הוא אינו טוב. אין זה טוב, שבבית אחד, בקומה אחת יחיו ערבים ובקומה
שניה יהודים. תאורטית, זה טוב שיהיה שילוב, אבל מעשית, איננו
חושבים כי זה טוב שיהודים וערבים יחיו זה בפזאצא זה. לכן בהחלט
טוב שתהיינה שכונות ערביות בתוך הערים היהודיות. ואנף מאוד
מסליץ, שלחיפה למשל, ששם האיזון הדמוגרפי הוא לטובת היהודים, כי
אנו נעשה מאמץ להעתיק לשם ערבים מהגליל.

זה נושא אחד באסוף למגמה של מעבר ערבי מהכפר

אל העיר ויש לנו סיבות די חותכות מדוע אנו חושבים כי זה יפתור
בעיה.

מר ד. ווינשל : מדוע הרעיון הזה עדיף, אם בכלל, על אצאצאא
הפתרון של פיתוח ערים ערביות קיימות, או בניית
עיר ערבית נוספת? האם זה פתרון רע יותר מזה שהזכרת, או שפא הוא
לא בעריפות?

מר ש. טולדנו : מבחינת איכלוס הגליל, הפתרון הטוב ביותר
הוא יציאה מאזור הגליל לאזור שהוא סמוך
לגליל. אם אפשר להעתיק ערבים לאזור חיפה, ההנה אומר - הוצאתם
מאזור הגליל. האפשרות השניה היא עיר אחת בשולי הגליל. כלומר,
אם נשאלת השאלה מה עדיף - 20 ריכוזים ערביים קטנים המפוזרים
בגליל, או ריכוז בעיר אחת גדולה של 20,000 נפש, אני בעד האפשרות
השניה. כלומר, אני בעד להקים עיר אחת או שתיים בשולי הגליל, אשר
תקלוט את עודף ריבוי האוכלוסיה סמוך לגליל.

[illegible]

RECEIVED : [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Page 1 :
 The first part of the report
 is devoted to a general
 description of the project
 and its objectives. The
 second part contains a
 detailed description of the
 methodology used in the
 study. The third part
 presents the results of the
 study and the fourth part
 discusses the conclusions
 and the implications of the
 study.

מר ש. טולדנו.

נושא נוסף - אנו מעדיפים כי האוכלוסיה
הערבית תגור במסגרת מועצות אזוריות יהודיות בתוך הגליל, ולא
במסגרת מועצות נפרדות - ואני אומר את הרצוי, כאשר מעבור למצוי
אח"כ, שהוא מאוד רחוק מהרצוי.

אנו מעדיפים בנייה לגובה ולא לרוחב.

אנו חייבים ללכת לתכנון המשפחה. זה בהחלט
צעד שעד היום לא נעשה. האוכלוסיה הערבית אפילו רוצה בזה. חלק
מהם הגיעו למסקנה כי יש צורך בתכנון המשפחה, ואני אגיד למה אנו
צריכים לעסוק בזה.

אשר למצוי - יש התנגדות כוללת, הן מצד ראשי
המועצות היהודיות והן מצד האוכלוסיה היהודית, לקלוט אוכלוסיה
ערבית - וזה לא משנה מהי הנישה הספלטית - הם ערבים והם לא רוצים
ערבים נוספים בשכנותם. היה לנו נסיון עם שיח' דנון, מצד כשרצינו
להביא כמה עשרות משפחות ערביות המפוזרות בגליל ולהכניסן לשם במסגרת
המועצה האזורית געתון, ואנשי המועצה האזורית אמרו - "על גוטנו".
כך שאפשר להגיד כי הם מסרבים כרגע לקלוט בסביבתם אוכלוסיה ערבית.

דבר שני - האוכלוסיה הערבית - גם הם לא ששים
לעבור לאזור יהודי, הן מסיבות חברתיות והן מסיבות אחרות. אבל לפי
דעתי, ניתן להתגבר על זה, אם יהיו התמריצים האחרים.

התנחלות הבדואים - יתכן שמה שאנו עושים היום,
למעשה עומד בסתירה למדיניות שקבענו, האומרת שהרצוי וכדאי הוא להוציא

1900-1901 - 1901-1902

155

Phyllanthus

THEY WERE - ALL PARTS OF THE SAME
WAS A PART OF THE SAME - THE PARTS OF THE SAME, THE
PARTS OF THE SAME - THE PARTS OF THE SAME, THE PARTS OF THE SAME
THE PARTS OF THE SAME - THE PARTS OF THE SAME, THE PARTS OF THE SAME
THE PARTS OF THE SAME - THE PARTS OF THE SAME, THE PARTS OF THE SAME

11. fontaine entre des arbres

[illegible]

FOR THE - DISTRICT OF COLUMBIA - D. C. - 20000
 JOHN JAMES HARRIS, JR. HARRIS HARRIS JR. HARRIS HARRIS JR.
 HARRIS, HARRIS HARRIS JR. HARRIS HARRIS JR. HARRIS HARRIS JR.

RECEIVED SEPTEMBER 10 1961

את הערבים לחיפה וסביבתה הוא לריכוזים אחרים בשולי הגליל. במקום זה, אנו משקיעים 28 מליון ל"י להתנחלות בדואים, מהם 17 מליון ל"י להתנחלות בגליל, שפרשה קיקקוע יתר לאזורים בהם הם גרים. עשינו זאת, כי צא הבדואים הם לא ציבור, שלעניות דעתנו, יעתיק את מקום מגוריו לערים. מאחר שציבור זה מפורז צאצא בקרוב ל-25 מקומות, אמרנו כי עדיף לרכז אותם ב-11 ישובים מחוכננים ומבוקרים מאשר בתפוזת של 25. כלומר, ההחלטה באה בגלל הידיעה שהם לא יעברו לערים מעורבות ובגלל העובדה שהם בתפוזת גדולה.

השר ש. הילל : יש בדואים בלוד אשר נקלטו לגמרי לא רע.

השר ש. טולדנו : אלו היו שכירים אשר עבדו באזור תל-אביב ולא בדואים נוודים. השבטים אצל שיח' חמד ואחרים לא יעברו לגור ליד רמלה.

השר ש. גלילי : איזה פזרום החליט על הקצאת 28 מליון הל"י?

השר ש. טולדנו : הממשלה החליטה על הקמת ועדה בין-משרדית שתחליט בנושאים הללו, והועדה ברשותי החליטה על הריכוזים. זה היה לפני 9 שנים ואז קבענו 4-5 התנחלויות בגב ו-9-11 התנחלויות בגליל והמאורע מתמשש עכשיו הלכה למעשה.

דבר שני, שנעשה בסתירה כביכול, הוא ענין הקמת הספעלים בכפרים הערביים. כי ככל שיוקמו יותר ספעלים בכפרים הערביים עצמם, יש להניח כי אוכלוסיית הכפרים לא תעתיק את מקום מגוריה לערים. אך התשובה להנחה זו היא כפולה: קודם כל, אנו חוששים לגורלם של 35,000 הערבים העובדים בחיפה ובתל-אביב ברבע של מיתון.

100

100

100

100

100

100

100

למה זה קשור לצורת ההתיישבות שלהם?

מר מ. בראון :

התשובה השניה היא - שום האדם, ויהיה זה

מר ש. טולרנו :

האופטימי ביותר, אפילו מאמין כי את כל הריבוי

הטיבעי ניתן יהיה להעתיק למקום אחר, כך שמיפלא ישארו ריכוזים
ערביים שנצטרך למצוא להם תעסוקה. 50 הפפעלים מעסיקים 8,000 -
10,000 ערביים, ואין ספק שגם אם יקמו עוד 50 מפעלים אשר יעסיקו
צאצאצאצא עוד מספר כזה, יהיה ציבור שצריך יהיה לעבור למקומות
אחרים.

לכן, הצעותינו הם : קודם כל, להציע הצעה

קונקרטיה להעמקת מקוריהם של קרוב ל- 3000 - 4000 משפחות ערביות
מאזור הגליל לחיפה והסביבה.

אנו מדברים רק על עידוד ותמריצים ולא

השר י. גלילי :

העמקה טעניפית.

אצ ודבר שני - להקים עיר אחת או שתים.

מר ש. טולרנו :

ויש הצעות לגבי מאגר שכבר הופרו עליה, אך

החלטה מעשית עוד לא היתה. (מאגר נמצאת 5 ק"מ מכביש עכו-צפת).
התכנית כפי שהוצעה בהצעה שר השיכון היא של הטקעה 2,000 דונם
מערבים לערבים, אך יש צורך להחליט האם זה מאגר בלבד, או מאגר
ושפרעם, או שפרעם בלבד. צריך לרכז לשם בעיקר את הערבים הגרים
בישובים לא מוכרים ואשר תופסים קרקע של מינהל מקרקעי ישראל ולא
קרקע שלהם.

הנסיון שלנו מורה, כי בערים הגדולות, הרגש

הלאומי גובר. משראינו את תוצאות הבחירות האחרונות, דווקא בכפרים,
רק"ח היתה בירידה ואילו בערים רק"ח היתה בעליה. כלומר, ידוע לנו
שגם נצופף 20,000 ערבים בעיר אחת, רמת הלאומנות תהיה גדולה יותר.

[Faint, illegible handwritten notes]

1. Definition: A function $f: X \rightarrow Y$ is called a linear map if it satisfies the following two properties:

10. *Proof* : To prove, $\frac{1}{2} \log_2 100 = \log_2 10$ or $\log_2 10 = \frac{1}{2} \log_2 100$

1. RESEARCH DESIGN

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

[illegible]

SECRET, U.S. EYE, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655,

FAIRY, F. 1900-1901, 1917-1918, 1920-1921, 1922-1923, 1924-1925, 1926-1927, 1928-1929, 1930-1931, 1932-1933, 1934-1935, 1936-1937, 1938-1939, 1940-1941, 1942-1943, 1944-1945, 1946-1947, 1948-1949, 1950-1951, 1952-1953, 1954-1955, 1956-1957, 1958-1959, 1960-1961, 1962-1963, 1964-1965, 1966-1967, 1968-1969, 1970-1971, 1972-1973, 1974-1975, 1976-1977, 1978-1979, 1980-1981, 1982-1983, 1984-1985, 1986-1987, 1988-1989, 1990-1991, 1992-1993, 1994-1995, 1996-1997, 1998-1999, 2000-2001, 2002-2003, 2004-2005, 2006-2007, 2008-2009, 2010-2011, 2012-2013, 2014-2015, 2016-2017, 2018-2019, 2020-2021, 2022-2023, 2024-2025, 2026-2027, 2028-2029, 2030-2031, 2032-2033, 2034-2035, 2036-2037, 2038-2039, 2040-2041, 2042-2043, 2044-2045, 2046-2047, 2048-2049, 2050-2051, 2052-2053, 2054-2055, 2056-2057, 2058-2059, 2060-2061, 2062-2063, 2064-2065, 2066-2067, 2068-2069, 2070-2071, 2072-2073, 2074-2075, 2076-2077, 2078-2079, 2080-2081, 2082-2083, 2084-2085, 2086-2087, 2088-2089, 2090-2091, 2092-2093, 2094-2095, 2096-2097, 2098-2099, 2100-2101, 2102-2103, 2104-2105, 2106-2107, 2108-2109, 2110-2111, 2112-2113, 2114-2115, 2116-2117, 2118-2119, 2120-2121, 2122-2123, 2124-2125, 2126-2127, 2128-2129, 2130-2131, 2132-2133, 2134-2135, 2136-2137, 2138-2139, 2140-2141, 2142-2143, 2144-2145, 2146-2147, 2148-2149, 2150-2151, 2152-2153, 2154-2155, 2156-2157, 2158-2159, 2160-2161, 2162-2163, 2164-2165, 2166-2167, 2168-2169, 2170-2171, 2172-2173, 2174-2175, 2176-2177, 2178-2179, 2180-2181, 2182-2183, 2184-2185, 2186-2187, 2188-2189, 2190-2191, 2192-2193, 2194-2195, 2196-2197, 2198-2199, 2200-2201, 2202-2203, 2204-2205, 2206-2207, 2208-2209, 2210-2211, 2212-2213, 2214-2215, 2216-2217, 2218-2219, 2220-2221, 2222-2223, 2224-2225, 2226-2227, 2228-2229, 2230-2231, 2232-2233, 2234-2235, 2236-2237, 2238-2239, 2240-2241, 2242-2243, 2244-2245, 2246-2247, 2248-2249, 2250-2251, 2252-2253, 2254-2255, 2256-2257, 2258-2259, 2260-2261, 2262-2263, 2264-2265, 2266-2267, 2268-2269, 2270-2271, 2272-2273, 2274-2275, 2276-2277, 2278-2279, 2280-2281, 2282-2283, 2284-2285, 2286-2287, 2288-2289, 2290-2291, 2292-2293, 2294-2295, 2296-2297, 2298-2299, 2300-2301, 2302-2303, 2304-2305, 2306-2307, 2308-2309, 2310-2311, 2312-2313, 2314-2315, 2316-2317, 2318-2319, 2320-2321, 2322-2323, 2324-2325, 2326-2327, 2328-2329, 2330-2331, 2332-2333, 2334-2335, 2336-2337, 2338-2339, 2340-2341, 2342-2343, 2344-2345, 2346-2347, 2348-2349, 2350-2351, 2352-2353, 2354-2355, 2356-2357, 2358-2359, 2360-2361, 2362-2363, 2364-2365, 2366-2367, 2368-2369, 2370-2371, 2372-2373, 2374-2375, 2376-2377, 2378-2379, 2380-2381, 2382-2383, 2384-2385, 2386-2387, 2388-2389, 2390-2391, 2392-2393, 2394-2395, 2396-2397, 2398-2399, 2400-2401, 2402-2403, 2404-2405, 2406-2407, 2408-2409, 2410-2411, 2412-2413, 2414-2415, 2416-2417, 2418-2419, 2420-2421, 2422-2423, 2424-2425, 2426-2427, 2428-2429, 2430-2431, 2432-2433, 2434-2435, 2436-2437, 2438-2439, 2440-2441, 2442-2443, 2444-2445, 2446-2447, 2448-2449, 2450-2451, 2452-2453, 2454-2455, 2456-2457, 2458-2459, 2460-2461, 2462-2463, 2464-2465, 2466-2467, 2468-2469, 2470-2471, 2472-2473, 2474-2475, 2476-2477, 2478-2479, 2480-2481, 2482-2483, 2484-2485, 2486-2487, 2488-2489, 2490-2491, 2492-2493, 2494-2495, 2496-2497, 2498-2499, 2500-2501, 2502-2503, 2504-2505, 2506-2507, 2508-2509, 2510-2511, 2512-2513, 2514-2515, 2516-2517, 2518-2519, 2520-2521, 2522-2523, 2524-2525, 2526-2527, 2528-2529, 2530-2531, 2532-2533, 2534-2535, 2536-2537, 2538-2539, 2540-2541, 2542-2543, 2544-2545, 2546-2547, 2548-2549, 2550-2551, 2552-2553, 2554-2555, 2556-2557, 2558-2559, 2560-2561, 2562-2563, 2564-2565, 2566-2567, 2568-2569, 2570-2571, 2572-2573, 2574-2575, 2576-2577, 2578-2579, 2580-2581, 2582-2583, 2584-2585, 2586-2587, 2588-2589, 2590-2591, 2592-2593, 2594-2595, 2596-2597, 2598-2599, 2600-2601, 2602-2603, 2604-2605, 2606-2607, 2608-2609, 2610-2611, 2612-2613, 2614-2615, 2616-2617, 2618-2619, 2620-2621, 2622-2623, 2624-2625, 2626-2627, 2628-2629, 2630-2631, 2632-2633, 2634-2635, 2636-2637, 2638-2639, 2640-2641, 2642-2643, 2644-2645, 2646-2647, 2648-2649, 2650-2651, 2652-2653, 2654-2655, 2656-2657, 2658-2

THESE RESEARCH RESULTS HAVE BEEN PRESENTED AT THE 1997 MEETING OF THE AMERICAN SOCIETY OF CLIMATE ENGINEERS, 19-21 NOVEMBER 1997, IN WASHINGTON, D.C.

Staff of the Army of the North, 1864

[illegible][illegible]

DATE: 1-10-67, BY: JAMES E. H. JR., CAPTAIN, U.S. AIR FORCE, RET.

מר ש. טולדנו

אבל שוב, הסה"כ הוא עדיף.

משרד הפנים צריך להגיע להחלטה גדולה כי חסל

סדר ההתפרסות לשטח וכי מוכרחים להגיע לבניה לגובה. יש נכונות
בקרב הזוגות הצעירים לגור בשיכונים של 3-4 קומות - וזה דבר העשוי
לפתור בעיה גדולה.

האם המספחות האלה התיינה נכונות לגור
בריכונים יהודיים.

מר ש. טולדנו :

כאן, מיא שחופס קרקע לא לו, הוא גר בישוב
שלא כחוק. אני חושב שאנו צעמוד בפני
דעת הקהל אם נאמר כי אנו מקימים להם שכונות בנפרד. בתנאי כזה
זה גם הגיוני וגם צודק, ואני אינני חושב שהם לא ירצו.

מר ש. טולדנו :

אמרת מר טולדנו, כי יש סיכונים של יציאה
מהארץ, ירידה, הגירה, האם אפשר אצ לרדת מהם

מר ש. קלארמן :

המניעים?

אמרת כי הוא לא משפעות בביל מבחינה
דמוגרפית. המניעים הם כמו בציבור היהודי :
ביחוד המסכילים,
פוזאים העסוקה בארצות חוץ, אצאצאאצאאצא לעוברים לגור שם, בעיקר

מר ש. טולדנו :

בקנדה ובארצ"ב.

יש משפחות לעובדה שהינם נוצרים.

השר ש. אלון :

הייתי מוצא עניין לוא הייתי יודע את המניעים.

מר ש. קלארמן :

100,000,000

100,000,000

100,000,000

100,000,000

100,000,000

100,000,000

100,000,000

100,000,000

100,000,000

מר י. קלארמן

אסרת ביחס לאוכלוסיה המערובת, כי היהודים אינם רוצים. קודם כל, מה פרוש - היהודים אינם רוצים? כאן לא היה משאל עם? כנראה שהיתה שיחה איתם והבאת את הנימוקים שלך, ואסרת מבחינה לאומית, מהם הנימוקים הנכונים.

כמו כן אסרת כי הערבים אינם רוצים - ואני יכול להבין את הערעורים שלהם. אבל אם שני הצדדים אינם רוצים, איך אתה סבור, שאפשר יהיה להתגבר על מה שאתה מציע?

מר י. צור : הייתי רוצה לשמוע מסך משהו על סגב הסנהינות בתוך האוכלוסיה הזו. כאשר אני מבין כי המטבע השחוקה שלנו, של האפגורים כבר אינה קיימת - ספה היא ככל זאת מורכבת ובאיזו מידה יש לה השפעה על האוכלוסיה. האם יש לה אפשרות לרכז את ההשפעה בכיוונה היא ע"י חרסיתת באוכלוסיה המקומית, או שנוצר סגב שאין לה שליטה?

מר ש. בראון : דיברת על נישואים בין בנות מנדח לערביי ישראל. האם חוכל לספר בכלל על היחסים בין ערביי הגדה לערביי ישראל אחרי 6-7 שנים של סגע. לאן נושבת הרוח?

דבר שני - הייתי רוצה לשמוע קצת יותר בתונים על הבעיות של המתחים הסוציאליים - חברתיים לגבי אמצע אותם ערביים שמגיעים לעבודה במקומות ישוב יהודיים.

השר ש. קול : אתה דיברת על התגברות הלאומנות. עכשיו הצעיר הערבי מקבל את חינוכו בביה"ס התיכון בישראל, אך אין לו סיכוי להגיע בישראל לפרנסות המתאימות לפי המקצועות אותם הוא לומד באוניברסיטה ובביה"ס התיכון והוא בדרך כלל צריך

1875

...the first of the ...
...the ...
...the ...
...the ...
...the ...
...the ...

[illegible][illegible]

FOR THE UNITED STATES DEPARTMENT OF AGRICULTURE
AND THE NATIONAL BUREAU OF ECONOMIC RESEARCH
WASHINGTON, D. C.

1. The first of these is the fact that the
 2.
 3.
 4.
 5.
 6.
 7.
 8.
 9.
 10.
 11.
 12.
 13.
 14.
 15.
 16.
 17.
 18.
 19.
 20.
 21.
 22.
 23.
 24.
 25.
 26.
 27.
 28.
 29.
 30.
 31.
 32.
 33.
 34.
 35.
 36.
 37.
 38.
 39.
 40.
 41.
 42.
 43.
 44.
 45.
 46.
 47.
 48.
 49.
 50.
 51.
 52.
 53.
 54.
 55.
 56.
 57.
 58.
 59.
 60.
 61.
 62.
 63.
 64.
 65.
 66.
 67.
 68.
 69.
 70.
 71.
 72.
 73.
 74.
 75.
 76.
 77.
 78.
 79.
 80.
 81.
 82.
 83.
 84.
 85.
 86.
 87.
 88.
 89.
 90.
 91.
 92.
 93.
 94.
 95.
 96.
 97.
 98.
 99.
 100.
 101.
 102.
 103.
 104.
 105.
 106.
 107.
 108.
 109.
 110.
 111.
 112.
 113.
 114.
 115.
 116.
 117.
 118.
 119.
 120.
 121.
 122.
 123.
 124.
 125.
 126.
 127.
 128.
 129.
 130.
 131.
 132.
 133.
 134.
 135.
 136.
 137.
 138.
 139.
 140.
 141.
 142.
 143.
 144.
 145.
 146.
 147.
 148.
 149.
 150.
 151.
 152.
 153.
 154.
 155.
 156.
 157.
 158.
 159.
 160.
 161.
 162.
 163.
 164.
 165.
 166.
 167.
 168.
 169.
 170.
 171.
 172.
 173.
 174.
 175.
 176.
 177.
 178.
 179.
 180.
 181.
 182.
 183.
 184.
 185.
 186.
 187.
 188.
 189.
 190.
 191.
 192.
 193.
 194.
 195.
 196.
 197.
 198.
 199.
 200.
 201.
 202.
 203.
 204.
 205.
 206.
 207.
 208.
 209.
 210.
 211.
 212.
 213.
 214.
 215.
 216.
 217.
 218.
 219.
 220.
 221.
 222.
 223.
 224.
 225.
 226.
 227.
 228.
 229.
 230.
 231.
 232.
 233.
 234.
 235.
 236.
 237.
 238.
 239.
 240.
 241.
 242.
 243.
 244.
 245.
 246.
 247.
 248.
 249.
 250.
 251.
 252.
 253.
 254.
 255.
 256.
 257.
 258.
 259.
 260.
 261.
 262.
 263.
 264.
 265.
 266.
 267.
 268.
 269.
 270.
 271.
 272.
 273.
 274.
 275.
 276.
 277.
 278.
 279.
 280.
 281.
 282.
 283.
 284.
 285.
 286.
 287.
 288.
 289.
 290.
 291.
 292.
 293.
 294.
 295.
 296.
 297.
 298.
 299.
 300.
 301.
 302.
 303.
 304.
 305.
 306.
 307.
 308.
 309.
 310.
 311.
 312.
 313.
 314.
 315.
 316.
 317.
 318.
 319.
 320.
 321.
 322.
 323.
 324.
 325.
 326.
 327.
 328.
 329.
 330.
 331.
 332.
 333.
 334.
 335.
 336.
 337.
 338.
 339.
 340.
 341.
 342.
 343.
 344.
 345.
 346.
 347.
 348.
 349.
 350.
 351.
 352.
 353.
 354.
 355.
 356.
 357.
 358.
 359.
 360.
 361.
 362.
 363.
 364.
 365.
 366.
 367.
 368.
 369.
 370.
 371.
 372.
 373.
 374.
 375.
 376.
 377.
 378.
 379.
 380.
 381.
 382.
 383.
 384.
 385.
 386.
 387.
 388.
 389.
 390.
 391.
 392.
 393.
 394.
 395.
 396.
 397.
 398.
 399.
 400.
 401.
 402.
 403.
 404.
 405.
 406.
 407.
 408.
 409.
 410.
 411.
 412.
 413.
 414.
 415.
 416.
 417.
 418.
 419.
 420.
 421.
 422.
 423.
 424.
 425.
 426.
 427.
 428.
 429.
 430.
 431.
 432.
 433.
 434.
 435.
 436.
 437.
 438.
 439.
 440.
 441.
 442.
 443.
 444.
 445.
 446.
 447.
 448.
 449.
 450.
 451.
 452.
 453.
 454.
 455.
 456.
 457.
 458.
 459.
 460.
 461.
 462.
 463.
 464.
 465.
 466.
 467.
 468.
 469.
 470.
 471.
 472.
 473.
 474.
 475.
 476.
 477.
 478.
 479.
 480.
 481.
 482.
 483.
 484.
 485.
 486.
 487.
 488.
 489.
 490.
 491.
 492.
 493.
 494.
 495.
 496.
 497.
 498.
 499.
 500.
 501.
 502.
 503.
 504.
 505.
 506.
 507.
 508.
 509.
 510.
 511.
 512.
 513.
 514.
 515.
 516.
 517.
 518.
 519.
 520.
 521.
 522.
 523.
 524.
 525.
 526.
 527.
 528.
 529.
 530.
 531.
 532.
 533.
 534.
 535.
 536.
 537.
 538.
 539.
 540.
 541.
 542.
 543.
 544.
 545.
 546.
 547.
 548.
 549.
 550.
 551.
 552.
 553.
 554.
 555.
 556.
 557.
 558.
 559.
 560.
 561.
 562.
 563.
 564.
 565.
 566.
 567.
 568.
 569.
 570.
 571.
 572.
 573.
 574.
 575.
 576.
 577.
 578.
 579.
 580.
 581.
 582.
 583.
 584.
 585.
 586.
 587.
 588.
 589.
 590.
 591.
 592.
 593.
 594.
 595.
 596.
 597.
 598.
 599.

צריך ללכת לאגף לעבודות שלא תמיד מתאימות למקצועות שהוא למד
 אותם (ושאת עפ"י סקר שנעשה ע"י המכון הטכנולוגי). אילו היתה
 מדינת ישראל מקדישה משאבים ומחשבה כיצד לשלב את הורר הצעיר הערבי
 שגור במדינת ישראל במקצועות המתאימים להם במפעלי תעשייה ונותנת
 להם אפשרויות ואחרים בתוך מדינת ישראל, האם לדעתך זה היה משמיע
 על הלך המחשבה שלהם לכיוון של מתינות ויביא להרגעת אותם זרמים
 קיצוניים של ערבים השטים בים המדיניות המסויימת. פעובדה שבמשך
 25 שנה לא הוענו בכלל לאיזו מחשבה בתחום הזה, לאיזה תכנון - הצעיר
 יוצא מהכפר, לומד, ואינו רוצה לחזור לחקלאות והוא בבחינת חוטב
 עצים ושואב מים עם רווח טוב - כי יש עבודה בבנין. אני שואל;
 איך אתה מעריך את ההתפתחות, אילו ההיבט מתכננים את הדברים האלה
 ומה אתה מציע לעשות? אתה דיברת על שיכון ובנייה ודברים דומים.
 חיפה לא רחוקה מפרעם וגם השטחים קרובים, כך שהעניינים הם ידועים.
 היינו רוצים לדעת קצת יותר, על ההתפתחות בכלל של הערבים במדינה
 והתפתחות היחסים בינינו לבין האוכלוסיה הערבית?

אתה דיברת על הדרוזים והערבים ביחד ובלעת
 את הדרוזים בנשימה אחת. ברמה לי כי הבעיות אצל הדרוזים הן אחרות.
 אני רוצה לשמוע סוף; איך אתה רואה את בעיות הדרוזים והאם לפי דעתך
 הן שונות מאלה של המיעוט הערבי, כשם ששונות הבעיות של הנוצרים מאלה
 של המוסלמים? איך אתה רואה את ההתפתחות הזו, גם מבחינת התמסרות
 והאכזבה בקרב האוכלוסיה הדרוזית הצעירה והנטיין לטרור נגד המססד

100-100000-100000

The first part of the report is devoted to a description of the general situation in the country. It is followed by a detailed account of the political and economic conditions. The third part of the report is devoted to a description of the social and cultural conditions. The fourth part of the report is devoted to a description of the military and naval conditions. The fifth part of the report is devoted to a description of the foreign relations of the country. The sixth part of the report is devoted to a description of the internal security of the country. The seventh part of the report is devoted to a description of the public health and sanitation. The eighth part of the report is devoted to a description of the education and science. The ninth part of the report is devoted to a description of the labor and industry. The tenth part of the report is devoted to a description of the transportation and communication. The eleventh part of the report is devoted to a description of the finance and taxation. The twelfth part of the report is devoted to a description of the statistics and demography. The thirteenth part of the report is devoted to a description of the geography and climate. The fourteenth part of the report is devoted to a description of the history and traditions. The fifteenth part of the report is devoted to a description of the current events and news. The sixteenth part of the report is devoted to a description of the future prospects and challenges. The seventeenth part of the report is devoted to a description of the conclusion and recommendations. The eighteenth part of the report is devoted to a description of the appendix and references. The nineteenth part of the report is devoted to a description of the index and glossary. The twentieth part of the report is devoted to a description of the endnotes and footnotes.

The second part of the report is devoted to a description of the political and economic conditions. It is followed by a detailed account of the social and cultural conditions. The third part of the report is devoted to a description of the military and naval conditions. The fourth part of the report is devoted to a description of the foreign relations of the country. The fifth part of the report is devoted to a description of the internal security of the country. The sixth part of the report is devoted to a description of the public health and sanitation. The seventh part of the report is devoted to a description of the education and science. The eighth part of the report is devoted to a description of the labor and industry. The ninth part of the report is devoted to a description of the transportation and communication. The tenth part of the report is devoted to a description of the finance and taxation. The eleventh part of the report is devoted to a description of the statistics and demography. The twelfth part of the report is devoted to a description of the geography and climate. The thirteenth part of the report is devoted to a description of the history and traditions. The fourteenth part of the report is devoted to a description of the current events and news. The fifteenth part of the report is devoted to a description of the future prospects and challenges. The sixteenth part of the report is devoted to a description of the conclusion and recommendations. The seventeenth part of the report is devoted to a description of the appendix and references. The eighteenth part of the report is devoted to a description of the index and glossary. The nineteenth part of the report is devoted to a description of the endnotes and footnotes.

The third part of the report is devoted to a description of the social and cultural conditions. It is followed by a detailed account of the military and naval conditions. The fourth part of the report is devoted to a description of the foreign relations of the country. The fifth part of the report is devoted to a description of the internal security of the country. The sixth part of the report is devoted to a description of the public health and sanitation. The seventh part of the report is devoted to a description of the education and science. The eighth part of the report is devoted to a description of the labor and industry. The ninth part of the report is devoted to a description of the transportation and communication. The tenth part of the report is devoted to a description of the finance and taxation. The eleventh part of the report is devoted to a description of the statistics and demography. The twelfth part of the report is devoted to a description of the geography and climate. The thirteenth part of the report is devoted to a description of the history and traditions. The fourteenth part of the report is devoted to a description of the current events and news. The fifteenth part of the report is devoted to a description of the future prospects and challenges. The sixteenth part of the report is devoted to a description of the conclusion and recommendations. The seventeenth part of the report is devoted to a description of the appendix and references. The eighteenth part of the report is devoted to a description of the index and glossary. The nineteenth part of the report is devoted to a description of the endnotes and footnotes.

יש לי שאלה למשרד השיכון - מהי בכל זאת תשובתך הכנה, אם ישאלו מדוע בתכנית הגדולה של משרד השיכון ל-5 השנים הבאות, לא נכלל המספור הערבי?

הערה : גם לא בכלל הסקטור הכפרי היהודי.

השר י. גלילי : על זה יש תשובה ואני שמעת' הנוקר
כ' ישנה חבנית גם לגבי הישובים הכפריים;
המושבים והקיבוצים.

פר ד. וויגסל : התכנית שהגיש שר השיכון לממשלה, נוגעת לאוכלוסיה העירונית בלבד במדינת ישראל, מכיל שהאוכלוסיה הערבית נוגעת לענין, היא מוצאת את מקומה בתוך התכנית. בתכנית העירונית, לגבי הערבים, יש שתי שכונות גדולות ספציפיות: האחת זו עירמתוח אאאאאאאאאא, ששם מתכננים בינתיים כ-2,000 יחידות דיור, וכן בנצרת, בחלק הערבי, מתכננים 2,000 יחידות דיור. בשכונות האחרות לא הבחנו בין יהודים לערבים, אבל באותן הערים בהן יש אוכלוסיה ערבית, לקחנו זאת בחשבון במה שנקרא בתכנית: "בניה בשטחים שונים", שכן גם בחיפה, גם ברמלה, גם בלוד וגם בירושלים, אנו מתכננים לבנות גם לאוכלוסיה הערבית, אם כי בקנה מידה שהוא לא גדול במיוחד, אבל יש חשובה לסקטור היהודי - ערבי וחשובה למר שהעלה מר טולרנו כאשר לריכוז הערבים בשפת הגליל ובנחיה לגובה.

השר * בלליל : שאלה נוספת לשר הפנים - האם אינם קיימים אמצעים חוקיים מתאימים להגבלת ההתפשטות

לרוב.

1944-1945 - 1946-1947

1944-1945 - 1946-1947

1944-1945 - 1946-1947

1944-1945 - 1946-1947

1944-1945 - 1946-1947

1944-1945 - 1946-1947

1944-1945 - 1946-1947

אאאאאאאאאאאא

השר ש. הילל : ענןא ההתפשטות לרוחב נובע לבעיה של תכניות

הסתאר המקומיות, האזוריות והעירוניות, שבעצם

אף אחת מהן אינה מאפשרת בניה כזו, כפי שהזכיר זאת גם שמואל טולדנו.
הבעיה עם הישובים הערביים הוא תהליך הבנייה שהוא רב יותר מאשר מאפשר
החוק וזו פרופלמטיקה גדולה, שבכל פעם אנו מנסים לפתמודר איתה. כפי
שהזכיר מר טולדנו, יש בזמן האחרון מדיניות יותר נמרצת לגבי צורת
הבניה לפי החוק, הנבלתה וגם הוצאת צווי הריסה. אך אין בזה די ויש
כמה מאות מקרים של בניה מחוץ לחוק שהם בתהליכים משפטיים שונים.
אני חושב כי יש ערבות לזה, בזמן האחרון, במשרד הפנים. אולי תהליכים
איננם נמרצים מספיק, כי זה קשה מאוד ויוצר בעיות גדולות מאוד.

אני רוצה להעיר הערה אחת לפניכם ל משרד השיכון-

לנו ברור כי אנו צריכים לעשות מאמץ ולהוסיף 2,000 יחידות דיור בנצרת
העיר. מר טולדנו אמר כי מבחינת הערים המעורבות, ספק אם אנו צריכים
לעודד התיישבות ערבית בעכו, אך יש מצב דומה ולא פחות פרובלמטי
גם בנצרת. אנו הקטנו את נצרת עילית, מתוך מטרה לשנות את הדמוגרפיה
של המקום, אך מה שקרה בשטח הוא, שהעליה היהודית נחנה יותר מקורות
תעסוקה והביאה יותר ערבים לנצרת תחתית, וכך העליה הערבית הייתה
רבה יותר מאשר היהודית. במשך השנים הללו, גירולה של האוכלוסיה
הערבית היה מעל ומעבר למה שהיה חזוי. כלומר, במקום לתקן את העניין,
אנו הבדלנו את הבעיה.. אני איני יודע עדיין מה יהיה הפתרון
של כל הקומפלקס הזה של נצרת עילית ותחתית. יכול להיות, שהפתרון
צריך להיות, במשך הזמן, באיחודן של שתי הערים לעיר אחת. אבל לי
ברור לגמרי, שאם אנו הולכים עכשיו בתכנית הזו להביא לפתרון כזה
שבנצרת יבנו 2,000 יחידות דיור, אז קודם כל, הבנייה של 2,000
היחידות הללו תביא לנהירה גדולה יותר של ערבים לנצרת, ואני בכל
לב מציע שנבחן תכנית זו היטב, היטב ולא נלך לפתרונות האלה.

2025.5.24.14:47

[illegible]

השר ש. הילל

פה מדובר לא על ריבוי טיבעי, אלא על הגירה גדולה מאוד של ערבים לעיר, ואם נבנה 2,000 יחידות דיור, הן לא תקלוטנה פעם אחת ולתמיד את כל התוספת ולא נענה על בעיית הריבוי הטיבעי, אלא ניצור בעיה מאוד מאוד קשה ומסובכת, ואני מציע שנשקול זאת היטב, היטב, לפני שנעשה איזה צעד בקומפלקס הזה של נצרת, ללא מחשבה.

השר י. גלילי : אני חוזר ומדגיש כי לאוכלוסיה הזו אין

סטטוס לנושא האוכלוסיה הערבית בסד'נה.

היא הגיעה לנושא דרך תכנית הפיתוח המואץ של הגליל. אם יש סעיפים שאתם זקוק בהם להכרעה ממלכית מוסמכת במה שנוגע לנושא הגליל, זה תפקיד הועדה הזו.

השר י. אלון : אני רוצה לשאול שאלה אחת בלבד - כיון שזה

יוכרע בוועדה הזו, או בממשלה בעיקבות תכנית

הפיתוח של שר השיכון, תכנית הפיתוח של שר השיכון התייחסה לבנייתם של השכונות החדשה - מאכר. עפ"י אילו כללים מיועדת מאכר להתאכלס, האם זו הוצאה משפחות ערביות מעכו הצמודה בלבד, או גם ריכוז משפחות מהכפרים? האם זה מיועד לפתור בעיקר את בעיית השיכון של ערביי עכו? ומה עם האחרים?

השר ש. הילל : זו הפעם הראשונה שסד'נת א ישראל מחליטה

על הקמת עיר ביזמתה, שכל כולה ערבית.

מר ד. ווינסל : זו הפעם הראשונה שבונים עיר ערבית. חוץ

מרסלה, הערבים לא בנו אף עיר חדשה בישראל.

השר י. אלון : הם רק הגדילו את הכפרים פי 5 ופי 10.

DATE: 11/11/1961

and the following results are obtained:

פר ר. ו' : הייתי רוצה, לחשוב אלה שעוסקים בנושא להעיר, כי אנו מתכננים בגליל כמה פארקים תעשייתיים, מהם 2-3 הקטורים אינטימית עם ריכוזים גדולים ערביים, לפי תכנון של פיתוח מואץ של הגליל. (פארק זה מונה ~~אצאאאא~~ מקצועי שפרושו ריכוז תעשייתי בלתי מאוכלס ושהעובדים בו מתגוררים בריכוזים העירוניים הסמוכים. זה נוסח מקצועי לצורת התכנון.

ובכן, בקשר עם המגמות הכלליות, שהן בלי ספק נכונות ושהובהרו כאן בעליל, אני סבור, שאם לא תתקבל החלטה מיידית להקמת רובע ערבי בסביבות חייפה, הענין עלול לשבש את כל התהליך שאנו רוצים להשיג והוא : שינוי של הפרופורציות באוכלוסיה בין היהודים והערבים בגליל, כשהמצב היום בגליל, לדעתי, מסוכן ביותר. אני מתכוון לקרבת חייפה ולא למאכר ולא לשימולי הגליל, כשזה צריך להעשות כתאום עם תהליך הפיתוח המרכזי הקטור בעיקר לאיכלוס היהודי, שאם לא כן, נחטיא את המטרה העיקרית. רק בצורה זו הבעיה תבוא על פתרונה הלכה למעשה.

פר י. אדמוני : הדברים שנשמעו כאן, הם ללא ספק משפיעים על התכנית שלנו של פיתוח הגליל, ובהכרח יש כמה אלמנטים שאנו יכולים לקבל ולאשר. אין ספק כי יש שילוב בין פתרון הבעיות של הסקטור הערבי לבין הבעיות שהעלאנו. מבחינת השיכון למשל, היתה בעיה האם להקים כפרים ערביים נפרדים, ועל זה קיבלנו תשובה חד משמעית שלילית, כלומר, אין פריסה ערבית נוספת, בשטח, בישובים ערביים כפריים. כלומר, זו עובדה שהאנו בחשבון ואשר גרמה לכך שאיננו צריכים לשריין שטח להקמת אף כפרים נוספים.

מבחינת השיכון בכפרים ה קיימים, בשל המגמה לבנות לגובה, המטמעות של הפריסה בשטח היא שולית ואינה משפיעה על תכניותינו, אם כי, היא מחייבת החלטה כשלעצמה.

Dear Sir:

I am writing you to inform you that the enclosed report, dated March 8, 1954, contains information regarding the activities of the [redacted] in the [redacted] area. This information was obtained from a confidential source who has provided reliable information in the past.

The information indicates that the [redacted] is currently engaged in activities which are of a [redacted] nature. It is suggested that you take appropriate action to [redacted] these activities. The source has indicated that the [redacted] is planning to [redacted] in the near future. It is recommended that you keep this information confidential and only discuss it with those who have a need to know.

Sincerely,

[redacted signature]

I am enclosing with this letter a copy of the report mentioned above. Please review the report and let me know if you have any questions or need further information. Thank you for your attention to this matter.

Very truly yours,
[redacted signature]

מר י. אדמוני

לענין הערים - אני אישית מסתייג מההצעה
בענין מאכר. אני חושב שזו טעות להקים עיר ערבית בגליל המערבי,
בקרבה כל כך גדולה לגבול הצפון. לדעתנו, אצא הנטייה היתה באמת
ללכת לערים מעורבות - ובענין זה מאכר, שמצידנו נראה בהחלט כרוב
הפרחי כדי לולל את האוכלוסיה בגליל, אולי ללכת לאזור שפרעם, שהוא
קרוב יותר לאזור התעשייה של חיפה. הקמת עיר באזור מאכר, פרושה הקמת
עיר גדולה בגליל המערבי, עם כל מה שמשתמע מכך, ולא צריך הרבה דפיון
לראות מה יתפתח שם.

אשר לתעסוקה צמודה לכפרים הערביים, אצא
הוזכר מה כי מדובר על הצמדת שטח לפיתוח תעשייתי לכפרים עצמם. אם כי
מדובר בשטחים קטנים יחסית וכן על תעסוקה חלק מהאוכלוסיה הערבית,
הרי מדובר על שטח שאנו נפתח בגליל ואשר לא טעם מערביי הגליל ימצאו
תעסוקה בטפעלים שאנו נקים, שהם לצרכי האוכלוסיה הערבית.

היות ולדברים העיקריים אי-אפשר לקבל החלטה

כתכנית השיכון היהודית, אלא צריך יהיה להחליט בנפרד, בעיקר לגבי
מערכת ההחלטות המתחייבות מהדברים שהעלה טולדנו, ושהן לא יכולות
להתקבל בפורום הזה, אנו מציעים, שבשיתוף עם משרדו של מר טולדנו
נביא מספר סקרים שיתנו לנו נתונים החשובים לתכנון המפורט של השטח
והסגוע בינינו לבין הערבים בגליל. אצא אצא אצא אצא אצא אצא
וכן
אצא שגביא עובדים מצוות העובדים במשרדו של טולדנו אשר יצורפו לצוות
התכנון שלנו כדי לתאם את התכנון בסלואו. אני חושב שבנושא זה יש
הבנה, כי שוחחנו כבר עם מר טולדנו, ואם נצליח לתאם זאת במדויק,
אז בהחלט, 2 המגמות, יכולות לפעול ביחד.

[illegible][illegible]

פר א. ביידן :

בדבר הסקטור הערבי בגליל, בחסונת הסגב של הפעילות היום, אנו רואים את תכנית הסוכנות, ואנו כשלבנים די מוקדמים שילבנו בה את ראשית הריכוזים הברואים וזה עבר את בחינת צוות התכנון יחד איתנו. אבל אם נוגעים בבעיה העיקרית, זה לא עובר את הבדיקה ומתעוררות מספר שאלות : הקביעה של משרד השיכון, כפי שהוכרזה, חייבת לדעתנו לעבור בדיקה של גוף אחד ורשות אחת שתראה את כלל הצרכים, הן של הסקטור הערבי והן של שילובם בתכניות הפיתוח היהודיות בגליל.

בשעתו, כשהיכנונו את מאמר, אצא ראיונו אותה כפתרון לפינוי העיר העתיקה בעכו וריבנו על 200 יחידות דיור. היתה הצעה נגדית שהיא ברת ביצוע מבחינת הרזרבה הקרקעית וזו שפרעם וניתן לברוק את ענין חיפה.

היתה פנייה מצד בר-לב להקצות קרקע לתעשייה לסקטור הערבי. התחלנו לאחר שטחים בשיתוף פעולה עם טולדנו, אבל זה צריך לעבור בדיקה נוספת.

עם זאת, התעוררו שאלות - האם באזור תעשייה יהודי שרוצים לאחר לכרמיאל, ישולבו גם ערבים, או שנשלבם בסמוך, באזור שטח 9 - לפי הצעתו של היועץ לשר בר-לב בעצמן הקצאת שטחים לערבים?

צריך להיות קו מנחה, שיהיה מועיל יוצא של הערכת מצב ובדיקה של צוות תכנון, כי מה שקורה אצל היום אלו הן חומרות סטטיסטיות אשר יביאו לעיוות המגמות.

אגב, כשמדובר על ערים ערביות, צריך לברוק את כרמיאל כעיר פיתוח ל-20 השנים הבאות.

199 - 200

201 - 202

203 - 204

205 - 206

207 - 208

209 - 210

211 - 212

213 - 214

215 - 216

217 - 218

219 - 220

221 - 222

223 - 224

225 - 226

227 - 228

229 - 230

231 - 232

233 - 234

235 - 236

237 - 238

239 - 240

241 - 242

243 - 244

245 - 246

השר א. יולטן :

בווראי שעושים דבר טוב כאשר מנסים לדון

על בעיות הגליל לטווח ארוך ושוקלים גם את

בעיתא הטיזור והריכוז של האוכלוסיה הערבית. אך אני רוצה להגיד

כי טידת האומנות של האוכלוסיה הערבית תהיה פונקציה של יחסי ישראל-

ערב ולא פונקציה של איכלוס הגליל ביהודים והוצאת הערבים. אני לא

גורס את הקטת הישובים המערבים ואיני רואה שום פשרה, שום תכלית

ושום יתרון ביצירת שכונות ערביות בישובים יהודיים, כי איני חושב

שנצליח להוציא מספרים גדולים של ערבים ורק ניצור בעיות במקומות שהן

עדיין אינן קיימות ולא נפתור את בעית הגליל ויחסי הכוחות הדמוגרפיים

המדיניים.

כדי לפתור את הבעיה הדמוגרפית של הגליל,

אין מנסא לפתולח ישראל להגיע לזה שתכנון הבנייה הציבורית באזור

החוף יעבור לאזור הגליל. זה ענין קשה, כי קשה לנו להתגבר, מצד

אחד, על אאאאא הריכוז המטרופוליטני של תל-אביב, אבל מצד שני, אין

שום ניסוק לכך שיהודים לא יחיו 100 קילומטר מתל-אביב. ואם מדברים

על תכניות לטווח ארוך ואם לוקחים בחשבון שהאזור המטרופוליטני של

תל-אביב סתום לחלוטין, ואין לו פתרון, לא בנתיבי איילון ולא ברכבת

תחתית, הרי מוטב בסיליארדים שמטקיעים בפרוייקטים אלה לבנות ערים

חדשות. זו החלטה עצרין להגיע אליה, ואם נגיע עוד ל-5 מליון יהודים

בארץ, שמהם מליון, מליון וחצי יהיו בגליל ומליון וחצי בנגב, הרי

נוכל להתמודד עם חצי מליון אאאאאא שיהיו בשנת 1990 או 2000 אאאא

ביתר קלות מאשר ע"י בניית שכונות ערביות ברמלה או בחיפה. אם נביא

עוד שכונות ערביות לתל-אביב, אולי זה יבדיל קצת יהודים מתל-אביב, אבל

זה לא פתרון .

העברת יהודים לגליל חשובה גם כדי להתגבר

3

על הבעיה של דרום לבנון. טריטוריאליה, מי שמסתכל על המפה, רואה

כי הגליל הערבי הוא המסך של לבנון, ואנו צריכים ליצור תנועה יהודית

לאורך הגבול, מחומה מאד, כדי לשבור את הרצף הזה של דרום לבנון -

הגליל המרכזי. אני לא בעד הכפלה של צפת - כי במרכז חשוב המסורית

[illegible][illegible]

לעם היהודי, אני בעד זה שתשאר סיניאטורית ויפה. בענין זה, אפשר להגדיל את אזור מעלות מבחינה אנושית, כלום ריכוז של ישובים סביב בירג'ית, ואם אפשר, פארק תעשייתי, דווקא בקו זה. אני מסלים עם זה שבין כרמיאל ומעלות יהיו ערבים, בתנאי שהרצף הזה של דרום לבנון ישבר ע"י איכלוס יהודי. זה לדעתי הפתרון: יהודים בגליל ושכירת הרצף הטריטוריאלי.

אני חושב, שמה שצריך לעשות לגבי האוכלוסיה

הערבית, מבחינת תהליכי האורבניזציה שאין מהם מנוס - אני בעד זה שנהפוך את הכפרים לעיירות ונייעץ לבנות עיר שדה שהיא שילוב של חקלאות ותעשייה באזור ערבה ודרומה ואילו את הכפרים הערביים בגליל נהפוך לערים. יהיו שם ישובים ש-20% מתושביהם יתפרנסו מחקלאות ואילו האחרים מתעסקות אחרות, בין בשרותים ובין בתעושה. כמו כן, יש להתחיל לבנות לגובה ולא להתחיל להעבירם לחיפה ולתל-אביב. כך מתוך 70 כפרים יהיו 20 עיירות, כאשר יהיו חצי מליון ערבים בגליל - ומבחינה זו, אינני יודע האם צריך עוד לבנות את מאכר, אשר תהפוך שם לנצרת עילית - ויהיה הגיוני לראות זאת כישוב אחד.

אני חושב באמת שבעית נצרת הערבית וחוססת

הבניה היא בעיה, אבל נצרת היא מקום כמו ירושלים, ולא יעזור לנו דבר, וכל זמן שיהיו שם ערבים, יהיו שם בעיות שלא יכולים להתגבר עליהם, והזרמה נוספת של ערבים לישוב יהודי, תיצור בעיה כפי שישנה בנצרת. אבל אינני רואה, למשל, בעיה בהזרמת ערבים אלמאצא לשפרעם ולהקים שם עיר גדולה אשר חלק מתושביה יעבדו באזור התעשייה של המטרן וחלק בתעשייה הערבית. מה עוד, שע"י תהליך האורבניזציה, הבניה לגובה ותכנון המשפחה - יחול שינוי בתהליך הריבוי הטיפבי.

שוב, אני מדגיש, כי לא הייתי רואה את

הפתרון בהוצאת האוכלוסיה הערבית למרכז הארץ, כשאינני רואה בזק

The project, with the exception of the first year, 1955, was
 carried out under the supervision of the, and the results of the
 studies, for the first, second, and third years, are as follows:
 1. The first year, 1955, was the first year of the project.
 2. The second year, 1956, was the second year of the project.
 3. The third year, 1957, was the third year of the project.
 4. The fourth year, 1958, was the fourth year of the project.

The project, with the exception of the first year, 1955, was
 carried out under the supervision of the, and the results of the
 studies, for the first, second, and third years, are as follows:
 1. The first year, 1955, was the first year of the project.
 2. The second year, 1956, was the second year of the project.
 3. The third year, 1957, was the third year of the project.
 4. The fourth year, 1958, was the fourth year of the project.
 5. The fifth year, 1959, was the fifth year of the project.
 6. The sixth year, 1960, was the sixth year of the project.
 7. The seventh year, 1961, was the seventh year of the project.
 8. The eighth year, 1962, was the eighth year of the project.

The project, with the exception of the first year, 1955, was
 carried out under the supervision of the, and the results of the
 studies, for the first, second, and third years, are as follows:
 1. The first year, 1955, was the first year of the project.
 2. The second year, 1956, was the second year of the project.
 3. The third year, 1957, was the third year of the project.
 4. The fourth year, 1958, was the fourth year of the project.
 5. The fifth year, 1959, was the fifth year of the project.
 6. The sixth year, 1960, was the sixth year of the project.
 7. The seventh year, 1961, was the seventh year of the project.
 8. The eighth year, 1962, was the eighth year of the project.

The project, with the exception of the first year, 1955, was
 carried out under the supervision of the, and the results of the
 studies, for the first, second, and third years, are as follows:

בריתנים טריטוריאליים ערביים בצפון, בתנאי שהם יהיו מוקפים
באוכלוסיה יהודית.

פר ש. אטולדנו : ברצוני לענות על כמה שאלות שנשאלו :

הסניעים להגירה. ההגירה היא לא מסמעותית.
היא בעיקר של העדות הנוצריות, שאינם רואים עתיד לילדיהם בארץ ואשר
יש להם קרובים בארצות דרום אמריקה ומסבך הדברים הם מזמינים אותם
להצטרף לשבת איתם. אין סניע ספציפי להגירה.

באשר לשאלה האם עשינו מסגל עם אצל היהודים
כדי לוודא האם הם רוצים בערבים? אנו לא עשינו מסגל עם, אבל
אנו נוכחים בזה יום, יום ושעה, שעה. כאשר באים להציע למספחה כי
חבוא לבור באזור יהודי וכאשר מדברים עם ראש העיר היהודי או עם
ראש המועצה על כך, תמיד מקבלים תשובה שלילית. הם לא רוצים תוספת
של ערבים. כמו כן אנו רואים את מאשן היחסים במקומות בהם
כבר ישנם ערבים, לכן גם אנו לא רוצים שילוב פלא בערים, אלא שכונות
ערביות בצד שכונות יהודיות - ויש לזה סיבות הגיוניות. היהודים
לא ששים לאוכלוסיה ערבית בסביבתם המיידית.

אנו רצינו לבלבל את זה, מאחר והפתרון,
לעניות דעתנו הוא טוב, ומאחר ובנושא הערבי ניתן לעשות זאת, לאור
תפריצים וכן במישור היהודי, ניתן לשכנע ולהסביר את הצורך הזה.
אני חושב שלגטות רצוי, ואם ניכשל, לא נעשה זאת, אבל הרעיון הוא
טוב והפתרון הוא חיובי וקדמי, כשסביר להניח כי 2 הצדדים יקבלו
גישה זו.

אני לא נכנסתי לבעיות פוליטיות - אנושיות
של ערביי ישראל - יכולתי לדבר על זה במשך שעה ארוכה - כי זה לא

פר ש. טולדנו

הנושא שלשמו אנו יושבים כאן. אני יכול להרחיב את הדיבור בנושא זה, אך אין לו שום קשר לנושא של היום.

פר י. צור : אבל מאחר ודיברת על התפוררות החסולה, מבלי להביא הרצאה מפורטת, הייתי רוצה לדעת מה צוצר במקום זה. מה בכל זאת קורה שם?

פר ש. טולדנו : המנהיגות המסורתית איבדה את השליטה ומוכרחים לעבור למנהיגות חדשה, צעירה ומסכילה - וזה נמצא היום בתהליך מעשי. המנהיגות החדשה, פרט לחברי הכנסת והפקידות הבכירה, היא של הדור הצעיר.

לשאלת השר קול - אני מניח שאם היתה קליטה נוחה יותר של המסכילים הערביים, המצב היה פחות ברוע, אבל אני לא חושב, שביטורו, הוא היה משתנה כליל, כי הרקע הוא כסיכסוך הישראלי-ערבי. ואני חושב שדרוש פתרון, וצריך למצוא תעסוקה נוספת והולמת לציבור הערבי - שזו מקור הפורענות - אבל אני לא מניח כי אנו יצרנו בקנה את גל הלאומנות, כי זה גורם אחד בתוך שרשרת גורמים, שהעיקרי ביניהם הוא הסכסוך היהודי - ערבי ובפתרון בעיתא התעסוקה, איני חושב שנוכל להפנות את חשומת הלב הלאומנית של האנשים.

השר פ. קול : אנו משלמים בעד מדיניות מעוותת שהיתה במשך 25 שנה.

השר י. גלילי : אני שולל את זה ששר התיירות מעודד את יועץ רה"ם לעניינים ערביים בגילוי אופוזיציוניות נגד הממשלה, המותר רק לדרג הפוליטי ולא של עובדי המדינה.

פר ש. טולדנו :

היתה שאלה לגבי הדרוזים. אני נתתי

צילום מצב ולא נכנסתי לבעיות פוליטיות

של כל עדה ועדה. ברור שכל עדה זו בעיה בפני עצמה, אבל לצורך הנושא של היום, הנוגע בבעיות של דינול הגליל, לא מצעתי לנכון להכנה לשאלה. העובדה שיש קרוב ל-25,000 דרוזים וצ'רקסים היא מסמעותית, וברור לכולנו כי יש בעיות. דרך אגב, התמיכה בראש העדה היא על רקע אדתי ולא פוליטי.

השר גלילי שאל איזו הכרעה מפשלת צריך

לצורך העניין. זה מתחיל קודם כל מכך שהשר ידלין מתנגד לרעיון של מסיכה לערים אחרות, מעורבות. לפי דעתי התנגדותו היא טעות וזו הדרך הטובה. כשהחלטנו את ההחלטה הזו, זה לא היה בגלל בעיה איכלוס הגליל, אלא בגלל העניין עצמו של פינוי ריכוזים ערביים - ויש נימוקים רבים מדוע זה טוב, אבל אין לנו לזה גושפנקא. אין גושפנקא להקים 2 ערים או עיר אחת. אין שום החלטה מוסמכת לגבי הקמת מאגר כעיק, אלא כפתרון לעכו. אבל בינתיים נקבע גם כי באותה העיר נקבע גם את התפוצה הערבית מהמקומות השונים בגליל. לדעתי זה טוב, אבל אין עדיין החלטה מוסמכת על כך.

הוא הדין לגבי ריכוזם העשיתיים. אנו

הולכים בכיוון של 2 ריכוזים העשיתיים ערביים נוסף למפעלים בכפרים. אנו דיברנו על ערעה ושיח' סכנין. על שיח' סכנין דובר משום התנחלות הבדואים בגליל. אנו תאסנו עם הסוכנות כאשר לריכוזים העשיתיים, כאשר התברר לי בפגישה עם אדמוני, כי יש תכנית ל-3 ריכוזים, כאשר לנו יש תכנית ל-2 בסקטור הערבי, שלהם יהיו מוקיעים יהודיים, כאשר יבנו מוסכים, מפעלים ונגריות אאא ויהיו בעליהם של המפעלים בהם יעבדו ערבים. כל זאת, משום שבקרוב הערבים, למרות שמצבם הכלכלי איתן, עדיין אין עשירים הסוכנים להשקיע בחקיה. אם כן, כפי שאמרתי, מרבית 50 המפעלים יהיו בבעלות יהודית. לכן עכשיו צריך להחליט האם מבטלים את

מר ש. טולדנו

בניית המרכז התעשייתי אותו תכננו בצפון ומשתלבים ב-3 המארקים עליהם דובר בישיבה הזו.

ל-2 המרכזים אותם הזכרתי היתה אצא

דרישה של שר המסחר והתעשייה, נפגשנו איתו, אותה קרקע ואף אחד לא התנגד לזה. אסנס אבן הפינה עוד לא הונחה, ולכן צריך להחליט האם מבטלים את המרכז הזה ואין משתלבים במסגרת המארקים הקיימים.

לגבי מאכר - הרעיון המקורי היה כפתרון לחשבי עכו. לאחר מכן הועלה הרעיון של תוספת הקטריים מהאזוריים הסמוכים.

אדמוני הציע כי יצורף עובד הלשכה שלנו לצוות התכנון לשנה הקרובה, כי הבעיות סטט משתלבות ואני חושב שאין שוני בנישה.

ענין העבים המעורבות מחייב החלטה. אנו נצטרך כטובן להגיש תכנית בהתאם, כשאני חושב שהפתרון הזה הוא פחות גרוע מהאפשרות האחרת.

לשבירת הרצף, לעניות דעתנו, זה לא מספיק כי ריכוזים המאוכלסים באוכלוסייה ערבית יהיו מוקפים בריכוזים יהודיים, וכמקיר ממלתי, אני מרשה לעצמי להגיד, כי זה לא כל כך טוב מה אצא שיהיה מאחורי הרצף.

באשר לקליטת משכילים - הפטלה בן אשר שצריך לקלוט משכילים, ועובדה שקיבלנו 24 משרות לקליטתם.

באשר לנצרת - דעת קרובה מאוד לדעת השר הילל. אני חושב ש-2,000 יחידות דיור בנצרת תחתית, זה לא בדיוק מה שאנו מחכוונים לו.

10

10

10

10

10

10

10

10

10

שני חושב, שלגבי מה שנאמר היום, יש להביא
זאת לממשלה להחלטה, כשעו"ף שכדאי שמישהו

מר ס. כראון :

ייקבע כמחלצת בדבריהם.

האם היתה איזו התאמה עם פשרי בבטחון בנושא
הפעילות של היום?

מר ע. שפירא :

זה מעקב אותנו באישור תכנית פיתוח הגליל?

השר א. ארזן :

שום דבר, פייר תשמע.

השר י. גלילי :

4. 10. 1971 :

● 2010 年 12 月 1 日

图 1-1-1 主视图

[illegible]

1950-1951

10. $\frac{1}{2} \leq \frac{1}{x} \leq \frac{3}{2}$

For 1967, 1968, 1969,

השר י. גלילי : אני מציע שאנו היום נסכם את הדברים הבאים:

1. שאנו נצטרף את הנציג של היועץ לרוה"ם לעניינים ערביים לצוות המנכ"לים העוסק בהכנת התכנית לפיתוח המואץ של הגליל.

2. שאנו נבוא בדברים עם שר השיכון ושר הפנים, כדי לערוך בדיקה מוקדמת של ענין מקר, שפרעם ונצרת, לקראת דיון בממשלה בנושא השיכון - ונבקש לשתף בכך את יועץ רוה"ם לעניינים ערביים.

כי כפי שאמרתי, אנו הגענו לזה דרך הגליל ההררי, אבל בינתיים שר השיכון הביא לממשלה תכנית כוללת אשר בחוכה הופיע ענין מקר, שפרעם ונצרת, דבר שלדעתי צריך לשקול גם מהיבט שותף הציג בפנינו מר טולדנו.

3. אני מבקש מטולדנו להכין לי מצע עם הבעיות שהוא חושב שהן מעובות הכרעה בנושא הגליל, ושהן משתלבות בתכנית שאנו עוסקים בה, ואני מכין טיוטת תכנית וכאשר באחת הישיבות הבאות נעסוק באישור התכנית, אנו נתייחס גם לטיטוט הזה.

השר ס. קול : יש כאן כמה נקודות עקרוניות שאינן ~~אמאמא~~ נוגעות לגליל, למשל, האם ללכת לערים מעורבות?

השר י. גלילי : תמיד יהיו שרים שירצו להעביר נושא מסויים, מבחינת משמעותו העקרונית, לדיון בממשלה, ואנו נעבירו לדיון בממשלה.

Page 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

1. The first of these is the fact that the...

2. The second of these is the fact that the...

3. The third of these is the fact that the...

4. The fourth of these is the fact that the...

5. The fifth of these is the fact that the...

6. The sixth of these is the fact that the...

ס ח ל י ט י ם:

א. לצורך לוועדת המנכ"לים העוסקת בתכנת החוכנית לפיתוח המואץ של הגליל, נציג של היועץ לראש הממשלה לענייני ערבים.

ב. (1) לבוא בדברים עם שרי הפנים והשיכון בדבר בדיקה מוקדמת של חכניות השיכון בטאכר, שפרעם ונצרת - לקראת המשך הדיון בחכניות השיכון בממשלה.

(2) יועץ רה"מ לענייני ערבים ישחתף בברורים הנ"ל.

ג. (1) יועץ רה"מ לענייני ערבים יטרט את הנושאים העיקריים הנובעים לאוכלוסיה הלא יהודית, הטעונים הכרעה בקשר לחכנית פיתוח הגליל.

(2) יו"ר והעדה להתיישבות, תוך התייעצות עם הגורמים המתאימים, יכין הצעות לדיון ומכום בוועדה, במסגרת המשך הדיון והגשת חכנית הפיתוח של הגליל לאישור הממשלה.

מוכירות הממשלה

ס' 107

ס' 107
2012
2012
2012

פרוטוקול
ישיבת הוועדה להתיישבות
מ' באלול תשל"ד-27.8.74

בכחו השרים: י. גלילי - יו"ר, א. ארז, ש. הלל, א. ידליו, א. עופר, מ. קול, ש. רוזן

בעדרו השרים: י. אלון, א. יריב, ש. פרס, י. רבינוביץ

בכחו חברי הנהלת הסוכנות היהודית: מ. בראון, ר. ויץ, י. קלארמן, מ. קרונה, ע. שפירא

בעדרו חברי הנהלת הסוכנות היהודית: א.ל. דולצין, ר. יגלום, פ. ספיר, מ. פינקלשטיין, מ. קירשבלום

משחתפים נוספים:	ש. אבני	-	משרד השיכון
	ג. אבנר	-	מזכיר הממשלה
	ע. ארזן	-	לשכת השר י. גלילי
	ע. גבור	-	מועצה אזורית "תמר"
	ש. ויבון	-	משרד החוץ
	אלוף ר. ורדי	-	מתאם הפעולה בשטחים
	ב. לובטקין	-	מינהל מקרקעי ישראל
	מ. נצר	-	משרד הבטחון
	ח. קוברסקי	-	המנהל הכללי, משרד הפנים

ממזכר הסוכנות היהודית: י. אדמוני, י. אייגס, י. וייניגר, י. צור, מ. ריבלין

מ. ניר - משנה למזכיר הממשלה

סדר היום:

- 10/ הת/ הודעה
- 11/ הת/ שאלה
- 12/ הת/ תכנית אב לפיתוח צפון מערב ים המלח
- 13/ הת/ פיבוים עבור תפיסת מקרקעין לצורך התיישבות

א"ה ו"ה

201 12/20

Buy 100 lbs of
1/2 lb

1/2 lb
1/2 lb

Buy 100 lbs of

התל 10. הונף

היו"ר הר"ר י. גלילי:

אני פותח את הישיבה. נשמע היום את

המתיחה הסוקרת בפנינו את תכנית האב

לפיתוח האזור הצפוני-מערבי של ים המלח. לפני כן אני רוצה להביא

לידיעת חברי הועדה כי ביום ששי האחרון, ראש הממשלה ואני נפגשנו

עם נציגים של קבוצת ההתנחלים בסבסטיה, או יותר נכון קבוצת המיועדים

להתנחל בסבסטיה. מועמדות להתנחלות איננה מעונה אישור; והם הציבו

בפנינו שתי שאלות ושתי הצעות: (1) להחליט על הקמת עיר בסומרון על

גב ההר; (2) להתיר להם להתיישב על גב ההר בשומרון. ראש הממשלה ואני

עברנו הסכמו להם כי הנושא פרם נדון בוועדת המימון להתיישבות ולא בממשלה,

אולם אנו מעדיפים שהממשלה לא תאשר את שתי ההצעות הללו; מכל מקום,

אנו לא נמליץ לממשלה לאשר בשלב זה לא הקמת עיר על גב ההר בשומרון

ולא להתיישב על גב ההר בשומרון.

אני מביא את זאת לידיעת הועדה רק מפני

שנשמעו טענות כאילו התשובה הזו לא הובאה לידיעת המוסדות המוסמכים.

כיוון שזו הישיבה הראשונה שמתכנסת לאחר השיחה הראשונה שיתנה לנו עם

הנציגים האלה, אני מסתמך בהזדמנות זו ומביא זאת לידיעתכם. אם, כמובן,

מישהו מהחברים ירצה ליזום הצעה בנושא, זו כמובן זכותו.

א. מרובה:

שאלתי, ארובי הר"ר, האם ניתנו להם

נימוקים מדוע המסלול לא תאשר, מדוע

הממשלה לא תמליץ? ואם לאו, האם אנו יכולים לשמוע כאן את הנימוקים?

היו"ר הר"ר י. גלילי:

היתה שיחה מפורטת שאנני רוצה לספר את

תוכנה, לעיתים גם בגשת, שבמהלכה

של השיחה הוסבר להם כי אין אנו רואים בשלב זה את ההצעות האלה בעדיפויות

שנמליץ עליהן. הוכתר להקטין שער טעה זה הממשלה לא הגדירה אזורים כלשהם

and of. 10/10

10/10/10

The first of the three main parts of the report is a description of the work done during the year. This is followed by a summary of the results of the work, and finally a discussion of the work done during the year.

The second part of the report is a description of the work done during the year. This is followed by a summary of the results of the work, and finally a discussion of the work done during the year.

The third part of the report is a description of the work done during the year. This is followed by a summary of the results of the work, and finally a discussion of the work done during the year.

10/10/10

The fourth part of the report is a description of the work done during the year. This is followed by a summary of the results of the work, and finally a discussion of the work done during the year.

השר י. גלילי:

בארץ כאזורים הסומים בפני הפעילות ההתיישבותית שלנו. אני מחליטים מה הירוס
 שיש לבצע בסגרת לוח זמנים נתון, ובמסגרת ההתיישבותית והפוליטית הנוכחית
 אין אנו רואים בהצעות האלה הצעות שיש לכלול אותן בעדיפויות. לכן בשלב
 זה אין אנו מחליטים עליהן. האנשים בשאלו אם הם מועמדים להתיישב באזורים
 אחרים כמו בקעת הירדן, רמת הגולן, מתחת רפיח, ויתכן גם במעלה האדומים,
 והם חשיבו על כך שהם רואים את עצמם מועמדים להתיישב בשומרון ובמיוחד
 על גב ההר בשומרון. היה מישהו מהם שהעיר שיש מועמדים במספר מספיק
 כדי להתיישב באותם המקומות, והם רואים את עצמם מיועדים ורואים שליחות
 לעצמם את ההתיישבות בשומרון על גב הרר. היתה שיחה שארכה כשעתיים, מעניינת
 למדי, והיא נסתיימה בכך שלא א קיבלו את החשובה שקיוו לקבל, ונפרדנו.

לוי. אולף

השר מ. חול:

יש לי שאלה ליושב-ראש, לא לענין זה.

אנו יושבים פה כועדת שרים לעניני ההתיישבות

יחד עם חברי המועצה. מקובל על השרים שיושבים פה שהמחלקה להתיישבות
 של הסוכנות פועלת במסגרת ההחלטות של הועדה הזו ושל הממשלה. בוודאי גם
 שהיא לא יכולה לצייר מפות מדיניות. לתמחובי הרב קיבלתי שורה של חוברות
 מודפסות של המחלקה להתיישבות של הסוכנות על חבל אשכול, וראיתי שחבל אשכול
 לפי המפות ה^עלה מתרע ער אל-עריש. אני רוצה לשאול מאימתי המחלקה להתיישבות
 קובעת מפות של חבלים בשטחים שהם שטחים מוחזקים על ידי מדינת ישראל, ומי
 המיך אותה לעשות את זאת?

היו"ר השר י. גלילי:

אני אברר את הנושא שאתה העלית משני צדדים:

אם אכן היה "סיפוח" של אל-עריש לחבל אשכול;

מי המוסר המוסמך לבעלות על מפות, ואתן לך תשובה בישיבה הבאה. אנקש לגשת
 לנושא שלמענו התכנסנו.

1914

1914

1914

1914

1914

1914

1914

א. קרונה:

שאלתי מה ששאלתי כדי לקבל תשובה.

אסנן שמענו סמך, אדוני פר, שהובהר ^{לוק}.

אבל לי לא & נחברר מהתשובה מה הובהר לכם מדוע לא, האם אנו רשאים
לשמע מה הובהר להם?

היו"ר חסר י. גלילי:אני ^{מיוס} על האינטליגנציה ועל האינסונציה

של חברי הועדה, ויש לי סיבה להתמסכות זו. אני חושב שהכל מבינים שאם
אמרתי שהובהר להם לוח הזמנים המדיני וההתיישבותי שבגללו איבנו רואם שדר
עריפות הקסה עיר או התיישבות על צ השורמון, אני מסתפק בהבהרה הזו.

א. קרונה:

תמכים שעל כל פנים/היה ריון בועדת השרים?

היו"ר חסר י. גלילי:

כוודאי.

א. קרונה:

בועדת השרים לעניני התיישבות לא היה ריון

על כך. זה לא נקרא ריון.

האם אמר משהו שהיה ריון?

היו"ר חסר י. גלילי:א. קרונה:

פורמס בעתונות שהיה ריון, שזה זהבא

לריון. עכשיו ברור שלא היה ריון; זה היה

במקום מוסמך, אבל מה לא היה ריון.

היו"ר חסר י. גלילי:

ירידי קרונה, בועדת השרים להתיישבות

היום היה מה שהיה. במסרה הודעה או

לא במסרה הודעה?

Section 1

The first part of the document is a letter from the President of the United States to the Congress, dated January 1, 1861. It is a very important document, as it sets out the President's policy for the new year. The letter is written in a very formal and dignified style, and it is one of the most important documents in the history of the United States.

Section 2

The second part of the document is a letter from the President of the United States to the Congress, dated January 1, 1861. It is a very important document, as it sets out the President's policy for the new year. The letter is written in a very formal and dignified style, and it is one of the most important documents in the history of the United States.

Section 3

The third part of the document is a letter from the President of the United States to the Congress, dated January 1, 1861. It is a very important document, as it sets out the President's policy for the new year. The letter is written in a very formal and dignified style, and it is one of the most important documents in the history of the United States.

Section 4

The fourth part of the document is a letter from the President of the United States to the Congress, dated January 1, 1861. It is a very important document, as it sets out the President's policy for the new year. The letter is written in a very formal and dignified style, and it is one of the most important documents in the history of the United States.

Section 5

The fifth part of the document is a letter from the President of the United States to the Congress, dated January 1, 1861. It is a very important document, as it sets out the President's policy for the new year. The letter is written in a very formal and dignified style, and it is one of the most important documents in the history of the United States.

Section 6

The sixth part of the document is a letter from the President of the United States to the Congress, dated January 1, 1861. It is a very important document, as it sets out the President's policy for the new year. The letter is written in a very formal and dignified style, and it is one of the most important documents in the history of the United States.

Section 7

The seventh part of the document is a letter from the President of the United States to the Congress, dated January 1, 1861. It is a very important document, as it sets out the President's policy for the new year. The letter is written in a very formal and dignified style, and it is one of the most important documents in the history of the United States.

א. קרונה:

חן לי להגיד מה שאני רוצה להגיד.

לפי מיטב הערכתי, אני מתכבד להגיד

לפרוטוקול, לחברים - לא היה פה דיון. אני לא קירא למה שהיה פה היום
דיון. זה היה מסירת אינפורמציה על מה שהיה בין ראש המחשלה ובילי וביין
הסועסדים.

היו"ר הר"י גלילי:

אני מאשר כהחלט: א) שהיושב-ראש בפתחת

הישיבה הודיע שער כה לא היה דיון;

ב) את רכבי מר קרונה שלא היה דיון, אלא בשמיעה הודעה של היו"ר על התשובה
שניתנה על ידי ראש המחשלה והיו"ר לנציגי קבוצה.

אני מבקש שכסיו את נציג המחלקה

להתיישבות להציג את תכנית האב. אני מקווה שהמסמך הציונני של הועדה

תגבר דקב השתתפות נציגי הסוכנות וההסתדרות הציונית בישיבות הועדה.

החל. 12. תחילת אג' אג' 30/10/74 י"ג ח' 1974

א. ווינגר:

התכנית למי סדר היום היא פיתוח צפון

מערב ים המלח. זו תכנית אב וכסו כל

תכנית אב היא מהווה תכנית המסגרת שמטרתה למעשה לקבוע את התכנון ואת פעילויות

הפיתוח של האזור. התכנית הוכנה לאחר שספקר יהודה ושומרון חיים ועדת היבוי

שהנחתה יתכננים ועבדה על המדוכה של התכנית הזו בערך שנה. ועדת ההיגוי

היתה מורכבת מנציגי המוסדות, משרדי מחשלה, בעיקר היו בונעים ברבר

משרדי התיירות, הפנים, מע"ץ והחקלאות. כעבור שנה סיכמה הועדה תכנית שמובאת

לפני הועדה לאישור.

מבחינת המטרות, מטרת התכנית היא הן

סריגית והן כלכלית. סריגית - האחיזה בשטח על ידי הקמת מספר יישובים שאני

אעמוד עליהם; כלכלית - לנצל את היתרונות הטבעיים של האזור. מבחינת

הגבולות - ממזרח ים המלח; מצפון כביש יריחו עד גשר עבראללה; בדרום הקו

הירוק; במערב - היות ופה לא היה גבול באומנותולוגי ברור, סיכמנו את הגבולות

עם יהודה ושומרון, ודיברנו על סיניסום רוחב 15 קילומטר לרוחב התכנון.

3000000

— 20 —

[illegible]

陳永發 著

אין כפרים, לצימון שטחי מדעה ברואים כגבולות הטבעיים שיש, או דרכים שקיימות או שמוצעות לעתיד. לפי זה נקבע הקו שאיננו קו ישר אלא מותאם לספוגרמיה ולתפאים האחרים. עד כאן בנושא הגבולות.

מאחר שאנו אמנם הנדרכו את גבולות

התכנית לגבולות הקו הידוק, אבל מאחר ואנו נמצאים לאורך ים המלח, הצטרכנו להתייחס לפיתוח כל ים המלח ולהאות שהתכנית תשתלב במסגרת הפיתוח של הים כולו. לכן העלינו את הסכימה של התכנון (מצביע על מפה).

רצינו, ברומה לפה שהוחל בפיתוח מסעם מטרד

התיירות ונורמים אחרים בדרום, ללכת בסכימה תכנונית פחות או יותר רומה בצפון, כאשר הטרוגנסמה של החברה הממשלתית לתיירות היוותה בסיס להכנת התכנית. אם באזור חמי זוהר סרובר על מרכז, ברומה לזה הלכנו בצפון. מבחינת תכנית הפיתוח דיברנו על תכנון שיושגת על יצירת איזון בין פיתוח לשימור. פה יש שמורת טבע וחקלאות, ובצורה כזו, על מנת לשמור על האיזון זה בהתאם לרברים אלה ניתנה הקצאת שטחים. עשינו סקר של כל השטחים ומצאנו הר שטחים טראויים לעיבוד חקלאי. שטחים אלה מסומנים בירוק. העלינו את שמורת הטבע ודברים אחרים שיש להם ענין לשימור, ומצאנו שמבחינת ענין של הנושא החקלאי יש פה באזור כשמונת אלפים דונם קרקעות שמתכונות באזור הצפון ברובן, ומיעוטן דרומה יותר. לפי סיפוס מסק שהוכן על ידנו, הגענו למאיתים דונם קרקע לעיבוד שיכולים לספק אחרי הכשרה מתאימה, וכתוצאה מזה בהתחשב במצב הקרקע שבעין-גדי, הגענו למסקנה שפוטנציאל השטחים החקלאיים מאפשר הקמת שלושה ישובים חקלאיים; מצפה-שלם כבר קיים, קליה א', בהקמה וי-וב קליה בוסה מתוכנן. פוטנציאל הקרקע החקלאית ופוטנציאל הים מאפשרים הקמת שלושה ישובים, והבעיה היסודית היא שמצפה-שלם יצטרך לקבל חלק גדול מהקרקע שלו באזור הצפוני, כי לידו אין קרקע. סך הכל מציעה התכנית שבאזור זה יהיו שלושה ישובים מהם שניים כבר קיימים ומוצע להקים ישוב גוסף.

איזו קרקע חקלאית יש לאורך ים המלח?

השר א. שומרי:

זו הקרקע ששם נסועים כרמים. קרקע זה בוסא

צ. רייבניגר:

יחסי. מה שטוב במקום אחד איננו טוב במקום

אחר.

אנו לוקחים בחשבון את התנאים הסיועיים ולנצל ~~את~~ אותם: להשתמש במים המלוחים של הפסחה, לתפוס חלק מהם ולפתח מהם ביוכות דגים. לפתח תמרים שיכולים לספוג מליחות גבוהה ולפתח מספוא. היום זורמים חסמים מיליון קוב מים בסנה בפסחה, ~~אלה~~ הכל נכנס לים המלח. ~~אנחנו~~ בינתיים מדברים שם על הקידוחים שנעשו ביריחו, ומתוכנן קידוח נוסף, כשכל קידוח יפיק בסביבות 200-300 קוב במעה.

אם כן, כשטח החקלאות התכבית היא לתקום שלוחה ישובים או להוסיף ישוב נוסף אחד לאלה שכבר קיימים. בנושא של פיתוח התיירות על בסיס הנסיון שהצטבר בדרום ים המלח, הנעשו למסקנה לא ללכת לפיתוח מפורז אלא בשוקקים. ההצעה מדברת על פיתוח שני מוקדי תיירות: אזור הלידו ואזור מצפה-שלם. הסיבה שהנענו לשני המקומות האלה הוכתבה לנו על ידי תנאים שוררים בשטח. רצינו לנצל את ~~החולות~~ המלוחות המלוחות הקיימות, ורצינו לראות את המקום הזה כמקום נוסף וכילוי לתושבי ירושלים. בהנחה ~~ההנחה~~ שהדבר הזה מבחינת הקרבה לים הוא הקרוב ביותר למה שיש בירושלים. כמו-כן, רצינו לפתח כאן תיירות עסקית יותר. ~~אז~~ לא מצע לפתח באזור מסויים תיירות בקנה-מידה גדול יותר, בתנאי שהתנאים יאפשרו וידרשו זאת.

הסיבה שקבענו את המוקד השני במקום זה היא: הסמיכות שלו לשפורת הסבע; כמו-כן, מצאנו שאזור זה מעיינות מרפא בטיב העולה על אלה שנמצאו עד היום לאורך ים המלח. רק לפני שבוע היה כאן מוססה משווייץ שהוזמן על ידי רשות המרפא וסייר במקום זה והתרשם בצורה כלתי רגילה מהמים. זאת אמרת, כדוברת המוקד הזה להיות מוקד לתיירות מרפא, כאשר לקחנו בחשבון שמבחינת הפיתוח נצטרך לתת את הדעת איזה שלבים ללכת לפיתוחו בהתחשב בעובדה שמבחינת התשתית יש מה כבר היסוד. מאחר והתיירות המתוכננת כאן מכוונת על מרוג'רסה של החברה הממשלתית לתיירות, המדברת על כ-1700 חדרים בני ישובים, וזו מדובר לקראת 1985 - אנו במסביל לזאת רצינו לראות מה הצרכים של ~~החברה~~ דיור שידרשו במקום, מתוך הנחה שחלק מהעובדים בתיירות יצטרכו לגור

The first part of the report deals with the general situation of the country. It is a very interesting and informative study of the country's development. The second part of the report deals with the specific details of the country's development. It is a very detailed and thorough study of the country's development. The third part of the report deals with the specific details of the country's development. It is a very detailed and thorough study of the country's development.

The fourth part of the report deals with the specific details of the country's development. It is a very detailed and thorough study of the country's development. The fifth part of the report deals with the specific details of the country's development. It is a very detailed and thorough study of the country's development. The sixth part of the report deals with the specific details of the country's development. It is a very detailed and thorough study of the country's development. The seventh part of the report deals with the specific details of the country's development. It is a very detailed and thorough study of the country's development.

The eighth part of the report deals with the specific details of the country's development. It is a very detailed and thorough study of the country's development. The ninth part of the report deals with the specific details of the country's development. It is a very detailed and thorough study of the country's development. The tenth part of the report deals with the specific details of the country's development. It is a very detailed and thorough study of the country's development. The eleventh part of the report deals with the specific details of the country's development. It is a very detailed and thorough study of the country's development.

במקום. בהתאם לכך הגענו למסקנה כי כרי לתת מקום לעובדים האלטרנטיביים
שעובדו במקום ושני שלישי במקומות אחרים בירושלים או ביריחו, נצטרך
בצמידות להכניס הזה להקים בעתיד מרכז מאוכלס שיאפשר בשלב ראשון 4000 נפש
ובשלב שני, כמתייבנה שנות האלפיים, יאפשר מגורים לשכונת אלפים עד עשרת אלפי
איש, וזאת כדי לענות על צרכי הפיתוח.

הסכימה הכללית של התכנית מרבית לסי

שהתנאים מבחינים - שני אזורי פעילות ואכלוס, כשאזור האכלוס לאורך החוף
ואזור אכסקלוסיבי מאור של סיוולום שיבואו על ידי פתיחת דרכים, כדי שתהיה
נוכחות בשטח הנוכחי נוכחות ישראלית סחר גיטא, ובעיקר יש פה שטחים יפים
שוודאי הנוער ואחרים ירצו להתעניין בו.

לסיכום - מדובר על שלושה ישובים באזור;

שני מוקדי תיירות - אחד לתיירות עסקית יותר, תיירות טרפא והשניה למלונאות,
מרכז מנוחה ושירותים; פיתוח מערכות הדרכים פני התכנית מתווה, פיתוח תשתית
אזורית, מים, חשמל, טלפונים ומערכת ציוד וקשר לסים, וזה ייעשה על ידי תה"ל.
מוטנציאל המים במקום כחולט יענה על הצרכים, אם אמנם הפיתוח ייעשה בהתאם.

מה לגבי תכנית מערכת הכבישים?

היו"ר דוד י. גלילי:

דיברנו על דבר אחד. קיים מה התכנון שראינו

ג. ויינגרט:

אותו כעובדה, שבעתיד הכביש בירושלים יצטרך

להתקשר בדרך זו (מראה על ספה), והבעיה היא של בניית הנשר בסכום הגדול שהדובר
עליו.

מהו הסכום?

דוד י. גלילי:

לפני שנה וחצי נקנו בסכום של מיליון לירות.

ג. ויינגרט:

כביש נוסף שמדובר עליו הוא כביש מצפה שלם-

בית-לחם. הוא מתוכנן ונמצא בתכנון עקרוני אבל מע"צ. מדובר על דרך בשלב זה

אזורית, וכביש אזורי שיקשור את גב ההר עד למקום הזה (מצביע על חפה), וההצעה הראשונה היתה ללכת עד מצדה. יש פה שטחים חקלאיים, אבל הם מעטים, בנקעת הורקניה, שבל מדברים על אפשרות שימוש כפי ביוג ציבואו סירושלים. מדובר על כביש אזורי עד לגשר עם כביש מצפה שלם-בית לחם. מדובר על דרכים שטסיילים יוכלו להגיע בהם ולבקש בשטחים.

יש בעיות של בעלויות על הקרקע?

היו"ר הר"י גלילי:

לפי מיטב בירורינו עם המנהל, אין.

ג. ויינברג:

חלק ניכר מהקרקעות הן אדמות שהמדינה סופגו להן. כלומר, בעלות המדינה. יש חלק מסוי

חא"ל ורדי:

שיש עליהן טענות חזקה. בשטח עצמו אין ישובים וגם כרואים. תרואים נמצאים מערבה. מצד שני, כפי שטובם, זה שטח שמייעד לחכנון והמשטמות של החכנון שכל פעולה תחייב אישור ספציפי בהתאם לנוהללים המקיליים, אבל זה לא מוציא מכלל אפשרות שגם גורמים אחרים יוכלו להשתלב במערכת הפיתוחה, כלומר גם ערבים. זה מה שסיכמנו עם ועדת צפון ים המלח.

זה המסך של הקונסטציה התיישבותית של קעת

ר. ויינ:

הירדן, עם רצון לראות אותה כעומדת על שני

עורקי כבישים: נסוך וגבוה, מסיבות ברוחות. במקום הזה & ניתן. זה במקום הכספי המתקבל על היעת.

לענין הבעלויות - אני חושב שאני אדריך אם

י. אדמוני:

אומר שלגבי קניעת זכויות אשריות אין מדובר

בכל תחום שטח הפיתוח-ואם יש, אז בשטחי מרעה, שמסומנים פה כשטח הלבן - בתביעות של בעלות. כלומר, בכל שטחי &&&& הפיתוחה המתוכננים, אין תביעות של בעלות.

2000 年 12 月 15 日

7. $\lim_{x \rightarrow 0} \frac{1}{x} = \infty$ (or $-\infty$)

1. *Journal of the American Medical Association*, 1997; 277: 1033-1037.

[illegible]

405 2555

1990年 12月 21日 星期日 第10000号

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

9. 22. 2002

היו"ר י. גלילי:

אני מבקש את מר ארמוני להשיב לשאלה
בדלקמן: בשעתו, ביססתי את ראש המחלקה
להתיישבות לערוך סקר לגבי אפשרויות התיישבות בכל תחום של מערכה לים
המלח ער הברון, בית-לחם וכל האזור הזה. הייתי רוצה שתאמר מה היו
הממצאים שלכם?

י. ארמוני:

ברקנו מתאם לבקשתך. זו היתה בדיקה
שהיתה מבוססת בעיקר על ספרים אוויריים
וקצת על ספרים בשטח. זאת אומרת, זה יותר מבוסס על התרשמות מאשר על
דבר אחר. לא במקרה בחרנו את הקו הכחול הזה, כלמשה מערכה לקו הפחול
הזה כפי שה שיש שטחים שהם שטחים הניתנים לעיבוד, הם מעובדים על ידי
כפריים באזור בית לחם או דרום יותר! ופה אנו רק רוצים לציין שבמקבות
בריקות של האזורים האלה וצילומי אויר מוגדרים יותר, אנו יכולים לקבוע
בוודאות שכאן היתה גם פעולה מדינית מצד אנשי הכפרים האלה. כלומר,
לאחר מלחמת ששת הימים, שטחים שלא היו מעובדים קודם, עובדו על ידם. אבל
היות ולא התבססו לבדוק פעילויות אלא לקבוע עובדות, אז העובדה שקבענו
היא שהשטחים במידה והם מתאימים לעיבוד, מעובדים היום. ואנו, מבחינת
הקו הכחול, בחלט התחשבנו בעובדה הזו. כך שמסורת לקח הכחול אין שטחים
מעובדים. זה מדבר יהודה הקלאסי.

הסר א. עומר:

בקווים כלליים התכנית נראית לי, ואני
מבין שהיא מסבה את כל מה שאפשר להוציא
מאזור זה שהוא אזור יפה אם כי צחיח. רציתי להעיר הערה לגבי הכביש -
אני גור טלילת הכביש הזה, שמקצר את הדרך מירושלים. סור גורל השקעה שלנו
באזור הוא כזה שמצדד גסר. כביש זה מקצר את הדרך לא רק לאזור זה
אלא גם לעין-גדי.

100. 100.

100. 100.

100. 100.

100. 100.

100. 100.

100. 100.

100. 100.

100. 100.

100. 100.

100. 100.

100. 100.

100. 100.

100. 100.

100. 100.

100. 100.

100. 100.

100. 100.

100. 100.

100. 100.

100. 100.

100. 100.

100. 100.

100. 100.

100. 100.

100. 100.

100. 100.

100. 100.

י. ארמוני:

אני רוצה להסביר את פסח: (מבניע על

פסח) - פה נמצא כביש ירושלים

גשר עבראללה. כאשר נוסעים לאזור פסח, נוסעים על הכביש הזה וחוזרים.
במסגרת התכנון של הכביש הארצי צריך להיות המסך כביש יריחו שמחובר
לכביש ירושלים דרומה. התוכנית קיים, אלא שפה צריך להקים
גשר. אנו תכננו וסע"צ עשתה את התוכנית, אבל הוא נעצר בגלל גשר שצריך
להקים. היום סוללים את הביב מדרום כביש גישה לקליה, וסר השיכון
מגבר על ביצוע הכביש לכל אורכו של הגשר. אורך קטע המישה ק"מ.

השר א. שופר:

גם כאשר מדברים על תכנית שכאן אני

מבין שכל דבר צריך איסור לחוד. כי

בסלב זה אני מבין שהמרכז השכונתי לעובדים לא צריך להכנס לתקציב א'
של שנה הבאה, כי יש לנו נווה-זווה.

היו"ר השר י. גלילי:

לגבי תקציב של השנה וצאה ירוצו אתך.

זו לא ועדה שמאשרת תקציב.

השר א. שופר:

מתי אפשר יהיה להעלות את ישוב קליה ב'?

מתי מצפה-שלם יהפוך לישוב קבע?

י. ארמוני:

מוערים אלה קשורים בשני דברים: 1) בקצב

פיתוח מקורות המים. אנו מקווים שעוד

השנה יבוצע קידוח שני.

היו"ר י. גלילי:

אולי תיתן מושג כללי על מקורות המים?

י. ארמוני:

יש מספר מקורות: 1) קידוחים באזור

יריחו. קידוח אחד מפיק מאה קוב לשעה,

והוא בעלבים האחרונים של השמול ואז יכפיל את התפוקה. מצוי קידוח שני,

במידה והוא יתחיל להפיק, מבחינתנו יש אפשרות להפוך את קליה ב' לישוב קב

כלומר, מבחינת המחלקה להתיישבות אפשר לחשוב בעוד שנה על הקמת ישוב קליה ב'

מבחינת מים.

י. אדמוני י:

הבחינה השנייה היא כוח-אדם. במסגרת
הקצאה של משרד התיישבות בצרכים התנועתיים, דובר על כך שאיחוד הקבוצות
והקיבוצים יוכלו.

היו"ר חר"ר י. גלילי:
מה שמו אדמוני רוצה להגיד הוא העשרת
הסופרים
אלפי משפחות להתיישב בגב ההר אינם
סופרים להתיישב שם...

י. אדמוני:

הם מחזיקים את מצפה-שלם ואת קליה.
המגמה היתה להקים קודם את קליה ב'
ואחר-כך לאזרח את מצפה-שלם, אולם יש על כך ויכוח עם שלטונות תסחון
מבקשים להחליף את המור. אם אפשר היה בעיר שנה להקים את קליה ב'
היינו מעדיפים להקים את קליה ב' כשוד שנה ולדחות את אזרח מצפה-שלם,
כי נראה לנו שהקמת קליה ב' היא בעלת חשיבות גדולה.

בקשר למקורות מים - 1) הקידוחים שמניתי;

2) המים שאנו חוצים להוציא ממערת המפסחה לפני כניסתם לים. כמה נצליח
לתפוס, לא ברור. אנו עושים את זאת היום בחלק הרדומי. כדי לאף-היום
את הצמחים, אנו מוש לוקחים את המים בחוף ומזעזעים בעדם מלאכנס לים, אבל
ומתכננים להתמס כמים לבריכות דגים.
לא משירים את המי שבהנה מהמים. זה שת-הם-ל פרויקט שנמצא כבר בשלבי
תכנון אחרונים, אולי גם לשלחין, אם כי זה לא ברור.

היו"ר י. גלילי:
אתם סבורים על בריכות דגים מדרום לכביש
זה?

י. אדמוני:
כן. למעשה, סייכות הרגים הן בשטח
ביחידה. מבחינה כל האישורים לס' לנו
אותם, וזה פרויקט שהוא ע"כ ביצוע. מקורות מים נוספים הם מקורות מדרום

1. 2011-12-15

2011-12-15 14:15:15

2011-12-15 14:15:15

2011-12-15 14:15:15

2011-12-15 14:15:15

2011-12-15 14:15:15

2011-12-15

2011-12-15 14:15:15

2011-12-15 14:15:15

2011-12-15 14:15:15

2011-12-15

2011-12-15 14:15:15

2011-12-15

2011-12-15 14:15:15

להוציא באותה השיטה באזורי שמורה הדרומית, כאשר כאן יש לנו קידוחים מתוקים. כאן המצב יותר טוב מאשר בפסחה, כי אפשר להבחין בין הנביעות המלוות והמתוקות, ואפשר לתפוס את המתוקות. בפסחה גן הירק של מצפה-שלם משתמשים במים המתוקים. שני קידוחים שעשינו באזור זה לא עלו יפה, אבל איננו רואים שיש סיבה שלא תפוס מים נוספים.

האם יש מבילות תקציביות למשרד החקלאות
לנכדי פשתוח מקורות המים?

הי"ר אשר י. גלילי:

לא. הקידוח השני מתוכנן ביריחו
ובינתיים. ההכנות מבוצעות.

י. ארמוני:

מה יהיה המצב אם לא נוכל להשתמש
במקורות המים של קידוחי יריחו?

הי"ר אשר י. גלילי:

א) שמענו את כמויות המים האדירות
שזורמות כאן - בין 40-50 מיליון קוב

י. ארמוני:

מים. בקנה-מידה ישראלי זו נביעה עצומה. ברור שכמויות המים מגיעות
מוטלחות כי הן עובדות שלבים שממליחים אותם. ~~אם~~ המים במקורם מתוקים.
יש תכנית שלא עשינו עדיין, כי עדיין לא חקרנו אותה, פרט לצדדים התיאורטיים
שהם חיוניים - לנסות לבצע סורה קידוחים מתערב לשטח השמורה על הרר בתוך
בקעת הירדן, ^{הירדן} במסיון לתפוס את המים האלה לפני שעוברים את הכביש המיליטרי.
אם לא יהיה לנו המקור הצפוני של המים, אין כל ספק הנצטרך ללכת לטי רעיון
זה שנותן לנו אפשרות של שאיכת כמויות מים הרבה יותר גדולות מאלה
הורישות לנו, מבלי לפגוע ברמיזות של שמורת הטבע.

מהם המשמעות של זה במסגרים של זמן?

הי"ר אשר י. גלילי:

מספר שנים.

י. ארמוני:

איפה הבארות ליר יריחו?

מ. בראון:

19. The following are the names of the persons who have been appointed as members of the committee to investigate the charges against the President of the United States.

1111

2. JEKSKI

[illegible]

• *Journal of the American Medical Association*

Figure 1

Abstract

י. ארמוני:

ביציאה של נחל פרת מדרומה ליריחו,

על-יד מחנות הפליטים, זה לא מים של יריחו ולא מקור המעיינות של יריחו, זה קטור יותר בשטח של נחל פראה שזורם מירושלים. מקור המים של יריחו נמצא 5-6 ק"מ צפונית משם.

ד"ר אשר י. גלילי:

מה אבחנוס לניצול מי ביריכו?

י. ארמוני:

לגבי אב ניצול מי הכיוב של ירושלים קיימת

תכנית שלוקחת חלק ממי הכיוב של ירושלים

לכיוון ים המלח. אגב, היום ירושלים צור מזהמת את ים המלח, כי חלק ממי הכיוב שלה מגיעים לשטח הקדרון וסופגים את המים. זה מפגע רציני כבר היום. מדובר על כמויות הדבר יותר גדולות מאלה של היום. מדובר במשקל של מזהם ומפגע ירושלים, שהזרימה ההגיונית שלהם היא מזהמת. מדובר על תפיסת חלק מהמים בשטח בקעת הירקניה. צבי וייניגר הזכיר פיתוח שטחי מסווא בשטח בקעת הירקניה. זה לא יצטרך להיות פרויקט לטובת החקלאות באזור אלא חלק מהפרויקט של הביוב הארצי שמסדרו יותר לפתור את בעיות ירושלים מאשר את בעיותינו.

י. צורי:

אני רוצה לשאול על מצפה-שלם. עד כמה שירות

לי, העמחים המקלאיים משם של מצפה-שלם הם

מנומסים מאוד. האם הם ירוכו באמת התכנון של המרכז לתיירות, האם מצפה שלם

יכול להיות מתוכנן כיוב מקלאי מסמ, או שהוא יהפוך חלק מאותו קומפלקס גדול?

מתוך הנחה שחלק מאותן האדמות שהוא מנסה לעבד הן אדמות שייתפסו על ידי התיירות? האם השבתם על כך?

(ב) כביש בית-לחם-מצפה שלם מהווה מהפכה

במים לב לא רק למצפה-שלם אלא לעין-גדי

ולדרום ים המלח, מעבר לקו הירוק לשעבר. האם הכביש הזה הוא רק פרויקט או

האם אתם רואים בו אחד השלבים המוקדמים לפיתוח האזור?

י. ארמוני:

בענין מצפה-שלם - אני רוצה לתת אינפורמציה

ביחס לסדר הנורל בהשוואה לעין-גדי.

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

עין-גדי הוא ישוב שיושב כבר 18 שנה, ויש לו 400 דונם קרקע. באזור מצפה-שלם יש למעלה מ-400 דונם קרקע - בשפך נחל דרבות ובשפך נחל קדרון. השטחים של מצפה שלם, הנוכחיים, הם חבה יותר טובים משטחים של עין-גדי. מבחינת האיכות שלהם והטיב שלהם לגידולים אינטנסיביים, הם עולים על השטח שעומד לרשות עין-גדי. אבל איננו מסתפקים בזה. לרשותנו בפיתוח החקלאות באזור יש שטח של 6-8 אלפים דונם. אנו רוצים לבנות את התכנית על שלפיים דונם לפחות - פס חסימה סמוך שיש היום לעין-גדי. אנו רוצים שהפיתוח יהיה באותם גידולים שחשוב לגדל התבאים במקום. מדובר בעיקר על חסדים ועל גידולי ירקות ופרחים שיש לנו יתרון מיוחד בגלל העונה. זה יהיה האזור שיקדים כל אור אחר בארץ, בלי יוצא מן הכלל, כולל הבקשה. לאזור זה יש סמסטרות מיוחדות. בחורף שעבר כשהיתה קרה בכל הארץ, האזור היחיד שהיה נקי מקרה היה אזור ים ושלח. לכן אנו מקווים שיהיו באזור זה גידולים מיוחדים. נוסף לכך מדובר על ענין הקיט בכל האזור והתיירות, כאמצעי קיום נוסף. ההכנסה של עין-גדי היא 2 מיליון לירות לשנה מחקלאות.

השם א. שומר:

75% מההכנסה היא מתיירות.

י. ארמוני:

אבל יש גם הכנסה נכבדה מחקלאות. איננו

מעלים מכך. זה חלק אינטגרלי מהתכנית.

בתיאום שבינינו לחסדר החקלאות איננו רוצים ליצור תחרות בינינו למסקיעים אחרים. ברור שלא כל הפיתוח יהיה מכוסם עלינו, אלא תהיה פעולה של גורמים פרטיים. לכן הגדרנו טיפוס בשטח וטעמית, את תחומי הפעילות בין הישובים לגורמים אחרים.

השם א. ירליון:

איפה אתה נותן קצת נוסט?

י. ארמוני:

כולם יסעו לשם. השטח שמיועד לחסדר התיירות

הוא מחוץ לשטח החקלאי. ביחס לכביש -

אנו בהחלט רואים כביש זה כבעל חשיבות. אני חושב שגם זה"ל רואה את חשיבות

הכביש מצפה שלם-כית לחם. זו דרך שמקצת מאוד את הגישה לשטח ונפתח את האזור

לטיולים. סכל חשיבות גם זה"ל חשב שצריך לתת לכביש זה עדיפות.

הער א. רונן:

הער י. גלילי:

מה אנו מתבקשים להחליט היום?

אנו נדרשים לאשר בקורות כלליים את

אתכנית האב שהבאה לפנינו על יסוד

ההנחות הבאות: שכל אחד מהרכיבי התכנית שביצעו מותנה במשרד הנדלע בזכר, למשל - תיירות, מחייבא דין ודברים עם משרד התיירות והכללתו בתקציב משרד התיירות. אותו זכר לגבי משרד השיכון. לכבי הועדה שילבו יש מריס אחד והוא קליט ב". אבל זה אחר כך מתפצל לדיונים קונקרטיים במסגרת הדיונים התקציביים. יש דברים שמחייבים כבר השקעה בתכנון. בין תכנון לביצוע זה צריך לשכור את הדרך המקובלת של אישורים.

לפני כן אני רוצה לשאול מספר שאלות:

1) בדור שאנו אסונים במיצרי האפשרויות של אכלוס. מדוע בכל המושבות שסמנו עד כה, לא עלתה מחשבה כלשהי לגבי יצירת מקורות תעסוקה בתעשייה? אני רוצה לומר בעניין זה בצורה של שתימעת לשתי מניס, אני מתכוון להיבט המלאכותי, היינו - הקמת מפעלי תעשייה מתאימים על מנת שהם ישמשו מקורות תעסוקה לאנשים. אני מתכוון לענפים של מפעלים קיימים לדוגמה - בבקעת הירדן יש מניין של בנעת-כרזה, יש מניין של מפעל המטרות של גען. במושגי האכלוס של שטח זה שמדובר בו על אוכלוסיה זלילה, הרי כל מקור תעסוקה נוסף ^{הוא} להגדלת אוכלוס. אני חושב שאפשר לבוא כתביעת אל גורמי תעשייה זיכוריים כמו המסק הרשתיות ולפרוט על דברים האוסרים על התאחדות בעלי תעשייה.

הער א. רונן:

הער י. גלילי:

השאלה מה מביא יותר תעסוקה ופרנסה.

התיירות קולטת יותר אנשים ואוכלוסיה.

לא באחי להצר את צעדי התיירות. אבל גם לגבי

אופי הישוב יש הבדל גדול אם הבסיס היצרני

שלו מאפשר מעבר לטיירות התיירות הוא גדול יותר יחסית. אני אומר את זאת כי להפנות את תשומת הלב, תוך הרגשה של ההיבט המלאכותי, הסמנטי של התכנון.

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

(2) שמענו מעם מפי ראש המחלקה להתיישבות

דברים מפליגים לגבי האפשרות של פיתוח חסמות, כתי זכויות = וכו'. הוא
הציע את זאת שנתנו לגבי שארם-א-שייך. האם הסוכנות אל תכלי נרלה הספציפי
של האקלים באזור זה נכרח כדי להגדיל את מקורות התעסוקה?

לבסוף, אני רוצה להביא לידיעת חברי

הועדה - איבני מביא את זאת לצורך החלטה כי זה יעמוד בישיבת הסכמה -
אבל כיוון שאנו רבים מאד רוצה להביא לידיעת את הנושא של מעלה האדומים
כאמור, הסכמה החליטה על כגירת 70 אלף רובם מחזרה לירושלים מתוך
אוריינטציה על פיתוח הזה, כסיוחלס על כך. בינתיים הגענו לנושא זה בדרכים
טובות.

מעלה האדומים מולב-70 אלף הדונם?

השר א. יולין:

כן. הופיעה הצעה להקים שם את אזור

היו"ר השר י. גלילי:

התעשייה של ירושלים, כאלטרנטיבה לשטח

שהוצע על ידי עיריית ירושלים בשטח ענתות. הענין בחון עכשיו כבריקה יסודית
כי חור כדי חיון בכך הופיעו גם הצעות אלטרנטיביות אחרות. זה גם משיק
עם נושא התפתחות &&& אזורי הסיכון של ירושלים, ולכן הופיע הצעה לא לשם
להשתמש באזור ענתות לצורך האזור התעשייתי, אלא להעדיף אזורים אחרים.

עיריית ירושלים רומת לא נוטה להרחיק. מצד שני, זה"ל, בתוך יסוד

לקחי מלחמת יום הכפורים והמקום לקרב את היס"ח אל יעדי התיישבות, החליט

להקים באזור מעלה האדומים יס"ח גדול שגם בזכות קרבתו לירושלים, יהיה

מתוכנן לכך שלטת כיום התיישבות המתוכננים לאותו אזור יוכלו להצטייד

ביס"ח הזה. יש גם הבניה שטרם הוחלט עליהן סופית, שהע"ש מחפס בירושלים

אפשרויות של התפתחות, שאין לו באזור שהוא נמצא בו עכשיו, ויש נטייה

להעביר את-האזור מפעלי הע"ש. מעבר לזה, יש כעת האחרונה מבנות רבות

ורציביות של גרעינים וקבוצות שונות שמוכנים להתיישב באזור זה, אם על ידי

מקורות תעסוקה שיפותחו באזור מעלה האדומים ואם על ידי מבנים על ידי

יסוד תעסוקה בירושלים, כי זו נסיעה קצרה - כרבע שעה אירושלים.

הער' י. גלילי:

אנו בורקים עכשיו מה האפשרויות לפתח את האזור הזה, מבלי שהמדינה תצטרך להקיע כזה מסאבים גדולים, אם אמנם יש ממש בטענה של פרמ'ים שונים (אני מסיל ספק במחשבות של כך) האפשר על ידי יזמים פרטיים לזמן את האזור הזה, בלי שהמדינה תצטרך להקיע בזה מסאבים גדולים.

כלי מסדר השיכון?

הער' א. ירליון:

היו"ר הער' י. גלילי: על-פי-דבר זה מתחיל מצדן טוב, אבל כאשר זה בא לכריקה מציגים תנאי זה ותנאי זה. גם מה בא בנושא של סדר העדיפויות מבחינת המסאבים והמספיים, אם כן, אם אתם שואלים אותי - זה לא מחייב אף אחד; זו בעתי האישית, אני רואה מצידי רחישות רבה בקידום פעולה התיישבותית באזור הזה, ופנול מאוד להיות המעילות של זה באזור יכולה גם להקנות תעסוקה בהכנת היס"ח ובאחזקה, וזה עומד לדיון.

הזכרתי נושא זה בגלל שתי סיבות:

(1) שלא יהיה מקום לטענה שיש מידע כזה וכזה לא הובא ליריעת חברי הועדה - מבלי שאני מציג את זאת היום לדיון ולהחלטה; (2) פי עליתי על נושא התעשיינים ביחס לאכלוס. אני מציע שבהזור לבנושא שזו אנו דנים, ואני חושב ומרגיש את חלמנס מעשייתי כמקור להגדלת האוכלוסיה, מבלי להצר את צעדיה של ההיירות, וכנראה לא של החקלאות.

באשר לעניין הכבישים - אני יודע שיש

ערך בטחוני רב לכביש הזה המחבר את מצפה-שלם עם בית-לחם. אני רוצה להזכיר לחברי הועדה שבשעתו כשהחלטנו על סצפה שלם בורסנו לכך על ידי בורטי הבטחון כי הפעילות באותו אור הפסיקה את ההתנגדות מהצד המזרחי של ים הסלח לאזור חבורן, שהמסלול שלה עבר באותו אור. לכביש זה יכול להיות ערך בטחוני רב, אבל סר הבטחון ואנשיו החליטו להכיר את הכביש && הערבי שיוליך ממעל האדומים דרך הכקעה צפונה מתוך הערכת תרכים האסטרטגיים, ואינני יכול לטוען שיש הגיון מיישמי תי בסלילת הכביש הזה, אבל אין זה טן הנמצע

1. Introduction

The purpose of this document is to provide a comprehensive overview of the project's objectives, scope, and deliverables. This document will serve as a reference for all stakeholders involved in the project.

2. Objectives

2.1. Project Goals

The primary goal of this project is to develop a robust and scalable system that meets the needs of our users. The system should be able to handle a large volume of data and provide a seamless user experience. Additionally, the system should be secure and reliable, ensuring that data is protected and available at all times.

2.2. Project Scope

The project scope includes the design, development, testing, and deployment of the system. It also includes the documentation of the system's architecture and the creation of user manuals. The project will be completed within a timeline of six months.

3. Deliverables

The project will deliver a fully functional system that meets the requirements of the project. The system will be deployed to a production environment and will be available to users. The project will also deliver a set of user manuals and a set of test cases to ensure the system's quality.

שגם גורמי תכנון יוכלו לקדם את העדויות שלו.

הסר מ. קול:

הערה אחת לגבי פתוח התיירות והקיס -

הייתי שם כשלב זה את הדגש על פיתוח

הקיס יותר מאשר על פיתוח התיירות. מדוע? כיוון שאני רוצה לתת קדימה

לשכבות עממיות שאינן יכולות להגיע כיום לים המלח למעשינות המרפא, פרט לאלה

שבאים לבית המרפחה של שין-גרי אולם שם התור ארוך ומספר המיטות מועט.

בתי המלון האחרים שבדרום ים המלח הם ברמה 4-5 כוכבים ויקרים בעיני עמר.

לכן, הסר לי מאוד באזור הזה של ים המלח מקומות קיס ומרפא לעמך, קודם כל

מישראל עצמה. עדיין לא חדרה התודעה בישראל של אפשרויות הריסוס של המעיינות.

היו"ר הסר י. גלילי:

לאלו סיפורי תחלואה זה חתאים?

הסר מ. קול:

לעור ורבותיזם. הוכח במיוחד שלתולים

במחלות אלה אלה הם מקומות נפלאים לריפוי.

שלושה שבועות בים המלח זה כמו שלושה חודשים בבית חולים שנמסק. ער עבדיו און

מקומות קליטה ואני מרגיש רע מאוד בשר התיירות. אמרתי שאתן זכות קדימה למי

שיקים מקומות אכסון עממיים יותר שיוכלו לבוא לשם אנשים.

אני מפקפק אם ענין תעשייה יכול להיות

שם רציני. בעין-גרי הכל ירוק ופסוסם על הקלאות ותיירות ולא על תעשייה.

היו"ר היבר על דחכת האכלוס. אמילו אזור התעשייה של ים המלח אוכלוסייתו

עברה לערה הריסונה.

היו"ר י. גלילי:

אני מציע לך להוסיף = בעין-גרי אין

עדיין תעשייה.

הסר מ. קול:

כשמדברים על תעשיות אני מתכוון לתעשייה

בממדים יותר מקובלים - בתי מלאכה או סניפי

של בתי חרושת מעין קבלנות משנה, לא בקרא אצלי עדיין תעשייה.

TO THE HONORABLE ATTORNEY GENERAL

Dear Sir:

I have the honor to acknowledge the receipt of your letter of the 10th inst. in relation to the above-captioned matter. In reply to inform you that the same has been forwarded to the proper authorities for their consideration. I am, Sir, very respectfully,
Yours very truly,
J. Edgar Hoover

Very truly yours,

J. Edgar Hoover

Enclosed for you are two copies of a report of the Bureau of Investigation, dated and captioned as above. I am, Sir, very respectfully,
Yours very truly,
J. Edgar Hoover

I am, Sir, very respectfully,
Yours very truly,
J. Edgar Hoover

Very truly yours,

J. Edgar Hoover

Very truly yours,
J. Edgar Hoover

השר ס. קול:

אני אומר בפירוש שהאכלוס של האזור הזה צריך להיות מבוסס על קיט, תיירות וחקלאות. במידה שאפשר להוסיף דברים אחרים, אינני מתנגד. אני חושב שבפיתוח הקיט והתיירות צריך לתת שבות קדימה לשובים, כדי שיוכלו להתקיים.

ביחס לכבישים - צריך לבדוק מה

יקר ומה האפשרויות הכספיות. במסגרת של סיתוף פעולה פעם עם ירון אסתר לדציע סיתוף פעולה של רשות פרטא לים המלח. אם זה יהיה מהצד השני או רק ביריחו, נשאים את זאת למחשלה.

שמעתי מה צלילים של חמשות לצד השני.

היו"ר השר י. כלילי:

אני רוצה להתייחס לדברים שאני מסכים

י. צור:

להם בנוגע לצורך ליצור מרכז תעשייתי

בסביבה, שמשעי להברלת האוכלוסיה. אבל אנו צריכים לקחת בחשבון תעשייה ותיירות הם תחרי מסרי. ראינו את זאת בהרכבה מקימות שהתעשייה הורגת את התיירות.

כיוון שאני צריך ללכת, אני יודע

השר ס. קול:

שאני תומך בתכנית הכללית.

יש מה אפשרות אדריאלית, לדעת, לראות

י. צור:

לכך מבחינת תכנון, שלא תהיה סתירה בין

התיירות והתעשייה, וזה אם ניקח בחשבון שכל מרכז תעשייתי יהיה בסביבה שבסגמא עכשיו בה מנסה-שלם, וזה קשור בענין הכביש של סגמא שלם-בית לחם, במרחק 5 ק"מ. האם זה נלקח בחשבון?

שמעתי באן תכנית מעניינת מבחינה

השר י. רונן:

התיישבותית וגם לא קלוא לביצוע. אבל

אם אני כותן את התכנית רק מבחינה התיישבותית, הרי מרובך בשלושה ישובים שצריך לאשר, ותכנית שתוך שר שנים צריך להגיע לחסות אלפים נפש; זו בכלל

100-100000-100000

100-100000-100000
100-100000-100000
100-100000-100000

100-100000-100000
100-100000-100000
100-100000-100000
100-100000-100000

100-100000-100000
100-100000-100000
100-100000-100000

100-100000-100000
100-100000-100000
100-100000-100000

100-100000-100000
100-100000-100000

100-100000-100000
100-100000-100000

100-100000-100000
100-100000-100000
100-100000-100000

100-100000-100000
100-100000-100000

100-100000-100000
100-100000-100000

תכנית לטווח ארוך. אני מסכים שכדי שבכפרים לא יהיו 200 נפש אלא 700-800 איש, וזו יחידה כפרית תקינה, סן הדין שבכסיה להם הקלאות תיירות ותעסיה, מפילו תיקרא זו תעשיית-עזר. מחצית התעסיה בישראל קטנה מתעסיה עזר. באיילת השחר התעסיה לא מותרת את התיירות, ולא מסובר שיקיסו שם בית חרושת למלט. אינני מקבל את הרעיון הה. כמובן, הרעיון של קום ותיירות. בודאי שם התיירות יורע שתיירות הולכת שם קשה, נחוצים כבישים. כל זה טוב ויפה. לא כהיר לי עד הסוף מהן ההשלכות הפוליטיות של התכנית הזו.

היו"ר הרב י. כליא:

חיוניות.

הרב ש. רודן:

מה דוחק? כסף אין לנו. אז למה זה עולה כעת על הפרק? כיוון שזה לא

נוער לסחר בבוקר, אני מבקש שתיתנו לי אפשרות שלא נצביע היום אלא כישיבה הבאה, לאחר שאברר את הנושא בצוותא.

מר קלרמן:

אדוני שר, הוצעה בפנינו חוברת גדושה

וסלאת דברי הסבר, מראי מקומות

ומספרים, אני מניח מחכימים; ובעת וכעונה אחת שמענו מהסרצים הנכבדים מה שמענו, אבל קשה לנו להתאמתם למה שנאמר מה. משא תי שלפני הושיבה תיתנו אפשרות לעיין בחוברת, כדי שיוכל להעיר. אני מתאמתם לאלה שאינם מתמצאים בנושא.

הרב א. אדן:

כיוון שלי לא נחוצ לא הבהרות ולא זמן,

אני רוצה לפתוח בכך שאני מברך

שלושה כורמים: עושי ומגייסי התכנית כפי שהיא, והיא יפה וטובה, ואנו צריכים ללכת מהר מאוד לביצועה, ואין צורך להסביר מרוע. אני חושב שזה ברור גם לשר רודן. (ב) אני רוצה לברך את איתור הקבוצות והקייבוצים שלאחל לו שיאכלם בטהירות את תרעין שמואבר עליו. שניים כבר קיימים ועכשיו הוא צריך לאכלם את השלישי. (ג) אני רוצה לברך את עין-גרי שזוכה סוף סוף לשכונת-טובה.

השר א. ארז:

לעצם תנ"ן אין שום הערות. אנו צריכים

רק ללכת לביצוע. אני מעריך שבמשך הזמן כל אחד מהישובים יקים לו תעשייה
נוספת לתכנון קיים וסובח לפנינו המדבר על הקלות. אני מציע שיהיו מניפים
על התעשייה התיבוצית והן תעשייה אחרת, ~~שלא תהיה תעשייה~~ כפי שהדבר ברוב המסקים
בארץ.

הייתי ממליץ כדלקס למחלקה להתיישבות

לנסות הסעות, לא בתי זכויות, אלא פלמטיק רגיל, כחחשב באקלים שקיים
שם. יכול להיות שההשקעה תהיה הרבה פחות יקרה ואפשר לקבל אותה תוצאה
פלמטיק. אבל זה מחייב נסיון. & זה מה שאני יכול להעיר. אני מציע
שניגש מהר למלאכה, כי אני חושב שהגיע הזמן.

היו"ר יחליט אם מצביעים וסתי מצביעים.

השר א. ארז:

אבל אני רוצה כיסיבה זו לומר את דעתי - אני מחייב את התכנית הזו. אני
חושב שהיא עונה על שלושה אספקטים של התיישבות הציונות מראשיתה - א) תכנית
מוכתרת של כיבוש השטח; ב) יוצרת רציפות טריטוריאלית עם אזורים שהם
בשליטה ישראלית ובמסגרת של אכלוס & ישראלי; ג) היא מבטיחה שליטה מסשית
באזור. לא תהיה נקודת בודדת שבכנסת לתוך אוכלוסיה לא יהודית, אלא זה יהיה
בסופו של דבר אזור שבו תהיה שליטה מסשית. פכל האספקטים האלה - החקלאית,
ניידות הטיילים והתיירות. לכן מנקודת ראות ציונית, אין ספק שצריך
לאשר תכנית כזו, ואילו על התקטנות במבטסיה צריך לשים שלושים מיסני שאלה.

מה זה "התקטנות"?

י. קלמן:

לכוא בלי אישור ולהמציא שם בסיקניק.

השר א. ארז:

שם זה לא שפחה ולא רציפות טריטוריאלית

והדבר לא מבטיח שליטה באזור. אז אינני אומר פרס לזה ששמים מיסני שאלה,
אבל מה הכל ברור. אני חושב שאנו הולכים בדרך נכונה כשאנו לא מחליטים
מהם הגבולות. על זה צריך לדבר עם הרבים. אבל כל אחד מחזיק לו את זה אצלו.

הכר א. ירליין:

ואם כן הכר ריזון הציג את הענין מבחינה מהיבנית, לפי רעתי מה שסימננו
מה זה מינימום.

הכר ד. ריזון:

אני אמסור את זאת לספלגתי.

הכר א. ירליין:

כי נצטרך לחרוג מעבר לקווים האלה
מנקודת ראות של הנחת ירושלים. אבל זה
מינימום שאני חושב שהוא בהיר לחלוטין.

רציתי לשאול מנקודת ראות הזו שנצטרך

קצת לחרוג - מדוע הכביש הוא גבוה? האם מעבר לכביש הזה אין קרקע הקלפית?
אם מורבים מהאספקס של אכלוס מזרח לירושלים, חשוב היה לדעת &&& איזו
קרקע יש בין הכביש ליריחו?

אני לא הייתי מכביש תעשייה באזור זה.

סוכן שבתי מלאכה של המסקים זה בסדר. אבל אזור תעשייה, לא. אם נרצה תעשייה
מזרח לירושלים לצרכי אכלוס, ישנה הבטיחה של מעלה הארזים שצריך ללסוד אותה
ויש אמסדות - אינני נושא את לבי לא לשכם יהודית ולא לב'נין יהודית, אבל
איכלוסיה היהודית מדרום ליריחו היא לא פטולה בעיני בקונצפציה של אלוס. יכול
להיות ששם יכולה להיות תעשייה מתחכמת; אם אינני רואה שם לתעשייה באזור
מתחם זה.

השאלה שלי היא רק בדרך שאלה, כי התכנית הזו

בהירה לחלוטין - אבל מנקודת ראות של תודיות שיהיה לא מרוב עליהן, חשוב
לי מה יש מעבר לכביש צפונה?

ח. ט'און:

אני מצטרף למסבחים. אני סוכן אפילו לומר
למתלבים מתכנית היפה הזו. אני רוצה

להוסיף דערה אחת - הואיל וזה מקום שיכול להיות לסוג מסויים של אנשים,
שאיננו נוף מרבי - כפי לחשוב על כמה פרוייקטים קטנים בתוך הסגרת הזו
כמו קואופרטיבים קטנים של 6-7 איש, או פרזאון או קיוסק קטן.

היו"ר הרב י. גלילי:

אני סברך את מר נצר בשבנו לתחומנו.

מ. נצר:

התחלנו את התכנית הזו לפני עשרים שנה

בעין-גדי, ועשינו את כל מליון ב-1968.

האיחור אימץ את כל האזור וקיבל עליו את האחריות לו. אבל ברמה לי שאנו

נמצאים בלב שאנו צריכים לאמץ את זה ולתת אור ירוק לאזור סהר יותר.

לגבי שומי צריך מאוד לשמור על דברים שהצגיש ירלין - שהבסס הוא התיישבות

שהאיחור אימץ. אנו רחוקים מאוד מלתת לאנשים התיישבים את כל הדברים.

לענין תכנישים - על שני הכבישים

ישנה התחלטה העקרונית. יש פה בעיות מעשיות. עשינו סיורים בכביש

בית-לחם - מצפה-שלם ברבל ובאליקופטר על פת לבנות לחם זאת. כביש זה

הוא בעיה מסוימת. אני חושב שהועדה צריכה לעודד את אלה שצריכים לעשות

את הכביש.

י. דמובי:

לענין אכלוס - הרבה מאוד שקלנו אותו.

זה לא במקרה לא מופיע. יש לנו פה

שני שטחים - רוצים בתחום תכנית חו - החוף והשטח שמעל המצוד של ים המלח.

שטח המיתוח שסימנו הוא בעיקרו השטח שלאורך לפת ים המלח. היתה הצעה של

משרד הפנים, שלא הופיעה בקול רם של שמירת רוחב החוף ושטירת החוף, שהוא

הנכס של ים המלח. הגענו למסקנה שלאורך החוף איננו רוצים ואיננו יכולים

לסקר מוקד של אכלוס, והאמת שאילו יכולנו לא לסקר שום מוקד אכלוס כולל

זה הצמוד לבית המלון, היינו מוותרים על מוקד אכלוס זה. אבל המומחים

למלונאות אמרו שאנו צריכים כשליש של העובדים צמודים לבתי המלון, אחרת

איננו יכולים לתפעל אותם, ולכן נכנענו. אחרי שהגענו למסקנה שבחוקם הזה

לא נאכלם, קיבלנו את הפתרון בתחום השני, כי וראי הדבר התקבל על הדעת

זה מה שהוזכר על ידי מר צור ואחרים ללכת באזור שמעל מצפה-שלם. כמו-כן

לאחר ששמענו שהממשלה תססה שטחים באזור מעלה האדומים, אמרנו שאם יש הבדל

לפתח מוקד העשייתי, יוחלט במצפה-שלם או להשען על מוקד העשוי לקום במעלה

האדומים.

作者：[德] 瓦特·施密特 著 王德峰 译

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

2. *Phyllanthus*

1990年12月

到站后，即由站方派员接洽，并派员陪同前往指定地点。

אלה דברים לא נשכחו מאתנו. ברמה לי שאם יקום מוקד במקום הזה, אז מבחינת פיתוח התעשייה והאוכלוסיה האזור לא ייצא נפגע אלא נשכר, מזה שבאזור שאנו רואים אותו כתיירותי מובהק לא נכבים אובייקט שלוקח את אופיו המיוחד, אלא נהיה צמודים למוקד שיהיה במעלה הארומים.

נשאלה השאלה מה יש צפונה לכביש -

מדוע בחרנו את תביע? כי זה היה הסיכום בינינו למפקדת יהודה ושומרון. ההנחיה הייתה דרומה, או הלכנו דרומה. בתחום שבין הכביש הזה לבין ירושלים שטח של כ-1500 דונם שנמצאים במעלות שלנו - בידי המחלקה להתיישבות, ואפשר לסטל בהם. יש עוד שטחים בתחום הפיר יריחו שהם שטחי נפקדים. בסדר גודל של כחמש מאות דונם. שטחים אלה נמצאים בידי מפקדת יהודה ושומרון ולא בידינו. מבחינה תכנונית היינו מעריפים שהשטח שמצפון לכביש יהיה בידינו, ^{התכנית} אבל לא הכרחי כדי לקיים את ^{ההדף} הזה כפי שמופיעה פה.

יש בכל האלמנטים שמבנית בעיה אחת ברורה

כדי שאיננו יוצעים איך לפתור אותה - בעיית אספקת החשמל. זה נובע מכך שהשטח / של 25 ק"מ מירושלים נמצא בזכיון החברה הירושלמית, וקיבלנו את צאת היועץ המסמטי למסעלה, אבל עדיין לא פתרנו את הבעיה. פרט לכך, פתרנו את כל מיות התשתית האחרות.

היו"ר ד"ר י. גלילי: קודם כל אני רוצה לומר לידידי שלפנינו

שהחבורה הזו שהונחה היום על השולחן הונחה על שולחנה של הועדה בסאי 1973.

השר ש. רוזן: צריך להמציא את זה קודם לחברי המסל ה

הזו.

היו"ר ד"ר י. גלילי: אחת יכול לומר שמה שאני אומר זה לא

תשובה מספקת, אבל זה מירע נחוץ. ב-8

למאי 1973 שלחתי לחברי ועדת השרים להתיישבות את החוכתה הזו והיא הונחה על השולחן והדיון בה נדחה מכמה וכמה סיבות - גם משום המלחמה וגם מפני שהיום

The first part of the report is devoted to a description of the work done during the period covered by the report. It is divided into two main sections, the first of which deals with the work done in the laboratory and the second with the work done in the field.

The work done in the laboratory is described in detail in the first section. It is divided into two main parts, the first of which deals with the work done in the laboratory and the second with the work done in the field. The work done in the laboratory is described in detail in the first section. It is divided into two main parts, the first of which deals with the work done in the laboratory and the second with the work done in the field.

The work done in the field is described in detail in the second section. It is divided into two main parts, the first of which deals with the work done in the field and the second with the work done in the laboratory. The work done in the field is described in detail in the second section. It is divided into two main parts, the first of which deals with the work done in the field and the second with the work done in the laboratory.

The work done in the laboratory is described in detail in the first section. It is divided into two main parts, the first of which deals with the work done in the laboratory and the second with the work done in the field. The work done in the laboratory is described in detail in the first section. It is divided into two main parts, the first of which deals with the work done in the laboratory and the second with the work done in the field.

The work done in the field is described in detail in the second section. It is divided into two main parts, the first of which deals with the work done in the field and the second with the work done in the laboratory. The work done in the field is described in detail in the second section. It is divided into two main parts, the first of which deals with the work done in the field and the second with the work done in the laboratory.

The work done in the laboratory is described in detail in the first section. It is divided into two main parts, the first of which deals with the work done in the laboratory and the second with the work done in the field. The work done in the laboratory is described in detail in the first section. It is divided into two main parts, the first of which deals with the work done in the laboratory and the second with the work done in the field.

The work done in the field is described in detail in the second section. It is divided into two main parts, the first of which deals with the work done in the field and the second with the work done in the laboratory. The work done in the field is described in detail in the second section. It is divided into two main parts, the first of which deals with the work done in the field and the second with the work done in the laboratory.

הזה לא הצרכים האופרטיביים הכתיבו את לוח הזמנים של דיון. התכנית היא בתהליך של התגשמות, אבל סצנריום שונים באים אלי בטענה שמבחינה פורמלית צריך לאשר את המסגרת של תכנית, וזאת מבחנה שהדגשתי קודם, ואני אומר את זאת בצורה הברורה ביותר - שהגשמת הסרכיבים של התכנית הן תיעשה על ידי המשרדים המתאימים במסגרת תקציביתם המאושרים. מה שנוגע לנו זה האישור העקרוני, לא התקציבי של הקמת ישוב שלישי בנוסף למספר שלם שהחלטנו עליו ועל האחזות קליה, ויתכן שבאחת התזמנויות הקרובות כשנזון על תקציב, אולי על תקציב השנה הבאה, נביא לאישור הועדה את ענין של הישוב השלישי. אבל אישורה של תכנית האב נותן סמכות לגורמים המתאימים לתכנן, להחליט. אינני מתנגד להענות לבקשתן שהאישור הפורמלי יהיה כשמצבה הבאה. אם אתם תראו לנכון לערער על זה, נשוב ונזון בזה.

מטעמים של סיצור בזמן אינני רוצה

להעמיד את עצמי למבחן בהסברת הערך הסריבי של התכנית, כיוון שאני בטוח שאתם יודע מראש מה אני עלול להגיד וחבל בדיבור לפרוטוקול. הערך הוא חירובי. אם הפענוח של הסוכב הזה אני מניח לאינטליגנציה של כולנו, ואינני רוצה להכנס לזה.

החל/כא. סיכום 6 חזי רשי - יצחק לויק השמיע

אני רוצה להודיע לוועדה הודעה בנושא אחר

ואני מבקש חסומת לב - כוונתי לנושא של פיצויים עבור תפיסת מקרקעין בשטחים. כוונתי לפתחת-רפיה. לאחר דיון עם מתאם הפעולה בשטחים ועם היועץ המשפטי הבענו לכלל מסקנה שבמקרים לא מעטים יש צורך להדגיש מחקרה פעילה הוחלט כשתופסים ומפקיעים קרקע לצרכי התיישבות. תשובה בייחור לפתחת רפיה. ההצעה שלנו היא שבמסגרת המסל הצבאי תקום ועדה פורמלית מנציגי המשרדים הנוגעים בדבר שבנושא לקבוע את שיעורי הפיצויים תהיה מוסמכת להרוג מהסכום המקובל מבחינת הנשק הישיר והעקיף לבידול החקלאי ובדמי השימוש, אם הדבר ייראה לה כצורך וכראוי. / הועדה התליסה להוסיף לסכום הפיצויים כאמור לעיל, הצעתה צריכה להיות מנומקת, ובנואנו לברר את זאת בבוא בדברים עם מבקר הסריב לבל יבוא בטענה שהעמדנו אותו בפני עובדה מובנת. הצעה זו נוסחה בתיאום

cul. ovum per nomen hysp. | long. munda

עם היועץ המשפטי לממשלה . זה קשור בכיצד תחלטות קודמות שלנו בדבר תפיסת 10-12 רונם בפתחת רפיה, ואנו רואים צורך והצרכה במקרים שונים לחרוג מהתקרה שהיתה קבועה עד כה. כדי לעשות את זאת באורח מסודר, נעשה את זאת בועדה.

מי יהיה בועדה?

הכ"ח. רוזן:

אצי חושב שיהיו בועדה נציגי מועצה, ההקלאות (מנהל מקרקעי ישראל), משפטים,

היו"ר הכ"ח י. גלילי:

מחלקת הביטוח והתביעות במשרד תמחון.

הצעה זו מחייבת לא רק לפתחת רפיה אלא לכלל האזורים.

הא"ל ר. גורני:

הצעה זו נעשתה אקטואלית בקשר לפתחת רפיה.

היו"ר הכ"ח י. גלילי:

הישיבה ננעלה.

On 10-10-40, the first of the series of tests was made. The results of the tests are given in the following table. The tests were made at the rate of 1000 ft. per minute, and the results are given in the following table.

10-10-40

10-10-40

10-10-40

10-10-40

10-10-40

10-10-40

10-10-40

10-10-40

10-10-40

10-10-40

10-10-40

10-10-40

10-10-40

מזכירות הממשלה

ס ו ד י

פרוטוקול
ישיבת הועדה להתיישבות
כ"ה באב תשל"ד - 13.8.74

בכחו השרים: י. גלילי - יו"ר, א. אוזן, ש. הלל, א. ידלון,
א. יריב, א. עופר, ש. פרס, ס. קול, ש. רוזן.

בעדרו השרים: י. אלון, י. הכינרוביץ.

בכחו חברי הנהלת הסוכנות היהודית: ד. ויץ, ס. קרובה, ע. שפירא.

בעדרו חברי הנהלת הסוכנות היהודית: פ. ספיר, ס. בדאון, א. ל. דולצ'ין,
ד. יגלוח, ח. פינקלשטיין, ס. קירשבלום,
י. קלארמן, א. שנקר.

משתתפים בועדים:

ש. אבני	-	משרד השיכון
ע. ארנן	-	לשכת השר י. גלילי
י. אריקין	-	משרד האוצר
א. ביידן	-	מינהל מקרקעי ישראל
ד. דוד	-	משרד המסחר והתעשייה
ס. דיבון	-	משרד החוץ
אלוף ד. ורדי	-	מתאם הפעולה בטחונים
א. יהלום	-	משרד הבטחון
ח. קוברסקי	-	משרד הפנים

מסעם הסוכנות היהודית: י. אדמוני, י. אייגס.

א. ליטבסקי - מזכיר הועדה

סדר היום:	הת/7.	סקירת ד"ר - פיתחת דפוח	עמ' 2
	הת/8.	פיתוח מראץ של הגליל	עמ' 10
	הת/9.	בירורים	עמ' 27

/הסגבנח

המכ"ו - כפ"י

הח/7. סקירות - פיתחת-פפיתחשר י. גלילי:

לפני שנעבור להמשך הדיון בנושא הגלילי,

אני מוצא לנכון להביא לידיעתכם את

החליך הגשמתה של החלטה שקיבלנו ב-14.5, המתייחסת לפתחת רפיה. באותה החלטה אמרנו (והדבר היה אחר-כך גם בממשלה ואשר על-ידה) ב-2 ליוני:

1. "לעשות בלי דחוי את הפעולות הדרושות - לרבות הפקעה שטח "המשולש" של 1,800 דונם - כדי לבצע בשטח זה שיקומן של משפחות הבדואים שהדבר הובטח להן בשעתו. . . ישוקמו בנוסף לכך, בשטח זה, משפחות בדואים נוספות, אשר יהיה צורך לפצותן בקרקע, בקשר לסעיף 2 להלן:

2. " לעשות את הפעולות הדרושות - לרבות תפיסת קרקע, - במסגרת השטח הסגור - במטרה לרכז אדמות להקמת היאחזויות וישובים, בגדר הנהונים שנמסרו היום לוועדה על-ידי מנהל מחלקת ההתישבות, וזאת תוך הבטחת פצוי נאות בקרקע, בכסף ובשניהם".

וכאן באה תוספת, סעיף 3, אשר אושרה

על-ידי הממשלה: 5. "מעבדי קרקע בשטח שייחפס אשר ירצו לקבל פצוי בקרקע, בשטח אחר, יפסיקו העיבוד בשטח שייחפס אף אחרי שתועמד לרשותם הקרקע המובטחת". וסעיף 4: "הקמת היאחזות וישובים חדשים בפתחת-רפיה, בנוסף על הישובים שכבר הוחלט על הקמתם, טעונה החלטה בכל מקרה, בדרך המקובלת".

בהתאם לכך אני ואנשי המחלקה להתישבות,

באנו בדברים ששר הבטחון ומתאם הפעולה בשטחים, ונערכה חכנית לבצוע החלטה זו, שעליה אני רוצה שמר אדמוני ימסור לכם. עוד רגעים אחדים יבואו לכאן גם שר הבטחון ומתאם הפעולה בשטחים, ובמידה ותהיינה שאלות, הם ישיבו עליהן.

אני רוצה להזכירכם שבאשר לפתחת רפיה, הובאה

לפנינו ב-14.5.74 חכנית של הקמת שישה ישובים. ב-2 ליולי הובא הנושא

Page 10

1. The first part of the report deals with the general situation of the country. It is a very interesting and informative study of the country's development. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material. The report is well written and is easy to read. It is a valuable contribution to the study of the country's development.

2. The second part of the report deals with the economic situation of the country. It is a very interesting and informative study of the country's economic development. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material. The report is well written and is easy to read. It is a valuable contribution to the study of the country's economic development.

3. The third part of the report deals with the social situation of the country. It is a very interesting and informative study of the country's social development. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material. The report is well written and is easy to read. It is a valuable contribution to the study of the country's social development.

4. The fourth part of the report deals with the political situation of the country. It is a very interesting and informative study of the country's political development. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material. The report is well written and is easy to read. It is a valuable contribution to the study of the country's political development.

5. The fifth part of the report deals with the cultural situation of the country. It is a very interesting and informative study of the country's cultural development. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material. The report is well written and is easy to read. It is a valuable contribution to the study of the country's cultural development.

6. The sixth part of the report deals with the future of the country. It is a very interesting and informative study of the country's future. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material. The report is well written and is easy to read. It is a valuable contribution to the study of the country's future.

7. The seventh part of the report deals with the conclusion of the study. It is a very interesting and informative study of the country's development. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material. The report is well written and is easy to read. It is a valuable contribution to the study of the country's development.

השר י. גלילי

לממשלה. התכנית כוללת הקמת שישה ישובים, מהם שני קבוצים וארבעה מושבים, אך לעת עתה הוחלט על הקמת שני ישובים, מושב אחד וקבוץ אחד. למושב העובדים אשר מוקם לפי החלטה ותיקה יותר, אנו קוראים אובדה. הכוונה היא שאחוד הקבוצה והקבוצים יילך למרחב הזה. הכוונה שלנו היתה שהקרקע תתפס, על מנת להבטיח את האדמה לכל הישובים בשיטה שנשמע מפי אדמוני.

במסגרת האזור אשר נתפס בזמנו בפתחת-

מר י. אדמוני:

רפיח, כזכור סימנו הקמת שישה ישובים

נוסף על השניים הקיימים - שדות ונתיב העשרה.

באיזה מרחק מהגבול הבינלאומי הם נמצאים?

השר מ. קול:

במרחק של עד 8 קילומטרים. לפי החלטה

מר י. אדמוני:

הממשלה נאמר כך: תפסו את השטח של 1800

דונם בשביל הבדואים, כדי לתת פתרון לחלק ממשפחות הבדואים אשר מפנים משטח

זה. השטח הוא השטח המסומן במשולש, בתוספת שטח מעבר לכביש. ביחד 1800

דונם. מפקיעים אותם מבדואים לבדואים, לצרכי צבור. הפעולה הזו כבר בוצעה.

השטח גודר, נוהל מ"מ עם הבדואים ולמעשה אנו מכינים אותו לקראת רשותו,

והכוונה היא לתת חלקות של 5 דונם, מרושתות עם מים, כדי לתת פתרון ל-300

משפחות. 5 דונם למשפחה, מהם חלק מרושת, אך הכוונה היא לעבד את כל חמשת+

הדונמים. הם יעבירו את הצנורות משטח לשטח. הפעולה הזו בוצעה. למעשה

השטח נמצא בתהליך של חכירה, וברגע שיסתיים תהליך החכירה, יגשו לרשותו.

התהליך אינו ארוך, והוא יסתיים במהירות. זו היתה הפעולה הראשונה

שעליה החליטה הממשלה, לפי ההחלטה שהקריא השר גלילי. במקביל נאמר

בהחלטת הממשלה, לאחר בצוע השלב הראשון הזה, ייתפסו השטחים הדרושים

להתישבות יהודית, שהם 12 אלף דונם מכלל 80 אלף הדונם באזור התפיסה,

מר י. אדמוני

כלומר הרבה מאד שטחים לא ייתפסו ויהיו בעבוד הבדואים, כי הבב"צ קבע שלא יהיו בשטח זה מגורי בדואים, בגלל העובדה שהשטח הוכר כשטח בטחוני, אך יינתן להם להמשיך לעבוד את השטחים שאנו לא זקוקים להם לצורכי התישבות.

השר מ. קול:

והכל במסגרת ה-8 ק"מ?

מר י. אדמוני:

הכל במסגרת הזו. נרכשו כבר על-ידנו כ-17

אלף דונם. 17 אלף הדונם מפורזים בכל השטח

ואינם נמצאים ברציפות. הכוונה שלנו בתפיסת 12 אלף דונם, היא ליצור את הרציפות הדרושה במשבצות ההתישבותיות, ואפשר יהיה להשתמש בקרקעות אשר נתפסו לצורך חלופים, אם יהיה שטח שלא יהיה נחוץ לנו במשבצת הזו, אפשר יהיה לבצע חלופים עם משבצות אחרות. כדי לסייע בתפיסת 12 אלף הדונם, כשלב שני, לאחר בצוע הפעולה באזור דהניה עבור הבדואים, - מוצע להקים שלושה מאחלים: 1. באוגדה; 2. בקבוץ א'; 3. ברפיח ה'. בקבוץ א' יוקם המאהל על-ידי הנח"ל. לכל אחד מהם תהיה שלוחה למשבצת הסמוכה לו, אם כי השלוחה תהיה רק לצורך נוכחות בשטח. הכוונה היא: א. לגדר את השטחים המיועדים להתישבות, שהם שטחים קטנים - כ-12 אלף דונם מכלל שטח התפיסה; ב. לממש את התפיסה במשבצות אלה לגבי השטחים שהם בבעלותנו, וצריך לחרוש אותם כדי לממש את התפיסה. יש 17 אלף דונם, אך הם מפורזים לא רק במשבצת זו

בכל שטח נוסף אשר נסיים את המו"מ עליו

בנוח החלטת הממשלה, אנו רוצים לממש עליו את התפיסה, כלומר אם יגמרו בדרך של מו"מ על חלופי שטח ביועמדו שטחים נוספים, כמובן שנתפוס את השטח וניצור רציפות הדרושה לנו לקראת תחילת בניית הישובים. ברור שבשלב זה מדובר על ישוב אוגדה במחשבים כקבוץ א', שהם שתי משבצות אשר אושרו לשם הקמת ישובים, ויתר הישובים מהייבים החלטות נוספות, בהתאם להחלטת הממשלה, כדי שיהיה שלב מעבר מתפיסת המשבצת עד תחילת הקמת הישוב.

1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

פס 4.

השר י. גלילי:

אני רוצה שתיתן לנו תמונה: א. מהי היחידה

אשר תעמוד לרשות הברואים; ב. פרנסתו

בהשוואה לפרנסתו הקודמת; ג. דמותו של מאהל כזה.

מר י. אדמוני:

אני רוצה לומר לכם: הברואי מעבר עתה שטחי

בר באזור פתחת רפיח שאינו משופע בגשמים. פפ

כמות הגשמים הממוצעת היא בערך 200 מ"מ לשנה. זאת אומרת שיש שנים בהן יש לו קצת שיעור, ארטימים ואולי גם קצת מטעים פרימיטיביים מאוד, ויש שנים בהן אין לו שום דבר מכל אלה, ואז הוא תלוי ברחמי שמיים. מה שאנו רוצים לתת לו בשטח השלחין, מבטיח הכנסה. מדובר על השקיעה אינטנסיבית בטפטפות, בדרך מודרנית מאוד, אשר יכולה לתת יכולים גדולים מחשטל. אנו אומרים שיחידת שטח כזו יכולה להוציא 70000/לדונם לשנה, וזה ללא ספק הרבה יותר ממה שהוציא עד כה, וזאת ללא צורך לדבר על העסוקה, הכנסה וכיוצא באלה. אין לי ספק שהבטחת שניתן לו עם הכנסת השמוש בטפטפות והרשות, הוא הרבה יותר גדול מאשר היה לו עד כה. יש גם עוד אפשרות, שמצדנו אנו חושבים שכדאי לחשוב עליה: אם מדובר על חלופים, לא חמורה מיס, יש אפשרות של חלופים בקנה מידה של יותר מדונם לכל דונם. כלומר, לפי החלטת הממשלה אפשר להעמיד לו בקרקע אפילו יותר מאשר דונם חמורה דונם.

השר ש. רוזן:

באותו אזור?

מר י. אדמוני:

בדיוק באותו אזור, כי רכשנו 17 אלף

דונם, ואנו צריכים רק 12 אלף דונם,

ישנה אפשרות לקומבינציות ולחלופים מבלי לקפח אותו, ואפשר לאחרים את

החמורה בכסף. אני מניח כי יהיו ערבים אשר ירצו תמורה בכסף, במקום מה

שיש להם מה בשנים טובות, ואין להם בשנים שאינן טובות. אני חושב שבדואר

מעדיף היום ללכת לעבור עבודת חוץ, מאשר לעבוד קרקע שלא תיתן לו שום דבר.

1. The first part of the report is a general statement of the purpose and scope of the study.

2. The second part is a description of the methods used in the study.

3. The third part is a description of the results of the study.

4. The fourth part is a discussion of the results and their implications.

5. The fifth part is a conclusion and a list of references.

6. The sixth part is a list of appendices.

7. The seventh part is a list of figures and tables.

8. The eighth part is a list of footnotes.

9. The ninth part is a list of abbreviations.

10. The tenth part is a list of symbols.

11. The eleventh part is a list of definitions.

12. The twelfth part is a list of acknowledgments.

13. The thirteenth part is a list of references.

מר י. אדמוני

עד כאן לגבי השטח שנעמיד לרשותו ורמת ההכנסה שיוכל לקבל ממנו.

אני רוצה להזכיר שטרם התקבלו החלטות

לגבי שכונת של הבדואים. אנו לא מצעקים שהשכון יהיה בשטח עצמו, ולו בגלל החלטת בג"צ לגבי מעמד השטח ~~השטח שבטחוני~~, אך ללא ספק יש אפשרויות להסדיר את עניין השכון ברכוז ששמו מנסורה או באחד הרכוזים הגדולים האחרים הקיימים באזור, וההולכים וגדלים מדרום-מערב לשטח זה. נראה לנו כי התקופה שבה אפשר יהיה לסיים את המו"מ ואת תפיסת המשבצות האלה, היא תקופה של חודשיים. בתקופה זו אפשר יהיה לגמור את הגדור, את מימוש תפיסת השטח שבבעלותנו, ועל יתרת השטח יהיה מו"מ בדרך שנקבעה על-פי החלטת הממשלה.

השר י. גלילי:

מה המתכוון?

מר י. אדמוני:

המתכוון הוא המתכוון הצבאי, אין השקפות של מחלקת ההתישבות. זהו מתכוון של מאהל, מגדל פים, גדר, אין אלמנטים התישבותיים קבועים, ובקבוץ האחד, הכוונה היא להפכו אחר-כך להאחזות. זו המשבצת אשר אושרה להתישבות. במקומות אחרים, באחדים מהם אפשר יהיה להוריד את המאהלים, ואני מקווה להתחיל לבנות בהם ישובי קבע.

השר א. יריב:

באיזה שלב נמצא המו"מ עם הבדואים,

מר ע. שפירא:

האם הוא מתנהל עם כל משמחה בנפרד, או עם מוסד אשר מייצגם, ומהי תגובתם של הבדואים

סגן

לכל העניין הזה?

השר א. ירליון:

מה מספר המאהלים בכל אחד משני הישובים

3

שאושרו, ומהו הקשר בין מאהל לישוב?

השר מ. קול:

שאלה אחת שתציתי לשאול, כבר נשאלה על-ידי

שפירא. האם כל העניין מסתדר עם הבדואים

בשובה ונחת, או שיש שם סערה-רוחות? 2. מה מספר האוכלוסין בדקלה
ובנה"ל-ים? 3. מי החליט מי יעלה למקומות אלה? 4. האם יש לצה"ל ברעינים,
לאור הרצון של הצבא ~~לפתח~~+ לצמצם את ברעיני הנה"ל?

השר ש. רוזן: שאלתי בכתב את שר הבטחון, אך מאחר ודנים פה

רצייתי לדעת כמה בדואים פונו מאז שנת

1969, כמה מהם קיבלו פצוי כספי וכמה קיבלו פצוי בקרקע, והאם קיימת פעולה לגבי 1800 הדונט? האם התחילו במו"מ והאם חלק כבר הסכים לכך? האם יש הכניה להמשיך בשקום, לא רק לגבי השלב האחרון אלא אם נשקיף שלוש שנים אחורה?

מר י. אדמוני: לשאלת השר יריב: הכוונה היא להקים מאהל

בכל אחת משש המשבצות המתוכננות, אך חיות

ויש בעיות כח אדם ובעיות לוגיסטיות, הכוונה היא להקים שלושה מאהלים שהם מאהלי -אם: 1. במשמצת אשר מופיעה כקבוץ א'; 2. אוגדה; 3. רפיח. לכל אחד משלושת המאהלים האלה יהיה מאהל מישנה במשבצת הסמוכה לו. כל שתי משבצות לפי תכנון הישובים הן צמודות, כך שהמרחק קטן והם יהיו אחד ליד השני. כל אחד מהם יבצע את הפעולות בתחומי המשבצות שדברתי עליהן.

אלוף ר. ורדי: בדואים: הפעולה התחילה לפני כשבועיים,

והיא כללח כמה אלמנטים: 1. הפקעת

קרקע של חטטח מתוך 1800 הדונם, אשר מוזק על-ידי 120 מחזיקים-מעבדים.
הקרקע היתה מעובדת בצורה מאד-מאד דלילה, בעיקר עבודי שלחה דלילים לזריעה.
המז"מ נוהל גם עם שייכים וגם עם כל משפחה בנפרד, מקרב המשפחות אשר מחזיקות
ב-1800 הדונם. מתוכן כ-30 משפחות בעלות חלקות גדולות, ואיתן יש מז"מ לצורך
קבלת החלקות האלה. כל האחרים מפונים בכסף. לשטח זה מיועדים עוד 110 בדואים
מאלה שפנו מהפיתחה כולה, שבשעתו בקשו והתחייבנו לתת להם קרקע בהשקיים
באזור דהניה. כלומר יש 110 בדואים אשר יקבלו 174 חלקות. חלקם יקבלו
יותר מחלקה אחת, משום שלקחנו מהם קרקע גדולה יותר. הקרקע תינתן לאלה

אלוף ר. ורדי

שפוננו בעבר ולאלה שיש להם שטחים באזור דהניה. ישארו עוד בעלי כ-160 חלקות שניתן יהיה להגיע איתם להסדר על מתוך 12 אלף הדונם. אם ירצו, נקצה להם את הקרקע הדרושה. זה יענה על רוב הדרישות אם לא על כולן. (מצביע על המפה) באזור זה התחילו בהכשרת הקרקע, אין שום קול-זעקה בשטח, ובדואים קיבלו זאת בהבנה, אם כי עדיין אין בטחון ואמון, אם זה לטובתם או לרעתם. לכן סוכם כי נכין מספר חלקות לדוגמה, בשיטת ההשקיעה, יחד עם הסוכנות. הבדואים לא ישוכנו בשטח זה, אלא לידו. יש 60 יחידות דיור אשר נבנו בצומת אבשלום (מסורה), מהן 30 מאוכלסות ו-30 פנויות. הסדור הוא שאנו מפצים את הבדואים בשטח או בכסף, ולפעמים בשתי הדרכים, אם השטח שנלקח מהם הוא גדול.

השר ש. פרס:

אין ספק שעניין הבאת הנח"ל למאהלים הוא

מעמסה לא מבוטלת על צה"ל, שכן אנו מביימים

מאות אנשי נח"ל לעניין הטכני. לכן גם צמצמנו את מספר אנשי הנח"ל אשר

יעלו למאהלים האלה. לעומת זאת גייסנו אנשים ממקומות אחרים, עד יעבור

זעם.

שאלה:

האם אפשר לקבל מושג מתי אפשר יהיה לאזור

את הנקודות האלה?

השר ש. פרס:

שמעתי מאנשי המושבים שהם מסוגלים לגייס 100

מאות אנשים. הם הקימו את מושב שדות,

שהוא היום אחד המפוארים בארץ, אמנם הוך השענות על עבודה ערבית.

אני רוצה לשאול כאינטרסנט מה הסכויים

לשחרר את הישובים האלה מנח"ל, על אף שעשינו את הגיוס בקרב הנח"ל באופן

די מצומצם, וגייסנו אנשים גם מהפריפריה הצבאית.

■

השר י. גלילי:

אני שואל את הועדה; מאחר והנושא רגיש

מבחינה צבורית, מצאתי לנכון להביא

לידיעת חברי הועדה את תכנית הפעולה שם עוד כאשר הדברים הם בתהליך של
בצוע, לבל ייוודע על-כך לחברי הועדה מהעתוניט. אך נושא פיתחת-רפיה
כולו לא הונח על סדר-היום. אני אומר זאת א. באופן פרדנטיבי, כלי
הערות אשר רענן וייץ עומד להשמיט, ואיני יודע מה סיבן, ו-ב. לגבי
שאלה שעורר פרס. אני חושב שצריך לקצר את תהליך התפיסה על-ידי הנח"ל,
ולאזרח את הנקודות, אך לכך אין תקציב.

השר א. עופר:

האם יש החלטות על התישבות זו?

השר י. גלילי:

יש. איני מביא זאת היום להחלטה, אם כי

ברור שככל שאפשר יהיה לקדם את שחרורו

של צה"ל בכך, ולעבור מאחיזה צבאית לאחיזה אזרחית המתאימה לתכניות שש
שלנו, נעשה זאת. מכל מקום, השר קול שאל מספר שאלות לגבי מצב אכלוסם של
כמה ישובים בפיתחת-רפיה. אני מסכים שנדון בפיתחת-רפיה, אך היום מוכרחים
לסכם את ענין הגליל, והנושא הזה נכלל על סדר היום רק כסקירה. לכן
נעבור לדיון הבא.

פר ר. וייץ:

אני צריך להעיר שתי הערות, או הערה

אחת עם שלושה סעיפים: א. לשר הבטחון:

המוסד המיישב עושה הכל על מנת להפוך את הנקודה לישוב קבע, וזה ניתן
לבצוע. אין כל ספק שזהו אחד המקומות שאפשר לעשות זאת מהר ובצורה כלכלית.
אנו דואגים להחיש את קצב בצוע התכניות; ב. לפי עניות-דעתי, מספר הישובים
כפי שתוכנן עד כה, אינו עונה עוד על הצרכים ההתישבותיים של הגוש הזה.
צריך להפוך את הגוש לגוש ברשות עצמו, כדת וכדין, אך היות ואנו לחוצים
בענין המים, המחלקה להתישבות מחפשת דרכים לעבות את המעורר ההתישבותי
היהודי שם; ג. סבורני שהגיע הזמן במקביל, למצוא פתרונות קבע שונים או
שונים במקצת ממה שעשינו עד כה לגבי הבדואים. אני עוסק בתכנית כזו,

מר ר. וייץ

וטובים שכאשר נדבר יתקיים, אתקשר עם הממונה על השטחים ואראה לו את התכניות, ולאחר מכן יובאו הדברים מחדש לשולחן זה.

הח/8. פיתוח מואץ של הגלילהשר א. אורן:

הנושא שלנו היה פתוח מואץ של הגליל. באותה ישיבה נתבקשתי על-ידי ראש הממשלה לנסוע אל הגליל המרכזי, לבקר שם ולדווח לו על מה שנעשה שם כתוצאה מבקורו במקום. הוא ביקר באלקוש; ונוכח לדעת כי המצב במקום קשה. בקורי שם בוצע, ודווח על-כך לראש הממשלה. גם יו"ר הועדה להתישבות קיבל דווח.

השר י. גלילי:

העברנו את תזכירך אל כל חברי הועדה.

השר א. אורן:

מתברר בפעם המי יודע מה, ששורת ההתישבות אשר קמה בכל חלקי הארץ, גם המושבים וגם הקבוצים, היתה וכנראה נשארה לא במעט, חגורת הבטחון שלנו. אני מדגיש זאת כדי להזהיר שאסור לנו בתכלית אסור לדעתי, אפילו לחשוב ולא רק לומר שהתקופה של ההתישבות הכפרית הסתיימה, ולהבא נקים רק דברים המוניים. בהחלט אין מקום להקים התישבות בשיטת שנות החמישים, אך גם אין מקום להגיד שהתקופה הזו הסתיימה, ולא רק מטעמים ציוניים, אם כי גם אלה חשובים מאד, אלא מטעמים חנוכיים לדור הצעיר. אני רוצה להדגיש ולומר שקרה לנו דבר שאינו יודע מדוע איננו מפתחים אותו מספיק, דבר שאין קורה בשום מקום בעולם, - נחירה מן העיר אל הכפר מצד אחד, והדבר היותר חשוב הוא, שבני הכפר אינם רוצים לעזוב את הכפר אלא להתיישב בו. על אף כל הלעג שהיה בשעתו על אנשי הכפר, כאילו הם פרימיטיביים, הבנים נאחזים בכפר ואינם כוצים לעזבו. לפי נתוני הועדה הבין-מושבית, מגיע מספרם של אלה מבני הקבוצים, המושבים ומעוט של בני הערים, הרוצים ללכת אל הכפר, ל-5000, כאשר הדרישה הגדולה של בני המושבים היא, להמשיך לשבת במושבים שלהם. מבין ה-5000 מהווה מספרם

Page 100

The first part of the report is devoted to a description of the

method of investigation.

The second part of the report is devoted to a description of the

results of the investigation. The first part of this section is devoted to a description of the

conclusions of the investigation. The first part of this section is devoted to a description of the

conclusions of the investigation. The first part of this section is devoted to a description of the

conclusions of the investigation. The first part of this section is devoted to a description of the

conclusions of the investigation. The first part of this section is devoted to a description of the

conclusions of the investigation. The first part of this section is devoted to a description of the

conclusions of the investigation. The first part of this section is devoted to a description of the

conclusions of the investigation. The first part of this section is devoted to a description of the

conclusions of the investigation. The first part of this section is devoted to a description of the

השר א.אוזן

של בני המושבים 3000. היות וקשה להניח כי יינתן להם ללכת לכפר החקלאי כאגודה חקלאית, רובם הגדול מוכן ללכת לאפשרות אחרת. אין לנו צורך וגם לא אפשרות או מיים, להקים כל-כך הרבה כפרים חקלאיים. יחד עם זאת צריך למצוא פתרונות אחרים עבורם, כדי שיתיישבו במסגרת כפרית. אינני חסיד התעשיה במושב, ולא זו בלבד, אלא שאני גם מתנגד לה. כאשר מדובר במושב אשר מבוסס על חקלאות. להכניס תעשיה למושב כזה, זה יביא ליצירת שתי רמות אוכלוסיה ולחסול האגודה החקלאית. אך אני רוצה ומוכן לתמוך בהצעה להקים מה שנקרה כפרי תעשיה (כפ"תצפ). אני רוצה לראות בכך נסיון, כי אין מיש מאתנו היודע באיזו מידה זה יצליח ומה תהיה גישתם הסופית של בני המושבים המתחלבים ללכת לאפשרות מסוג זה. אך איני יודע במה זה יסתיים. יש צורך בכמה קב נקודות נסוי. אם זה דבר אשר יוכל לעזור לקליטתם של גרעינים אני מוכן לתמוך בו, אך רצוי לעשות זאת בזהירות.

דבר שני שאני מוכן ללכת לקראתו כנסיון, נוגע לקליטת העליה. אולי סופסוף יהיה בידינו משהו כדי להציע כאתגר לעולים מבריה"מ. עד כה לא היה לנו מה להציע להם כאתגר.

ברמת הגולן הציעו להם נקודה.

השר מ.קול:

השר א.אוזן:

אני מדבר על כפר. אני יודע שלפני כשנתיים, כאשר נפגשתי במריז עם קבוצת עולים בכח,

הם אמרו שהם מוכנים לעלות רק בהנאי שייאפשרו להם ללכת למושב. כאשר אמרתי להם שאין מקום להתישבות, ושאלתי מדוע לא יילכו לעיר, הם אמרו שהם רוצים לשנות את אורח-חיייהם. היום הם יושבים במושב ניר-חן שבחבל לכיש. על כל פנים, אלה הדברים אשר נחקלתי בהם והם מגיעים אלי יום-יום. הנסיון מענין וצריך לתמוך בו. על-פי דרך זו הוקם מושב שדה ניצן אשר בחבל אשכול, אשר מבוסס על שני דונם חממות של עובניות לייצוא, ועוד 8 דונם לכל מתיישב. גם זה חדוש, למרות שזוהי חקלאות. עצם העובדה שמתיישבים מושב שלם מוך

השר א.אוזן

התבססות על ענף עיקרי אחד, תוך הקצאת 2 דונם בלבד לכל משפחה, כאשר כל היבול מיועד לייצוא, - גם זה חידוש רציני מאד. האמת היא שמי שבא לשם, רואה לנגד עיניו דבר שהוא ממש מרהיב עיין. השאלה היא מה יהיה לטווח ארוך, אם נסיון זה יצליח, הוא יכול לפתור הרבה בעיות גם בהתיישבות הקיימת וגם בזו שתקום.

בנוסף לכל הנמוקים האלה, כמי שמסייר בגליל ורואה את הצורך ליישבו בתחופות, אני בהחלט תומך בתכנית זו. אם נרשה לעצמו/ליישוב אזורים או תת-אזורים בחבל ארץ זה, שרוב האוכלוסיה בו תהיה/יהודית, - בסופו של דבר כל הגליל לא יהיה יהודי. אם בגליל המערבי המצב הוא כפי שהוא, אסור שישאר כך, כי המועצה האזורית לא תשאר בידי יהודים והמועצה המקומית לא תשאר בידי ~~מקומיים~~ יהודים, כי כך מכתוב לנו החוק הדמוקרטי. נצביע ונחיה במעוט. משום כך יש ללכת ובמהירות, להקמת שורה של כפרים, בהקווה כי הנסיון יצליח.

השר א.ידלין:

יש לי כמה הערות: אני חושב שדרוש

הבהרה של תחומי הפעולה של הממשלה. אני

חושב בועדת השרים לערי פיתוח ~~ה~~בועדת השרים להתיישבות, ולמעשה בעית אכלוס הארץ, מזוה האוכלוסין והגדלת האוכלוסין בערי הפיתוח היא בהחלט בתחום טפולה של ועדת השרים לערי פיתוח. זו הועדה המטפלת במאמץ הכולל להגדלת האוכלוסיה בערי הפיתוח, שהוא פונקציה של שכון, חנוך, פתוח תעשייתי, ולמעשה תכנית כזו אשר מדברת על הגדלת האוכלוסיה בגליל אפשר לבצע רק על יסוד החלטות אשר נופלות בועדת השרים לערי פיתוח כי שם נעשה מאמץ של כל המשרדים בתחומי התעשייה, השכון, החנוך והזרמת העליה. למען יעילות עבודת הממשלה והגשמת תכניות, צריך להבהיר את תחומי הפעולה, כי הועדה לערי פתוח עוסקת בערים אשר כללות בתכנית הפתוח המואץ של הגליל, מול עיירות בנגב. ישנה גם בעיה של מצפה-רמון וירוחם. אין לי כל טענה, כל מה

18-10-1918

Dear Sir,

I have the pleasure to acknowledge the receipt of your letter of the 14th inst. in relation to the above matter. The same has been forwarded to the proper authorities for their consideration. I am, Sir, very respectfully,
Yours faithfully,
J. H. [Signature]

I am, Sir, very respectfully,
Yours faithfully,
J. H. [Signature]

I am, Sir, very respectfully,
Yours faithfully,
J. H. [Signature]

I am, Sir, very respectfully,
Yours faithfully,
J. H. [Signature]

השר א. ידלין

שמכין תכנית - יבורך, אך אני מעיר שהנושא עומד על סדר-יומה של הועדה לערי הפיתוח, ואני מבקש הבהרה.

השר י. גלילי:

יש לי הערה. את הנושא הזה עורר שר השכון בישיבה הקודמת, לאו דווקא בסוף של סענה, לגבי הצד הסמכותי. הוא הציג בעיה נכונה. באתי בדברים עם שר המסחר והתעשיה בנידון, ולכן משתתף כאן גם נציגו. דברים גדולים וחיוניים, לעיתים יש להם התחלה בועדות שונות. לכן ההצעה שנביא בסיכום הדיון, היא להקים ועדה מנכ"לית בין-משרדית, אשר תבחן לא רק את הצעת הועדה להתישבות, כי אם גם תכניות של משרד השכון ומשרד המסחר והתעשיה. שר המסחר והתעשיה יבוא להשתתף בדיון כאן, לאחר שועדה המכפ"לים תביא הצעותיה, ולאחר מכן תובאנה ההצעות לפני הממשלה. בדרך זו נתגבר על החכוכים.

השר א. ידלין:

הבעיה העיקרית היא, מהיכן לוקחים יהודים ליישוב הגליל.

והעצה שניה, לגבי התפיסה של ישוב הארץ,

מובן מאליו שבשליש האחרון של המאה העשרים אי אפשר לגרוס רק כפרים, אך אני נבד התפיסה של רק ערים. אני חושב שבכל מקום בו ניתן להקים ישוב קלאי; דהיינו יש מים וקרע, במידה ויש כח אדם - וכח אדם ישנו, גם מקרב בני הדור הצעיר במושבנים וגם מתנועות-הנוער החלוציות אשר מחנכות היום גרעינים לא פחות מאשר בימי הזוהר של ערב הקמת המדינה, - אני מעדיף זאת. עובדה היא כי בישובים אשר נוסדו על-ידי הפלמ"ח, אין עוד פלמ"חניקים לשעבר, אלא אלה שישנם, הם דור המדינה. אני גורס ישובים קלאיים בכל מקום שהדבר ניתן, ואני מעדיף שזה יהיה בנוי על קלאות, וזאת לגבי המושבים, כי הקבוצים יכולים אולי לאחד תעשיה וקלאות, אם כי החקלאות בנועה בהם על עבודה שכירה, וזו מעוותת את אופיו של הישוב. במושבים זה יהיה עוד יותר

השר א. ידלין

מסובך. אני לא מתנגד לנסיונות, בעיקר אם הם בנויים על יהודים מארצות חרוחה. יכול להיות שלגבי יהודים מארצות חרוחה יש לכך משמעות רבה יותר. אני מחייב את הכפרים האלה: א. מטעמי נוכחות יהודית; ב. אני סבור שטוב שבחברה היהודית יהיה אורח חיים לא אורבניסטי, ויש בה ערך לא רק לכמות אלא גם לאיכות. אני מציע שבכל מקום בו הדבר אפשרי, נקיים זאת, אם כי ברור שהמסה העיקרית של האוכלוסין האוכלס בערים. + + +

4

היות ונאמרו כמה דברים בדיון האחרון

בנושא זה, אני רוצה להשמיע את מחשבותי, מתוך שקול עיקרי של יהודי הגליל. מדובר על עליה של אחוז היהודים המאכלסים את הגליל מ-30% מכלל האוכלוסיה בארץ ל-35%, ובכך עדיין לא נגיע ל-51% מכלל האוכלוסיה שתהיה בגליל. בתוך כך אני רוצה עדיפות איסטרטגית ואזרחית לאזור מעלות, ואם כי צפת ונהריה חשובות גם הן, אני חושב שאזור מעלות הוא האזור הקריטי. בגבול הלבנוני, חשוב שיהיה רוב יהודי, ואני מעדיף את מעלות על כרמיאל וצפת, אם הולכים לפי סדר עדיפויות מדיני ואיסטרטגי. אמנם המובלעת של כרמיאל תהיה בעלת רוב ערבי, אך תהיה סגורה מצד אחד על-ידי ונצרת מעלות/ומצד שני על-ידי מגדל-העמק. הייתי רוצה לראות את מעלות מחוזקת. אני לא כל-כך מאמין בשלומי לאורך ימים, אך אני חושב שצריך לחזק את מעלות יותר מאשר את צפת, גם בגלל האופי ההסטורי-גאוגרפי של צפת. השאלה היא אם לא ייפגם, אם נדבר על כרך בן 100 אלף תושבים. הייתי שומר אותו כפנינת נוף,

השר א. עומר:

גם כאשר יצאו מחומות ירושלים והקימו את

ימין-משה, היו שחשבו כי בכך יפגעו בייחודה

של ירושלים.

השר א. ידלין:

כאשר ישנו שקול איסטרטגי-מדיני, אין
הכרח לראות בצפת את המרכז העירוני. הייתי

מפזר את הרכוז במעלות, ורואה בחצור בעתיד פרבר של צפת ובשלומי פרבר של
נהריה. עדיפות ראשונה הייתי נותן לפיתוח אזור תפן.

מר ר. דוד:

במסגרת התכנית של הקמת כפרי העשיה,
כדאי להעלות את נושא תעוש הגליל מחדש,

אעפ"י שוודאי יועלה שוב בועדת השרים לערי הפיתוח. תכנית תעוש הגליל
היא בשני נושאים מקבילים. בשתי התכניות יש מספר אלוצים שצריך להתמודד
איתם, ודבר ראשון ויסודי הוא הקרקע הזמינה לתעשיה. זוהי בעיה גם בתעשיה
וגם בחקלאות בגליל. הישובים, למרות שהם קטנים, נמצאים בסיום הרזרווה
הקרקעית שלהם. לישוב מעלות אין היום אף מטר אחד של קרקע לתעשיה, כדי
שיוכל יזם לעלות ולהקים מפעל. כל בעל מפעל אשר רוצה לבוא למעלות, צריך
להמתין שנה - שנה וחצי, וזוהי מגבלה פיזית שקשה להתמודד איתה. מסלול
אחד שבו אנו פועלים, הוא למלא את שטחי התעשיה העירוניים אשר קיימים ליד
כל ישוב וישוב, ובענין זה תפיסת של משרד המסחר והתעשיה, לפיה יש
לרכז באזור זה תעשיית מתכת ואלקטרוניקה, שיש לה אפקטים אקולוגיים
פחותים משל תעשיות אחרות. לענין התכנון והתקמה מצטרף משרד הבטחון,
וישנם עתה שני מפעלים של משרד הבטחון, הנמצאים בשלבים הראשונים. המקום
היחיד בו הרזרווה הקרקעית מאפשרת פתוח מואץ, הוא קרית-שמונה. בקרית-שמונה
הרזרווה הקרקעית הן כאלה, שאפשר להקים מפעלים, אך גם הן מוגבלות, כי
מדובר בסדר גודל של 100-150 דונם, אשר יכולים להספיק להקמתם של
שני מפעלים גדולים בלבד. הבעיה היא שאין מפעלים בסדר גודל של 100-150
עובדים, אשר מוכנים לעבור לשם, אעפ"י שישנן מספר תכניות הנמצאות עתה
בשלבי בדיקה מוקדמים. מש שרוצה לבוא לשם, אלה יזמים פרטיים, בינתיים
אין שום גורם צבורי או ממלכתי אשר יש לו תכנית קונקרטית להגשים שם
מפעל. כל התכניות הן של יזמים פרטיים, והתכניות הן ב סדר גודל של בין 30+

ל-80 עובדים. יש מספר תכניות כאלה, שבסך הכל חיתנה לקריה-שמונה עוד 400-500 ידיים עובדות. מבהינת משרד השכון יש תאום מלא ונבנות במקום דירות, אך צריך יהיה למלא באנשים גם את הדירות וגם את המפעלים.

בצפת קיימת בעיה מאד-מאד מסובכת של קרקע

לתעשיה, ואנו עושים שם מבצע רציני מאד, להעברת מפעל "אלקו" מבני-ברק. ההוצאות לפתוח השטח הן גבוהות, אך הן תספקנה את הצרכים להקמת מפעל אחד בלבד, ואילו כל יתר מפעלי התעשיה יצטרכו לעבור לחצור. כלומר הגידול של צפת יצטרך להתבסס על אזורי תעשיה של חצור, שגם הם מאד-מאד מוגבלים, ונשענים על המשבצת הסמוכה של אליפלט. כרגע יש באזור זה שני מפעלים בתכנון: "אלקו" שיעסיק 200 עובדים ו"אדדן" בחצור, עשר יעסיק כ-80 עובדים. ליד אליפלט ישנו בתכנון אזור תעשיה. אנו מתכננים אזורי תעשיה אזוריים ולא עירוניים.

טבריה: בימים אלה אושרה הקמתו והעברתו של

מפעל ובית-יציקה של משרד הבטחון, המעסיק בין 100 ל-150 עובדים. גם שם יש בעיה קשה מאד של קרקע. משרד הפנים הצליח לאחר קשיים רבים+ ביותר "לגרד" 100 דונם, וגם לאחר כל הקשיים האלה, טבריה סיימה את הרזרווה הקרקעית שלה לתעשיה. המפעל הזה יספק העסקה ל-150-100 ידיים עובדות בטבריה.

אזור מעלות-כרמיאל, הוא אזור הפתוח

הגדול ביותר שלנו בגליל. אני מוכרח לומר בצער, כי למרות שקיימת נהירה גדולה של יזמים המבקשים להקים מפעל במעלות, מאז המקרה שאירע שם, אין במקום ידיים עובדות. ^{השר ש. פרס:} במעלות ישנו מפעל של תע"ש המעסיק 160 עובדים, תע"ש מבקש להרחיב את המפעל שעובדים בו עתה 160 עובדים, אך אין את מי להעסיק. זהו מצב מאד מוזר.

מר ר. דוד:

בבניה ובפרוגרמה של משרד השכון יש מספיק
דירות כדי לספק את צרכי התעסיה בידיים +

עובדות, אך הדירות ומפעלי התעסיה הם דבר פיזי, וצריך להביא גם את
האנשים. לשם-כך יש צורך במאמץ כולל של כל המשרדים. ליוזמים הבאים
אלינו, אנו מראים את הבניה של משרד השכון, ואת הכניות משרד הקליטה,
יותר מזה אין בידינו לעשות עדיין. למרות זאת אין היוזמים נבהלים מכך,
וישנה נהירה גדולה למקומות אלה.

השר י. גלילי:

מה הסיבה לנהירה הזו?

מר ר. דוד:

יש כמה סיבות. אזור זה נקבע כאזור

א. שלומי, מעלות, קרית-שמונה וחצור,

נכללים במסגרת אזור א. זהו מפעל מאושר, בלי התחייבות ייצוא. בדרך-כלל באזור
א' קיימת התחייבות ייצוא מאד נמוכה, אך כאן הורדנו גם את זה. אבל
לא זו הנקודה, כי מי שיוכל לייצא, ייצא מכל מקום בו ימצא, ומי שאינו
יכול לייצא, בלאו הכי לא ייצא ולא כדאי לנו להשקיע בו.

ישנו גם הצד הציוני. הבעיה במעלות

היא המחסור בקרקע ובאנשים. אין מחסור במפעלים בענפי המתכת, האופטיקה
והאלקטרוניקה, הרוצים ללכת לשם. המפעלים הגדולים של "כור" ושל חברת-
העובדים עדיין לא הגיעו לשם, הם עדיין בודקים את העניין. בינתיים יש
יוזמים פרטיים וישנו משרד הבטחון.

בכרמיאל המצב טוב יותר לאין-שעור.

כרמיאל אינה צריכה להיות אצלנו בסדר עדיפויות ראשון, כי גם מפעלים
וגם אנשים נוהכים לשם, והבעיה היא כיצד לווסת את הנהירה. הם הולכים
לשם א. משום שכרמיאל קרובה לנמל חיפה; ב. קיים רצון של האנשים לגור
שם.

מר ר. דוד

וכאן אני מגיע אל אזור תפן. זוהי הרמה שבין מעלות לברמיאל, הנמצאת בתכנון, לקראת תחילת בצוע, של הכביש אשר יחבר את מעלות עם כרמיאל. הרעיון שלנו היה, שיהיה לנו קל יותר להזיז את המפעלים אשר נוהרים לכרמיאל 7-8 קילומטרים צפונה. מפעלים שפ"א של "גדיראן", שבשום פנים ואופן אינם מוכנים ללכת למעלות או לקריית-שמונה, אפשר יהיה לשכנע ללכת לאזור זה, ואז יוכלו לספק תעסוקה גם לאנשים במעלות. אזור התעשייה הע"ה צריך היה להיות בסדר גודל של 1500 דונם, במתכונת של כפרים תעשייתיים. זה אינו נכול להיות אזור לאכלוס תעשייתי של הגליל, אלא מדובר על סדר-גודל של 1500 דונם. כל ההשקעות בהשתיה הן לא קבועות. בענין זה באתי בדברים ש"מ דקל מהמחלקה להתישבות, ואני מקווה שבעתיד הקרוב יונח לוח עבודה לפני הועדה. אנו רוצים להעביר לאזור זה מספר מפעלים אשר עומדים לעלות על הקרקע. יש חלוקי דעות בין מחלקת ההתישבות לבין משרד המסחר והתעשייה לגבי הצורה וההיקף התעשייתי. מערבה לשם אנו רוצים להקים אזור תעשייתי נוסף, אשר צריך להיות אזור התעשייה הקבוע, בעוד שתפן יהיה רק אזור ביניים. מדובר באזור של 7000-8000 דונם. פעם חשבנו למקם את האזור בגבעת המסורייין, ועכשיו מדובר על שטח דרומית לו. אזור זה יצטרך לספק את הצרכים של שלומי ומעלות, ולתת תעסוקה למספר ישובים בבת-אחת, ואפשר יהיה להצמיד לו שירותים נוספים. המרחק של האזור הזה משלומי הוא 10 ק"מ, מנהריה - 10 ק"מ וממעלות - 12 ק"מ. אדם יצטרך לנסוע 20 דג"ל למקום עבודתו, וזהו פרק זמן סביר.

מר ר. וייז:

לאזור כזה קוראים מדכז תעשייתי דומם.

מר ר. דוד:

הבעיה היחידה שלנו עתה היא ההתנגדות של

משק יחיעם והמועצה האזורית שהיו, ר שלה

הוא חבר יחיעם.

18. 11. 1944

Dear Sir,
I have the pleasure to inform you that the
order for the purchase of the above mentioned
quantity of material has been placed with the
supplier and the same will be delivered to you
within the stipulated time. The invoice for the
same is enclosed herewith for your reference.
I am, Sir, very respectfully,
Yours faithfully,
[Signature]

Yours faithfully,
[Signature]

השר מ. קול:

מה הנמוק להתנגדות?

מר ר. דוד:

הקרבה.

השר י. גלילי:

אקולוגיה חברתית.

מר ר. דוד:

בשלב זה אנו מצפים בהבנה וברוח טובה לפתור

את הבעיה. אם זה לא יילך, נצטרך ללכת בדרך

של הפקעה ובדרכים חוקיות אחרות. זהו אזור גדול, ולא תהיה בעיה של הפניית תעשייה לאזור זה. המפעלים מעונינים לבוא לכאן, וכרגע הדבר מהעכב בגלל הבעיות שצינתי. אזור כזה יוכל לספק תעסוקה לאלפי ידיעם עובדות. מדובר ב-8000 דונם, כאשר נטו ישארו 4000 דונם. אנו קוראים לאזור זה אזור תעשייה, אנו מפתחים תשתית, ונשתדל לכוון לגליל תעשייה שהאפקטים האקולוגיים שלה מעטים. את התעשייה הפטרוכימית אנו מרכזים בדרום הארץ, באזור רמת חובב וכו'. לאזור זה מיועד מפעל של "ספקל" עם מנועי וונקל, מפעל "חדיראן" שעדיין לא התיישב על הקרקע, אשר יתן תעסוקה ל-200 עובדים, ואנו רוצים להעבירו לאזור הפק.

מפעל נוסף מיועד לקום בסביבות אחיהות.

כאן יש תכניות השנויות בוכוח. המפעלים הנמצאים עתה במפרץ חיפה נחנקים, ואינם יכולים להתפתח. 20 קילומטרים מבתי-הזקוק, זה עדיין אותו אתר, כי יוכלו להתקין צנורות לזרימה דו-צדדית. הם חושבים על אזור זה, אשר יוכל לשמש להם בעתיד כרזרווח תעשייתית, כאשר הם מפעלים מבטיחים כי באזור זה יהיו רק מפעלים "נקיים" מבחינה אקולוגית. אך המושגים שלהם ושל משרד הבריאות והפנים אינם דומים. זוהי תכנית לטווח ארוך יותר.

ישנן מספר תכניות הנמצאות עתה בדיון

מוקדם: 1. חזרה לתכנית להפיק עפרות ברזל באזור מנרה. מחיר חומרי הבלם

בעולם הגיע לרמה כזו, שהדבר שוב אקטואלי. לפני משרד המשחר והתעשייה נמצאת

2. The second part of the report is a description of the methods used in the study.

3. The third part of the report is a description of the results of the study.

4. The fourth part of the report is a discussion of the results of the study.

5. The fifth part of the report is a conclusion of the study.

6. The sixth part of the report is a list of references.

7. The seventh part of the report is a list of appendices.

8. The eighth part of the report is a list of figures.

9. The ninth part of the report is a list of tables.

10. The tenth part of the report is a list of footnotes.

11. The eleventh part of the report is a list of abbreviations.

12. The twelfth part of the report is a list of symbols.

13. The thirteenth part of the report is a list of definitions.

14. The fourteenth part of the report is a list of acknowledgments.

15. The fifteenth part of the report is a list of references.

16. The sixteenth part of the report is a list of appendices.

17. The seventeenth part of the report is a list of figures.

18. The eighteenth part of the report is a list of tables.

19. The nineteenth part of the report is a list of footnotes.

20. The twentieth part of the report is a list of abbreviations.

21. The twenty-first part of the report is a list of symbols.

22. The twenty-second part of the report is a list of definitions.

23. The twenty-third part of the report is a list of acknowledgments.

מר ר. דוד

תכנית לבדיקת העניין. חומרי הגלם הקיימים בשטח זה הצטמצמו מאד-מאד, והסכנה היא שתוך מספר שנים תעמוד קרית הפלדה בעכו לא רק בפני מחירים גבוהים אלא בפני מצב בו לא יהיו לה חומרי גלם לעבוד איתם. כל העניין נמצא עתה בבדיקה מחודשת.

ישנה תכנית לחקמת מפעל מלט צפופית-מערבית

לתל חצור ההסטורית. משרד הפנים הודיע לי שהוא מתנגד לכך בצורה חד-משמעית, והאלטרנטיבה היא שהמפעל יילך לרמת-הגולן. למפעל המלט הזה יש אפשרות לספק את מלוא התצרוכת של האזור הזה, ולעניין ההובלה במה שנוגע למלט, יש משמעות רבה.

לכל התכניות האלה יש להוסיף גם תכנית

למערכת כבישים. הכביש הראשי הארצי מעבור משלומי בצפון וימשיך ליד שפרעם, דרך ואדי מילק, יעקוף את חיפה ויתחבר לכביש המהיר חיפה-תל-אביב. מפרמיאל ייצא כביש מהיר וכביש תפן יקצר את הדרך. צריך להתחיל לחשוב על שלושה של הרכבה מעכו לבקעת בית-הכרם, כי המטענים אשר יעברו שם יצדיקו הקמתה.

בעניין הכפרים התעשייתיים ותפיסת משרד

המסחר והתעשייה את העניין הזה: אני מבין שהדוגמה לכך היא הקבוצים, שם בגלל איכות כח העבודה ויחסי האנוש, יכלו מפעלים קטנים להכנס לנושאים בעלי ידע ספציפי מיוחד ולהתמחות בהם. אנו רואים בין מפעלים אלה, כאלה שיצרו להם במשך השנים מוניטין בתחום מסוים. בדרך-כלל אנו לא מעודדים הקמת מפעלים של 40-50 עובדים, כי הם מבודדים וקשה להביא אליהם כח אדם מעולה. החריג בעניין זה הם הקבוצים. אנו בספק אם התפיסה הזו תהיה טובה גם לכפרים התעשייתיים. מה שאנו מציעים הוא, שמכיוון שצריך תכנית הכפרים התעשייתיים היא באזור תקן, תכנון הכפרים התעשייתיים האלה יתבסס על בתי-מלאכה המשלימים את התעשיות היותר גדולות באזור תפן, כקבלני מישנה, תעשיות בית וכו', ולא כמפעלים בחצר האחורית של המפעל הגדול, כי לכאלה אין הצדקה. יש הצדקה לבדוק תכנית כזו ליד מפעל "תדיראן", שם יוקמו בתי-מלאכה בסדר גודל של 15-20 עובדים,

1890-1891

1890-1891

1890-1891

1890-1891

1890-1891

1890-1891

1890-1891

אשר יתנו מעט-מקום שירותים למפעלים הגדולים, וזה יפתור לנו את בעיית משיכת שירותי האחזקה שיש בהם מרכיב גבוה מאד, כאשר אזור התעשייה נמצא ברחוק מאזורי אוכלוסיה. בתי-מלאכה כאלה גם יתנו לעובדים בהם הכנסה גבוהה.

אזור כפרי תעשייה אחר הוא בסביבות

שגב, והוא יוכל להשתלב עם התעשייה של כרמיאל, כאשר בתכנון כביש מכרמיאל לשם התחבורה לכביש הארצי. נוסף לכך יש בדיון תכניות של משרד הבטחון, להעברת מפעלים של התעשייה הצבאית אשר נמצאים בקשרים עם משרד הבטחון. כפי שהבנתי, משרד הבטחון הוא לקוח כל-כך גדול, שהוא יכול להפעיל אמצעי שכנוע להעברת מפעלים לאזור זה.

רציתי להעיר הערה פוליטית-צבורית-

חשר מ. קול :

התישבותית. כל הדברים החשובים

והמרשימים האלה, תלויים בכח אדם. אם יהיה לנו כח אדם צבור אשורים אלה, אפשר יהיה לעבד תכניות ולהביא הון, אך אם לא יהיה כח אדם, הדבר לא יקום. יש היום איזו הפניה במדינה שלנו, עם הפנים אל השטחים שמחוץ לקו הירוק. זהו למעשה וכוח פוליטי, בו בזמן שאין די תשומת-לב לאזורים אלה. ישנו כח אדם צעיר, אך מפסידים אותו, ומחדדים את הראייה ותשומת הלב שלו למקומות שלדעתי הם מאות חשובים ממקומות אלה, כי גורל יהודה והשומרון לא יוכרע על-ידי ישוב אחד או שניים אשר יהיו שם. אני רוצה לומר ליו"ר שאנו חייבים בהתייעצות, איך להציג בפני אוכלוסית המדינה את בעיית העדיפויות, בבחינת לאן? כי בענין זה יש מבטח מטעה מאד. אפשר לדחוף אלפי אנשים לדבר שאין מאחוריו שום ממשות, בו בזמן שישנו דבר אחר רציני, אשר מדובר בו שנים, בקשר לגליל, ואם לא יהיה לנו כח אדם, לא נוכל להזיז את העניין. אנו חייבים בהתייעצות, כיצד להציג את העניין בפני המדינה והצבור. אני מניח שיש צבור רציני אשר מעוניין בכך.

השר מ. קול

ענין שני הוא האזון בין הכפר לבין

העיר. אנו מוכרחים ללכת בכוון של הכפר התעשייתי, אך אני לא רוצה שהתעשיית
הזו וכל הפתוח התעשייתי הזה, יהיו בלי אינטרלנד כפרי. גם לכך אפשר
למצוא אנשים. מה שעומד היום לרשות התכנון ההתישבותי, זה כלום לעומת מה
שנחוץ, וזה מחייב דיון אם אפשר למצוא לכך מקורות מחוץ למסגרות
התקציביות, מכיוון שמדובר על סכומים גדולים מאד. כיום אי אפשר להכניס
אנשים לצריף, על מנת שיחכו אשר שנים לבית שלהם. אנשים אלה זקוקים
לכך שהפתוח יהיה מואץ מאשר פעם. זה נובע גם לענין העליה, וזה מחייב שקדול
מיוחד במינו, לא רק לאור הקצוץ אלא גם לאור המאמץ.

שלעשיית, אני מציע ליו"ר לקיים פגישה

עם חברה העובדים ולשאול מה יהיה חלקה בפתוח הזה ששמענו עליו קודם פגי
ראובן. אנפ בעד פלורליזם גם בכלכלה. אני דואג לפלורליזם גם בגליל.

אני מציע כי להחלטה המוצעת נוסף משהו בדבר
לוח זמנים.

השר א. יריב:

מה חסרה נקודה אחת, איך למשוך אנשים,
אם לא נענה על נקודה זו, הפתוח המואץ

מר מ. קרונה:

עלול לספק תעסוקה לאו דווקא ליהוד הגליל.

לא השתמשתי במושג יהוד הגליל, אני אוהב
מעשים חשובים ולא מילים גדולות.

השר מ. קול:

אפשר להאיץ את יהוד הגליל, וזה יספק עבודה
לערבים אשר גרים בגליל. הבעיה אינה אם

מר מ. קרונה:

קוראים לכך פתוח מואץ או לא. אם השר קול חושב שעל-ידי כך שתהיה תעמולה,
אנשים יזרמו בכוון זה, לא זו הבעיה. השאלה היא איך נותנים המריצים

מר מ. קרונה

להליכה לגליל, ובענין זה כדאי להתייעץ עם ההסתדרות, התעשיינים, מומחים ואנשי האוצר, כיצד נותנים המריצים כדי שאוכלוסית הארץ תלך יותר למקומות אלה.

מר א. בנדטש

מצב הקרקע הוא כזה, שיש עשרות אלפי דונמים שהם זמינים, לפי המושבים ששמענו, ומצד שני יש חוסר בקרקעות באזור מרכזי האוכלוסיה: מבדל-העמק, נצרת, טבריה, כרמיאל בצפון - מצד אחד, ומצד שני - באזור תפן יש 35 אלף דונם של קרקעות המדינה. תהליך הפלישות של הבדואים באזור זה הולך וגובר. באזור השני, דרומה לכרמיאל, בשטח 9, יש 25 אלף דונם בבעלות המדינה. באזור זה אשר מאוכלס על-ידי בדואים שבמשך מאות שנים נמצאים שם, אנו מבצעים את הפנוי בדרך חיובית, על-ידי פנוי מרצון למרכזי אוכלוסיה. הקבנו חמש נקודות רכוז של בדואים, שתכליתן לפנות רזרוות קרקעיות. זאת באשר לאזורי קרקעיים מנויים. הבעיה מתרכזת במקומות בהם ישנם רכוזי אוכלוסיה, ושם לא יהיה מנוס מהפקעה גם מיהודים וגם מערבים, כי נצרת וטבתיה חייבות לגדול. יש בעיה בנהריה ובצפת, ואנו מכינים תכנית. זהו ענין להחלטה פנימית אשר מופיעה בפני שר החקלאות ושר האוצר. אנו מביאים את ההצעה הזו, כי היא התנאי לגידולן של טבריה, נצרת וגם כרמיאל. אני לא מקבל את הקביעה שאין די קרקע לתעשייה, כי באותה נשימה אני יכול לומר שייעדנו שטח של 7000 דונם אשר נועד לשרת את נהריה, שלומי ומעלות. השטח הסמוך למעלות נמצא במרחק רבע שעה נסיעה ממנה, כך שאי אפשר לומר שאין למעלות קרקע לתעשייה. בדיונים עם מועצת מעלות הצענו לה להשתלב בשטח זה. מבחינה זו, מה שאני רוצה להבליט הוא שלתעשייה אין בעיה של רזרוות קרקעית. ישנה בעיה בתחום העירוני, ובו אנו מעבדים תכנית.

קיימת בעיה של שטחי בטחון. בצומת גולני

1917-1918

1917-1918

1917-1918

1917-1918

1917-1918

1917-1918

1917-1918

1917-1918

1917-1918

1917-1918

1917-1918

1917-1918

1917-1918

1917-1918

1917-1918

1917-1918

1917-1918

1917-1918

1917-1918

1917-1918

1917-1918

1917-1918

1917-1918

1917-1918

1917-1918

מר א. בנצט:

ובאזור לכיא יש אזור תעשיה אשר נותן פתרון גם לטבריה וגם למועצה האזורית. לנצרת ולמגדל העמק הועדנו שטח של 5,000 דונם באזור גבעת-המורה, אשר אינו מעורר התנגדות. אנו נמצאים במגע עם אנף התכנון של צה"ל, כדי לראות שהקמה מתקנים, מחנות ושטחי אמונים, יפגעו כמה שפחות בשטחי התעשיה. תהיה לכך משמעות גם לגבי אזור הכביש שבין מטולה לראש-פינה ומזרחה. הכוונה היא להעביר זאת כמה שיותר מזרחה, ולצמצם את הלחץ שלהם באזור צומת גולני, שהוא אזור אידיאלי לתעשיה. לגבי הראיה הכללית, יש מספר גורמים אשר פועלים ומתכננים, ולדעתי הגיע הזמן שנבוא ונאמר, לפי התכנית אשר מדברת על 5 מליון יהודים במדינה בשנת אאלפיים, כמה אנו רוצים שיהיו באזור + הגליל. נראה לי ש-30% זהו יעד לאומי, ועל סמך זה אנו יכולים להקים לא רק צוות תכנוני, אלא גם מפקדה בין-זרועית עם סמכויות, אשר תשב בצפון ותאחד את הגורמים הפועלים בשטח. כאן נכנס גם ענין התמריצים. גוף שמשימתו הבלעדית אכלוס הגליל על סמך החלטות הממשלה לישוב כאן 30% מ-5 מליון יהודים, תוך 10-20 שנה, יצטרך לבזור בהתאם לכך את תכניות ההתבונה, השיכון, התעשיה וכו'.

אני מבקש לצרף לצוות, אשר יקום כדי לבדוק

את התכניות, את זרז.

השר י. גלילי:

אני מבקש לסכם: נקבל את ההצעה להקים ועדת מנכ"לים בין-משרדית ונצטרף אליה לפי בקשת שר

הבטחון את מנכ"ל משרד הבטחון, לפי בקשת שר הקליטה את מנכ"ל משרד הקליטה ואת מנכ"ל מינהל מקרקעי ישראל.

ב. לפי הצעה השר יריב, נגדיר לוח זמנים

לפיו תצטרך הועדה להגיש את המלצתה. נבקש מהועדה המלצה בדבר תהליך הביצוע של ההמלצות, מאותה שעה שתאושרנה על-ידי הממשלה.

השר י. גלילי:

ג. אדאג לזמן מספר שרים כדי לדון בנושא
כיצד להמריץ את הליכת כח האדם לגליל, כאשר נראה כי זו הבעיה הראשונה
במעלה.

אני רוצה לומר במאמר מוסגר, כי קיימת גם
בעיית של קליטת עולים, אם כי ספיר התבטא באחת ההזדמנויות, שהוא נגד
הפניה עולים למקומות שטרם התבססו, כאשר אין בטחון שהעולים יוכלו
לשאת אותם. איני אומר שההערה הזו היא דומיננטית, אך יש לאשש+מנתח
להחשיב אותה. מכל מקום, יש פער עצום בין דבורים על הליכה לבין ההליכה
עצמה. בתיק שלי יש המלצות המתייחסות להליכה לשכם, למעלה האדומים,
לשילה ולתקוע. אין ספק שיש בכך גם גרעין כנה, מכל מקום לאחר שאתה שומע
את תכנית מחלקת התישבות, משרד המסחר והתעשייה ומשרד השכון, אלה דברים
מלהיכים, ואני בטוח שהאלמנט של מחסור בכח אדם עלול לעכב את ביצועם.

אודה לך אם תזמין גם אותי להתייעצות זו.

מר ר. וייץ:

השר י. גלילי:

ולאחרונה, שני אלמנטים שאני רוצה להבליט כהנחיה לקלדש לבבי הגליל. אני מדברים אל אכלוס יהודי של הגליל ההררי ופיתוחו לטובת כל תושביו. מין לי ספק שזה יהיה לטובת כל האזור, אך המטרה המרכזית היא לצטט ולהבדיל את האחיזה היהודית באזור. אני לא אומר שצריך לנפנף בכך כדי להרגיש את התושבים, אך זהו יעד חשוב ממדרגת ראשונה, ^{אם} /אנו לא רוצים להגיע למצב בו הגליל המערבי יהיה מעין דרום הלבנון מבחינת הרכב האוכלוסיה. ועוד אלמנט אחד בעקבות דברי שר השבון בישיבה הקודמת: כאשר אנו מדברים על כפרי תעשיה, אנו מתכוונים לא רק לאכלוס אלא למריסה. אנו רוצים בהתפרסות האחיזה שלנו במרחב הגליל העליון, גם באזורים שאינם מאוכלסים על ידי יהודים, כדי שלא יהיו אזורים בגליל המערבי, שהם בבחינת "יודן ראט", ומכיוון שאי אפשר לפזר ערים כפטריוק, וגם מאחר ואנו רוצים בהתישבות כפרית מבחינת ערכית ומבחינת מהותו של הישוב, אז התכנון שהועדה התבקש להכינו הוא גם בענין זה, בקונצפציה משותפת למחלקה להתישבות, למשרד החקלאות ולמשרד המסחר והתעשיה, הכל לפי נתונים מאושרים. צריך להגיע לקונצפציה משותפת, לשלבי תכנון ולשלבי נסוי. אני רוצה להדגיש, כי לא במקרה הכנסתי כאן שאנו מדברים על קידום ערי פתוח, פריסת התישבות נוספת באזורים בלתי מיושבים מבחינה חקלאית, ופיתוחם של ישובים קיימים, מלבד הפיתוח העירוני אשר ישנו באזור, אך עוד יהיה מקום לדון ולהתווכח על-כך, קודם בועדה הזו ולאחר מכן כאשר תדבר יאושר בממשלה.

אני חושב שאין כל סיבה לחכוכים בין-משרדיים

בנושא הפיתוח, כי ברור מה הסמכות שיש למשרד המסחר והתעשיה, מה סמכותו של משרד השכון ומה סמכותו משרד החקלאות, והדברים יכולים להיות מתואמים.

מ ח ל י ט י מ :

א. להטיל על ועדה מנכ"לים להגיש לוועדה חברים להתישבות חכנית כוללת להחשט פיתוח הגליל ההררי:-

1. (א) הגדלת האוכלוסיה היהודית העירונית והכפרית;

(ב) פיתוח ענפי התעשייה וגיוון מקורות המזון;

(ג) קידום ערי הפיתוח;

(ד) פריסת התיישבות כפרית נוספת באזורים בלתי מאוכלסים;

(ה) הגדלה וביסוס של הישובים הקיימים;

(ו) פיתוח התשתית (כבישים, חשמל ואמצעי תקשורת) לכלל תושבי האזור;

(ז) יצירת הנאים למשימת עולים חדשים וקליטתם.

2. הועדה, במסגרת עבודתה, תבחן את התכנית שהוגשה על-ידי המחלקה להתיישבות והתכניות שהוכנו במשרדים השונים.

3. הרכב הועדה: המנהלים הכלליים של משרדי האוצר, החקלאות, המסחר והתעשייה, הפנים, קליטת העליה והשיכון, מנהל מינהל מקרקעי ישראל ונציג משרד הבטחון.

4. התכנית הכוללת שתאושר על-ידי ועדת השרים, תובא לאישור הממשלה.

ב. הועדה תגיש אמלצותיה על סדרי התיאום והביצוע של התכנית לאחר שתאושר.

ג. ועדת המנכ"לים תגיש המלצותיה לוועדת השרים תוך ששה שבועות מהחילת מעולתה.

ד. עד לאישורה של תכנית כוללת בממשלה, לא יחול עיכוב בעבודת המשרדים והמחלקה להתיישבות - לביצוע תכנית פעולה מאושרת ומתוקצבת.

הח/9. בירנית

השר י. גלילי:

אני מבקש להסמך את יו"ר הועדה, מנהל

המחלקה להתיישבות בסוכנות ואת שר החקלאות

להחליט על דעת הועדה נושא בירנית.

מ-ח ל י ט י ס: להסמך את השר יצ' גלילי, את שר החקלאות ואת ראש המחלקה להתיישבות בסוכנות היהודית, להחליט בענין הצעתה של המחלקה להתיישבות לקראת הכנת תכנית למושב תעשייתי בבירנית. החלטתם תהיה על דעת הועדה להתיישבות.

ה י ש י ב ה נ נ ע ל ת

מזכירות הממשלה

1310

2 אג 2 אג 2

מזכירות הממשלה
ישיבת הרעדה ירחיטובות
כ"ו בתמוז תשל"ד - 10.7.74

בכח המשרת: י. בלילי - יו"ר, א. אדון, מ. הלל, א. ורלין,
א. יוניט, א. עובר, מ. רוזן.

בעדו המשרת: י. אלון, מ. פדס, מ. קול, י. רבינוביץ.

בכח חברי הנהלת המוסדות היהודיים: ד. ויץ, י. גור, מ. קרונה,
א. פוקר, מ. שפירא.

מפתחים ורשפים

משרד המיכון	-	מ. אבני
משרד האוצר	-	י. ארל
היחידה מקצועי ישראל	-	א. בייזץ
משרד החוץ	-	ז. דיברן
משרד הבטחון	-	א. גלרין

המטה המוסדות היהודיים: י. אדמוני, י. אייגס, מ. שמיר.

א. ליטבסקי - מזכיר הרעדה

סדר היום: מרכז המשימות ברמה-הגולן
יעדי המשימות לפיהנח הגליל המרכזי

מרכז.

גבר

אורה

ישיבה

בפרוטוקול זה 2 דפים.

2 אג
+ 28

החלטת מועדון התיישבות - 16.7.74

היו"ר י. גלילי:

אני פותח את הישיבה. התכוונתי לפתוח

היום בדיון על בטיס ההצעה של המחלקה

להתיישבות של הסוכנות בדבר יעדים ומשימות בפיתוח הגליל המערבי. אין
כוונה לסכם היום את הדיון. אדרסה, אנו צריכים גם להחליף דברים על שיטת
הטיפול בנושא. לפני שנשמע פתיחה בדיון, אני מבקש את פר אבני לפסוק לנו
מה שהבטחתי באחת הישיבות הקודמות של הועדה, מה המצב לגבי הקמת המרכז
העירוני התעשייתי בגולן. ידוע לנו גם שהיה שם סיור של שר השיכון. אני רוצה
להביא לידיעת הועדה שאחת המיזמות שגרמו לפיכוח בכל הנושא הזה היה ערעור
מצד גורמי המבא על הפיקוח של העיר, לאחר מכן הערעור הזה הוסר. נשמע מפר
אבני מה המצב שם.

ש. אבני:

היו שתי הצעות לפיקוח - אחת על כביש

יהודיה, והשנייה - בין הכבישים

לקיצרין והכביש הטוביל לצנובר. לאחר דיון בחרה ועדת כנין ערים בהצעה הסוערת:
על כביש צנובר, כאשר ההצעה האחרת נופלת (מצביע על הספה). כאן יהיה
אזור התעשייה ואילו המרכז על הכביש, עם אפשרות לאחר שלבי התפתחות להעתיק
את הכביש צנובה כדי לסנוע תחבורה מוטורית לתוך הישוב. מאזור התעשייה
הזה מתקשר הכביש עם גשר בנות יעקב. המרכז מתוכנן אופרטיבית לשלוש-ארבע
השנים הראשונות לאלף משפחות, ואילו פרובנסטית לחמש אלפים משפחות, מבלי
לקבוע תאריך יעד מתי זה יבוצע; משום שזה תלוי בהרבה מרכיבים: משקיים,
כלכליים, מדיניים וגם כוח-אדם.

יש מה מכינה רעיונית ראשונית של המרכז

כאשר תשלב הראשון מתחיל כאן (מצביע על הספה). המטרה היא לתת קרבה ככל

האפשר לאזור התעשייה, ומביב הברעין הזה יהיו שכונות הסגורים, כאשר יש

אופציות כמעט בלתי מוגבלות. יש אפשרות להתפרס על שטח לבניה נוספת. הוא

הדיון לגבי האזור התעשייתי של הוועדה ^{שהן} שלוחות של וארי טכנה.

היו"ר אשר י. גלילי:

מה הסרחק בקו חוירי מהירדן?

ש. אבני:

7 ק"ט בקו אויר, ואילו מהקו הסגול זה
13-14 ק"ט.

היו"ר אשר י. גלילי:

מה לוח הזמנים של התחלת העבודה, שאתה
מתאר לעצמך?

ש. אבני:

נעשו כל הסקרים. ישנו תוכנון הרעיוני,
ואפילו קצת יותר מזה. סחר ועדת בנין ערים
אני מקווה, תאשר פורטלית את האיתור. אז אנו טכניס ים את התיאור המפורט לטהלך
בבואה. צוות קיים, ואנו צופים - אם לא יצופו בעיות בלתי נראות מראש, כמו
מוקשים - שבסטטסבר מקווים להתחיל בהכשרת הקרקע ובפתיחת דרכים, וסמוך לזה
להתחיל בבניה. השנה יש תקציב ל-230 יחידות דיור; בית ספר יסודי, מוסדות
הציבור הראשונים - כל זה מחושב לאלף משפחות; והתשתית עם מתקני הבטחון.
הבניה תהיה כולה בניה בסחובית, עם רמת מקלוט בבואה כפי שמקובל ונקבע על ידי
צה"ל ברמת הגולן. ומטעמי מקלים ובטחון, הישוב יהיה קומפקטי. יש לנו ועדה
משותפת עם משרד המסחר והתעשייה שמעבדת פרוגרמה למלאכה ולתעשייה, ואנו מקווים
שהבניה תתחיל סיטולטנית עם הסבורים.

היו"ר אשר י. גלילי:

האם יש לשר השיכון איזשהן מחשבות בדבר
הנושא האנושי של העיר? בדבר איזה גרעין
לעיר? כי זה ההכול בין הישוב החקלאי - מושב או קיבוץ, לבין גרעין עירוני.

השר ש. רוזן:

בעקבות שאלה זו - מה בדבר גרעין עולים?

השר א. עופר:

ההכול בין ההתיישבות העירונית והחקרית
הוא בין הייתר שבהתיישבות עירונית אין
לך גרעין סובור. האמת היא שטאז שאני שם אני חושב כמה אנו מושכים בבית
כחור צעיר מתל-אביב, שיבוא=להתגבש=לכלות שם סוף שבוע?

10.7.94 - 10.7.94

10.7.94 - 10.7.94

10.7.94

10.7.94 - 10.7.94

10.7.94

10.7.94 - 10.7.94

10.7.94 - 10.7.94

10.7.94

10.7.94

10.7.94 - 10.7.94

10.7.94 - 10.7.94

10.7.94 - 10.7.94

10.7.94

10.7.94 - 10.7.94

10.7.94 - 10.7.94

10.7.94 - 10.7.94

10.7.94

10.7.94 - 10.7.94

10.7.94

10.7.94 - 10.7.94

10.7.94 - 10.7.94

10.7.94 - 10.7.94

השם א. עופר:

מסיבה זו אני חושב שפרט לתעשייה ולמלאכה, צריכים להקים במקום אתרי תיירות ובידור. יש במסיבה יער יהודיה, וישנם חניונים של החברה להגנת הטבע. אולי אפשר להקים שם טחנה נופש. כלומר, הכוונה היא לא רק ליישב פה כמה מאות משפחות שיחיו על מפעל תעשייה, אלא שהמקום יהווה מוקד משיכה לסיורים, לטיולים באופן כללי. אלה הן טחנות ראשוניות. הכוונה היא להשאיר את זה פתוח כמו עיר. שיכנאו אנשים שרוצים לחיות במקום הזה.

א. שפירא:

מה טיב או אופי התעשייה - בהמשך לשאלה
על המשיכה של המקום - האם זה קבוע?

ש. אבני:

יש תעשייה שמושתתת על אוצרות טבעיים,
וועדה מסתמכת עם משרד המסחר והתעשייה
בדקת את הנושא. גם אם יקום שם מפעל סלט, זה יוכל להספיק דק מבחינת האכלוס,
אבל לא במיקום. המפעל לא יהיה בקרבת הישוב הזה. התעשייה תהיה סיובאת.

ר. וייץ:

אני שמח שהויכוח על המיקום הסתיים, ולדעתי,
הסתיים בהצלחה. אני חושב שהמקום שנבחר
הוא נכון וקולע. אני רק מציע למשרד הסיכון, כרי שהגבין יהיה בסור סכל צורין,
לקבל אישור פורמלי של ועדת המיקום. אנשי המחלקה, על כל פנים, יתמכו בעבין.

כמו-כן אני מציע שבפרוגרמה של העיר
יכילו בחשבון את הפרוגרמה של האזור, כי יש כמה פעולות שצריך לסקר בעיר,
ועד כה לא היה לנו את היתר לתלות בו. אני מציע שבועדת התכנון העירוני ייכנס
המרכז של התכנון העירוני, לשם תיאום התפקודים.

דבר אחרון - נאמר פה, לדעתי, נכון מאוד,
שההבדל בין ישוב כפרי לישוב עירוני הוא בכך שהישוב הכפרי סגור, לא מקבלים
חבריהם חרשים בלי הסכמת החברים הקיימים, לא כן לגבי ישוב עירוני שהוא פתוח.
עם זאת, על מנת לתת אופי סיוח לעיר, אני מציע לעשות מספר יוזמות אכלוס על-ידי

地址: 4100

1997年12月15日

三、注意：

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific information required.

1998

ר. וייץ:

גרעין ראשוני סטטקלים בו, כי א סקבלים צורה אחרת. למשל, ערר או קרית-גת.
אני מציע בענין זה לנקוט עמדה. המחלקה להתיישבות מוכנה להעמיד לרשות משרד
הסיכון את הנסיון שלה ולתת כל סיוע.

ש. אבני:

מבחינת ועדת המיקום - איך צורך בריון

נוסף משום שבועדת המיקום שהיתה, הסתמן

רוב על המקום הזה, ומשרד הסיכון, קצת כתמיכת צה"ל, עיכב את ההחלט. אנו מעביר
שכל עוד שאין סופוגרפיה מפורטת, לא נלך למקום לא ידוע. לאחר שקיבלנו את
הסופוגרפיה המפורטת, ~~החלטנו~~ הצטרפנו לדעה זו, וסחר ישנה ועדת המיקום
שבה משתתפים כל הבונים. כדי לא להפסיד זמן, אנו עושים את זאת סימולטנית.

ביחס לנושא השני - פונקציות אזוריות

במקום. אנו כסובן נשטח לקבל סרוברמות כאלה. יש לנו אפילו הידברות עם רוסמן
סקבל דברים כאלה. אין פה שאלה לצירוף לצוות התכנון. צוות התכנון של משרד
הסיכון ישטח לקבל כל הצעות על פונקציות אזוריות, ולזה החשבון האזורי מביא
בחשבון את הבורל.

אשר לגרעין לערים - ההתייחסות די חיובי.

לא רצינו לנקוט שום פעולה עכשיו, כל זמן שלא מתחילים לבנות. הנסיון מוכיח
שברגע שיושב איזה גוף באיזה מקום ולא בונים שם, נוצר משקע לא טוב. זה שונה
בישוב כפרי. אבל בישוב עירוני צריך מאוד להזהר. זה לא אוטר שגם כשתהיה הכניה
יווצר גוף כזה. אנו מתכוונים לדבר עם משרד הקליטה בשלב מסויים, על הכוונת
עולים - בעלי מקצוע, שיהיו דרושים למקום. אני חושב שעל ידי טיפול אינטנסיבי
אפשר להשיג תוצאות טובות.

השר ש. הלל:

מה מצב הממש?

ש. אבני:

מים מהכנרת.

היו"ר השר י. בלילי:

אני רוצה להעיר ארבע הערות:

(1) אני מפליץ להחיש ככל האפשר את התחלת

הסיטנים בשטח בעיקר מפני שהדבר חיוני לעידוד האוכלוסייה המעטה והדלילה ברמת הגולן. מבחינה זו אני מעריך את הביקור שערכתם שם, כי צריך להבין שעל הישובים ברמת הגולן עוברת מועקה ודאגה, וכל סימן לביטוס האחיזה שלנו ברמת הגולן, מעודד אותם.

(2) אני מציע לשר השיכון ולשר מבני לבדוק

באיזו מידה ניתן לרתום תקציבי קליטת עולים, באשר התקצוב למרכז התעשייתי ברמת הגולן הוא דל, ואנו עומדים מצוקה גדולה, וחשוב לבצל תקציבים. אני משוכנע שהמסורת ההתיישבותית של שר הקליטה תסייע בכך.

(3) אני מאוד מציע לשים לב להערה בנושא

הגרעין. לאסור, איזשהו נושא שיזוהה עם המסימה הזו של פיתוח המקום הזה, ושהדבר לא יהיה פתוח לסטיכיה לגמרי פרטית.

(4) ראש הממשלה ואני עבדכם, דיברנו עם

שר הבטחון כאומן כללי על ההכרח להפנות ענפי תעשייה בסחונות לאזורי ההתיישבות הדלילה. כאשר אני אומר ההתיישבות הדלילה, אני מתכוון לא רק החדשה, אלא יש גם אזורים דלילים מעבר סזה של הקו הירוק. וקיבלנו מסגור הבטחה שעושה רושם של הבטחה רצינית לבחון מה ניתן לעשות כדי להעתיק אפסטיכית ~~ממממ~~ ענפים של תעשייה בסחונות לאזורים האלה.

אני מזכיר לשר השיכון ולשר מבני, שכאשר

קיבלנו את ההחלטה העקרונית על הקמת המרכז התעשייתי-עירוני, והדבר הוטל על משרד השיכון, הובטח לנו כעבור זמן מה להביא לדיון בוועדה הצעה שיהיה בה יותר פרטים, בליחור בנושאי תעסוקה, סוג התעשיות - וזאת כמובן לאחר הדיון שלכם עם משרד המסחר והתעשייה.

י. גלילי:

ה-6/

יעדים ומשימות לפיתוח הגליל המרכזיהיו"ר השר י. גלילי:

אני מוסר את רשות דיבור לסר ארמוני,
להציג את הסעיף של תכנית לפיתוח הגליל.

7. ארמוני:

התכנית שאנו מציעים כאן היא לא תכנית שגובשה
בשל הסאורעות והאחרונים שהיו בגליל. תעבורה

על התכנית הזו נמשכת למעלה משנה וחצי, והדברים שלפניכם הם תמצית שבתמצית
מחומר רב מאוד שנאסף וסוויין וגורן נסרכם. הסניעים העיקריים להכנת התכנית,
שהגיעו אותנו כבר לפני שנה וחצי להבין אותה, ^{לא} היו הסניעים הבשחוניים השוטפים,
לאחרונה, שעושים את החשיבות בתכנית זו הרבה יותר אקוטית; מה שהגיע אותנו
היו שני דברים: (1) ראיתם הכולר לגבי ההתפתחות הדמוגרפית בגליל. גידול מהיר
מאוד של האוכלוסיה הערבית ואטי מאוד של האוכלוסיה היהודית. כאשר אני אומר
גידול אטי מאוד של האוכלוסיה היהודית, אינני מדייק. כי לפי ההודעה של
המטונה על המחוז הצפוני במשרד הפנים, האמת היא שבשנה האחרונה היתה ירידה
בטו של האוכלוסיה היהודית כתוצאה מעודף הגירה אל מחוץ לאזור על פני כניסה
של אוכלוסיה יהודית למקום. זאת אומרת, שכמה מההגרים שראינו של גידול אטי
של האוכלוסיה היהודית בפועל צנענה האחרונה, הוכחו כלא בכונים, והיתה תופעה
הפוכה של ירידה בטו באוכלוסיה היהודית.

הנתונים של החיזוי שהיו לפנינו היו כדלקמן:

1973 - יהודים באזור - 62,000; ערבים בעזור - 146,000;

1980 - (בהנחה של ריבוי טבעי בלבד באזור בלי הגירה) יהודים - 70,000;

ערבים - 189,000;

1990 - יהודים - 87,000; ערבים - 270,000;

לקראת סוף המאה - יהודים - 107,000; ערבים - 354,000.

זאת אומרת, האוכלוסיה היהודית מאוד כולו בהפכת למיעוט שבמיעוט.

1. 10.4.78

10.4.78

10.4.78

10.4.78

10.4.78

10.4.78

10.4.78

10.4.78

10.4.78

10.4.78

10.4.78

10.4.78

10.4.78

10.4.78

10.4.78

10.4.78

10.4.78

י. ארטוני:

כלי התערבות מאסיבית נראה היה לנו

שהתופעה היא חסורה ביותר והיא מחסירה עוד יותר אם אנו נסתכל על תתי-אזורים בתוך האזור הכולל הזה. אני רוצה להסבא את תשומת הלב, כי בהצגה ראשונה של הרעיונות של תכנית זו בפסגת השיכון, שאלו אותנו מדוע אנו שמים את הרגש למסל על כרטיאל או על מקומות אחרים, ופחות למסל על צפת. הרבו נובע מהמסב הדמוגרפי בתתי-אזורים של האזור הזה.

בתת-אזור אחד אנו במצב סצויין, וזה

בתת-האזור של צפת, חצור, מצבע הנליל. כאן אנו במצב של רוב אוכלוסיה יהודית, דווקא כאן 87% מהאוכלוסיה היא יהודית ו-13% בלבד מהאוכלוסיה היא ערבית. האוכלוסיה הערבית עזבה את האזור הזה במלחמת השחרור והאזור הזה פסע נקי מערבים. גם בשנת 1980 ישאר האזור הזה, לפי החיזוי שלנו, פחות או יותר באחוז כזה. באזור מעלות, לעומת זאת, אחוז האוכלוסיה היהודית כבר היום הוא 31%, בעוד שאחוז האוכלוסיה הערבית הוא 69%. זאת אומרת, פחות משליש מהאוכלוסיה באזור מעלות היא יהודית ושני-שליש ערבית.

אזור מעלות כולל גם את כרטיאל?

השר ש. רוזן:

לא. באזור כרטיאל המצב עוד יותר חסור -

י. ארטוני:

10% מכלל האוכלוסיה היא יהודית, ו-90%

ערבית. אם מדברים על נצרת, יש בה אוכלוסיה של 26% יהודים (זה שכתב באזור סגור העסק) וכלית לאזור - 30% ו-70% ערבים. הכינות שבאזור כרטיאל, מעלות, ונצרת - המצב גרוע ביותר, במסגרת התמונה הכללית שהיא מספיק גרועה.

הסיבה השניה שאמרת שהביאה אותנו להכנת

התכנית הזו זה ראיית הנולד לגבי גורל הערים והכפרים שבשטח ברמת הכולן, ופה איננו רוצה להלאות אתכם בדברים, אבל ברור לבטרי שהתופעות שאנו רואים אותן בקרית-שמונה ובמעלות, הן תוצאה שאין תשתית אזונית רצינית באזור. זה כולל גם את הישובים החקלאיים שם. האוכלוסיה רלילה. רמת החינוך נמוכה. פעולות

תרבות קרוב לאפס, וכל יותר השירותים האזוריים כמעט שאינם פעילים. בסצב כזה טובן שהאזור לא יהיה אטרקטיבי לאוכלוסיה שאנו מצפים מבחוץ, והוא ירוח את האוכלוסיה הקטנה שבאזור. ולכן כתוצאה מכל משה דוח קטן באזור הזה, דאיבו נבירה של אנשים, ואת התופעה שצויינה בהגירה נטו.

אין צורך התכנית הראשונה על הצליל. כבר הכינו

תכניות קודמות. אשכול בזמנו, א.מ. יזם תכנית, והתכניות ההן נוצעו רק בחלקן. אולי בגלל מלחמת ששת הימים, כאשר הרבשים עברו למקומות אחרים, שבה ואזור הצליל שקע בחרדה. תכנית זו שאנו מביאים, הוכנה על ידי צוות של המחלקה להתיישבות, אבל הצוות הזה כוון על ידי ועדת היבוי בראשות הממונה על מחוז הצפון במסדר המנים, שבה השתתפו נציגי משרד השיכון, משרד הקליטת, נציג היועץ לענייני ערבים, נציג המרכז לאלטון מקומי. משרד הבטחון לא השתתף.

עיקרה של התכנית הוא שינוי פני הרבית

דמוגרפית, אבל היא מביאה בחשבון את צרכי האוכלוסיה הערבית. זאת אומרת, לא נעשתה פה תכנית שרובה באמת לשנות את פני האזור ומתעלמת מהצרכים של האוכלוסיה הערבית. ההיפך הוא הנכון. בתכנית הזו קבענו מה צריך לעשות כדי שהאוכלוסיה הערבית שגולה באזור ושתגול, תיכנס למסגרות תכנוניות מטייטות, שהיינו רוצים שתיכנס אליהן. פה אני מוכרח לומר שהגירול שמשל בכפרים הערביים בגליל א הוא פראי. אין שום תכנון. כל כפר תוקע שכונה פה ובתים שם. ממש למעט הורסיס קצת בתים, אבל בסופו של דבר הפעולה היא לא מכוונת. אנו מציעים פה לטפל יצירת ריכוז גדול בפרעם באזורים ערביים, ומניעת המיזור שלהם בכל השטח. יש לנו עוד כמה הצעות בנושא זה. זאת אומרת, יש פה התייחסות גם לאוכלוסיה הערבית.

מגמת התכנית היא להשיג בבוא העת רוב יהודי

בגליל. אנו שמים את הדגשים בתתי-האזורים, עד היום ל-1980 להגיע לאוכלוסיה יהודית של בין שלושים לארבעים אחוז מכלל האוכלוסיה באזור. כמובן אי אפשר לעשות את ההשקעה כבת-אחת. התכנית בנויה על תתי-אזורים, אבל כאן אני ארבר רק על המספרים

הכוללים ולא על תתי-אזורים, אם יתייחסו בשאלות לתתי-אזורים, אני משיב על כך.

הצענו מה שתי אלטרנטיבות - אלטרנטיבה א'

היתה היסוד לעבורת הועדה שלנו, ראינו אותה ששקפת בבלתי ספקת ולכן

הצענו את אלטרנטיבה ב'. הסתכלתי אתמול במספרים של משרד השיכון, ואני יכול

לומר שמה ששטח השיכון מתכנן לעצמו לארבע השנים הקרובות, לפי דעתי זה בהחלט

הולך במסגרת של אלטרנטיבה ב'. לכן כל התכנית הזו היא לא רמיונית. כי אחר

הבסיסים שלה זה השיכון, ולאחר שאיתי את הפרוגרמות של המשרד, נראה לי שאלטרנטיבה

ב' היא לא רמיונית אלא מעשית. לכן אנו היינו שמים את הדגש יותר על אלטרנטיבה

ב'. האלטרנטיבה הראשונה מדברת על תוספת 38,000 נפש בחמש שנים. הרבר מחייב

הקמת 11,000 יחידות שיכון או בערך 2200 יחידות לשנה. יצירת כ-6,000 מקומות

עבודה בתעסיה, השקעה כוללת של כ-2 מיליארד לירות.

האלטרנטיבה השניה מדברת על 72,000 על נפש;

19,600 יחידות דיור; 9800 מקומות עבודה בתעסיה; השקעה כוללת כ-3.5 מיליארד

לירות. מקורות כוח האדם - באלטרנטיבה א' אנו רואים 15% מריבוי טבעי;

באלטרנטיבה ב' - היות שהריבוי הטבעי זה כמובן אותו מספר, אז זה 8.5%;

40% עולים ו-45% בני הארץ. אם אני אתייחס לתכנית שראיתי אתמול לשיכון

לעולים - הוגשו למסגרת התכנית הזו כתשעת אלפים יחידות. אם אני אוריד מזה

המתיישבות של ראש מחלקת העליה והקליטה בסוכנות, אז יורד מזה עוד אלף יחידות.

אז התכנית שאני ראיתי התייחסה ל-8,000 יחידות דיור. אם אני אניא בחשבון

קליטה בארבע הערים - קרית-שמונה, מעלות, שלומי וחצור - אז מדובר על 9,000

יחידות דיור. ואם קליטת העולים מהווה 40% מהקליטה הכוללת, אז זה כמעט

תואם את התכנית שלנו לאלטרנטיבה ב'. מובן ששטח השיכון יצטרך לתת דעתו על

פתרונות לבני הארץ, בני האזור שבדלים מה. לפי הפרוגרמות שראינו אתמול,

זה בהחלט תואם את המספרים האלה.

לגבי תזיתות התעשייתית * יצירת כעשרת אלפים

מקומות עבודה. במפעלים ראשונים עם משרד הבטחון, שאותו אנו רואים בורם ראשון

שיכול לגרום לשינוי מהפכני בעניין התעסוקה, נתקלנו בגישה מאוד אוהדת. לטעור הבטחון יש תכנית להגדלת העוצמה של צה"ל. כמסגרת זו הוא מתכנן פעולות מהפכניות ויש גישה חיובית מצידו לבטט חלק לא מבוטל מההרחבה שלו על האזורים המדוללים, בכללם אזור הגליל. באופן קונקרטי אני חושב שיש היום כמה הצעות שיכולות ממש להכניס מקומות עבודה לאלפי עובדים. מרבית הפיתוח, וזה טבעי, הוא פיתוח עירוני ולא כפרי. הייתי אומר ש-85 ער 90 אחוז מהתכנית היא תכנית עירונית מובהקת שמירושה קליטת המספחות ביישובים העירוניים. אגב, כאשר אנו מדברים על צפת או כרמיאל או מעלות, כסוכן כאשר מדברים על צפת זה כולל את חצור והאזור. מעלות כוללת גם את שלומי. אנו מתייחסים יותר לתתי-האזורים מאשר לערים ישירות.

הפיתוח הכפרי בתכנית הזו מבוסס על הגדלת הכפרים הקיימים בין על ידי הקמת בתים לבנים שירצו להישאר ככפרים; ובין על ידי הגדלת לא כל כך גדולה של הכפרים עצמם. מדובר על כ-400 יחידות. מדובר על הקמת שניים-שלושה מרכזים מאוכלוסים - אחד סמוך לבורן; השני סמוך למירון והשלישי סמוך למבואות החרמון. אלה שלושה מוקדי הפעילות האזורית שלנו. באזורים אלה מקימים את המפעלים האזוריים ואולי תעשייה. למעשה, מבחינת יצירת מקומות תעסוקה, אני חושב שדווקא פה אנו מקדימים את הכלום. אנו מציעים להקים בתקופה הראשונה 7 מתוך 12 כפרי תעשייה, שהם חירום היטוב בבירנית.

דרך אגב, אם יש משהו שאני רוצה שיסוכם היום, זה שצבתן בושמנה רשמית להקמת הישוב בבירנית, שלמעשה הוא קיים. אבל צריך לתת לכו קושטצק של הקמת כפר תעשייתי.

מציעים הקמת שני בוסים של כפרי תעשייה בשני אזורים, שבהם לא רק שקיימת בעיה של רוב ערבי מובהק, אלא קיימת בעיה של אי-טציאותנו כשטח. פה טיובי על אזור שב-יודפת שבוא בין שפרעם לכרמיאל. שם יש פיתוח ערבי חקלאי יוצא מן הכלל, שסדר החקלאות מדריך אותו. האזור השני הוא אזור טפן, צפונה טכניש עכו-צפת, והוא בין כרמיאל למעלות. גם אזור

...the time ... the ...
...the ... the ...
...the ... the ...
...the ... the ...
...the ... the ...
...the ... the ...
...the ... the ...
...the ... the ...
...the ... the ...
...the ... the ...

...the ... the ...
...the ... the ...
...the ... the ...
...the ... the ...
...the ... the ...
...the ... the ...
...the ... the ...
...the ... the ...
...the ... the ...
...the ... the ...

...the ... the ...
...the ... the ...
...the ... the ...

...the ... the ...
...the ... the ...
...the ... the ...
...the ... the ...
...the ... the ...

נקי לגמרי מיישובים יהודיים. פרט לכרמיאל ומעלות, כל האזור הזה ריק מיישוב יהודי. יש רק יישוב יהודי אחד באזור שסרעט עד מעלות - כרמיאל. בכל השטח הזה שמסתרע על סבי הרבה קילומטרים אין יישובים יהודיים. אנו מציעים להקים שני גושים יהודיים כשאנו רוצים קודם כל להיאחז בגוש יודפת על ידי הקמת שני כפרי תעשייה כשגב. יש לנו ברעין מעניין של בוגרי טכניון שרוצים להתיישב ככפר תעשייתי באזור זה. נעלה אותו לפחנה זמני בקיץ זה בקרובים, מהברעין הזה יבואם יהווה את הברעין הראשון שיילך לאזור שגב. לכן אין כל סיבה לפסק בכך שבוכל בסופו של דבר למצוא את האנשים שיאכלסו את הברענים האלה.

מה מחייב ביצוע התכנית הזו - א) קביעת

פריניות העדפה לפיתוח הגליל. גם בהכוונת שיכון, גם בהכוונת תעשייה, בביצוע תשתית ובהכוונת עולים. מבחינת הסוכנות אני יודע שלגבי העולים יש בהחלט נכונות לעניין. בעניין יצירת תנאים לקליטת פתיישיבים חדשים, זה בתחום השיכון, התעסוקה, השירותים והחינוך. עניין החינוך זה אחד הדברים הכואבים בגליל. ועם הקמת המרכזים הנושאים אולי גם מציאת סתרון דיור למורים שהיום לא גרים באזור. צריכים להפנות לאזור עולים חדשים ובני הארץ. אני חושב שעצם העובדה שיהיה שיכון ותעסוקה, זה גורם שיטסור. צריכים לפתח תשתית של מערכת כבישים, חשמל וכל ייתר הדברים שתכנית כזו מחייבת. כסו-כן צריך תיאום בין-משרדי, כאשר המשרדים השונים מבצעים את הקטעים השייכים להם. משרד השיכון למשל צריך למסל בפיתוח העירוני. צריך למצוא לאחר מכן את הדרג הסתאם כדי לקשור את הקצוות בפיתוח וכדי שהפיתוח יהיה פיתוח כולל של הגליל, ולא רק של סקטור זה או אחר. לפי דעתי, סתן גושפנקא לתכנית הזו יאפשר כניסה מיידית לתכנון מפורט וגם לביצוע. מבחנת משרד השיכון, לגבי הקמת שיכונים, יש נכונות, יש פרובנסות מבחינת משרד הבטחון להפניית תעשיות לפקום. צריכים להציג לפניו יעדים. אני מונה ליושב-ראש שאמר שהדיון הזה יתסכם בזה ששמענו —

י. ארמוני:

נרמה לי, שהענין הזה הוא הרבה יותר בשל
בכמה וכמה משרדים, כשי שאפשר יהיה להזיז
אותו הלכה למעשה, ונרמה לי שכלי החלטה על האמצעים שיופנו לאזור הזה, כי משרד
הבטחון סטילא יקים את התעשלה, ומשרד השיכון סטילא יביט את השיכון. פרט
לתשתית לא טרובר בדברים אחרים. אבל בדברים אחרים זו קביעת עריפות בספקים
לפרוייקטים השונים של המשרדים. לכן החלטה עקרונית על פתן עריפות בהפניית
תשומת הלב של המשרדים, נרמה לי שזה הרבר מחוייב המציאות; ואולי גם הקטת
הצוות הבי-משרדי כדי שאפשר יהיה לתאם הרבה דברים שעושים על הפרק בהרכה
משרדי מסעלה.

זו התכנית שאנו מציעים. ברשותך, ארמוני היושב-
ראש, אני מבקש שבסוף הישיבה תינתן גושפנקה פורמלית להקטת בירנית. חשבנו
שיהיה שם מרכז כפרי ונבשלנו. היום רוצים להקיםם כפר תעשייתי. יש מעין מבני
ישובי הגליל שרוצה להתיישב שם. אבל אוטריסמאי אפשר להתחיל להזיז שם משהו
בלי שמישהו יתן גושפנקה פורמלית, ולנו אין גוףף אחד, טרט לגוף הזה.

השר א. עזר:

רציתי להעיר הערה למדד ולשאול שאלה לאחר
שקראתי את התכנית הזו - א) מי ביקש להכין
תכנית כזו דווקא מהחלקה להתיישבות, ולמה אנו דנים בזה? כי אפשר להעיר
שאם יש שלושה כפרים בליו ירושלים, אז המחלקה להתיישבות תביא לנו תכנית איך
לבנות את ירושלים. אבל היות שאנשים הכינו תכנית, אני אוטר כבר בראשית דברי,
על הסף - הרבר מעניין מאוד, אבל בכל אופן, לא זה הבסיס לדיון, ואיבני יורע
אם וערה זו צריכה לדון בכך. אני יורע שפסדד השיכון מעבר תכנית לישוב הארץ.
זה לא מוכרח להיות מנוגד. אחרי ששאלתי ירושלים אני חושב את הגליל כמקום
בעל עריפות ראשונה. ראיתי בסיוור ששאלתי שתון שנתיים אפשר להכפיל את המסקים.
בעיר אחת עושה את זאת בבת-אחת. באותו אסדר שיש בו 34 מושבים ו-1700 יחידות,
ישנה תכנית להוסיף 750 יחידות, וזה עסק מסובך, איך להוסיף אותן ושהן יוכלו
להתקיים. נביח שאני אגיד שיוטיפו אלף יחידות כפריות, אז נביע לשלושת אלפים,

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

אבל טובן שאנו יכולים לאסוף לאכלס את הגליל, לייצר את הגליל, על ידי כך שנבנה את הערים. אבל האם יתכן שאני אתפזר חליפה לפי הכפתור שיש לי? אין כאן עניין של פרמטיבה. אדמוני השתתף אתמול בישיבה שבה ישבו לעבר תכנית לעולים לחמש שנים, ל-85 אלף יחידות לחמש-שש שנים. נתנו את העריסות לגליל. אבל זה רק חלק מהתכנית. אני אביא למטעלה תכנית לבנייה לחמש השנים הקרובות, של רבע מיליון יחידות, ותכנית זו צריכה לפתור בעיית הזוגות הצעירים ומשכנות עוני. התכנית כוללת פריסת האוכלוסיה בארץ כולה, תוך הרגשה על הגליל. אבל על בוסא זה צריכים לשבת נועות השרים לערי פיתוח, כי מדובר על תעשייה, תחבורה וחינוך, ומדובר פה על הרבה מיליארדי לירות.

אינני מקבל גם את השיטה שבכל משבצת

אנו צריכים להיות רוב. אני מבין שבאזור צריך להיות רוב יהודי. אבל דווקא באזור צפון שאי אפשר להכניס בו סיכה, אני צריך להירחף? אני מקבל שבאזור צריך להיות רוב יהודי, אבל לא סוכר לא יות רוב יהודי בכל קילומטר. לכן הלכנו על צפת כעיר גדולה שיש לה מקור מסיכה אדיר. חצור תהיה פרבר של צפת. כאשר אני רואה עכשיו את ההתלהבות, אני יותר מאמין בזה. לא היה אחד שמביתי אליו שלא אמר שהוא טוכן לעזוב את הכל ולעבור לשם. אם הולכים ונתחיל בזה, אז קרית-סטונה, וכרמיאל בננות מזה. היום בכרמיאל יש 7 אלפים תושבים. הון חמש שנים תגיע אוכלוסייתה ל-15 אלף נפש, ואני בעד זה שתגיע לארבעים אלף, ואני בעד להכפיל את אוכלוסיית טבריה. אבל אינני מקבל את השיטה של בניית כפרי תעשייה. אנו רוצים לרכז את היהודים. שלומי ככלל מפרדת, כי יש לה אלפיים עד שלושת אלפים תושבים בלבד. אני רוצה להביא אותה לחמשת אלפים תושבים. יהיה שם בית ספר לחטיבת ביניים, ולתיכון יסעו לנהריה. כמעלות אנו רוצים שיהיה תיכון. שתגיע סיד לחמשת אלפים נפש ובתקופה יותר ארוכה תגיע ל-15 אלף נפש. אנו רוצים לרכז את האמץ באותם ישובים שישנם, כדי שהם יתקיימו. אני מתנגד לזה שנפזר בשטח מאות משפחות ונתחיל להפזר = למק שירותים מפורזים.

with R. S. Scarce:

השר א. עופר:

אני חושב שתוך עשר שנים צריך להכפיל את האוכלוסיה באזור ולהגיע לחצי מיליון נפש. לכן לדבר האופרטיבי היחיד של כפר-תעשייה אני מתנגד. אני בעד אותן ערים, והתעשייה לא חייבת להיות ליד העיר. אני מציע בצפת שהתעשייה תהיה במקום כשזה שאפשר ~~שם~~ מכרמיאל ומצפת לנסוע לשם. יש גם בעיות אקולוגיות. ניתן יהיה לנסוע למרכז התעשייה הזה מפילו מהעיר שתוקם בגולן, שהיא מתחברת עם רשת כבישים. וכך יסעו כעשרים דקות לעבודה.

לא בדקתי את ענין בירגית. אינני מציע שנקבל החלטה בענין זה. אני מוכן שנבדוק את זאת. אני רוצה לדעת כמה יעשו שם. זה שיש שם כמה בתים, אין זה אוסר שצריך להוסיב שם. אם היתה לנו ברירה, הייתי אוסר לחבר את שלופי עם מעלות ועם בהריה, והיינו על ידי כך מחזקים את הישובים האלה. אבל הרוכ היהודי לא צריך להיות בכל שטח של כמה קילומטרים. צריכים להגיע באזור זה לחצי מיליון יהודים תוך עשר שנים, ואני חושב שזה ניתן.

ד. וייץ: אני מצטער ששר השיכון קבע עמדה בענין שאנו

עוסקים במבנה של המערך הכפרי לפני שהוא

התייעץ עם מי שמופקר עליו, ובמקרה זה זה ראש המחלקה להתיישבות. כפרי התעשייה הם המסין ישיר של פיתוח המערך הכפרי הישראלי. אכלוס ישראל ~~במסגרת~~ בתל-אביב, אבל הייתי אוסר שישראל לא מתבטאת בתל-אביב. הקמת כפרי התעשייה נובעת מכמה סניעים. לגבי יידי, הראשון שבהם זה התדמית והמבנה החברתי. אנו מבררים על חברות סגורות ערכיות שמבוססות על מערכת שוויונית ושיתופית שנשאה את מירותיה בחקלאות לא רק מבחינת היצור החקלאי, אלא גם מבחינת התדמית והמסר הערכי של החברה הישראלית. נוסף לבעיה הזו יש שאלה של מאחז כשטח בטחונות-פרחבי. השאלה איננה מתבטאת במסקל אוכלוסייתה, אלא גם בצורה של תפיסת השטח ונוכחות. אלה הן שתי הבעיות המרכזיות שליוו את הציונות בתחילתה, והיוו פעם ויכוח רי גדול לגבי צורת ישוב הארץ. אינני מציע להכנס כאן לדיון. היות שיש לי פגישה עם שר השיכון, אני מתכוון להציע לו את התיזות העיקריות, ולנסות להגיע להסכם.

אני חושב שהענין טעון מחשבה נוספת. אשר להכנת תכנית - הייתי רוצה להביא שתי אינפורמציות לוועדה:

(א) המערך הכפרי הישראלי, התכנון האזורי,

נעשה על ידי תיאום שוטף עם כל המשרדים הנוגעים בדבר. יש ועדה עליונה לתיאום התכנון האזורי, בה משתתף משרד השיכון, משרד הפנים, משרד המסחר והתעשייה ומשרד התיירות. זה בעקבות הסכם שהיה בזמנו. על כן התכנון ההתיישבותי הוא תכנון כולל. הוא איננו תכנון מקטריאלי גפרי. ברגע שאנו מקימים ישוב או מערכת ישובים, אנו יורעים מראש את האספקטים הכלכליים, התעסוקתיים, החברתיים, הארגוניים, התכנוניים וכו'. אין ספק שאילו היתה קיימת מערכת כזו לגבי ההתיישבות העירונית, היתה תארץ בשכרת, והיעדר מערך כזה טורגש. טוב היה אילו אפשר היה להקים מערך תכנוני בזה למקטור העירוני ולאחר את שפי המערכים - גם של המערך העירוני וגם של המערך הכפרי - בתכנון אזורי כולל. אבל זו הערה צורית.

(ב) אשר לגליל ההררי - באחד הדיונים

שגדרכו בפגישה שקבעה ראש הממשלה הקודמת, בולרה סאיר, היה דיון על בעיית הגליל. אני הסבתי את תשומת לב הנוכחים אז לכך שבעיית הגליל יכולה להפתר אך ורק אם תהיה תמונה כוללת של הצמיחה העירונית והכפרית, יחסי הכוחות ביניהם; לתאם את הפעולות של המשרדים הנוגעים בדבר; ואז אפשר יהיה להגשים אתישוב הגליל בפחות אמצעים ובפחות תהפוכות ממה שזה נראה לכאורה. ראש הממשלה הקודמת ביקשה ממני אז לערוך את זה. זה היה לפני כשנתיים. ראש הממשלה אז ביקשה ממני להכין את התכנית, לא כראש המחלקה להתיישבות, אלא כמי שהציע הצעה רעיונית. אני השתמשת בכלים התכנוניים של המחלקה שעוסקים בתכנון כולל. כלומר, מביאים בחשבון בעת ובעונה אחת את כל האספקטים הדרושים כדי להכין תכנית פיתוח מסוב זה. כלומר, לקחו בחשבון את הצד התעסוקתי, פיתוח התעשיה, החקלאות, עם המערך החברתי וכל הברוך בכך. בתוקף זה קיבלתי על עצמי להביא את התכנית, והערתי על כך עוד בוועדה זו בממשלה הקודמת, מספר פעמים.

1. The first part of the report is devoted to a general description of the work done during the period.

2. The second part of the report is devoted to a detailed description of the work done during the period.

3. The third part of the report is devoted to a detailed description of the work done during the period.

התכנית בשלביה השונים הובאה לדיון,

וקרה תקר בסדר השיכון, בגלל גורמים לגמרי אחרים, ואני מקווה שעם כניסת
השר החדש לתפקידו, הם יוסרו מעל המדק, כי הם פשניים בחשיבותם; ונחזור
לעבודה משותפת כפי שנהגנו. על כן, מבחינה מקצועית, הובאה התכנית הזו
מספר פעמים לדיון. ועדת ההיגוי מונתה בהסכמת כל המשרדים. בראש ועדת
ההיגוי לנושא זה נתמנה קצין המחוז, איש משרד הפנים, על דעת כל שאר המשרדים.
בועדת ההיגוי משתתפים נציגי משרדי ממשלה והתעשייה, התיירות, העבודה וכן כל
המשרדים הנוגעים בדבר, על כל בא-כוח משרד השיכון. יכול מאוד להיות שבשלבים
האחרונים, בגלל התקלות לא השתתף נציג משרד השיכון.

ש. אכני:
ועדת ההיגוי רנה רק בחלק הכספי ולא על הצד
העירוני.

ד. וייץ:
במקרה הנדון הבאתי את בקשתה המיוחדת של
של ראש הממשלה, ואני הראשון שאשטח אם שר השיכון
יקח את היוזמה בידיו, ובענין זה יהיו מסגרות מוסכמות, דבר שיהיה לטובת הענין,
ולא רק בגליל.

אני מסיים ואומר מה שאמר אדמוני - היה טוב
מאוד אם משרד השיכון היה לוקח עליו את המנהיגות ליצור ~~ה~~ מוסד שייקרא
"מוסד מיישב עירוני", כפי שיש בהתפתחות ההיסטורית של הציונית "מוסד מיישב".

לבנו של ענין - אני חושב שהתכנית הוכנה
על בסיס הסידע המקצועי, ואני מציע למצוא דרך לרון בה לקופו של ענין, ולמצוא
את הכלים המתאימים לתיאום הביצוע.

השר ש. רוזן:
אני חושב שאנו צריכים להציב את אכלוס הגליל
כצו ראשון לעצמנו, לנוער ולאזרחי ישראל בכלל.
בשנים האחרונות - ואינני רוצה להעלות מה ויכוח פוליטי - נאמר לנו שהערכה
יכולה לחכות, אבל הגליל לא יכול לחכות. נאמר לנו שיש ~~ל~~ צרכים קודמים.

[The following text is mirrored and appears to be bleed-through from the reverse side of the page. It is not legible.]

10.5.74

[The following text is mirrored and appears to be bleed-through from the reverse side of the page. It is not legible.]

10.5.74

[The following text is mirrored and appears to be bleed-through from the reverse side of the page. It is not legible.]

[The following text is mirrored and appears to be bleed-through from the reverse side of the page. It is not legible.]

[The following text is mirrored and appears to be bleed-through from the reverse side of the page. It is not legible.]

[The following text is mirrored and appears to be bleed-through from the reverse side of the page. It is not legible.]

10.5.74

[The following text is mirrored and appears to be bleed-through from the reverse side of the page. It is not legible.]

[The following text is mirrored and appears to be bleed-through from the reverse side of the page. It is not legible.]

אני אומר שעשינו עוול לעצמנו כאשר אמרנו; אם אמרנו; שהגליל יכול לחכות. בחקופת העליה השניה הייתה קריאת "הגלילה". כאשר הייתה חסמאכות במושכות הותיקות. חיוס צריך לחיות מעין סיסמה "הגלילה". חיוס חמורים של קרית שמונה אינם גרים בקרית שמונה. ואם הציגו בשבוע שעבר בטלויזיה עולה מארצות הברית שהיא עובדת סוציאלית וגרה במעלות, זה היה פלא, כי כל האחרים גרסו מחוץ למקום. אם לא יילך נוער ישראלי לשם; לא נצליח לחביא לשם עולים, או בקושי נצליח להביא צע עולים למעלות, קרית שמונה או שלומי, אם לא תחיה שם תשתית ישראלית. כך הוא חיבר בקיבוצים - כשיש חושש יש חדר. כשאין נוער ישראלי, העולים לא תולכים לשם. הייתי רוצה שנחדיר לתוצעת הציבור את הנושא הזה. לירושלים לא צריכים לקרוא; לירושלים יילכו ממילא.

אבל כינתיים אחוז היהודים בירושלים
יורד.

השר א. עופר:

הגידול שלנו בירושלים לא מדכיק את
הגידול הערבי.

השר ש. רוזן:

איפה צריכים לדון? - אנו ודאי מוסמכים לדון כועדת חתישכות, על תחתישכות החקלאית הכפרית. אז לא נקבל פה החלטות אם צפת או לא צפת; אבל כאשר נקבל החלטות; נקבל אם כן כפרים או לא. אני רוצה לומר פ לפילוספיה שפיתה פה שר השיכון - מה פתאום? אנו יישכנו את המושבים בכול חלכנון; את המושבים שם. זו כאמת הייתה הרפתקה מסוימת. חסלתו לי, והאחראי להרפתקה זו אביו המנוח של רענן, וחשקענו כזה כסף רב. בכל זאת יש כעת שורה של כפרים ומושבים. האם אנו יכולים לתאר לעצמנו את הגבול הזה כלי הכפרים האלה ורק עם עיר אחת?

ליצני הדור גם עכשיו אומרים שהגליל
המערבי הוא דרום לכנון.

חיו"ר השר י. גלילי:

אחד הידידים שלי נפגש עם אחד מאנשי
אש"ף המהונים, והם מציעים שנעשה

השר ש. רוזן:

1994 2. 5. 1994

Source: *Journal of the American Statistical Association*, 1997, 92, 1037-1046.

תאריך: 20.07.2011

1990年12月 20日 星期一 12月20日 星期一

1. The first part of the document is a letter from the President of the United States to the Congress, dated January 3, 1862. It is a message of condolence to the people of the State of California, who have been afflicted by a severe drought. The President expresses his sympathy for the suffering and his hope that the Congress will take prompt action to relieve the distress.

2000年10月15日

Thank you for your understanding.

1907-18. 50173

[illegible]

חילופין - שהגליל יצורף למדינת הפלשתינאית. אני אומר את זאת כדי שאל תחשבו שהגליל יהיה שלנו. אני רוצה שהוא יהיה שלנו כאשר הוא יהיה יותר יהודי.

חשר ש. הלל: אני מציע לא להפליג בזה, אפילו לא בדרך

דיבור.

חשר ש. רוזן:

אל תחשוד בי. אולי הפרזתי, אבל רציתי לשים את הדגש. נחוצה נוכחות גם בפנים הגליל, קודם כל נוכחות בטחונות, והיא לא תובטח רק על ידי ערים. הייתי רוצה כפרים הקלאיים-העשיתיים. וההצעה של כפר העשיתי היא הצעה לנסיון, והייתי מציע שנעשה אותו. אני אומר את דבריי מבחינת לאומיות בטחונות. אבל אני רוצה לומר גם מבחינת התיישבותיות - צדק שר השיכון כאומרו שערים קטנות של אלפיים נפש אין להן מקום. יתכן מאוד שעיר צריכה להיות בת עשרים-שלושים אלף נפש. הקמנו אולי יותר מדי ערי פיתוח. אינני יכול לשנות את זאת, אלה ילדים שנולדו. אבל כפרים העשיתיים שיש להם ערכים חשובים, עם איזה אלמנט ערכי שקושר אותם, יש מקום בשכילם. אנו רוצים לא רק אוכלוסיה עירונית, למרות שהייתי רוצה לא שיהיו עשרים אחוז חקלאים, אלא שעשרים אחוז יהיו בחקלאות ובתעשייה. לא יכולתי להגיע לזה, זה אידיאל חברתי והתיישבותי.

לתכנית הכללית - אני רוצה להעלות עוד

רעיון - גם היום בגליל אנו צשצצצ עובדים בתעשייה בעזרת ערכיות. עובדים לא רק יהודים. יש גם מקומות שחסיים עובדים; יש גם מקומות שיש בהם עבודה ערבית. הפיתוח צריך קודם כל להיות אוכלוסית, כדי שהוא יבטיח שנעבוד גם שם. זאת בעיה מאוד קשה.

רוב ערביי הגליל עובדים בחיפה ונוסעים.

זה לא מצב אידיאלי, אפילו מבחינת הערכים. הם צריכים לנסוע שעתים.

אנו יכולנו על ידי תמריצים רציניים להביא לכך שיתיישבו בשפרעם למשל, ישקיעו שם ולא יצטרכו לנסוע לחיפה. כלומר, צריך לחשוב על אלמנטים באלה, לא רק

על אכלוס יהודי, אלא על הגירה פנימית של ערכים על ידי חמריצים חיוכיים.

בנוגע לערים - נצטרך בוודאי לדון על כך.

משרד הטיכון יצטרך להכין תכנית. יש ועדה שרים לערי פיתוח, וכסופו של דבר הנושא יגיע לממשלה. אני חושב שאנו צריכים לרכז את מאמצנו העירוני באזור נצרת ובאזור כרמיאל. אינני אומר שצפת צריכה להשאר כפי שהיא היום, אבל אני נגד הקונצפציה שנשמעה. באזור נצרת אנו 26% ובאזור כרמיאל אנו גם כן אחוז קטן. שם צריך להיות הפיתוח העירוני. אזור צפת הוא יהודי. צריך אמנם לפתח אותו ולקדם אותו, אבל לא הייתי שם את הדגש עליו.

חיו"ר השר י. גלילי:

אני רוצה לומר, לא בטיכון, אבל לפני

שאנשי הסוכנות יילכו.

- (1) אין ספק שזו נושא בעל חיוניות ודיפוזיט לאומית = כסדר היום הלאומי. כאשר לעדיפויות, קורה מה שקרה להצפלה - עם אולטימטומים. כי להצפלה אף פעם לא היה אולטימטום אחד; היה לו אולטימטום אחד, שני ושלישי. בעדיפויות קורה אותו דבר. כאשר מדברים בעדיפויות, כל פעם מתברר שיש עדיפות ראשונה, ועוד פעם ראשונה. אין ספק שזהו נושא חיוני ורחוף בסדר היום הלאומי.
- (2) אין ספק שזה נושא משותף למדינה ולהסתדרות הציונית, ואין לנו שום סיבה לקפח את השותפות המבצעית בנושא זה בין המדינה ובין ההסתדרות הציונית. לכפרי תעשייה יש חשיבות גם לפעילותה החינוכית והבספית של התנועה הציונית בעולם.

- (3) אין ספק שמטפלים בנושא הזה ואדיכיים לטפל גם גורמים שאינם משתתפים בוועדה הזו. לכן נשרם אני מחווה דעה בדבר תוכן הנושא, ברור שאני צריך לכוון בדברים עם ראש הממשלה וכמוכן גם עם שרים אחרים המטפלים בנושא - שר החקלאות, שר הטיכון, שר המסחר ותעשייה, וודאי שר האוצר שהוא גם חבר בוועדה זו - על מנת להסדיר את שיטת הטיפול בנושא. יכולה להיות בדבר הזה שיטה מרכזת, ושיטה שמגדירה מראש את התחומים. אבל אין שום ספק שצריכה

לחיות קביעה מוסמכת מה שיטת הטיפול בנושא ואז יתברר אם זה נושא
לועדה הזו כל כך, או שצריך לצורך זה לעשות צירופים של ועדות שרים אחרות
כדי לטפל בנושא.

כיוון שאנשי הסוכנות צריכים ללכת,

אני מציע שנקטע את הדיון ונמשיך אותו בהרכב מלא.

הישיבה ננעלה

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARY
 400 TAPSCOTT BUILDING
 ANN ARBOR, MICHIGAN 48106

THIS BOOK IS LOANED TO YOU BY THE
 UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARY

UNIVERSITY OF MICHIGAN

מוכירות הממשלה

סל"מ, א"מ

סודי

לשם י"ג מיליון 2
גל צ"מ

פרוטוקול
ישיבת הוועדה להתיישבות
כ"ב באייר תשל"ד-14.5.74

נכחו השרים: י. גלילי-יו"ר, א. ארזן, ח. גבתי, ש. הלל,
ש. פרס, ש. קול, ש. רוזן.

בעדרו השרים: י. אלון (בחד"ל), א. אבנר, ש. דיין, ש. ספיר,
י. רבינוביץ.

נכחו חברי הנהלת הסוכנות היהודית: ר. ויץ, ש. קרונה, א. שנקר,
צ. שפירא.

בעדרו חברי הנהלת הסוכנות היהודית: א.ל. דולצין, י. צור, ש. ריבלין.

משתתפים בנספחים		
י. בורג	-	שר הפנים
ג. אבנר	-	מזכיר הממשלה
ש. אבנר	-	משרד השיכון
י. ארקין	-	משרד האוצר
א. יהלום	-	משרד הבטחון
ז. דיבון	-	משרד החוץ
אלוף ר. ורדי	-	משרד הבטחון
י. זין	-	מינהל מקרקעי ישראל

משתתף הסוכנות היהודית: י. אדמוני, י. אייגס,
צ. רבינוביץ, ש. שמיר.

סדר היום: הת/4. התיישבות חדשה במסגרת התקציב לשנת 1974/5.

י"ג מיליון

התיישבות

בפרוטוקול זה 2 דפים

20/10/20

20/10/20

20/10/20

20/10/20

אני פותח את הישיבה.

היו"ר י. גלילי:

אני מכרך בתוכנו את אלוף רפאל ורדי

שנתמנה לתפקיד של מתאם הפעולה בשטחים במקום אלוף שלמה גזית שנתמנה לתפקיד של ראש אגף המודיעין במשכ"ל. אני מקווה שאלוף ורדי ישתף אתנו פעולה בהתאם למסורת הברוכה של קודמו ואף יעלה עליה.

אני מניח שכולכם קראתם בעתונות את

הידיעה שקמה "האחזות" חדשה בקונייטרה. הריני מודיע לכם שאין שחר לידיעה הזאת. קיבלתי ידיעה שיש בדעת "החבר'ה" לקבוע מהלך כזה בעיצומו של מ"מ הממשלה בנושא הפרדת הכוחות עם סוריה. פנינו בנידון גם למוסדות מיישבים, והודענו על כך למשכ"ל, על מנת להעמיד את הישובים על העדר סמכות של פעולה כזאת. למותר להגיד שהמ"מ של הממשלה להפרדת הכוחות, מתנהל קודם כל במטרה להשיב יישוב של הפסקת האש, התקדמות מהפרדת כוחות אל שלום. אחד המוטיבים המדריכים את המ"מ הזה, הוא הדאגה להבטחת קיומם האיתן של הישובים באיזור. רצוי מאד שחברי הועדה שנמנים על גופים שיש להם זיקה לראשי התיישבות, יעשו את כל הנדרש בדרכי שכנוע, כדי למנוע את ה"חבר'ה" בישובים מלעשות דברים בלתי מוסמכים, ומלהתחבר אל גורמים שעניינם הוא במדיניות פנים יותר מאשר בהתיישבות.

היום יעלה מושב משואה להתאזרח בבקעת

השר מ. קול:

הירדן.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION
500 N. 5TH ST.
NEW YORK, N. Y.

— 100 —

1911

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION

500 N. 5TH ST. NEW YORK, N. Y.

RECEIVED FROM THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION
500 N. 5TH ST. NEW YORK, N. Y.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION

500 N. 5TH ST. NEW YORK, N. Y.

RECEIVED FROM THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION

500 N. 5TH ST. NEW YORK, N. Y.

RECEIVED FROM THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION

500 N. 5TH ST. NEW YORK, N. Y.

RECEIVED FROM THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION

500 N. 5TH ST. NEW YORK, N. Y.

RECEIVED FROM THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION

500 N. 5TH ST.

בישיבה הקודמת הגשתי שאילתא, האם
נכון שמשרד השיכון, בהשתתפות הממשלה, הולך לבנות את העיר ימית.
על כך קיבלתי תשובה מהיו"ר, שאין דבר כזה. מאז אני קורא בעתונות
מודעות ורואה צילומים, שמשרד השיכון בונה את העיר ימית. אני רוצה
לדעת מה פירושו של דבר? איך מטלכות המודעות והצילומים עם הודעת
היו"ר? כפי שידוע לי, אין החלטה ממשלה ולא החלטה ועדת השרים לעניני
התיישבות על הקמת העיר ימית.

היו"ר י. גלילי:

מאז הישיבה הקודמת ועד היום לא נשתנה
דבר מההודעה שלי. ממשלת ישראל החליטה
על הקמת מרכז איזורי בפיתחת רפיח, וקבעה בשלב הראשון, במסגרת המרכז
הזה, 350 יחידות דיור. כל החלטה אחרת שעונה החלטה ממשלת ישראל.
נחכה לשר השיכון. הוא בודאי יאמר שאיננו אחראי לפרסומים. יש בעתונות
התייחסות לזה בשם ימית, מבלי שהשם נקבע ע"י מוסד מוסמך. נהיה יותר
סבלניים לגבי מה שכתוב בעתונים.

היו"ר י. גלילי:

בישיבה הקודמת התחלנו בדיון על ההתנחלויות
המתוכננות במסגרת התקציבית של שנת 1974/5.

כזכור, הכאנו רשימה של ששה מקומות,
מתוכם אנחנו צריכים להחליט על שלושה. השלושה שהסתמנו בהצעת המחלקת
להתיישבות והומלצו ע"י שר החקלאות ועל-ידי, היו - בנין מרכז איזורי
בבקעת הירדן, כפר תעשייתי ברמת הגולן וישוב קיבוצי בפיתחת רפיח.

מאחר והמסך ההתיישבות בפיתחת רפיח קשור בבעיות קרקעיות, וגם האלוף
גזית * עורר את הבעיה של קיום ההתחייבויות שניתנו בשעתו לבדואים,
הרי בעצה עם שר החקלאות העדפנו שנמשיך את הבירור שהיה בישיבה הקודמת.
ביקשתי ממר אדמוני והאלוף ורדי וטר זיו
ממינהל מקרקעי ישראל, שהם יקנו לנו מושב על המב הקרקעי ועל התכניות
ההתיישבותיות בפיתחת רפיח, כיחוד בשטח שנסגר בשעתו והיה נושא לדיוני
הכ"צ. זה ישמש לנו רקע לסיכום. בסיכום נצטרך לבקש את ראש הממשלה
ואת שר הכסחון להסמיך את הגורמים המוסמכים לעשות את הפעולות הדרושות
על מנת לרכז את המשבצות של הקרקע לישובים המתוכננים.

מר י. אדמוני: ההתיישבות בפיתחת רפיח תוכננה בשני שלבים.

השלב הראשון היה שלב שתוכנן מיד לאחר

מלחמת ששת הימים, והוא כלל הקמת שלושה מושבים - שדות ונתיב העשרה
ומושב דקלה ששלושתם קיימים כשטח. שלושת הישובים, דקלה, שדות ונתיב
העשרה, הוקמו במסגרת השטח שנתפס ב-1969 על פי צו של שר החקלאות, והשטח
הזה למעשה בידינו מהתקופה ההיא ועד היום. שלושת הישובים שתוכננו
לקומצ במסגרתו, קיימים ופועלים.

בשלב מאוחר יותר היתה התפיסה של 1971

שהגבולות שלה הם: חוף העשרה, דרך דקלה והקו של התפיסה. השטח כולל
82 אלף דונם. שלב א' קרוב ל-70 אלף. חלק מ-82 אלף דונם הם אדמות
דיונות. לגבי השטח השני, היה דיון כב"צ שקבע את העניין, בית המשפט
ראה את העניין של ההתיישבות שם כגורם בשחוני כשטח. אחרי שבית המשפט
קבע מה שקבע, ואחרי שהתחלנו כנסיון להקמת ישובים לא שגרתיים בתחום
הקו הירוק, שמבוססים על פחות קרקע ומים, כגורם שהגביל אותנו לגבי
ההיקף - המים שיכולנו לתכנן היו יתרות סקו ירקון-נגב ומי נקז חופי
שעומדים לרשותנו בקטע החוף הזה - אחרי שהתברר שיש לנו שטח משק

and the following information is being provided for your information. The information is being provided for your information.

The information is being provided for your information. The information is being provided for your information. The information is being provided for your information.

The information is being provided for your information. The information is being provided for your information. The information is being provided for your information.

The information is being provided for your information. The information is being provided for your information. The information is being provided for your information.

שדורם הרבה פחות מים, תיכננו הרחבת ההתיישבות בפיתחת רפיח שמבוססת על מסקים שצורכים פחות מים. במסגרת זו הצענו להקים עוד ארבעה מושבים בחלק הדרומי של הפיתחה, דרומה מכביש רפיח - אל-עריש, ועוד שני קיבוצים צפונה לכביש רפיח - אל-עריש, באיזור בין דרך הכניסה למרכז האיזורי אבשלום לבין דקלה. המים מבוססים על אותם המקורות, מי נקז חומי כ-3½ - 4 מיליון קוב מים, ועל יתרות המים שיכולים לקבל מקו ירקון-נגב. מספר היחידות הולך לכמויות המים שהועמדו לרשותנו. זה היה הגורם שהכתיב את היקף התכנון של יחידות המשק. במסגרת זו תיכננו את הישוב הראשון וגם תיקצבו אותו. כמו-כן תיכננו את הישוב הקיבוצי הראשון שנמצא מצפון לדרך רפיח - אל-עריש.

שני ישובים מתוך ששה כבר מתוכננים בפועל.

מיקום הישובים שונה ממיקום רגיל של ישובים, היות וזה ישובים בלתי קונבנציונאליים, אנחנו מוכרחים להתחשב במקרו האקלים בשטח. אנחנו צריכים לחפש תנאים אומסימליים לגידולים שאפשר לקיים בתוך בתי צמיחה. איננו יכולים ללכת לשטחים גמורים. אי אפשר להזיז את הישובים שבתחום התפיסה של 1969, כי זה בקע נמוך מאד, יש זרימת אויר קר בחורף ואין סיכוי לקיים שם ישובים מסוג שאנחנו רוצים, שצריכים לקבל 5 - 6 אלפים קוב מים ליחידה, לעומת עשרים וכמה אלף קוב מים שמתוכננים בנתיב העשרה. אגב, זה יפתור את בעיית העבודה השכירה בישובים. בטיפול משק כזה שאנחנו מתכננים, מכשסים אותו על עבודה עצמית.

הגענו להסכם עם שדות ונתיב העשרה על קיצוץ

מכסת המים על השכונת יחידות אחרות. הם מכינים שאי אפשר להמשיך במצב הקיים.

THE FIRST PART OF THE BOOK IS A HISTORY OF THE
CITY OF NEW YORK FROM ITS FOUNDATION TO THE
PRESENT TIME. THE SECOND PART IS A HISTORY OF THE
CITY OF NEW YORK FROM ITS FOUNDATION TO THE
PRESENT TIME. THE THIRD PART IS A HISTORY OF THE
CITY OF NEW YORK FROM ITS FOUNDATION TO THE
PRESENT TIME. THE FOURTH PART IS A HISTORY OF THE
CITY OF NEW YORK FROM ITS FOUNDATION TO THE
PRESENT TIME. THE FIFTH PART IS A HISTORY OF THE
CITY OF NEW YORK FROM ITS FOUNDATION TO THE
PRESENT TIME. THE SIXTH PART IS A HISTORY OF THE
CITY OF NEW YORK FROM ITS FOUNDATION TO THE
PRESENT TIME. THE SEVENTH PART IS A HISTORY OF THE
CITY OF NEW YORK FROM ITS FOUNDATION TO THE
PRESENT TIME. THE EIGHTH PART IS A HISTORY OF THE
CITY OF NEW YORK FROM ITS FOUNDATION TO THE
PRESENT TIME. THE NINTH PART IS A HISTORY OF THE
CITY OF NEW YORK FROM ITS FOUNDATION TO THE
PRESENT TIME. THE TENTH PART IS A HISTORY OF THE
CITY OF NEW YORK FROM ITS FOUNDATION TO THE
PRESENT TIME.

THE ELEVENTH PART IS A HISTORY OF THE
CITY OF NEW YORK FROM ITS FOUNDATION TO THE
PRESENT TIME. THE TWELFTH PART IS A HISTORY OF THE
CITY OF NEW YORK FROM ITS FOUNDATION TO THE
PRESENT TIME. THE THIRTEENTH PART IS A HISTORY OF THE
CITY OF NEW YORK FROM ITS FOUNDATION TO THE
PRESENT TIME. THE FOURTEENTH PART IS A HISTORY OF THE
CITY OF NEW YORK FROM ITS FOUNDATION TO THE
PRESENT TIME. THE FIFTEENTH PART IS A HISTORY OF THE
CITY OF NEW YORK FROM ITS FOUNDATION TO THE
PRESENT TIME. THE SIXTEENTH PART IS A HISTORY OF THE
CITY OF NEW YORK FROM ITS FOUNDATION TO THE
PRESENT TIME. THE SEVENTEENTH PART IS A HISTORY OF THE
CITY OF NEW YORK FROM ITS FOUNDATION TO THE
PRESENT TIME. THE EIGHTEENTH PART IS A HISTORY OF THE
CITY OF NEW YORK FROM ITS FOUNDATION TO THE
PRESENT TIME. THE NINETEENTH PART IS A HISTORY OF THE
CITY OF NEW YORK FROM ITS FOUNDATION TO THE
PRESENT TIME. THE TWENTIETH PART IS A HISTORY OF THE
CITY OF NEW YORK FROM ITS FOUNDATION TO THE
PRESENT TIME.

THE TWENTY-FIRST PART IS A HISTORY OF THE
CITY OF NEW YORK FROM ITS FOUNDATION TO THE
PRESENT TIME. THE TWENTY-SECOND PART IS A HISTORY OF THE
CITY OF NEW YORK FROM ITS FOUNDATION TO THE
PRESENT TIME. THE TWENTY-THIRD PART IS A HISTORY OF THE
CITY OF NEW YORK FROM ITS FOUNDATION TO THE
PRESENT TIME. THE TWENTY-FOURTH PART IS A HISTORY OF THE
CITY OF NEW YORK FROM ITS FOUNDATION TO THE
PRESENT TIME. THE TWENTY-FIFTH PART IS A HISTORY OF THE
CITY OF NEW YORK FROM ITS FOUNDATION TO THE
PRESENT TIME. THE TWENTY-SIXTH PART IS A HISTORY OF THE
CITY OF NEW YORK FROM ITS FOUNDATION TO THE
PRESENT TIME. THE TWENTY-SEVENTH PART IS A HISTORY OF THE
CITY OF NEW YORK FROM ITS FOUNDATION TO THE
PRESENT TIME. THE TWENTY-EIGHTH PART IS A HISTORY OF THE
CITY OF NEW YORK FROM ITS FOUNDATION TO THE
PRESENT TIME. THE TWENTY-NINTH PART IS A HISTORY OF THE
CITY OF NEW YORK FROM ITS FOUNDATION TO THE
PRESENT TIME. THE THIRTIETH PART IS A HISTORY OF THE
CITY OF NEW YORK FROM ITS FOUNDATION TO THE
PRESENT TIME.

14.5.74

אם יעמדו לרשותנו האמצעים, צריך להפוך את המשקים שלהם ליותר אינטנסיביים כחצר ופחות כשדה. גם כאן נוכל להגיע לפתרון מניח את הדעת מבחינת הבעיה שהדאיגה את כולנו.

ביצוע הקמת הישובים התעכב בגלל בעית הקרקעות.

התפיסה של 1971 הוציאה את כל המעבדים הערבים מהשטח. אולם, ניתנה רשות לבדואים לעבד אדמה בתוך השטח. ניתנה הוראה למינהל מקרקעי ישראל לנסות לרכוש שטחים ע"י קנייה. מינהל מקרקעי ישראל עשה פעולה גדולה, ורכש 17 אלף דונם, מרביתם בתחום התפיסה של 1971. הקנייה נעשתה על בסיס אינדיבידואלי, ולכן יש פיזור גדול ואי אפשר לבצע קנייה שנותנת לנו משכנות מרוכזות להתיישבות. היות ומדברים על תכנון לא קונבנציונאלי של ישובים, איננו מתכננים ישובים על סדר גודל של 4000 דונם, אלא ישובים, מושבים, ששטח הקרקע הדרוש להם הוא בין 1000 - 1500 דונם. (לקיבוץ דרושים 2500 - 3000 דונם).

אם מדברים על ששה לושבים, אנחנו זקוקים

לשטח של בערך כ-5000 - 6000 דונם בקטע שמדרום לכביש, וכ-5000 עד 6000 דונם בשטח שמצפון לכביש. השטח שנרכש ע"י מינהל מקרקעי ישראל עולה בהיקפו על השטח הדרוש לצרכי התיישבות. למרבית השטח לא נזדקק גם אחרי שנקים את הישובים, לאור העובדה שמספר הישובים מוגבל בכמות המים שברשותנו. מתוך שמונים וכמה אלף דונם, אנחנו זקוקים ל-12,000 דונם לישובים החדשים, ועוד כ-1000 דונם או 12,000 דונם לישובים הקיימים. כך שלצרכי התיישבות אנחנו זקוקים לרבע מהשטח. הרכישות בוצעו לפי יכולת הרכישה, משכנות מלאות - לא קיבלנו. יש משכנות אחת שעליה יש 50% - 60% שהיא כידינו. ביתר המשכנות יש פחות. המשכנות סומנו בגלל התוואים של הקרקע שהיינו אוהנו ללכת לשם.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
1911

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
1911

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
1911

איך אנחנו מקבלים את המשכנות להקמת הישובים?

שני ישובים כבר מתוכננים, אנחנו צריכים לא

לחשוב על עוד מושב אחד או שניים. תריחוק של הישובים מהגבול הבינלאומי
הוא 6 - 7 ק"מ. דקלה נמצאת 12 ק"מ מהגבול הבינלאומי.

ה"משולש" (מצביע על המפה) צריך להעמיד לרשות

הבדואים, שעם חלקם היה בעבר הסכם שתינתן להם קרקע בשטח, ובחלקם רוצים
לתת להם חלקה, מדובר על 5 דונם למשפחה. אליבא דשלמה גזית, במידה והממשלה
תפוס את השטח הזה ותעמיד אותו לרשות הבדואים, יש אפשרות לבצע את המהלך
הדרוש לנו לצורך בצוע ההתיישבות היהודית. ההצעה היא לתכנן על חלקות של
5 דונם, לרשת אותם, להעמיד לרשותם כמויות מים מסוימות כדי שיוכלו לעבד
את השטח הזה, וכזה לתת להם תשובה שלא בופלת מרמת ההכנסה שיש להם בשטחים
האלה. מדובר על 400 יחידות בכל השטח הזה. ההכנסה שהבדואים יכולים לצפות
לה היא שולית. הם מעבדים קצת מלחה ומשעים, הם בחסדי שמים, אם יש גשם -
יש יכול; ואם אין - אין גם יכולים. כאן ההצעה היא לתת להם קרקע ומים
וע"י כך לפצות אותם. אחר-כך אפשר לממש את התפיסה של השטחים שאנחנו צריכים.
השטח הוא 1800 דונם. השטחים הדרושים לנו זה שש המשבצות, כ-10,000 - 12,000
דונם. כבר תיכננו את השטח הזה לפי בקשת הממשל הצבאי.

אנחנו מבססים את העניין על ישוב חדש שיש לנו

מחצית השני של הגבול, שנקרא שדה ניצן, שמכוסה על בתי צמיחה. זה בינתיים
אבטיפוס לישובים נוספים. אלה בתי זכוכית לא מחוממים. אולם שמרנו
לעצמנו אופציה גם לפיתוח מסק הצר כמו הודים, אבל אין בכוונתנו להתחיל
כזה מיד.

מר שפירא:

יש לכם מקום להרחיב את השטח?

מר י. אדמוני:

כן. אם יחליטו לתפוס, יש שטח בלי סוף.
יש סובלח אחרת, וזה המים. השטח חסר ערך.

השר מ. קול:

יש פיקוש לתוצרת בתי הצמיחה?

מר י. אדמוני:

יש צאצא כיקוש. "מרקס אנד ספנסר" מוכנים
לקנות את הכל.

השר מ. קול:

מה יגדלו שם?

מר י. אדמוני:

עוד לא הוחלט סופית. בשדה ג' צנן מקדלים
עגבניות. יכול להיות שנתחיל בגידול ציפורניים
לפי המלצת משרד החקלאות. על סוג הגידול, צריך יהיה לסכם עם משרד החקלאות.
כל הציפורניים יהיו ליצוא.

היו"ר השר י. גלילי:

אולי ורדי יוכל לוטר לבנו מה היו ההתחייבויות
שהובטחו לכדואים ומה נחוץ כדי לעמוד בהם.

אלוף י. ורדי:

בתוך השטח המגודר, אא איזור חיץ ~~שמעשה~~
שנעשה לצרכי בטחון, פונו בשעתו כ-1400
משפחות של כדואים, הכניסה נאסרה עליהם, אלא ברשיון של הממשל לצורך
עיבוד אדמות שהיו בחזקתם, להוציא השטח שייועד לשדות ונאגב העשרה, שאליו
אין נכנסים ואין מעבדים. לכולם יש תעסוקה מלאה. מתוך 1400, פוצו כ-500

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

פיצוי כספי, לכמה עשרות משפחות שהיו סוכנות לכך, הוכטח שניתן להם גם
אדמה לצרכי עיבוד. יש עוד משפחות שכלפיהם יש התחייבות, ומספרם מגיע
ל-180 - 200 משפחות. התחייבנו כלפיהם התחייבות מוסרית לתת להם תמורה
בקרקע לעומת הקרקע שנשללה מהם. מדובר על 1800 דונם. המשפחות ממתינות
שנתיים לטימוש ההתחייבות שלנו.

החשיבות של תפיסת השטח היא כפולה:

1. לממשלא את ההתחייבות שלנו כלפי

הבדואים;

2. כשנעשה את זה, אני מניח שזה יקל על

המו"ם עם יתר הבדואים.

כאשר נתפוס את הקרקעות נצטרך להכנס אתם

למו"ם על מנת לפצות גם אותם, כדי שלרובם נוכל לתת קרקע במסגרת המסבצת
של 1800 דונם. תפיסת השטח היא לצורך המסך הפעילות שלנו, בנוסף
למילוי ההתחייבויות ולצורך האשרות לממש את ההתיישבות.

השטח הזה באופן פורמלי איננו מוסדר.

אנחנו מדברים לא על בעלים אלא על מחזיקים. השטח שאנחנו מדברים עליו
איננו מוחזק במועל, הוא שטח פנוי מיושבים וממעבדים. תרשיון להכנס
לשם עיבוד, הוא רק ביום, ובלילה הם חייבים לעזוב אותו.

האם אתה יכול להסביר את המוסגים כהם

השר ש. רוזן:

השתמשת (סבירה, תפיסת וכו') ?

the first of these, the fact that the
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

אלוף י. ורדי:

יש סגירה של שטח לצרכים צבאיים, כאשר השטח
נסגר איננו שוללים מהבעלים או המחזיקים את
הבעלות או החזקה. אנחנו מרשים או לא מרשים את האפשרות להכנס או לצאת
לאותו שטח שנסגר. יש תפיסה לצרכים צבאיים. תפיסה איננה שוללת בעלות
אלא רק חזקה של האיש בשטח לאותה תקופה שצו התפיסה עומד בתוקפו, ואנחנו
משלמים לאיש דמי שימוש בנכס. משלמים עבור הנידולים אשר אנחנו שוללים
ממנו לעבוד, ומשלמים תשלום שנתי. יש הפקעה, שבה מטקיעים בעלות.

השר ש. רוזן:

82 אלף דונם סגרנו, והישובים שתוקמו שם
תפסו את השטחים האלה. איך אפשר לתפוס
שטח ולהקים עליו התיישבות? תפיסה זה מונח זמני. היינו צריכים להפקיע.
מה אנחנו צריכים לעשות עם 10,000 דונם + 1800 דונם? האם הם כלולים
ב-82 אלף דונם שסגרנו? מה צריך לעשות שם, לתפוס או להפקיע או לרכוש?

אלוף י. ורדי:

אנחנו, על פי עצת משרד המשפטים, ככל
המקומות ששנוקקנו מסעתי כסחון להאחד
כשטח, נקטנו בדרך תפיסה לצרכים צבאיים. זו הייתה הדרך התואמת ביותר
לפי דעת משרד המשפטים לעשות זאת. התפיסה קיימת כל עוד צו התפיסה בתוקפו.
על בסיס צו התפיסה, משרד המשפטים כשעתו היווה דעתו, שניתן לנקוט בדרך
הפעולות המתחייבות שלמסרתם השטח נתפס, אם כדי להקים מחנה צבאי, או דבר
אחר. הממשלה אישרה תקטת מכנה צבאי. גם שם מחקירות את המתקנים שהם
מתקני קבע. אפשר להקים ישוב כאשר המטרה היא לצרכי כסחון. אנחנו
נזדקק לצו משפטי חוקי לתפיסה. היועץ המשפטי ממליץ שאנחנו נלך בדרך
של צו תפיסה, עם המשמעות המתחייבת מזה, של הפיצוי ותשלום דמי השימוש וכו'.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DEPARTMENT OF THE HISTORY OF ARTS
OFFICE OF THE CURATOR
CHICAGO, ILL.
JANUARY 10, 1910

TO THE EDITOR OF THE
JOURNAL OF THE
ROYAL ANTHROPOLOGICAL INSTITUTE
LONDON

DEAR SIR,
I have the honor to acknowledge the receipt of your letter of the 10th inst. in relation to the loan of the
Museum of the University of Chicago, and in reply to inform you that the same has been forwarded to the
proper authorities for their consideration. I am, however, unable to give you any definite answer at this time,
as the matter is still under consideration. I am, nevertheless, very anxious to see that the loan is made
as soon as possible, and I am sure that you will understand my position. I am, very respectfully,
Yours truly,
J. H. HARRIS
Curator of the Museum of the University of Chicago

לגבי השטח של הכדואים, הצעתו היא שנלך להמקעה לצרכי ציבור.

היו"ר חשר י. גלילי: אני רוצה להביא לידיעת החברים, כי בכל

המרחב הזה נעשו מאמצים גדולים לרכוש את

מקרקע. המאמצים האלה התבטאו בשלושת מסורים.

מסור אחד שאיננו שייך לוועדה שלנו, הוא

רכישת המקרקע המיועד לשדה התעופה באיזור, שם רכשו 36 אלף דונם.

מסור שני זה איזור ההוף, איזור הדקלים

בהוף. גם בשטח זה יש הצלחה במאמצי הרכישה.

איזור שלישי זה רכישת כחוף השטח הסגור.

הגיעו לרכישה של 17 אלף דונם. יכול להיות שאם נקדם גמעולה ישובית

שם, זה ימדיץ ונקכל הסכמה של מספר רב יותר של בעלי קרקע למכור אותה.

שר המשפטים הקודם, יעקב שמסון שפירא,

חשר ס. קול:

אמר בישיבת הממשלה, כאשר דנו בענין

העבודה הערבית בפיתחת רפיח, שלא צריך למתוח יותר מדי את הנימוק

הכחשובי. אני תמה על שלמה רוזן שמתעניין כל כך בדמיניציות השונות.

אתה יודע כמוני שכל פרשת ההתנחלות לגבי הכדואים באיזור הזה איננה

פרק ספואר של מדינת ישראל. אפשר היה לשפל בדבורים האלה בצורה יותר

נכונה, שקולה ואחראית.

אני רוצה להציע למחלקת ההתיישבות

ולאלוף ורדי ולכל מי שנוגע בדבר, להקדים לשפל בענין הכדואים. זה

נחוץ לא רק לכדואים אלא לנו. זה צורך מצפוני לאחר מה שקרה שם.

אל נתמהמה בענין הזה, כי לא מאמינים לנו שאנחנו רוצים לעשות זאת.

1911

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

זה לצורך תדמיתה של מדינת ישראל. אני מציע לזרז את העניין ולעשות מה שצריך כדי שהבדואים ייושבו שם, שננהג כלפיהם אינו מידה של יושר והומניות.

אינני מומחה לענייני התיישבות. אני ממקפץ אם זה טוב לבנות ישוב על ענף אחד, ובעיקר על ענף כמו ציפורני המיועד ליצוא. אני זוכר שדובר על ישובים שיתמסרו עתידות בלבד, אבל סר ההקלאות בצדק שצריך לחפש עוד מקור פרנסה. ביקרתי באיזור לכיש והם היו מודאגים מריכוזי הפרחים ומתיריהם שהיו בירידה. אינני מתנגד לבתי צמיחה אבל לא הייתי מבסס קיום של משפחות רק על ענף אחד של בתי צמיחה.

מר ר. וייץ

אני טבור שקצב ההתיישבות כפיתחת רפיח

איננו מניח את הדעת. הוא אישי. הקונים גדולים והתנאי שלהם הוא מינימום ולא מקסימום. אם לא נגיע לייצור רציני אנחנו עלולים לא לנצל את ההזדמנות המיוחדת במינה שיש לנו שם. יש אבחנה בין מבני ההתיישבות ובעיית השוק. ההתיישבות שלנו, כמו כל הקלאות, מתקדמת בקצב מהיר כלפי התמחות. במידה שהיא מתמחה יותר בענף אחד שיש לו שוק היא יותר יעילה ויותר טובה ומבוססת. אילו מצאנו שם גופרית, היינו מקימים שם תעשייה שמבוססת על גופרית. שוק הירקות באירופה גדול פי כמה מהשוק להדרים. תבואות המחירים פחותות בהרבה. בעוד שההדרים נחשבים ללוקסוס, הרי הירקות נחשבים למצרך יסודי. לנו יש תנאים שאי אפשר להתחרות בהם. יש לנו יתרון טבעי, וצריך לנצל אותו. אני סמוך ובטוח שבתקופה לא ארוכה, עשר שנים, איש לא יחשוב שצריך לבזבז את המקרה הזה ולעשות שם הודים או דברים אחרים שאפשר גם לעשות במקום אחר.

in the history of the world, and the only one of its kind in the world.

After the first day, the second day, the third day, the fourth day, the fifth day, the sixth day, the seventh day, the eighth day, the ninth day, the tenth day, the eleventh day, the twelfth day, the thirteenth day, the fourteenth day, the fifteenth day, the sixteenth day, the seventeenth day, the eighteenth day, the nineteenth day, the twentieth day, the twenty-first day, the twenty-second day, the twenty-third day, the twenty-fourth day, the twenty-fifth day, the twenty-sixth day, the twenty-seventh day, the twenty-eighth day, the twenty-ninth day, the thirtieth day, the thirty-first day, the thirty-second day, the thirty-third day, the thirty-fourth day, the thirty-fifth day, the thirty-sixth day, the thirty-seventh day, the thirty-eighth day, the thirty-ninth day, the fortieth day, the forty-first day, the forty-second day, the forty-third day, the forty-fourth day, the forty-fifth day, the forty-sixth day, the forty-seventh day, the forty-eighth day, the forty-ninth day, the fiftieth day, the fifty-first day, the fifty-second day, the fifty-third day, the fifty-fourth day, the fifty-fifth day, the fifty-sixth day, the fifty-seventh day, the fifty-eighth day, the fifty-ninth day, the sixtieth day, the sixty-first day, the sixty-second day, the sixty-third day, the sixty-fourth day, the sixty-fifth day, the sixty-sixth day, the sixty-seventh day, the sixty-eighth day, the sixty-ninth day, the seventieth day, the seventy-first day, the seventy-second day, the seventy-third day, the seventy-fourth day, the seventy-fifth day, the seventy-sixth day, the seventy-seventh day, the seventy-eighth day, the seventy-ninth day, the eightieth day, the eighty-first day, the eighty-second day, the eighty-third day, the eighty-fourth day, the eighty-fifth day, the eighty-sixth day, the eighty-seventh day, the eighty-eighth day, the eighty-ninth day, the ninetieth day, the ninety-first day, the ninety-second day, the ninety-third day, the ninety-fourth day, the ninety-fifth day, the ninety-sixth day, the ninety-seventh day, the ninety-eighth day, the ninety-ninth day, the hundredth day.

The first day, the second day, the third day, the fourth day, the fifth day, the sixth day, the seventh day, the eighth day, the ninth day, the tenth day, the eleventh day, the twelfth day, the thirteenth day, the fourteenth day, the fifteenth day, the sixteenth day, the seventeenth day, the eighteenth day, the nineteenth day, the twentieth day, the twenty-first day, the twenty-second day, the twenty-third day, the twenty-fourth day, the twenty-fifth day, the twenty-sixth day, the twenty-seventh day, the twenty-eighth day, the twenty-ninth day, the thirtieth day, the thirty-first day, the thirty-second day, the thirty-third day, the thirty-fourth day, the thirty-fifth day, the thirty-sixth day, the thirty-seventh day, the thirty-eighth day, the thirty-ninth day, the fortieth day, the forty-first day, the forty-second day, the forty-third day, the forty-fourth day, the forty-fifth day, the forty-sixth day, the forty-seventh day, the forty-eighth day, the forty-ninth day, the fiftieth day, the fifty-first day, the fifty-second day, the fifty-third day, the fifty-fourth day, the fifty-fifth day, the fifty-sixth day, the fifty-seventh day, the fifty-eighth day, the fifty-ninth day, the sixtieth day, the sixty-first day, the sixty-second day, the sixty-third day, the sixty-fourth day, the sixty-fifth day, the sixty-sixth day, the sixty-seventh day, the sixty-eighth day, the sixty-ninth day, the seventieth day, the seventy-first day, the seventy-second day, the seventy-third day, the seventy-fourth day, the seventy-fifth day, the seventy-sixth day, the seventy-seventh day, the seventy-eighth day, the seventy-ninth day, the eightieth day, the eighty-first day, the eighty-second day, the eighty-third day, the eighty-fourth day, the eighty-fifth day, the eighty-sixth day, the eighty-seventh day, the eighty-eighth day, the eighty-ninth day, the ninetieth day, the ninety-first day, the ninety-second day, the ninety-third day, the ninety-fourth day, the ninety-fifth day, the ninety-sixth day, the ninety-seventh day, the ninety-eighth day, the ninety-ninth day, the hundredth day.

כיון שקשה לעשות קפיצה פסיכולוגית, התכנון מביא בחשבון עוד שני ענפי עזר, גידול הודים ומטעים סוב-טרופיים שהם גם כן לייצוא. אבל הענף המרכזי יהיה ענף בתי הצמיחה.

אני מאד מחייב את ענין יישוב הכדואים ומציע שמדינת ישראל תכריז על האיזור הזה כאיזור פיתוח של רפורמה אגררית ליישוב אלה שישבו שם. כרגע שנטפל ביישוב הכדואים על שטח של 5 דונם עם מים, הם ישכחו שלא ינדרו. היום הם קשורים לזה מסיבות אחרות. כרגע שניישוב שם משפחות כדואיות ונתכנן להן מרכז שירותים על מנת שיתפתח שם מסחר, הכל יתן פרנסה ל-450 משפחות נוספות. אז נקים גוף התיישבותי כדואי מתוכנן ומשופח. אז יש יסוד לקחת קרקע, להפקיע קרקע ולעשות מה שעושות הנאורות שבמדינות. באים בסיסמה פיתוחית בתנאי שנעשה זאת לשני העמים. אז אפשר להקים מה משהו לתפארה שיקדם את דמותה של ישראל וגם יהיה לגופו של ענין. לכן אני פומך בהצעת אלוף ורדי ומציע שנשמך ידינו להפקעה, והועדה הזאת תיתן אפשרות לשלושנות הצבא והמוסד המיישב, נעמיד לרשותם את הידע, על מנת שהענין יצליח מהר. אז כל האוירה מסביב תשתנה באופן יסודי.

מאחר שאנחנו מוגבלים בתקציב, ואני תומך בהצעת היו"ר, שהיום נקים שם רק ישוב אחד, אני מציע לייעד עוד ישוב אחד או שנים לקליטת עליה דוגמת שדה ניצן, כי אז נוכל להעכיר תקציבים המיועדים לקליטת עליה, אצאא שיכון ותשתית, הלואות וכו'. גם המחלקה להתיישבות תוכל לבוא לקראת זה באופן שאפשר יהיה להקים עוד ישוב או שנים, שלא כלולים בתקציב ההאחזויות אלא בתקציב של קליטת עליה. כשדה ניצן יש 10 משפחות, ועשרים משפחות כבר בנו. אין בעיה להקים ישובים של 100 יחידות כאלה. יש משיכה גדולה לכך. כרגע שנותנים אתגר לעולים, באים עולים, גם אקדמאים, ומתמסרים לכך.

נעשה אז מצווה של יישוב פיתחת רפיח בקצב מהיר ומצוות קליטת עליה בקצב מהיר. שר הקליטה ישמח להצלחת הדבר ויתן ידו לכך.

היו"ר הציע כפר תעשייתי ברמת הגולן, של קבוצת עולי רוסיה, שמכונה "עליה 1970" היושבים כבר ברמת הגולן. אנחנו צריכים למחר ולמקם את הישוב הזה. אחרת אנחנו עשויים לפגוע בישוב. הבאנו הצעה להקמת גוש של כפרי תעשייה משלהם. אנחנו מאמינים שקיום הכפר התעשייתי הוא לא ככך שיש לו עבודה במפעלים תעשייתיים השייכים לעיר, אלא הוא עובד בתעשיות שלו שהן קואופרטיביות. על כן אנחנו מתכננים שאמור יהיה להקים את המפעלים שם, ומרכז משותף למספר ישובים כאלה. בקונצפציה הזאת שטיפחנו, אנחנו עובדים. אלא מאי? היום אנחנו מתחילים בישוב אחד בלבד, ומי שהוא העלה חשב שהוא יסאר בודד. אני סבור שלא יסאר בודד. אז אמרנו שתישוב לא יסאר מבחינת הסתמכותו על שירותים לבד, נסמך אותו אל העיר שיוכל להזדקק, אם יסאר בודד, לשירותים שמקימים במרכז האיזורי. הוא לא יהווה חלק מהמרכז האיזורי, זה מושב שיתומי, אלא במקום לגדל תרנגולי הודו, הוא "טגדל" טרנזיסטורים. צריך לתכנן אותו כישוב סגור קואופרטיבי כפרי, לפי כל המסורת שלנו. אמרנו את הישוב הראשון להקים במרחק כזה שאם הוא יסאר בודד חס וחלילה יוכל להסתמך על העיר כשירותים. זה חלק ממערך התישבותי שתוכנן בקפדנות מרובה בהתחשב עם התנאים במקום, ואני מבקש שאף אחד מהמשרדים הקשורים לדבר, לא יפרש את הדברים בצורה שונה כדי לא להכנס לתקלות בענין זה.

אינני רוצה לדבר על התכנית החקלאית של הישובים. אני סומך על שר החקלאות בענין זה.

השר ש.רוזן:

אנחנו מחייבים עקרונית התישבות בפיתחת רפיח

יש על זה החלטה. אולם, אני אצביע ~~ממא~~ היום בעד הפקעה למען הבדואים ולא אצביע בעד הפקעה עד לאחר שיוחל בבצוע השלב הזה. אינני רוצה לומר איזה הדים זה עורר. אנחנו רואים בהתחלת צדק איזה שהוא לבדואים שהוא תנאי להתיישבות כזאת.

בענין מושבי עולים, למחלקת קליטת עליה אין תקציבים. יש תקציבי שיכון, ותקציבים קטנים לתעסוקה או לפרויקטים. יש להסמיך אותו למרכז איזורי. לא הייתי רוצה לראות אותם בודדים בשטח. מאחר שהוחלט על הקמת מרכז כפרי, אני חושב שזה הגיוני. אולם אני/אצביע על הקמת איזור כפרי.

אני רוצה להכליש נקודה אחת. הנושא של

מר י. זיו:

שיקום הבדואים מחכה לאישור. אי אפשר

להפריד אותו מהנושא של המשכנות. עם כל המאמצים, לא הצלחנו לרכז משכנות שלמות, היות וכל הפעולה התנהלה מתוך רצון הפשי של הבדואים. חלק רכשנו וחלק - לא. כמידה וראינו סיוע של אקט ממלכתי, הפעולה הלכה הרבה יותר טוב.

השטח לשדה התעופה - 36,000 דונם - נרכש

ושילמנו פיצוי עד הדונם האחרון. הם נדרשו למנות את השטח שבידיהם ולמכור את השטחים. היו כאלה שהתנגדו לזה. אני מאמין שבעוד מספר חודשים השטחים האלה ישוחררו.

המחשבות על שתי האחזיות בגיזרם הצפונית

הן פחות בעיה מבחינה תקציבית, אבל מבחינת תפיסת השטח יש להן חשיבות. אני רואה את הפעולות האלה ככרוכות אחת בשניה.

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

השר ה. גבתי:

בישיבה הקודמת שאל שר השיכון אם יש תכנית

יותר כוללת של הקמת ישובים כמשך שלוש השנים

הבאות. אמנם אין תכנית מפורשת, אבל יש לנו רשימה די ארוכה של ישובים שאנחנו סבורים שהיינו צריכים להקים כבר השנה, לולא עמדנו בפני שתי המגבלות של תקציב וכוח אדם. הישובים הללו יוקמו במשך השנתיים או שלוש השנים הקרובות. אחת הדוגמאות זו התכנית המורחבת של פיתחת רפיח של 3 - 5 ישובים, והקמת ישוב או שנים באיזור ים המלח. ליד אלמוג יש הצעה להקים עוד ישוב או שנים לצומף את ההתיישבות שם. יש הצעות על ישובים נוספים ברמת הגולן, בערבה. אנחנו עכשיו בודקים את האפשרות להקים ישובים בחר הנגב ששם יש כיום רק שלושה ישובים קיבוציים שהם מרוחקים ומבודדים מאד, שיש צורך למצוא את הדרך איך לאכלס את הנגב במספר ישובים יותר גדול. זאת איננה תכנית מוכשרת, אבל כדאי שיהיה מושג מה האפשרויות שישנן כשנתיים או שלוש השנים הקרובות להרחבת רשת ההתיישבות שלנו באיזורים השונים בארץ.

בקשר עם ההתיישבות בפיתחת רפיח, מדובר על

משק מאד אינטנסיבי שיכול להסתמך כשש קטן וככמות מים לא גדולה. זה

יוכח לנו ע"י המצב של המים. אני לא מציע לקבל את זה כתורת משה מסיני

שזה אב טיפוס של התיישבות בשדה ניצן; אנחנו עושים שם כסיון, ויש **מצא**

10 מתיישבים שם בהצלחה. אני מאמין שזו דרך. אבל כדי להגיע למסקנה שזה

דרך התיישבות בהיקף גדול, צריך עוד לחכות. אינני שולל בזה את האפשרות

להקים בפיתחת רפיח עוד ישוב. אינני קובע אם מה יהיו עובכיות ופה ציפורנים.

יכול להיות שמחר זה יהיה משהו אחר. אנחנו צריכים ללמוד היטב את הצד המסחרי

של העסק. אלה ישובים שיהיו מבוססים על יצוא. אינני שותף לפחדים של השר קול

שאנחנו מייצרים יותר מדי פרחים. החלק שלנו כשוק הפרחים באירופה הוא קטן

ביותר. זה לא לשוק המקומי. צריך לעקוב אחר ההתפתחות ולראות. גם אני בעד

זה שנגזון את המסק. בשדה ניצן נוטים מסע סוכ-טרופי. בפיתחת רפיח הקמנו

את שדות ומנצלים את האקלים ואת האפשרות לגדל ירקות בהצלחה. כשאתה בא לשם, לא מדברים אתך על פרחים אלא על הודים. לא אגיד שאם כמושבים יחדלו לגדל ירקות ויגדלו הודים, שזו היתה תכנית התיישבות הכי מוצלחת והכי מתאימה לתנאים במקום. ברור שלנוכח התכנית הזאת שיש לנו, שמבוססת על ניצול המים שישנם באיזור הזה, תכנית הוכנה למצב של קפאון, אם לא תיעשה פעולה בדרך הנכונה למצוא אפשרות לרכז את שטחי הקרקע הדרושים להקמת הישובים שעליהם הוחלט כבר, וגם ישוברים שעליהם יחליטו בשנה זו או לקראת השנה הבאה.

בקשר לכפר התעשייתי ברמת הגולן, אני מצטרף לדעה שנקים אותו בקרבת מקום למרכז האיזורי, כי זה נסיון. איש לא יודע איך זה יתפתח וכמה אנשים יימשכו לזה. כדי למנוע מצב שיהיה ישוב אומלל, נבנה אותו בקרבת מקום, כך שבכל מקרה יהיה לו על מה להשען. אנחנו כללנו בתוך שלושת הישובים שאנחנו רוצים להעלות היום, את המרכז האיזורי בבקעת הירדן. היקף ההתיישבות בבקעת הירדן מחייבת להקים מרכז איזורי וגם כתי אריזה וכתי קירור ומוסך וכו', כמו-כן מרכז חברתי וחינוכי. היה לנו דיון על מיקום ויש תמישות שונות בדרכי פיתוח המרכז. על כן עד היום לא סוכם סופית היכן יקום המרכז או המרכזים האיזוריים. הדיון יסתיים כודאי בימים הקרובים.

מר אכני:

כישיבה הקודמת דיווח היו"ר ששורייין תקציב

לשלושת הישובים שסוכם עליהם מתוך הששה.

היום הציע היו"ר את הכפר התעשייתי בגולן, ישוב אחד ברפיח ומרכז איזורי בבקעה. אני מציע תיקון, ברשות היו"ר, מבחינה אופרטיבית, לאפשר גמישות.

ההצעה שלי באה מתוך הנחה שאת הכפר התעשייתי לא נוכל לגמור בשנת תקציב זו. יש מגבלה של הורף. אחרי אוקטובר אין טעם ואין אפשרות להתחיל בעבודה. הגשם מקדים כרמה, ואם מתחילים בסביבות סוף אוגוסט או ספטמבר, אין אפשרות לעבוד וגם מה שהוחל בו, יכול לרדת לשמיון. אינני מאמין שנגיע לאפשרות כזו לפני החורף. יצא איפוא שהתקציב לא ינוצל ממילא. לכן הצעתי שהועדה כתאום עם המחלקה להתיישבות ומשרד השיכון, יבררו את העניין. אם יתברר שזה לא ניתן, אפשר יהיה אחד מאותם ארבעת הישובים כפיתחת רפיח להתחיל, כי שם בחורף גם ניתן לבצע עבודות.

משרד השיכון פועל לפי החלטת הממשלה. אני מודיע בשם שר השיכון החדש, שלא עשה שום פעולת פרסום. יתירה מזו: כאשר ב-19.3 התחלנו לבצע בנייה ולא היתה אפשרות לקיים שסק, הרמנו כוסית בחוג מצומצם ולא הזמנו אף עתונאי. אבל לא מן הנמנע שהסתובב עתונאי וצילם. שר השיכון איננו אחראי לעתונות.

כאשר לכפר התעשייתי, כאשר בישיבה הקודמת הציג אדמוני את התכנית הגדולה, ואני שאלתי מה המסכמת המרוכעת, אמר אדמוני שזה כלום, אולי טעם יקום שם בית ספר, אבל זה לא מרכז תעשייתי עבור הישובים החזויים בעתיד. היום אנחנו שומעים על מרכז תעשייתי בפרד. הועדה צריכה לדעת שזאת מגיעה חמורה כמרכז תעשייתי שעליו יש החלטה. יש החלטה קודמת האומרת שהכפר התעשייתי הראשון יהיה צמוד למרכז האיזורי.

לא ידוע לי על החלטה כזאת.

מר ר. וייץ:

מר אבני:

לגייסימי לחזור מהחלטה אבל לא לגייסימי
להתעלם התעלמות מוחלטת בשטח, ואחר-כך
לשמוע כאילו שמשרד אחר נותן פרשנות. המיקום המוצע לא סמוך. אם תיוצר
סיטואציה לאור הספקות שבוטאו, המגמה היא שזה יוכל לאצטאף להתמזג עם
המרכז האיזורי. לאור מה שנאמר מה כישיבה הקודמת, שאם חלילה הספקות
שבוטאו יתקיימו, צריך לשמור על אופציה שזה במרחק סביר מהמרכז,
כדי שבעתיד זה יוכל להיות חלק מהמרכז.

השר אורן:

בניגוד למה שאמר אבני נקשר לישוב
התעשייתי, אני מציע להתחיל בכצוע
מתוך נימוק פשוט: מטובבים האנשים האלה מעל לשנתיים. ספק אם הם מוכנים
עוד להחזיק מעמד ולחכות.

היו"ר השר י. גלילי:

לפי המדע המעודכן שהצלחתי להשיג הבוקר
חברנו רוגן נשאר בהסתייגות מההצעה להקים
איגודי בן חורין להסתיר אותה שם.
ההצעות לסיכום הן:

לגבי הפעילות שלנו בשנת התקציב 1974/5

כנוסף על הפעולות המאושרות והמתוקצבות שנמשכות, אנחנו נתחיל בהקמת
המרכז האיזורי בבקעת הירדן, הכפר התעשייתי ברמת הגולן, וישוב נוסף
בפיתחת רפיח.

1000 1000 1000 1000
1000 1000

- - -

1000 1000

1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000

לגבי הכפר התעשייתי ברמת הגולן, בקיים
בירור לגבי המחשבות שנשמעו מה מצד סמיכות הכפר הזה אל המרכז התעשייתי
שתחלט על הקמתו ברמת הגולן.

באשר לפיתחת רפיח, אנחנו נבקש את ראש
הממשלה להורות ^{לגבי} המוסמכים לעשות את הפעולות הדרושות לקיום
ההכשחות שניתנו לבדואים, היינו ליישם בשטח של 1800 דונם, וכן לעשות
את הפעולות הדרושות לרכז את הקרקעות לישובים בפיתחת רפיח, תוך הכשחת
פיצוי בקרקע ובכסף.

השר ה. גבתי: אני מציע תיקון: להקמת הישובים בפיתחת רפיח.

היו"ר י. גלילי:

ברור.

כטובן שהפעילות הזאת חייבת להעשות לפי
הוראת ראש הממשלה בעצה עם היועץ המשפטי לממשלה. שמתי לב יפה להערות של
רוזן שעליה הניב גם זיו, במידת האפשר רצוי מאד להקדים את הפעילות לגבי
1800 הדונם לשיקום הבדואים, לא רק מפני שאנחנו די איחרנו בקיום ההכשחות
שלנו, אלא גם מפני שיש לזה ערך אנושי ומדיני. זה גם יכול לעזור לפעילות
הלאה.

אלוף י. ורדי:

אני מבקש שההמלצה לגבי הפעילות לגבי
הבדואים תהיה המלצה לאתר, אין מניעה

גם מבחינת התכניות.

100-100000-100000
100-100000-100000
100-100000-100000

100-100000-100000
100-100000-100000
100-100000-100000
100-100000-100000
100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000
100-100000-100000
100-100000-100000
100-100000-100000
100-100000-100000
100-100000-100000
100-100000-100000
100-100000-100000
100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

היו"ר י. גלילי:

ההמלצה מעונה אישור ראש הממשלה. דיברתי

עם ראש הממשלה לקראת הישיבה הזאת ואמרתי

לה שאני מביא את הנושא לישיבה זו. דיברתי גם עם שר הבטחון. אני אמסור

את המסקנה שלנו עוד היום ואמליץ שלא נדחה את הפעילות שלנו שם.

מר ר. וייץ:

אני רוצה לדעת בדיוק בקשר לכפר התעשייתי,

כי האנשים יושבים במקום וכל דחייה עלולה

לסכן את זה.

אני מכקש מהועדה לומר שהמיקום של הכפר

התעשייתי צריך להעשות בסמוך לעיר, אולם לא צמוד לה. הועדה המקצועית

שעוסקת בעניין - ויש בה כל המשרדים כולל משרד השיכון - תקבע את המקום

המדויק.

היו"ר י. גלילי:

היו הערות שונות לגבי הסמיכות של הכפר

התעשייתי למרכז התעשייתי האיזורי ברמת

הגולן. הצעתי ששר החקלאות, ראש מחלקת ההתישבות, אנשי משרד השיכון ואני

נבדוק את השאלה הזאת על דעת הועדה ונסכם.

מר ר. וייץ:

אני מסכים לזה.

מר קרונזה:

רצוי שנדייק בעניין ההמלצה לראש הממשלה.

THESE THINGS ARE NOT TO BE TAKEN TOO SERIOUSLY, BUT...

תיו"ר י. גלילי:

ההמלצה שלנו תהיה: ככל האפשר להסדיר את
הפעילות לגבי 1800 תדונות לשיקום הכדואים

לשאר הפעולות, קצה יותר מכו זמנית.

מר קרונה:

אני רוצה שזה יהיה בו זמנית.

ס ה ל ט י מ: במסגרת החקציב להתיישבות חדשה לשנת 1974/5:

(א) להקים מרכז אזורי בנקעה הירדן.

(ב) להקים היאחזות בפיתחת רפיח - בשטח סגור - מצטון
לכביש, המיועדת להיות ישוב קיבוצי.

(ג) להקים כפר העשייתי ברמת-הגולן.

(ד) לפנות אל ראש הממשלה ואל שר הבטחון להורות לממשל הצבאי
ולגורמים המוסמכים:

1. לעשות בלי דיחוי את הפעולות הדרושות - לרבות הפקעת
שטח "המשולש" של 1,800 דונם - כדי לבצע בשטח זה
שיקום של משפחות הבידואים שהדבר הובטח להן בשעתו.
ישוקמו, בנוסף לכך, בשטח זה, משפחות בידואים נוספות,
אשר יהיה צורך לפצותן בקרקע, בקשר
לסעיף 2 להלן.

2. לעשות את הפעולות הדרושות - לרבות תפיסת קרקע, -
במסגרת השטח הסגור - במטרה לרכז אדמות להקמת
היאחזויות וישובים, בגודל הנחוצים שנפטרו היום
לועדה על-ידי מנהל מחלקת ההתיישבות, וזאת חוץ הבטחת
פיצוי נאות בקרקע, בכסף ובשניהם.

ה י ש י ב ה נ ב ע ל ת

100-100000-100000
100-100000-100000

- - -

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

מוכירות הממשלה

טענה גימרה

סודר

חג יום ב' 2

35 כ"מ

פרדס חור ל
ישיבת הועדה להתיישבות
י' בנימין תשל"ד - 2.4.74

בכחן המורים : י. גלילי - יו"ר, י. אלוז, ח. גבאי, ש. הלל,
מ. חזני, ש. פדס, מ. קול, י. רבינוביץ, מ. רוזן,
בפדרו המורים : א. אבן, מ. דנין, פ. ספיר (בחנ"ל).

בכחן חברי הנהלת המוכנות היהודיות : ד. ויז, י. צור, מ. קדושה,
א. שנקר,
בפדרו חברי הנהלת המוכנות היהודיות : ל. דולצין, מ. רובלין,
ט. טפרא.

מפתחים נוספים:

מסעם הממשלה :	מ. אבני	-	משרד הסיכון
פ. גרנ	-	לשכת המר י. גלילי	
י. ארקין	-	משרד האוצר	
אלון ח. גזית	-	משרד הבטחון	
ז. רובין	-	משרד החוץ	
א. יהלום	-	משרד הבטחון	

מסעם המוכנות היהודיות : י. אדמוני, י. איזנס,
צ. רייבנגר, י. פינקלשטיין,
מ. שפיר.

מדר היום : 3/ח, יידן בנחמ המתיישבות החדשה

דיון

23 - 7

24 - 2

בפרדס חור 2 דפים.

ה/ג בן תמא התיישבות

השר י. גלילי: אני פותח את הישיבה הראשונה של ועדת השרים להתיישבות אשר נבחרה על-ידי הממשלה ה-16 למדינת

ישראל, ובתוכה יש מספר שרים שלא נימנו עם חברי הועדה הקודמת, כמו שר הקליטה ש. רוזן, שר המשטרה ש. חלל, סגן רה"מ י. אלון, שר החסברה, שקפס ושר השכון י. רבינוביץ'. אני פושב שנציגות הסוכנות היא באותו הרכב, או שהוכנסו בה שנויים?

תשובה: יש שנויים.

השר י. גלילי: הסוכנות טרם הנהיגה את עקרון הרוטציה לגבי נציגיה בוועדה הזו.

אני רוצה לומר בפתח הישיבה הראשונה, כי עבודת הועדה שלנו מבוססת על קוי היסוד של הממשלה, שבהם נאמר כי "ייעשה להמשך ההתיישבות וההתנחלות בהתאם להחלטות שתקבל ממשלת ישראל". כלומר זה איננו מבטל אף אחת מההחלטות אשר נתקבלו בממשלה שיצאה, ואנו חייבים להמשיך בהן ולבססן. כל ההחלטות הקודמות עומדות בתוקפן, אלא אם כן יהיה ערעור מצד חבר מחברי הממשלה על החלטה כלשהי, ואז יהיה צורך לדון בכל החלטה לגופה, לקבל את הערעור או לדחותו. אני רוצה להדגיש כי אנו תחומים בעבודתנו בכל הנוגע להתיישבות חדשה מעבר לקו הירוק. אנו מופקשים על נושא ההתיישבות החדשה מעבר לקו הירוק, היינו מעבר לקו של 4.6.67 נושאי ההתיישבות בישראל שלפני ה-4.6.67 בדרך-כלל מטופלים על-ידי מחלקת ההתיישבות שבסוכנות היהודית ועל-ידי משרד החקלאות, והם אינם בתחומי האחריות של הועדה שלנו. אני רוצה להביא לידיעת חברי הועדה כי לאחר מלחמת יום הכיפורים קיבלה הועדה הזו וכן הממשלה החלטות אחדות שאנו צריכים לטפל בהגשמתן.

החלטה אחת היא מה-13.1.73, והיא דנה בפיתוח

Call 87 now on the radio

THE JOURNAL

THE JOURNAL OF THE AMERICAN MEDICAL ASSOCIATION

PUBLISHED WEEKLY

Subscription price, \$5.00 per annum in advance

Single copies, 15 cents

Entered as second-class matter, May 2, 1912

Postage paid at Chicago, Ill.

CHICAGO

ILLINOIS

THE JOURNAL

THE JOURNAL OF THE AMERICAN MEDICAL ASSOCIATION

PUBLISHED WEEKLY

Subscription price, \$5.00 per annum in advance

Single copies, 15 cents

Entered as second-class matter, May 2, 1912

Postage paid at Chicago, Ill.

THE JOURNAL OF THE AMERICAN MEDICAL ASSOCIATION

PUBLISHED WEEKLY

Subscription price, \$5.00 per annum in advance

Single copies, 15 cents

Entered as second-class matter, May 2, 1912

Postage paid at Chicago, Ill.

THE JOURNAL OF THE AMERICAN MEDICAL ASSOCIATION

PUBLISHED WEEKLY

Subscription price, \$5.00 per annum in advance

Single copies, 15 cents

Entered as second-class matter, May 2, 1912

Postage paid at Chicago, Ill.

השר י. בלילי

רמת הגולן. ההחלטה אומרת: "א. להחיש את פיתוח רמת הגולן על-ידי פיתוח והגדלת האוכלוסיה בישובים הקיימים, הקמת מרכז תעשייתי עירוני והקמת ישובים חדשים על-פי החלטה על-פי החלטה מיוחדת. ב.1) להטיל על משרד השיכון את האחריות הכוללת להקמת המרכז התעשייתי בעירוני. 2) תכנית עירונית של המרכז התעשייתי-עירוני חובא על-ידי משרד השיכון לדיון ואישור הועדה להתיישבות. 3) להבטיח כי התקציב להקמת המרכז התעשייתי-עירוני יכלל בתקציב משרד השיכון החל משנת הכספים 1974/75".

ואמנם בדיון שהיה לשר החקלאות ולי עם שר האוצר, נקבע כי בשנת 1974/75 ייכלל בתקציב המדינה הקמת 150 יחידות דיור במרכז העירוני התעשייתי, ואם נרצה בכך, אולי עוד בישיבה זו נשמע מפי מר אבני מה מצב ההתקדמות של הפעולה בנושא זה.

כמו כן, בעת הדיון בתקציב המדינה לשנת 1974/75 החליטה הממשלה ב-17.2.74 "לרשום את הודעת שר האוצר ושר החקלאות והפיתוח, כי בתקציב 1974 יוקצב סך של 42 מליון ל"י להקמת שלושת ישובים חדשים כפי שתחליט עליהם הועדה להתיישבות. היינו, אנו דאגנו להבטיח בתקציב המדינה את המימון הדרוש להקמת שלושת הישובים החדשים. כנהוג אצלנו, איננו מביאים לאשור הממשלה הקמת ישובים חדשים אלא לאחר שהוחלט עליהם בועדת השרים להתיישבות. החלטה כזו טרם נתקבלה והיא מהווה נושא לדיון בישיבה זו. היינו, בישיבתנו זו אנו מביאים הצעה עירונית אשר עובדה בהסכמת שר החקלאות ובהסכמת יניח אותה מר אדמוני.

(המשך רשם י.מ.)

לפני כן רשמה ת.כ.
מכאן ואילך רשם י.מ.
7. 8.

סודי ביותר

הועדה להתישבות - 2.4.74

היו"ר י. גלילי:

הנושא, שאנחנו עומדים לדון בו בשאלה

זו לפי הצעתי הוא: דיון ראשון בתכנית להקמת ישובים בשנה הזאת.

לפני שאנחנו פותחים את הדיון רוצה

השר קול לשאל שאילתה.

כיון שהיושב ראש השר גלילי דיבר

השר מ. קול:

על מה שהיה בתקופה שבין המצרים,

בין הממשלה הקודמת ובין הממשלה הזאת, רוצה אני לשאול את היושב ראש:

באותה תקופת-ביניים נתפרסמה הודעה על כך שהממשלה החליטה להקים

עיר בגולן. כחבר הועדה להתישבות לא שמעתי על החלטה כזאת. כיון

שאני יודע כי היושב ראש מדיק מאד בניסוחים, הריני יודע שלגבי פיתחת

רפיח דובר על הקמת מרכז תעשייתי-עירוני בשביל הישובים בסביבה.

אבל בשום מקום לא שמעתי שהוחלט על הקמת עיר בגולן. אילו הוחלט

להקים עיר בגולן, היה ויכוח אם "לרצוח" את קרית שמונה או לא לרצום

את קרית שמונה. זהו נושא חשוב מאד, גם מדיני וגם כלכלי.

היו"ר י. גלילי:

רצה קרית שמונה זה מחוץ לתחומי הועדה

הזאת.

כיון שרציתי לעורר את דאגתו של

השר מ. קול:

שר המשטרה, כי הוא מאד מודאג לעתידה.

לכן אני שואל את היושב ראש בענין

זה. לא היתה אפילו הכחשה לידיעה שנתפרסמה. אם לא הוחלט

להקים עיר בגולן, מדוע צריך שיהיה ויכוח בצבור בענין זה ?

במקומות שונים שואלים אותי על כך. רק לפני שבוע ימים פנה אלי

אלוף נכבד מאד: האם החליטו להקים עיר בגולן או לא החליטו ? ומה

החליטו ? אני יודע שהממשלה לא החליטה על כך, שהועדה להתישבות לא

החליטה על כך. אני שואל את היושב ראש: אם נתפרסמה הודעה כזאת,

מדוע לא היתה הכחשה על כך. היו עוד פירסומים. אבל זהו

ענין מאד עדין וחשוב.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION

1897

1897

1897

1897

1897

1897

1897

1897

1897

1897

1897

1897

1897

1897

1897

1897

1897

1897

1897

1897

1897

1897

1897

1897

1897

1897

1897

1897

1897

1897

1897

השר ח. גבתי:

נעביר את זה לשר ההסברה.

היו"ר י. גלילי:

אני ממליץ בפני חברי הועדה להימנע

מלעשות פירסומים עיתונאיים לשאילתות

בישיבות, שמא העיסוק בכך יעסיק אותנו במרבית ישיבותינו. לפי העתונים, הארץ כבר משובצת בכרכים למכביר. לפי ידיעות המופיעות מדי שבוע בשבוע מקימים ישובים חדשים ובונים ערים חדשות. אין אנו עוסקים בפירסומים האלה. פרט לזה אילו באנו להכחיש את הידיעה הזאת, היינו צריכים להגיד מה כן החלטנו. העדפנו להימנע מזה. מה שהחלטנו הוא: הקמת מרכז תעשייתי-עירוני ברמת הגולן, שיהיה במסגרת טיפולו של המשרד לשיכון, וכן בקשנו מאת משרד השיכון להביא לפני הועדה תכנית עירונית לאישורה. הדבר הזה טרם נעשה, ועוד ייעשה.

ואם תרצו לשמוע מה יש בנידון מבחינת

התיכנון וכיוצא בזה, הרי מר אבני עומד לרשותנו. עכשיו ברשותכם

אני קוטע את המשך השאילתות, ואני מוסר את רשות הדיבור ליחיאל

אדמוני.

מר י. אדמוני:

סימנו לעצמנו מספר ישובים אפשריים

לשנת התקציב 1974/75, ומתוכם נצטרך

במוסד אוטנטי לקבוע כמה ישובים יוקמו בהתאם להחלטת הממשלה.

אתחיל מהצפון, ברמת הגולן. במסגרת

הדיון הקודם על רמת הגולן נקבע אמנם שתינתן עדיפות לרמת הגולן, מדובר על הכפלת האוכלוסיה ברמת הגולן. דובר על הקמת מרכז אזורי-עירוני ברמת הגולן, ונאמר שבקשר להקמת ישובים חדשים ברמת הגולן תינתן איזו עדיפות שניה. זאת אומרת עדיפות ראשונה תינתן לחיזוק הישובים הקיימים. אנחנו בכל זאת באים להציע הקמתו של ישוב אחד ברמת הגולן, שהוא אחד מקבוצת הישובים המסומנת פה (מצביע על המפה) ככפרי-תעשייה במרכז רמת הגולן.

מדוע אנחנו מציעים את זאת ? שני

מר י. אדמוני:

טעמים אתנו. האחד: הקטע המרכזי של רמת הגולן, כלומר כל הקטע שבין עין זיון לבין רמת המגשימים הוא למעשה קטע חשוף מהתישבות. המדובר הוא בקטע שעומקו כארבעים קילומטר, שאין לנו בו כל ישוב. אגב מה שמסומן על המפה כהאחזות שור (מצביע על המפה) נתפס למעשה במלחמת יום הכיפורים על ידי הצבא, וכיום אין הוא מהווה האחזות אל מחנה צבאי לכל דבר. מרמת מגשימים עד עין זיון, אלה שהי הנקודות שבכותרות, כל מרכז רמת הגולן הוא חלל ריק. הסבה לכך שכל הקטע הזה פנוי מהתישבות היא פשוטה מאוד: הלכנו להקמת ישובים חקלאיים. בהקמת ישובים חקלאיים הלכנו לפי הקרקע. ריכוזי הקרקע ברמת הגולן הם באזור קונייטרה, באזור הצפוני, ובאזור הדרומי של רמת הגולן, בעוד שכל הקטע המרכזי של רמת הגולן כמעט שאין בו קרקע הראויה להקמת ישובים עליה. היות ואיננו רוצים להשאיר את הקטע הזה חשוף, הצענו להקים קבוצת ישובים שיהיו מבוססים בעיקר על תעשיה, כנסיון חדש, לא לגמרי שונה במהותו ממה שקיים היום כבר בהרבה קבוצים שבקיומם הם נאחזים בעיקר על התעשיה. התעשיה תהיה פה הבסיס להקמת המשק.

סבה שניה שאנחנו רוצים לעשות פה

השנה ישוב היא שיש לנו גרעין המיועד להתישבות בכפר שכזה, וזהו גרעין של עולים מברית המועצות שהלך כבר להתישבות זמנית במחנה הקייט ברמת הגולן. אם אתם זוכרים, ישב מושב רמות במחנה הזמני עד לפני מספר חדשים עד לאחר המלחמה, עד שעבר לישוב הקבע שלו, ומחנה הקייט התפנה, וקבוצת העולים מברית המועצות מאכלסת אותו כיום. הקבוצה הזאת מונה היום כשלושים איש, והיא כמובן שואפת לגדול כישוב תעשייתי. החברים האלה אומרים מראש: אין אנחנו רוצים לעסוק בחקלאות, אנחנו רוצים לעסוק בתעשיה. הם עולים חדשים. אנחנו מציעים להם: בגלל הצורך בישוב הקטע המרכזי של רמת הגולן ובגלל העובדה שיש לנו גרעין הזה, שצריך ליישב ותו, לתת לו אפשרות להתישבות מחוץ למחנה הזמני

מר י. אדמוני:

שבו הוא יושב היום. אנחנו מציעים להקים את המושב התעשייתי הראשון בגוש כפרי התעשיה המתוכנן למרכז רמת הגולן.

וזה גומר עם המרכז העירוני ?

השר מ. חזני:

לא.

מר י. אדמוני:

עכשיו אני עובר לבקעה הירדן. בבקעה

הירדן יש לנו היום 12 ישובים.

אולי תתן לנו מושג מה זה כפר

היו"ר השר י. גלילי:

תעשייתי ?

מהו בגודל האנושי שלו ? מהי

השר ש. הלל:

החשקעה הכספית הדרושה ?

מר י. אדמוני:

הכפר התעשייתי מיועד ל-80-100 משפחות,

ויש לו אופי קואופרטיבי. מדת

השיתוף וצורת השיתוף אינן ברורות לגמרי. אבל ברור שיש לזה

אופי קואופרטיבי. זהו ישוב גרעיני. קוראים לזה "התישבות

גרעינית". הוא מבוסס על קשר חברתי בתוך הקבוצה היושבת שם,

ויש שיתוף מסויים בין חברי הקבוצה. אם זה בצורה קרובה יותר לקבוץ

או קרובה יותר למושב או קומבינציה לכל אורך הקשת בין שני אלה,

על קבוצת אנשים אלה עצמה להחליט בזאת. זה בתחום של הפעילות. אגב

היום הם מתקיימים כמושב שיתופי, זאת אומרת כל חבר עובד, החברים

הנמצאים במקום עובדים בסביבה; או במשקי עמק הירדן או במפעל

התעשייתי של "בני יהודה", הם מכניסים את המשכורת לאגודה ומקבלים

תשלום לפי גודל המשפחה. הם בעלי משפחה ויש שם גם ילדים.

שאלה:

מה חריבוע המסומן במרכז ההתישבות ?

אין לזה כל משמעות; יכול להיות

מר י. אדמוני:

שהיה שם בריכת-שחייה או בית ספר.

לא מדובר על הקמת עוד מרכז.

היו"ר השר י. גלילי:

אם חזני לא יתפטר, יהיה שם בית כנסת.

השר מ. חזני:

זה פתיון.

מר י. אדמוני:

החשקה פה היא קודם כל בשיכון, בהקמת

יחידות-שיכון ובהשתתפות בהקמת המפעלים

התעשייתיים, שבדרך כלל היא החשקה הנדרשת מהישוב להקמת המפעל. המפעלים
ממומנים בדרך כלל במענקים ובהלוואות-פיתוח שמעמיד לרשותם הבנק לפיתוח
התעשייה למטרת הקמת התעשייה, ואחרי כן החשקה העצמית שבדרך כלל
בעל ההון משקיע מהונו. כאן המוסד המיישב בא במקום בעל ההון. הוא
משקיע השקעה עצמית. הבנק נותן את ההלוואות. המוסד המיישב משלים את
ההלוואה לצורך הקמת המפעל. המבנה מוכן על ידי חברה מבני התעשייה,
שהיא חברה-בת של משרד המסחר והתעשייה או חברה ממשלתית. מוסכם
בינינו ובין משרד המסחר והתעשייה באיזה תנאים הדבר פועל. אני מייצג
את בעל ההון. למעשה אין אנו מייצגים את בעל ההון. בעל ההון הוא
הגרעין, אני רק עוזר לגרעין, על ידי מתן הלוואה התישבותית לו כדי
שיוכל להשקיע את ההון.

אני חושב שבסופו של דבר יכול להיות שהחשקה

בכפר התעשייה תהיה נמוכה יותר מאשר בחקלאות, שבה פיתוח המשק הוא די יקר.
זה נוגע לכפרי-תעשייה.

ברשותכם אני עובר לבקעת הירדן. בבקעת הירדן

יש לנו היום 12 ישובים, ממצפה שלם שנמצא כאן (מצביע על המפה) לאורך
חוף ים המלח ועד מחולה הנמצאת כאן (מצביע על המפה) בגבול עמק בית שאן.
הפיזור של הישובים תואם פחות או יותר את הפיזור של הקרקעות העומדות
לרשותנו. ואם אנחנו מזכירים את הקרקעות העומדות לרשותנו, הרי
ההתישבות בבקעת הירדן מבוססת כולה על קרקעות שהן בבעלות ממשלתית או
בבעלות של נפקדים. יש לנו עדיין תכניות להקמת מספר יישובים נוספים.
אבל הקמת היישובים הנוספים תלויה בריכוז אדמות.

השר מ. קול:

מה פירוש ריכוז אדמות?

מר י. אדמוני:

מר י. אדמוני:

כאמור, ההתיישבות שם מבוססת על אדמות

ממשלתיות ועל אדמות נפקדים. אדמות נפקדים
מפוזרות במקומות שונים בבקעה, זאת אומרת חלקות בנוות עשרות דונם ובנות
מאות דונם יכולות להיות מפוזרות בשטח גדול. אין אנחנו זקוקים לכל
השטח. כי בדרך כלל מדובר בחרבה אלפי דונמים שהם בבעלותם של נפקדים.
ברכיכוז מדובר על החלפת קרקעות. אם אנחנו רוצים לרכז במקום מסויים
משבצת של 3,000 דונם, אנחנו רוצים לבוא ולומר "קח שטח זה ותן שטח זה",
בדרך כלל ההחלפה היא של יותר מדונם על דונם. אם אתם זוכרים את מה
שהיה מסביב לפרשת עקובה, הרי בסופו של דבר היה שם הסדר שקבלנו מהם
שטח של 2,800 דונם בערך והמינהל ויתר על שטח שעלה פי שלשה על השטח
של אדמות הנפקדים. הוא העמיד לרשותם את הקרקעות האלה והם יכולים
לעשות בהן כרצונם.

היות ואמרתי שיש לנו בעיות של ריכוז קרקעות,
הרי כל זמן שאין לנו פתרון מעשי לריכוז הזה, איננו מעלים הצעות כאלה
לדיון בתכנית קונקרטית להתישבות לשנת התקציב הקרובה.
לעומת זאת אנחנו רוצים להציע הקמת מרכז אזורי
לישובי בקעת הירדן, שיהיה מרכז מאוכלס במעלה אפרים במקום שיש לנו היום
המחנה הזמני של המושב הראשון פצאל, שלפי הערכתנו יעברו החברים מאמצא
מהמחנה הזמני למושב בתקופה שבין חשעה חדשים לשנה. באותה תקופה
יתפנה האזור הזה במעלה אפרים, ואנחנו מציעים להקים שם את המרכז
האזורי.

אגב אתם רואים כאן על המפה את השטחים
הירוקים (מצביע על המפה). אלה שטחים הנמצאים בידינו. לצורך הקמת
המרכז האזורי אין לנו צורך לא בריכוז קרקעות ולא בתפיסת קרקעות. יש
לנו שטח-קרקע מספיק להקמת המרכז בלי שום פעולות נוספות נדרשות.
המרכז, שאנחנו מציעים להקים בבקעת הירדן,
איננו בדמות המרכז העירוני או האזורי העירוני שאנחנו מציעים להקים
במרכז רמת הגולן וגם לא בדמות המרכז העירוני של אשדוד.

מר י. אדמוני:

פיתחת רפיח, אלא הוא בדמות מרכז דומה יותר למה שאנחנו קוראים "בני יהודה". שם זהו מרכז מצומצם, הבנוי בערך על מסגרת של 250 משפחות, שמהן 100 משפחות בערך תאיישנה את השירותים העירוניים, וכ-150 משפחות תתקיימנה ממקורות-קיום מקומיים שיהיו במרכז הזה.

איננו מדברים על פיתוח עיר או על כיוון של

עיר, במגמה של גידול בצורה עירונית, אלא אנחנו מדברים על פיתוח המוכר לנו מ"בני יהודה".

מה המרחק מהירדן ?

השר ש. הלל:

12 קילומטר. אבל אין זו הנקודה המערבית ביותר של ההתיישבות שלנו בבקעת הירדן.

מר י. אדמוני:

עכשיו אנחנו באים לאזור פיתחת רפיח. בפיתחת

רפיח תיכננו בזמנו הקמת שלשה מושבים, מושב שיתופי ומרכז עירוני. בעקבות הפרשה הידועה של מושב שדות עם עבודה ערבית שהיתה ובעקבות החלטת בית המשפט הגבוה לצדק שקבע שרין ההתיישבות באזור הזה, שהוא אזור התפיסה משנת 1970 או 1971, כדין מיתקנים בטחוניים, הצענו לשנות את טפוס המסק באזור פיתחת רפיח.

שוב אני חוזר: אני מתייחס לאזור התפיסה של

70,000 דונים גלגלגלגלגלגל ולהחלטה על הקמת שלשה מושבים ומושב שיתופי. שני מושבים קיימים, מהם אחד דקלה. רוצים להוסיף כאן עוד שלשה מושבים ועוד שני ישובים שיתופיים. שלשה ישובים יוקמו דרומה לכביש רפיח-אל עריש ושני ישובים שיתופיים צפונה לכביש רפיח אל עריש, בואכה המרכז האזורי של פיתחת רפיח. המרחקמאל עריש הוא גדול. אולי אצייר את המרחק מרפיח. המרחקמרפיח הוא בערך בתחום של 10 קילומטר.

אין יותר מערבה ?

השר מ. קול:

לא.

מר י. אדמוני:

כל הישובים המוצעים הם מזרחה לדקלה והם

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
1215 EAST 58TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637
TEL. 733-4331
CIRCULAR 100

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
1215 EAST 58TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637
TEL. 733-4331
CIRCULAR 100

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
1215 EAST 58TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637
TEL. 733-4331
CIRCULAR 100

מר י. אדמוני:

למעשה בשטח הקרוב ביותר לקו הירוק של 1967.

בתחום הזה אנחנו מציעים הקמת שני ישובים

נוספים בשנת התקציב 1974. איזה שניים לא קבענו, היינו האם שניהם מושבים שיתופיים או רק אחד מושב שיתופי או איזו שהיא קומבינציה אחרת - לא קבענו עדיין. המרכז האזורי של רפיח הוא כאן ושדות הוא כאן (מצביע על המפה). ארבעה הישובים המוצעים הם דרומה לכביש הזה (מצביע על המפה). פה נמצאים הישובים שדות ונחלב העשרה.

באיזה מרחק נמצא הריכוז הקיצוני מהקו הירוק?

מר י. צור:

בערך 8 קילומטר מערבה מהקו הירוק.

מר י. אדמוני:

הבעיות העומדות לפנינו כאן הן שוב בעיות של

ריכוז קרקעות. כאן נעשתה פעולה חשובה מאד על ידי משרד הבטחון.

שלמה גזית יכול וודאי לפרט בעניין זה יותר ממני. בחדשים האחרונים

ממש נרכשו כאן כ-17,000 דונם. זה אינו כולל את השטח שנרכש ל"שדה"

עצמו. 17,000 דונם נרכשו בתחום הזה המיועד להתישבות בתחום

70,000 הדונם שעליהם אנחנו מדברים.

בתחום זה נרכשו 36,000 דונם.

היו"ר השר י. גלילי:

השינוי בטפוס המשק הוא בכיוון של

מר י. אדמוני:

אינטנסיפיקציה, בעיקר על ידי גידולים בחממות

וגידולי-צמיחה, ששם צריכה המים היא בערך 40% מצריכה המים המוקצבת

ליחידה-שדה וגילה. זה פותר את בעיות העבודה השכירה, כי אנחנו

מדברים על 1-2 דונם כבתי-צמיחה ליחידה-משק. זה בהחלט ניתן לעיבוד

על ידי המשפחה.

עכשיו אנחנו באים לרצועת עזה. ברצועת עזה

יש לנו היום שלש היאחזויות: היאחזות נצרים הנמצאת שלשה קילומטר

דרומית לעיר עזה, ההיאחזות השנייה היא כפר דרום צפונה לחן יוניס,

1. The first part of the report is a general statement of the purpose and scope of the study.

2. The second part is a description of the methods used in the study, including the selection of subjects, the design of the experiment, and the procedures for data collection and analysis.

3. The third part is a presentation of the results of the study, including a summary of the findings and a discussion of their implications.

4. The fourth part is a conclusion and a list of references.

5. The fifth part is a list of appendices.

מר י. אדמוני:

ויש לנו עוד נקודה, נחל מורג, הנמצאה צפונה לחן יוניס.

כאשר החלטנו על הקמת הישובים ברצועת עזה,

התבססנו בעיקר על מתן קרקע ומים לישובים האלה מחוץ לרצועה. הגורם המגביל היה בעיקר ענין המים, בגלל חוסר המים ברצועה עצמה. ולכן ביססנו את ההתישבות ברצועה על שטחים שמחוץ לרצועה. מדוע בכל זאת הלכנו לרצועה? כי אמרנו, שהן לגבי הבטחון השוטף והן לטווח הרחוק, ישנה חשיבות גדולה בביתור הרצועה על ידי הכנסת מריזים התישבותיים יהודיים ברצועה. בינתיים חלו כמה התפתחויות לגבי ענין זה. שטח הקרקע, שרצינו להעמיד בשטח מורג לרשות איחוד הקבוצות והקבוצים, הוכח כקטן ממה שחשבנו. לא רצו להסתכסך בעניני הקרקע, ואיחוד הקבוצות והקבוצים, שיש בחזקתו שתי חוות בתחום הקו הירוק, שעליהן מבוססת פחות או יותר תכנית ההתישבות ברצועת עזה, רצה לעקור מן האזור של הרצועה עצמה להתישבות בפיתחת רפיח. על ידי זה אנחנו מגדילים את הקצאת המים לאזור פיתחת רפיח, כי חוות הפיתוח הנמצאות בנגב המערבי תעמודנה לרשות הענין הזה.

החוות מתחללנה?

השר ש. רוזן:

כן.

מר י. אדמוני:

אני צריך לעבור לפיתחת רפיח? מה יהיה עם "הפועל המזרחי"?

השר מ. חזני:

בבדיקות שעשינו עלינו על שטח סמרי, שהוא

מר י. אדמוני:

שטח של חולות בבעלות ממשלתית, שיש בו

כ-10,000 דונם, והוא צפוני לחן יוניס, שיכול לשמש מוקד לישוב אחד. הבעיה של כפר דרום ומורג היא בהקמת ישוב אחד בודד בתוך ים ערבי. זה היה למעשה המניע שהניע את איחוד הקבוצות והקבוצים לרצות לצאת מהנקודות שהוקצו לו בכפר הדרום ובמורג. היה מדובר על ישוב בודד. הטענה היתה שקשה לקיים ישוב בודד בתוך ים ערבי. פנינו לשטח הזה של סמרי, שהוא שטח של כ-10,000 דונם שניתן להקים עליו התישבות של יותר מישוב אחד. שוב זה התבסס על טפוס שטח שונה מטפוס השטח המוצע.

מר י. אדמוני:

מישוב אחד. שוב זה התבסס על טפוס שונה מאשר השטח המוצע. אנחנו מציעים להקים באזור סמרי שני ישובים חקלאיים. יכול להיות שיהיו אלה שלשה ישובים. יש ויכוח באיזה גודל צריך להיות ישוב. בסך הכל מדובר על 200 יחידות-משק באזור הזה של סמרי. לא הבאתי עדיין תיכנון מפורט ואיני מדבר עדיין על מיקום מפורט, כי אין לנו עדיין כאלה. הדבר הוא עכשיו בתהליך של עבודה.

אספקת המים לישובים האלה מבוססת על

הנקז החופי שאנחנו רוצים לבסס ברצועת עזה לאורך חוף הים. בדרך כלל יש זרימות עליות של מים מתוקים מאד מהיבשה אל הים. המים האלה זורמים בכל תקופת השנה. בדרך כלל יש כמויות מים גדולות יותר או קטנות יותר, לפי האזורים. למעשה כאשר אנחנו מדברים על מאגר המים הארצי שלנו, הרי אחת המגמות להגדלתו היא בהקמת מרכז כזה, נקז כזה, לכל אורך החוף הישראלי. התפיסה של המים באמצעותם של קידוחים שטחיים צפופים, במרחקים של חצי קילומטר או קילומטר אחד מהשני, שכל אחד מפיק כמות מים קטנה, אבל בסך הכל היא כמות-מים משמעותית, והיא בעיקר מים מאיכות גבוהה מאד; המים האלה הם מתוקים מאד. בפעם הראשונה שדברנו על ניצול הנקז הזה היתה לגבי פיתח רפיח. ביססנו את ניצול המים על ידי קידוחים בין דקלה ובין מרכז רפיח לאורך חוף הים. למעשה אנחנו נמצאים כבר בביצוע הקידוח החמשי בגיזרה הזאת. מכל אחד אנחנו שואבים 25 קוב שעה, ובמערכת המים אנחנו אוספים את כל המים א' האלה ומשתמשים בהם להשקייה. זה יהיה אגב מקור-מים למרכז האזורי בפיתחת רפיח עצמה. ובו בזמן יוחל אצאצא בסביבת הכביש ב-2-3 קידוחים שיהוו מקור לאספקת המים למרכז הזה. אנחנו מציעים דבר זה לחוף סמרי, שהוא קרוב מאד לשטח זה, בערך במרחק של שקילומטר או קילומטר וחצי מהשטח, סידרת קידוחים לכל אורך החוף. לפי הערכת אנשי תה"ל, הרי בקטע זה

THE FIRST OF THESE IS THE
THE SECOND IS THE

THE THIRD IS THE
THE FOURTH IS THE
THE FIFTH IS THE
THE SIXTH IS THE
THE SEVENTH IS THE
THE EIGHTH IS THE
THE NINTH IS THE
THE TENTH IS THE

THE ELEVENTH IS THE
THE TWELFTH IS THE
THE THIRTEENTH IS THE
THE FOURTEENTH IS THE
THE FIFTEENTH IS THE
THE SIXTEENTH IS THE
THE SEVENTEENTH IS THE
THE EIGHTEENTH IS THE
THE NINETEENTH IS THE
THE TWENTIETH IS THE
THE TWENTY-FIRST IS THE
THE TWENTY-SECOND IS THE
THE TWENTY-THIRD IS THE
THE TWENTY-FOURTH IS THE
THE TWENTY-FIFTH IS THE
THE TWENTY-SIXTH IS THE
THE TWENTY-SEVENTH IS THE
THE TWENTY-EIGHTH IS THE
THE TWENTY-NINTH IS THE
THE THIRTIETH IS THE
THE THIRTY-FIRST IS THE
THE THIRTY-SECOND IS THE
THE THIRTY-THIRD IS THE
THE THIRTY-FOURTH IS THE
THE THIRTY-FIFTH IS THE
THE THIRTY-SIXTH IS THE
THE THIRTY-SEVENTH IS THE
THE THIRTY-EIGHTH IS THE
THE THIRTY-NINTH IS THE
THE FORTIETH IS THE
THE FORTY-FIRST IS THE
THE FORTY-SECOND IS THE
THE FORTY-THIRD IS THE
THE FORTY-FOURTH IS THE
THE FORTY-FIFTH IS THE
THE FORTY-SIXTH IS THE
THE FORTY-SEVENTH IS THE
THE FORTY-EIGHTH IS THE
THE FORTY-NINTH IS THE
THE FIFTIETH IS THE
THE FIFTY-FIRST IS THE
THE FIFTY-SECOND IS THE
THE FIFTY-THIRD IS THE
THE FIFTY-FOURTH IS THE
THE FIFTY-FIFTH IS THE
THE FIFTY-SIXTH IS THE
THE FIFTY-SEVENTH IS THE
THE FIFTY-EIGHTH IS THE
THE FIFTY-NINTH IS THE
THE SIXTIETH IS THE
THE SIXTY-FIRST IS THE
THE SIXTY-SECOND IS THE
THE SIXTY-THIRD IS THE
THE SIXTY-FOURTH IS THE
THE SIXTY-FIFTH IS THE
THE SIXTY-SIXTH IS THE
THE SIXTY-SEVENTH IS THE
THE SIXTY-EIGHTH IS THE
THE SIXTY-NINTH IS THE
THE SEVENTIETH IS THE
THE SEVENTY-FIRST IS THE
THE SEVENTY-SECOND IS THE
THE SEVENTY-THIRD IS THE
THE SEVENTY-FOURTH IS THE
THE SEVENTY-FIFTH IS THE
THE SEVENTY-SIXTH IS THE
THE SEVENTY-SEVENTH IS THE
THE SEVENTY-EIGHTH IS THE
THE SEVENTY-NINTH IS THE
THE EIGHTIETH IS THE
THE EIGHTY-FIRST IS THE
THE EIGHTY-SECOND IS THE
THE EIGHTY-THIRD IS THE
THE EIGHTY-FOURTH IS THE
THE EIGHTY-FIFTH IS THE
THE EIGHTY-SIXTH IS THE
THE EIGHTY-SEVENTH IS THE
THE EIGHTY-EIGHTH IS THE
THE EIGHTY-NINTH IS THE
THE NINETYETH IS THE
THE NINETY-FIRST IS THE
THE NINETY-SECOND IS THE
THE NINETY-THIRD IS THE
THE NINETY-FOURTH IS THE
THE NINETY-FIFTH IS THE
THE NINETY-SIXTH IS THE
THE NINETY-SEVENTH IS THE
THE NINETY-EIGHTH IS THE
THE NINETY-NINTH IS THE
THE HUNDRETH IS THE

THE HUNDRETH AND FIRST IS THE

מר י. אדמוני:

של החוף המופיע מול סמרי, יש אפשרות להוציא כ-2 מיליון קוב מים לשעה. לכן אנחנו מבססים את התכנית על 200 יחידות-משק, בהנחה שנצטרך לספק 10,000 קוב מים ליחידת-משק. אגב, שר החקלאות העיר שלדעתו שוהי כמות גדולה מדי לטיפול משק כזה. אני חושב שהוא צודק.

אפשר להקים עוד ישוב על המים האלה.

השר ח. גבתי:

אם ניתן להם כמות מים כזו, הרי

ד"ר רענן וייץ:

יחידות-המשק תהפכנה לחוות ובהן יעסיקו

עבודה שכירה.

בכמות המים שנעמיד לרשות כל יחידת

מר י. אדמוני:

משק תלוי הדבר איזה מספר של יחידות-

משק אפשר יהיה להקים שם.

על הרעיון הזה במקורו כבר דובר

בשנת 1970, כאשר אלקמנו את ההיאחזות בנצרים, ואז ביקש שר החקלאות שנשהה את הקמת הישוב הראשון. ואז נקבע למעשה בועדה הזאת להתישבות כי נפעל בשטח סמרי לאחר שנלמד את הלקחים מהתישבות נצרים. על סמך ליקוד הלקחים בהיאחזות נצרים הקמנו עוד היאחזות באזור סמרי, נחל קטיף.

מה הם הלקחים ?

היו"ר השר י. גלילי:

הלקחים הם שאזור הדונות הזה הוא

מר י. אדמוני:

מאד פורה. אם אתה מיישר אותו,

אתה יכול להגיע לגידולים מצויינים. אין כבר לדבר על כך שמבחינת

גידול כתי צמיחה זהו האזור האידיאלי והטוב ביותר שיש לנו בארץ. מי

שהיה בשדות, ראה למעשה דוגמה מה שאפשר לייצר באזור חולי כזה ואיך

תנאי מזג האויר אוהדים לחקלאות מסוג כזה כאן.

הקימונו את ההיאחזות של נחל קטיף ואנחנו

מציעים להתחיל לבנות את הישוב הראשון במתכונת אותם הישובים

הנוספים, שאנחנו מציעים באזור פיתח רפיח.

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

מר י. אדמוני:

אלה הם למעשה הישובים שאנחנו מציעים

להקים מעבר לקו הירוק. אחזור עליהם: כפרי התעשייה ברמת הגולן, המרכז האזורי נוסח "בני יהודה" בבקעת הירדן, שני ישובים באזור ההתישבות של פיתח רפיח, ישוב אחד באזור סמרי שברצועת עזה.

מרכז עירוני בגולן ?

השר ש. רוזן:

זה יהיה ישוב.

מר י. אדמוני:

אולי צריך להזכיר עוד שני דברים

למרות שהשר גלילי דיבר על כך שאנחנו עוסקים רק בהתישבות מעבר לתחומי הקו הירוק. במסגרת ההתישבות לשנה הבאה יש לנו עוד שני דברים העומדים על הפרק: הקמת ישוב באזור מבוא מודיעין, שעליו ניתנה הודעה של שר החקלאות בועדה בהרכבה הקודם. שנית: הקמת ישוב באזור התענכים, ממש בגבול הקו הירוק באזור ג'נין, המיועד לישובי התענכים.

איזה ישוב הוא מבוא מודיעין ?

השר י. רבינוביץ:

מבוא מודיעין הוא ישוב שצריך להיות

מר י. אדמוני:

סמוך להיאחזות של מודיעין שהיתה

קיימת עד מלחמת ששת הימים. אחרי מלחמת ששת הימים נמכרה למעשה האדמה על ידי הקרן הקיימת לישראל לאגודת ישראל, לצורך הקמת ישוב שם. התנועה פנתה בבקשה להקים שם עכשיו ישוב עולים קואופרטיבי.

לא חקלאי.

ד"ר ר. וייץ:

ובערבה ?

השר ש. פרס:

בתכנית זו אין הצעה להקים ישוב

מר י. אדמוני:

בערבה.

אבל מדובר על הצעה להקים ישוב

באזור חוות הזמר דרומה בין יוטבתה לבין תמנתה. אנחנו חושבים את

זה לחשוב מאד. אם מבחינה תקציבית אפשר יהיה להקים ישוב כזה

בערבה, יהיה זה דבר חשוב. בזמנו הבטחנו לאנשי הערבה להקים שם

REPORT

The following report was received from the
American Medical Association, dated June 1, 1914.
The report was received from the American Medical Association,
dated June 1, 1914.

REPORT

The following report was received from the
American Medical Association, dated June 1, 1914.
The report was received from the American Medical Association,
dated June 1, 1914.

REPORT

The following report was received from the
American Medical Association, dated June 1, 1914.
The report was received from the American Medical Association,
dated June 1, 1914.

REPORT

The following report was received from the
American Medical Association, dated June 1, 1914.
The report was received from the American Medical Association,
dated June 1, 1914.

REPORT

The following report was received from the
American Medical Association, dated June 1, 1914.
The report was received from the American Medical Association,
dated June 1, 1914.

מר י. אדמוני:

כל שנה עוד ישוב. בעוונותינו לא עמדנו בשנתיים האחרונות בהבטחה זו.
אנשי הערבה לוחצים מאד על הקמת ישובים באותו אזור. זהו
חוב די חשוב שלנו כלפיהם.

לבגי קידוחי מים ואספקת מים אנחנו
בכלל קצת בצרה. הבעיה מורכבת משני קטעים: ביצוע קידוחי המים
הופסק כמעט מאז המלחמה. עדיין אנחנו עומדים היום במצב ששלש
מכונות-קידוח אינן מופעלות מפני שהצוותים שלהן מגויסים. וישנה
עוד צרה או אולי אין היא צרה. המכונות לקידוח נפט, שרצינו להשתמש
בהן לצורך קידוחי מים, הופנו מחדש לצורך חיפושי נפט ויצאו מכלל אפשרו
אפשרות לשימוש למען קידוחי מים. היות והרדיפה אחרי הנפט בעולם היא
כלל-עולמית, אין אפשרות לקנות בעולם מכונות-קידוח וצנורות לקידוח.
המצב הזה ממש מגביל את האפשרות של קידוחי מים. למרות זאת אנחנו
חושבים שיש אפשרות לבצע די הרבה קידוחים במשך השנה. ואם מותר
להגיד, אין אנחנו מרוצים מהקצאת התקציב לפיתוח מקורות מים באזורי
ההתישבות לחקלאות. מבחינה זו אנחנו חושבים שאפשר היה לעשות
יותר אילו היו עומדים לרשותנו אמצעים גדולים יותר ונותנים לסעיף
זה מקום גדול יותר בסדר העדיפות של המקורות.

רק לפני מספר ימים קבלנו על כך
דיון במשרד החקלאות. כתוצאה מכך קבלנו סיכומים שהם סיכומים
טובים. אם יבצעו אותם, יכול להיות שנוכל להתקדם בנושא זה.
דבר שני הקשור בפיתוח מקורות מים,

ולא רק בפיתוח מקורות מים, אלא בפיתוח בכל אזורי ההתישבות הוא
ענין החשמל. ואני מוצא לנכון לומר: אם בענין החשמל לא נתקדם
כפי שחשבנו להתקדם אנחנו עלולים לעצור ממש את כל פעולות הפיתוח.
דברנו ותיקצבנו שלשה מפעלי-חשמל:

(1) לבקת הירדן. לכל הקו שבין

מחולם ועד גלגל, שהיא בבקעת פצאל, תוקצב למעשה סכום לכך עוד בשנה

THE JOURNAL OF THE

AMERICAN MEDICAL ASSOCIATION

Published Weekly, except on Sundays, Holidays, and Days of the Week when the Issue is Suspended

Subscription Price, \$5.00 per Annum in Advance

Single Copies, 15 Cents

Entered as Second-Class Matter, October 3, 1902, Post Office at Chicago, Ill., under No. 100,000

Acceptance for mailing at Special Rate of Postage provided for in Act of October 3, 1917

Postage paid at Chicago, Ill., and at additional mailing offices

Postmaster: Send address changes to JOURNAL OF THE AMERICAN MEDICAL ASSOCIATION, 535 N. Dearborn St., Chicago, Ill.

Copyright, 1934, by American Medical Association

Printed at the American Medical Association Press, 535 N. Dearborn St., Chicago, Ill.

Published by the American Medical Association, 535 N. Dearborn St., Chicago, Ill.

Editor: J. C. Thompson, 535 N. Dearborn St., Chicago, Ill.

Business Manager: J. C. Thompson, 535 N. Dearborn St., Chicago, Ill.

Editorial Board: J. C. Thompson, 535 N. Dearborn St., Chicago, Ill.

Editorial Board: J. C. Thompson, 535 N. Dearborn St., Chicago, Ill.

Editorial Board: J. C. Thompson, 535 N. Dearborn St., Chicago, Ill.

Editorial Board: J. C. Thompson, 535 N. Dearborn St., Chicago, Ill.

Editorial Board: J. C. Thompson, 535 N. Dearborn St., Chicago, Ill.

Editorial Board: J. C. Thompson, 535 N. Dearborn St., Chicago, Ill.

Editorial Board: J. C. Thompson, 535 N. Dearborn St., Chicago, Ill.

Editorial Board: J. C. Thompson, 535 N. Dearborn St., Chicago, Ill.

Editorial Board: J. C. Thompson, 535 N. Dearborn St., Chicago, Ill.

Editorial Board: J. C. Thompson, 535 N. Dearborn St., Chicago, Ill.

Editorial Board: J. C. Thompson, 535 N. Dearborn St., Chicago, Ill.

Editorial Board: J. C. Thompson, 535 N. Dearborn St., Chicago, Ill.

Editorial Board: J. C. Thompson, 535 N. Dearborn St., Chicago, Ill.

Editorial Board: J. C. Thompson, 535 N. Dearborn St., Chicago, Ill.

Editorial Board: J. C. Thompson, 535 N. Dearborn St., Chicago, Ill.

Editorial Board: J. C. Thompson, 535 N. Dearborn St., Chicago, Ill.

מר י. אדמוני:

שעברה. השותפים למימון הם: משרד הבטחון, מקורות, משרד השיכון, המחלקה להתישבות. (2-3) שני קוי חשמל לרמת הגולן, אחד לדרום ואחד לצפון.

רק בשבועות אלה קבלנו מחברת החשמל

לוח-זמנים מפתיע מאד. חברת החשמל מודיעה, שאת הקו לדרום רמת הגולן, שאנחנו נחנו לו עדיפות ראשונה, הם יסיימו כעבור שנתיים וחצי. ביחס לקו לצפון רמת הגולן הם בכלל אינם מוכנים לתת לוח-זמנים. כמו כן לא קבלנו עדיין לוח זמנים ביחס לבקעת הירדן, אם כי בבקעת הירדן אנחנו רואים פעולות של מדידה. שם יש איזו שהיא התקדמות.

פירושו של דבר שלא נוכל להפעיל קידוחים

קיימים לכושר השאיבה המלא, שלא נוכל להפעיל תחנות-שאיבה, שלא נוכל להפעיל תחנות-תעשייה ושלא נוכל להפעיל הרבה דברים אחרים בתכנית שלנו.

אם אמרתי שהקידוחים הם גורם מגביל,

עלינו לדעת כי ענין התקנת קוי חשמל הוא אולי דבר עוד יותר חשוב ודוחק מאשר ענין הקידוחים, כי גם ברגע שנגמור את ענין הקידוחים, לא תהיה לנו אפשרות להפעיל אותם בלי מערכת החשמל האזורית הזאת שהזכרתי אותה.

מה עם חרובה ?

מר ש. גזית:

בה בשעה שתבוא הצעה על התישבות בחרובה נדון בה. היום אין הצעה

היו"ר י. גלילי:

כזו.

חרובה נמצאת לאורך חוף הים במחצית

מר י. אדמוני:

הדרך בין אזור רפיח לאל עריש.

היא נמצאת בדיוק על יד החוף הצפוני-מזרחי של הג'יראדי. יש שם משבצת קרקע בבעלות ממשלתית, שהיחם בזמנו בבעלות רשות המדבר המצרית.

מר י. אדמוני:

המצרים פיתוח שם נקז חופי לאיסוף מים לפי הפרינציפ שדברנו, אבל הם לא עשו זאת בצורה מודרנית על ידי קידוחים אלא על ידי חפירת תעלה ארוכה. הם נטעו שם זיתים אבל לא יישבו את המקום כמו שהספיקו לעשות במפעל דומה דרומה מאל עריש. שם הקמנו היאחזות נחל סיני. יש לנו שם שטח מיושר של כ-3,000 דונם. בחלקו יש שם זיתים נטועים. בחלק של השטח יש מים, אבל לא פאיכות טובה. האזור כולו הוא אזור יפה. בזמנו הומלץ על ידינו להקמת היאחזות שם.

היו"ר השר י. גלילי:

לפני שאנחנו פותחים בדיון אני רוצה להגיד עוד דברים אחדים.
אני רוצה להזכיר לחברי הועדה

הותיקים את הנושאים הבאים:

(א) נושא הפיתוח של צפון מערב ים המלח.

יש בנידון מחשבות ותכניות המתייחסות גם לנשוא ההתישבות וגם לנושא התיירות. נצטרך לדון בהם באחת ההזדמנויות הבאות.

(ב) המרכז האזורי בפיתח רפיח, שהוא

בהמשך פיתוח ובנייה ובסמכות הפעולה של משרד השיכון.

(ג) פיתוח של מזרח כנרת.

(ד) אני רוצה להביא לידיעתכם נושא

שחוא נוגע לכבישי-ג'ישה והכביש העורפי בבקעת הירדן. בשעתו היה

דיון עם שר העבודה, שר האוצר, שר החקלאות ואתי עבדכם אצל ראש הממשלה.

שם היתה הסכמה כללית - גם הסכמה של שר האוצר - שמשרד העבודה יקבל

עצמו את האחריות למימון ולטיפול בכבישי הג'ישה אל הישובים, וכן ביחס

לקידום הכביש העורפי בבקעת הירדן, שהוא צריך להגיע עד מחולה.

עם הקמת הממשלה החדשה נמסר לי מטעם

משרד העבודה שהסכומים האלה לא נכללו בתקציבם. באתי בדברים גם

עם שר העבודה רבין וגם עם ארנון בפני. יצטרך לבוא בנידון טיפול

היו"ר השר י. גלילי:

מחודש בדרג של שרים. אני מתכוון לזמן גם את שר העבודה וגם את שר האוצר לדיון אצל ראש הממשלה, כדי לחדש את תוקפו של הסיכום הקודם. החורף היו מקרים שמן הנמנע היה להגיע אל הישובים לשם הבאת אספקה להם, והיו צריכים לספק להם מזון על ידי הליקופטרים. אני רואה כל סבה לכך שהדבר הזה יידחה.

עכשיו אני רוצה להגדיר מה אנחנו

מביאים בפני הועדה היום:

אנחנו מביאים בפני הועדה הצעה עקרונית

של פעילות חדשה בשנה זו. אנחנו מביאים הצעה על יותר משלשה ישובים חדשים. מהרשימה שציינתי נצטרך לבחור. אין פירוש הדבר שאין הצעות נוספות. הביא דוגמה האלוף גזית בנושא חרובה. אבל ההצעה לא נהבשה על ידינו ולכן אינה מובאת לישיבה הזאת. ישנן הצעות נוספות שאין אני מזכיר אותן. די בהצעות שאנחנו מביאים אותן. המיספור הוא מקרי. אנחנו מביאים את ההצעות הבאות:

(א) כפרי-תעשיה ברמת הגולן, שהם

מיועדים להתישבות-קבע של גרעין יוצאי ברית המועצות. למותר להזכיר כי אנחנו מתכוונים שהגרעין יהווה כוח-משיכה למתישבים מקרב העליה מברית המועצות. (ב) הקמת מרכז אזורי בבקעת הירשן. מיקום הקבע שלו טרם נקבע. (ג) שתי האחזיות או ישובים - יכול להיות שאלה תהיינה בדרגה הראשונה היאחזיות - בפיתח רפיח, בשטח שהיה בשעתו נושא לדיון בבב"ץ, מהוף הנחה שהעניינים הקרקעיים יוסדרו אם על ידי רכישה ואם על ידי חילופים. (ד) קידום ההתישבות באזור סמרי.

השר מ. חזני:

אני מקדם בברכה את הנכונות לבצע את המוסכם בקוי-היסוד של הממשלה לקידום

ופיתוח נוסף של התנחלויות חדשות וחיזוק ההתנחלויות הקיימות.

עכשיו אני מבקש להתייחס לכל הדברים

שנאמרו כאן, לאו דווקא לפי הסדר שהציג יחיאל אדמוני. אבל לפני זה

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

השר מ. חזני:

אני רוצה לשאול שתי שאלות:

(א) מהעם עציון ג' ? מה התקציב

בשבילו השנה ? מה נעשה כבר בשטח ומהעומד להעשות או צריך

להעשות במשך השנה במסגרת התקציב העומד לרשות המקום ?

(ב) האם שדות א' וב' נהפכו בינתיים

לישובי-עובדים או שהם ממשיכים להיות מאחזים פיאודליים כפי שהיו

עד שקמה ההתעוררות הגדולה ? אם לא חל שינוי בזאת או חל רק שינוי

קטן, אעמיד בסימן שאלה את כל המשך ההתישבות בשדות, כי לא טוב לשכן,

אם לא אומר בדיוק כפי שכתוב. אם זה יימשך ככה, הרי כל העניין אינו

טוב. וכל הדבר מוטל בספק: האם מותר להשקיע עשרות מיליוני לירות

כדי להעשיר אנשים תוך שנתיים שלש שנים, ואחרי כן או שיישארו שם

או שיעזבו את המקום. אני מבקש על כך תשובה ברורה מאוד.

המשך הדברים רשמה ת.כ.

השר מ. חזני

(לפני כן רשם ימ
רשמה ת.כ.)

אני תומך בישיבה בבקעת הירדן ובמבצע במפעל

החשמל, וצריך לעשות כל מה שאפשר כדי לקדמו.

בקשר למחולה ב', האנשים טוענים שאילו נעשה

מאמץ רציני לרכוז קרקעות - ואל תתחלחל מכך השר קול - מחולה ב'

היתה קיימת כבר. אני תובע את עלבונם של המסקים באזור בכורה

ורחוב. מחולה א' רשאית שיהיה לה שכן, חולית מקשרה בינה לבין ישובי
עמק בית-שאן. יש שם מים בשפע, ואפשר היה לרכז קרקע לשלבים ראשונים.

אם המים לא יוקצבו למחולה ב', ישובי עמק בית-שאן הותיקים, כולל

ישובי הפועל-המזרחי, ימצאו דרך לחלק את המים ביניהם. אני

תובע להתאיל ברכוז קרקעות עבור מחולה ב', אחרת המים יילכו לאבוד.

באשר לפיתחת רפיח: אני שמח מאד שניתנה האפשרות

לאחר פסק-דין של בג"צ, להתחיל במקמת ישובים נוספים. על שולחנם

של יו"ר הועדה ועל שולחנו של שר החקלאות, מוצא מכתב של אגוד מושבי

הפועל-המזרחי ומכתב שלי לפחות שנה, ועד היום לא זכיתי לתשובה

על-כך. אני חוזר ומעלה את התביעה לייעוד למושב הפועל-המזרחי מקום,

לדעתי חשוב ביותר, בין פסי הרכבת לכביש, ולהעמיד את המקום לרשותם.

המקום צריך להיות מיועד גם עבור בני המושבים באזור עזתה. גם

שם ישנה התפוצצות אוכלוסין. אני מתכוון לכל האזור עד קריית-גת, מלאכי

ואשקלון. נאמר שבינתיים ילכו עם גרעין אחד לסמרי, על יסוד

הגרעין החופי. לאחר שהוצא פסק-דין של בג"צ בעניין זה, כתבתי

את מכתבי ולא זכיתי לתשובה עליו עד היום. לעת עתה אנו מסכימים

לגרעין בסמרי, אך אנו דורשים כי כאשר תוצר אפשרות להקים ישובים

חדשים בשטח אשר ישוחרר בעקבות פסק-הדין, תביענו תהיה קיימת

ועומדת, וגם עכשיו היא קיימת ועומדת.

1. The first part of the report is a general statement of the purpose and scope of the study. It is followed by a brief review of the literature on the subject.

2. The second part of the report is a description of the methods used in the study. This includes a discussion of the subjects, the experimental design, and the data collection procedures.

3. The third part of the report is a presentation of the results of the study. This includes a discussion of the descriptive statistics, the results of the hypothesis tests, and the results of the regression analysis. The results are presented in a clear and concise manner, with appropriate use of tables and figures.

4. The fourth part of the report is a discussion of the implications of the results. This includes a discussion of the theoretical implications, the practical implications, and the limitations of the study. The discussion is presented in a clear and concise manner, with appropriate use of tables and figures.

השר י. גלילי :

השר י. גלילי: אני חייב להפסיק אותך. אנו לא דנים עכשיו על שבוע גופים אזרחיים באזורי התישבות. הנושא אשר אתה מעורר הוא רציני, אתה רשאי להביאו לוועדה, אך אנו חייבים לדון היום בנושא אשר לפנינו.

השר מ. חזני:

אני מבקש להביא הצעה לסדר בסעיף זה.
אני מבקש לאפשר לי לסיים את דברי.

השר י. גלילי :

אני מבקש ממך לא להיות נרגש.

השר מ. חזני:

אני כן נרגש | כי זה עומד על הפרק כבר שנה וחצי.

השר יעבלי לי :

השר יצבילי: אני קובע ואומר, לידיעת החברים החדשים, כי בנושא חלוקת אזורי התישבות עם גופים התישבותיים, אנו לא דנים, ועולי רוסיה רק הוזכרו כאן. חזני ידבר כמה זמן שהוא רוצה, אך אני כיו"ר מעיר שאנו לא דנים בנושא זה, אלא בתכנית לשנה הבאה.

השר מ. חזני:

השר מ. חזני: יש לי מה לומר ואף אציע משהו. אני קובל על-כך שבמשך שנה וחצי לא קבלתי תשובה להצעתי, שלאחר שנפתחו אפשרויות לישובים נוספים באותו אזור, שיועמד מקום שבסופו של דבר יוכל לאכלס שלושה ישובים של בני פורה-ועבודה. גרעין נח"ל-קטיף יושב בסמרי על החולות, על יסוד התקווה למיים במישור מספקת מהמרכז החופי. העניין הוא נסיון חשוב ומעניין, שצריך לטפחו, אך עד שאפשר יהיה להקים ישובים, זהו נסיון שנמשך כמה וכמה שנים. בזמנו של אשכול המנוח, כאשר היה ראש המחלקה להתיישבות, היה במחלקה להתיישבות

The first of these is the fact that the
the first of these is the fact that the
the first of these is the fact that the

The second of these is the fact that the
the second of these is the fact that the
the second of these is the fact that the

The third of these is the fact that the
the third of these is the fact that the
the third of these is the fact that the

The fourth of these is the fact that the
the fourth of these is the fact that the
the fourth of these is the fact that the

The fifth of these is the fact that the
the fifth of these is the fact that the
the fifth of these is the fact that the

The sixth of these is the fact that the
the sixth of these is the fact that the
the sixth of these is the fact that the

The seventh of these is the fact that the
the seventh of these is the fact that the
the seventh of these is the fact that the

The eighth of these is the fact that the
the eighth of these is the fact that the
the eighth of these is the fact that the

The ninth of these is the fact that the
the ninth of these is the fact that the
the ninth of these is the fact that the

השר מ.חזני

מושב שנקרא "תכנון פן", שהעקרון המונח ביסודו היה: ~~אשר~~ כאשר אתה הולך לתכנן מושב שתופי, תכנן אותו כך שאם יתפרק, אפשר יהיה למצוא בינתיים מקומות אחרים. שמעתי אז ואני שומע גם עתה, שלא רק אנו עוסקים בכך אלא גם המרכז החקלאי. אך לא יתכן שגוף ממלכתי ציוני יתעלם מטענתו של מישהו. אם זה מסתדר ~~עם~~ במרכז החקלאי, מה טוב, אך כאשר יש שני יהודים אשר קבוצים, ומה שהם קובעים זה מה שיהיה, לא יתכן שגוף ציוני בראשותך גלילי, לא ידון על כך. אם אין מקבלים את הצעתי, אני מבקש לעכב החלטה על העלאת ישובים נוספים באזור ומערער על-כך בפני הממשלה, ובישיבה הקרובה ביום ד' עוד אשתתף, ותהיה לי פרידה טובה בענין ההתישבותי לפחות.

השר י.גלילי:

אעביר את בקשתך לראש הממשלה, אך אנו לא דנים בכך עכשיו.

השר מ.חזני:

אני מבקש כן לדון. אני טוען שמקפחים זרם התישבותי והועדה אינה יכולה להתעלם מכך.

השר י.גלילי:

עכשיו אנו דנים בסעיף שהעלינו לדיון.

השר מ.חזני:

אם אתה לא נותן אפשרות לערער בפני הועדה, מערער בפני הממשלה, ואני מבקש לעכב בינתיים כל החלטה ביניים.

השר י.גלילי:

אינך יכול לעכב החלטות. אפוא מבקש: איך עכוב פעולה, ב. דיון בממשלה. תכף נדון בכך.

השר ש.הלל:

הדיון בממשלה הוא לא בסמכותנו.

השר מ. חזני:

לגבי הגולן אני מהרהר בקול-רם, ומבקש לשתף
בכך את חברי הועדה. היתה תכנית שלאחר שהוסברה
לשר קול, אני מקווה כי פחה דעתו, - להתחיל במרכז עירוני ברמת הגולן
במקום המסומן. עכשיו באה הצעה אחרת. אני יודע את היכולת שלנו גם בכח
אדם וגם בכח כספי. בינתיים כל זה נידחה.

השר ח. גבתי:

מה שהוצע זה גם מרכז עירוני.

השר מ. חזני:

אני מבקש להרהר בקול-כם על מספר כפרים תעשייתיים
שעומדים להקים ברמת הגולן. יש גרעין של עולי
רוסיה אשר מבקש לאכלס את המרכז הראשון, וגם פה הייתי רוצה כי
תובא לפנינו "תכנית פן". אני מקווה כי יצליחו, אך היו מקרים בהם
התחילו בהקמת קואופרטיב, אך מידת השתופיות שבו היתה די רופפת,
וכעבור זמן מה התפרק הגרעין. צריך לחשוב על אפשרות כזו, ולתכנן
פן תקרה. צריך לחשוב מה תהיה התוצאה של הקמת ישובים בן 80 יחידות
שלא יהיה שתופים, עם כל הבעיות של ישוב מבודד. אם יהיה שתופי, אין
כל בטחון שתמצא מועמדים לעוד חמישה כפרים שתופיים-תעשייתיים-
קואופרטיביים? אלא מה - כבודדים, ואז זהו מצול גדול, ואני מהרהר
אם צריך להתחיל בכך, לדאוג שיהיו לפחות מועמדים פוטנציאליים
לנקודות נוספות כאלה, ולהתחיל באחת שספק אם תהיה קואופרטיבית. אני
חושב! האם לא כדאי לנסות להפנות את הבחורים האלה כמסגרת קואופרטיבית
לפינה אחת של המרכז העירוני.

השר מ. קול:

אני שבע רצון מהבאת התכנית בהתאם לקוי היסוד של
הממשלה החדשה, אך בקוי היסוד של הממשלה החדשה יש
עוד סעיף אחד, שהממשלה הזו תמצא כל אפשרות להתקדם לקראת שלום,
ובעיקר לאור הכרזותיו של שר הבטחון בארה"ב שאנו גבר מתקרבים לתקופה הזו,

השר מ. קול

להזכיר

אני רוצה להזכיר כי החלטנו בשעתו על הקמת מרכז אזורי בפיתחת-רפיה והיה מוסכם על-כך בועדה, נדמה לי אפילו פה-אחד, והיה וכוח בממשלה אם אנו רוצים לבנות את העיר ימית או לא, אך הוחלט להקים מרכז אזורי לשירות הישובים בסביבה, ולא את העיר ימית. אני רוצה לשאול, מדוע כאשר ניגשים לפעולה, מציגים בטלויזיה, ובכל כלי התקשורת האחרים, בפני כל העולם, את התחלת הקמתה של העיר ימית? אני רוצה לשאול אם משרד השכון אחראי להקמת המרכז הזה, האם הוא צריך לפעול בנבון להחלטת הממשלה?

השר ש. פרס:

האם הציגו את הנושא יותר מדי או פחות מדי?

השר מ. קול:

השאלה לגמרי ברורה. תכף תראה שאני מייעד לשר החסברה תפקידים חשובים מאוד, כיצד להסביר דברים שהממשלה החליטה עליהם ולא דברים שהממשלה לא החליטה עליהם. היתה בטלויזיה תכנית על הפלסטינאים, ובתכנית זו השתתפו שני חברי כנסת חשובים, ראש האופוזיציה מ. בגין, וראש האופוזיציה בתוך המערך, חבר-הכנסת י. בן-אהרן (השר י. גלילי: מה שעשו אמצעי התקשורת לגבי פיתחת-רפיה, אתה עושה לגבי בן-אהרן). לפני הראיון איתם הציגו סרט של חברת הסרטה בלגית, אשר הוגדר כסרט אובייקטיבי מאוד, על ענין הפליטים, ובו הוצג גם ענין עקובה. ראיינו בתוך הסרט גם יהודים וגם ערבים. מה יצא מהסרט הזה? שאנו הם אלה שנישלו בכח את הערבים מאדמותיהם. כפי שהוסבר לי על-ידי היו"ר, כאשר החלטנו על גיתית, היה מדובר על חלופי קרקעות. לכן שאלתי ביחס לרכוז קרקעות. אדמוני הסביר שבמקום ^{פי כמה יותר} הקרקעות אשר לקחו, נתנו להם/קרקעות. אני רוצה לשאול, האם זה היה במסגרת הסכם מרצון, או נעשה מתוך כפייה, כי זה הוצג לא רק פה אלא בעולם כולו.

השר מ. קול

אני מצטרף לדעת השר חזני בענין מצב העבודה

הערבית והבדדאית בשני המושבים בשדות. מה קרה בענין זה לאחר הדיונים שהיו בממשלה? האם מפקדי צה"ל שרצינו לנצלם כדי לעשות זאת, עשו את המלאכה או לא? בכל אופן מה המצב בשדות מבחינה זו?

ושאלה שלישית ואחרונה: אני מבקש את היוזם

שאם יהיה רצון להקים ישובים בחרובה, שהענין הזה יצא קודם לממשלה. בשעתו התנגדתי להקמת הישוב נח"ל-סיני 5 ק"מ מזרחית לאל-עריש. שלחתי בשעתו לראש הממשלה הודעה על התנגדותי, כי גם פה בועדה התנגדתי לכך. אני רואה בכך הכרעה פוליטית חשובה, אך אמרתי לראש הממשלה שאיני מביא זאת לממשלה מחוץ כך שלא רציתי למקד את תשומת הלב בישוב האחד הזה, שלא יקבע בסופו של דבר. איני יודע מה מצב הבניה שם, כמה משפחות נמצאות שם וכו', אך אם זוהי תכנית להתחיל ליישב את השטח בין אל-עריש לפיתחת-רפיח, ו זה אינו תואם את המושג של גבולות בטחון, זה מזיק מאד ואני רוצה שיהיה על-כך דיון בממשלה, כדי שלא תבוצרנה עובדות הנוגדות את מדיניות הממשלה הזו, כפי שנוסחו בקוי היסוד.

להעדיף את

פתחו בכך שהממשלה החליטה שיש/להבטוס והקונסולידציה

השר ש. רוזן:

של ישובים קיימים, על פני התרחבות במסגרת

הנחיות והחלטות הממשלה. אני רואה בכך העיקר, ולא את התרגום שנותנים לכך. הוחלט על שלושה ישובים, אך הביאו לנו חמש הצעות. אייתי רוצה לבדוק מחדש מה מצב כח האדם בישובים השונים, האם על-ידי פריצה קדימה אנו מחפשים או מחלישים אותם? בן שמעתי על מחסור במים ושמעתי היום על מחסור חמור בחשמל אשר יעצור את ההתפתחות. אני רוצה לומר שעל מחסור בכספים לרכישת נשק הנחוץ לקיומנו, כולנו יודעים, ואנו

צריכים לקבוע עדיפויות! גם פוליטיות, גם בטחוניות וגם סוציאליות.

לבופס של ענינים, אני רוצה להתחיל ברמת-הגולן.
ברמת-הגולן הקמנו ישובים, ואי אפשר תוך כדי מערכה פוליטית להפקירם.
להפך, אני חושב שאנו חייבים לחזק את רוחם ולחזקם. התכניות ביחס
לרמת-הגולן הן ביחס לאזור תעשייתי-עירוני שהוחלט, והן בשאלת הקמת
כפר-תעשייתי. אני מחייב את הדבר באופן עקרוני, אך הכנתי שברמת-הגולן
אין מקום להתישבות חקלאית נוספת. אני שואל, ולא אומר דבר. אני
רוצה לומר משהו על הכפר התעשייתי: יש לי ספקות רבים איך זה יהיה, אך
אנו צריכים פעם לתת שנסה לרעיון הזה, אפילו אם חלילה הוא "פן".

השר מ.חזני: צריך להקימו בקצווי המרכז העירוני, ואז אם יתפתח,
יהיה חלק מהעיר.

השר ש.רוזן: אני בעד מתן שנסה לכפר תעשייתי שתופי. אני יודע
גם להעריך הערכה רבה את היוזמה של אותן 20-30
משפחות של עולי בריה"מ, ואני חושב שיש לתת לה עדוד. צדק חזני פש
שהצעתו ביחס למיקום הישוב. אם ממקמים את הישוב במרחק של 40 קילומטר
מהישוב הסמוך, זה מחייב אותנו להקים מחר עוד 3-4 ישובים נוספים,
ואיני בטוח אם זה יצליח. איני יודע מה ההכרח, והדבר גם לא הוסבר לי.
אני מבין את ההכרח בהקמת מרכז אזורי בפיתחת רפיה, אך לא הוסבר לי
ההכרח לעשות זאת בגולן.

בענין פיתחת-רפיה, אצחיר פה הצהרה. מפ"ם החליטה
שהיא רוצה בפיתחת-רפיה בתוך תחומה של מדינת ישראל, ואנו רואים זאת
כחלק מישראל. החלטה זו מחייבת את ההתישבות בפיתחת-רפיה, אך החלטתה

1911-1912

1911-1912

1911-1912

1911-1912

1911-1912

1911-1912

1911-1912

1911-1912

1911-1912

השר ש.רוזן

גם החלטת שניה, שנעשה עוול לבדואים, ויש נשול. קבלתי אתמול תזכיר, ששוב יש נשול בשטח של 35 אלף דונם, וכל עוד לא יתוקן העוול הזה, לא אוכל להצביע בעד שום התנחלות בפיתחת רפיח.

זוהי סנקציה נגד עצמנו

השר ש.הלל:

השר ש.רוזן: אתה רשאי להגדיר זאת כפי שאתה רוצה. זו אפילו החלטת ועידה שלנו, שאני שלם איתה. נוסף לכך אני מעלה את השאלות החברתיות אשר קיימות באזור שה, שנדמה לי כי אין עליהן תשובה, וגם זה מעלה ספק.

השר י.רבינוביץ: אני רוצה רק להבין, האם יש איזו תכנית כוללת של האחזיות והתנחלויות שלנו בשלוש השנים הקרובות, ומה שמובא לכאן הוא חלק מתכנית, ומה העדיפויות אשר נראות לאנשים אשר מטפלים בעניין? אני מדבר על תכנית אופרטיבית-תקציבית לשלוש-ארבע שנים, וזהו חלק המועדף לפעולה כבר השנה? אם יש דבר כזה, הייתי רוצה לקבל מסמך, למה אנו הולכים בשלוש-ארבע השנים הקרובות בתחום זה, ומהם הרעיונות והמחשבות שהדריכו אתכם בקביעת העדיפויות?

אני בעד הנסיון של כפר תעשייתי, אך הכוחות שלנו די מוגבלים. אנו מדברים על מרכז עירוני ברמת-הגולן. אני חושב שצריך לבצע את העניין. הייתי בהחלט שולל אפשרות שהכפר התעשייתי הזה יהיה קטן-למדי + מרוחק מהמרכז העירוני שרוצים להקים ברמת הגולן. הייתי מקים אותו בשולי המרכז העירוני זה נראה לי חשוב מאד.

שתי הערות קצרות. אני מבין שלגבי מעלה-אפריים,

מר ארמין:

ועדת החשבונות-2.4.74

מר ארקין

המיקום אינו סופי.

לא סופי.

השר י. גלילי:

יש שם דרך תלולה מאד, ואיני יודע אם זה
מתאים. אני מתאר לי שבאיזו גס את זאת

מר ארקין:

בחשבון.

בעיקר אני רוצה להתייחס לפתרונות לעבודה שכירה
בפיתחת רפיח. נדמה לי שהפתרון המוצע עלול להחמיר את המצב, כי תשומות
העבודה בחממות ובבתי הזכוכית גדולות מאשר בסדות פתוחים, ואיני חושב
שעל-ידי הגבלה מלמעלה לשטח של דונם, העניין הזה יעבוד.

נראה לי ששוקא היום מסתמנים פתרונות

הרכה יותר קונקרטיים על הבסיס הקיים היום. דומנים שאלה ישובים
שבאופן טבעי יכולים לצמוח בהם ירקות הדרושים לשוק המקומי
ולייצוא, והבעיה היא כיצד להרכיב לוח גידולים שיהיה בעיקרו או כמעט
כולו ממוכן. יש יתרונות לבצל חורפי, לעגבניות ואפילו לגזר ולתפוחי-
אדומה, שאפשר לגדל גם ביהידות מושביות, בצורה ממוכנת מלאה, ואז
פותרים גם את בעיית העבודה השכירה, ונותנים קיום מלא ובכבוד לאנשים
אשר יושבים שם. אך אז לא צריך לדבר על דונם חממה ועל בעיות מים.
צריך יהיה להקים זאת על בסיס איתן ולא על בסיס של הגבלה מלמעלה.
אני חושב שעל-ידי כך שניתן תשובה לגידולים ממוכנים, לגבי אותם אלה
שהיום יש לנו תשובה עבורם מבחינת המיקום, יש תקווה שייצרו הרבה
ובכמויות עצום.

השר ש. פרס:

היות וזו הישיבה הראשונה, אני רוצה לחרוג משניים-
שלושה משפטים מהדיון שמתנהל כאן. אני מוכרח

השר ש. פרס

להגיד שאני מאד לא שבע-רצון מהתכנית שלנו לשנה הקרובה. מהדברים העיקריים למדינת ישראל, והם עליה והתישבות, נשארים דברים מעטים מאד בשטח. אני יודע שהתכנית של מסמך בלילי, נשחתה בגלל המלחמה, אך אנו נמצאים עתה אחרי המלחמה, ואנו מוכרחים להעסיק עצמנו בבניה ובהתישבות, אחרת המדינה תאבד מתנופתה ומקסמיה כלפי עצמה. זוהי תכנית מינימלית שבמינימלית, אעפ"י שאין לנו אמצעים, אני פונה אל עצמנו לראות אם אפשר לעשות השנה יותר ממה שאנו עושים. אני לא מדבר על מפה אלא על האספקט ההתישבותי כולו. זוהי התישבות מאד מצומצמת.

הערה שנית: אולי מה שאני עומד להתייחס אליו אינו נכלל בדיוני הועדה, אבל כוונתי להעלות את כל הקומפלכס הירושלמי, צפונה, דרומה ומזרחה לעיר.

השר י. בלילי: זה מחוץ לתחום העיסוק של הועדה הזו. ישנה ועדת השרים לענייני ירושלים.

השר ש. פרס: אני מדבר על השטח שמחוץ לירושלים, בין מחולה לבין ירושלים עצמה, בין בקעת הירדן לירושלים, כל שרשרת ההרים מים המלח וצפונה. אנו מבינים שהנושא אשר יעמוד לפנינו הוא הנושא הפלשתינאי. גם בנושא זה הייתי רוצה לקבל הדריך, הייתי אפילו אומר שההתישבות הצפומצמה במידה כזו, כי אנו מעמידים לרשותה השקעות כספיות קטנות מאד, אם כי ראיתי כמה ישובים שהתחילו בעבוד קרקע, ואחר-כך נגשו לבניה עצמה. כמה ישובים כאלה במעלה אפרים ובבקעת הירדן, שם ישנם עכשיו 12 ישובים. זהו דבר שלא ידוע בארץ, ויכול להיות שביום העצמאות אנו צריכים לקרוא לעם לבקר בישובים אלה, כי זה דבר יוצא מן הכלל.

השם+

אלוף ש. גזית:

קודם כל לגבי סמרי במרכז החופים, כל הרזרווה של מרכז החופים היא שלושה מליון קוב מים, אולי שלושה וחצי מליון. מצב המים ברצועה הוא כל-כך בכי-רע, שאיני רואה אפשרות ליעד את הרזרווה הזו להתיישבות יהודית. אני לא מתנגד להתיישבות בסמרי, אך נצטרך למצוא מים נוספים שיידרשו כדי לפתור את בעיות המים באזור חן-יונס ורפיה.

נקודה שניה שרציתי להתייחס אליה, בענין פיתחת-

רפיה. אנו מאד בעד התיישבות בפיתחת-רפיה. יש כבר שניים או שלושה יושבים בשטח, ויש שעה כושר להקים עוד ישובים. אני לא מתרגש מנושא הנישול בפיתחת-רפיה. הנושא הזה איננו בעייתי באופן קונקרטי. מה שכן בעייתי הוא, שאנו לא עומדים בהתחייבויות שלנו כלפי הבדואים, ואי עמידה בהתחייבות מעכב את המשך כל הפעולה. איני יודע אם זה בסמכות הוצדה הזו, אך יש שטח קטן שרצינו לייצר לשכנים הבדואים באזור, בתוך שטח ב', ורצינו ליצור עובדה, שיקבלו תמורת חלקה גדולה חלקה קטנה, אך פרושתת במים. כל הענין מתעכב כבר שנה, בגלל החלטת פוליטית לפתוח את השטח. אני מדבר על שטח ב' ליד מסורה, ^{והבדואים} ~~אומרים~~ שאינם מאמינים לנו יותר. יחיאל אדמוני דיבר על שטח של 3000 דונם, ואני אומר שאנו הקועים כי הבדואים אינם מאמינים לנו, כי איננו עומדים בהתחייבות שמראה גם את החלק הפוזיטיבי של החלטתנו.

השר י. גלילי:

מי הממונה על בצוע הענין ?

אלוף ש. גזית:

אנו, וכאשר אנו אומר "אנו" - כוונתי היא צה"ל.

השר י. גלילי:

אני למד מדברין שאני צריך לבוא בדברים עם שר

השר י. גלילי

הבטחון.

אלוף ש. גזית: לא, עם ראש הממשלה. כדי לבצע זאת, צריך לבצע הפקעה פורמלית של השטח, ועל החלטה זו אנו תקועים כבר 3/4 שנה. הבדואי לא יכנס לשטח הזה, אם לא ניתן לו את השטח שלו.

השר י. גלילי: אני רוצה לומר לחברי הועדה החדשים, שהנושא הזה מעולם לא היה מונח על שולחנה של הועדה הזו. הוא נדון באחת ההזדמנויות בישיבת הממשלה, ואני למד מדבריו של גזית, כי אני צריך לבוא בדברים עם ראש הממשלה ועם שר הבטחון בדבר מלוי ההתחייבויות שניתנו לבדואים, ואם התהליך הזה ידרוש אשורים חדשים של הממשלה, הוא יובא לממשלה.

השר מ. קול: ממה מציע להפקיע מהבדואים למען הבדואים?

אלוף ש. גזית: נכון.

הנושא הנוסף הוא חרובה. יש היום שעת כושר לרכוש קרקעות בשטח שבין אל-עריש לפיתחת רפיח, ודרומה מהפיתחה עד שדה התעופה: א. בגלל חנופת הפעולות שלנו מסביב לשדה התעופה, יש מרגשה שלאור ההתפתחות הזו, לא תהיה לבדואים ברירה, ולכן מוטב להם לקבל את הפצוי המתאים. ב. ישנה הערה ספקולטיבית אחרת, והיא שהיהודים ייצאו מהאזור, עד הקו הירוק, ואז מה אכפת להם לקבל עתה חמורה עבור אדמתם, ואחר-כך לקבל בחזרה את הקרקע.

אני מציע לנצל את שעת הכושר הזו. בעית קיומו

של נח"ל סיני וקיומם של ישובים אחרים היא חמורה מאוד, אם לא

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

תהיה רציפות. אני מציע להכין תכנית ביחס לנח"ל-חרוב או חרובה.

בשנה זו, ואני מבין שאנו נמצאים במסגרת של

3-4 האחזויות, כלומר זוהי התכנית ל-1974/75. מאחר והמספר כה

מצומצמם, אנו לא פטורים מן השקול הצבורי והפוליטי, לגבי כל

אחד ואחד משובים אלה. מבחינה צבורית ופוליטית איני רואה אפשרות

למסוח על אחד מהאזורים שיהיו ברי-התישבות, אם נקים האחזות

בפיתחת-רפיח ולא בבקעת הירדן או ברמת הגולן, יש לכך משמעות פוליטית.

לכן השקול אשר הנחה את מבישי התכנית היה, שתהיה נקודה אחת בכל

[illegible]

אזור לכל הפחות, וזהו שקול שאנו כועדת שרים צריכים לאמץ אותו.

ובגם אלה שיש להם ספק אם יותר טוב היה להקים את הישוב במקום זה או אחר.

זהו שקול שאינם יכולים להחלים ממנו. לכן אפשר לקבל את התכנית הזו

באופן כללי, כאשר הפרוש וההצעה המעשית לגבי כל מקום ומקום, עוד

יִיבָחֲנוּ. אֲךָ אֵרִיךְ לִקְבֹּל אֶת הָעֶקְרוֹן שֶׁבְּכָל אֶחָד מֵהָאֲזוּרִים הָאֵלֶּה, בְּתַקְצִיב

המצומצם שעומד לרשותנו, צריך לעשות משתו. אם המרכז העירוני יהיה

במקום זה או אחר, שם זהו שקול שצריך להביאו בחשבון.

לגבי פיתחת רפיח קיים לא רק השקול הצבורי

והפוליטי, אלא גם צורך ממשי בעבוי ההתישבות שלנו שם, ויש לכך משמעות

מכל הבחינות, יש צורך בעבוי התמססה שלנו, ואין לגבי מקום זה צל-צילו

של סמך אצל מישהו מאתנו. לכן איני חושב שהסנקציה העצמית שמציע רוזן

היא במקומה. הייתי יכול להבין, אילו דובש בהפיסת שטחים נוספים.

השר ש. 1117 :

קבלתי תזכיר על תפיסת שטחים נוספים.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTEN LENOX TILDEN FOUNDATION

1895

1895

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

1895

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTEN LENOX TILDEN FOUNDATION

1895

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTEN LENOX TILDEN FOUNDATION

1895

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTEN LENOX TILDEN FOUNDATION

1895

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTEN LENOX TILDEN FOUNDATION

1895

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTEN LENOX TILDEN FOUNDATION

1895

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTEN LENOX TILDEN FOUNDATION

1895

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTEN LENOX TILDEN FOUNDATION

1895

1895

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

השר ש. הלל:

לא שמעתי בכל מה שנאמר כאן, משהו על הפסדת

שטחים נוספים. אנו יכולים להעלות כל נושא

שאנו רוצים בממשלה, ואם יש עניין של כספי פצועים, אנו רשאים

לעשות זאת. ++\$++ אילו דובר על תפיסת שטח חדש, יכול היה השר

רושן לשאול האם מפנים אהאנשים. השטח תפוס, ואנו חייבים לראות

את העניין ההתישבותי. אם השר רוצה לערער על תפיסות קרקע

שהיו או תהיינה, לא כאן הפורום לעשות זאת, אלא בממשלה. שר

בממשלה אומר כי כדי לשקול את העניינים אחרת, הוא רוצה להטיל

ווטו על החלטה קיימת. אילו היית משכנע אותנו, היינו מטילים ווטו

על עצמנו, אך אתה בהערה שלך מבקש מהשרים הלל, חזני וגלילי

לא לקבל את דעתך, כי אז ++\$++ הוטו יהיה משמעותי. זה נראה

משונה מאד. אני לא מציע שנטיל ווטו על עצמנו. אנו מצוים לחלק

את ההקציב ההתישבותי. אם יש לך הצעות, אתה צריך להביא לראש הממשלה

ולממשלה, אך לא בדרך של סנקציות על עצמנו.

השר י. גלילי:

ברשות החברים שנרשמו לקבלת רשות הדבור, בכללם

שר החקלאות, הייתי מחשיב מאד שהישיבה תסתיים גם

בסיכום, מכל מקום, אותם חברים שהולכים. העלינו הצעה ואני מציע לוועדה

לרשום לפנייה את הצעתנו. היא אינה חורגת מהפרימטרים ההתישבותיים

והפוליטיים הקיימים בממשלה. היא נתונה לשקול נוסף מטעמים של קרקע,

מים, הקציב וכו'. ++\$++ גם נושא שהעלה השר חזני, ואלון לפני

שהלך, הודיע לי/הוא מצטרף להצעה.

השר ש. פרס:

גם אני מצטרף.

השר י. רבינוביץ':

אני מצטרף לעיקר, מחוץ להערה לגבי רמת-הגולן.

השר י. גלילי:

יש עוד הערות שאתחשב בהן. היתה הצעה לצרף את הכפר התעשייתי לאזור העיר. נמשיך את הדיון בישיבה הבאה, אך לפני כן אני רוצה לרשום מה אנו צריכים לעשות בעקבות הישיבה הזו: א. לקרוא הישיבה הבאה נביא מידע בקשר לנושא שעורר השר חזני. מחמת השעה הדוחקת אני רוצה להכנס לכך עכשיו. יש לנו מה לומר ויש גם מידע קצת שונה מזה שהשמע מדברי חזני. אני מתחייב להביא מידע בנושא זה לישיבה הבאה.

השר מ. חזני:

בינתיים הם פוכרים את המקורות האלה לישובים אחרים.

השר י. גלילי:

בינתיים לא מקבלים החלטות נוספות על החלטות שנתקבלו. אף אחד אינו יכול להגיד "שמע בגבעון דום" - וירח בפיתחת רפיה.

השר מ. חזני:

אני שואל אם המקומות המסומנים באזור שדות הובטחו לגורמים אחרים. אם הובטחו לגורמים אחרים, אני מציע לעכב כל פעולה בעניין זה.

השר י. גלילי:

אני כופר במידע שאתה מוסר פה ומודיע לך שעד הישיבה הבאה לא תווצרנה עובדות חדשות על אלה שנוצרו עד הישיבה הזו. נבדוק את הנגא, גם מבחינת קיום ההתחייבויות כלפי הבדואים, ובישיבה הבאה מלבד הנושאים שיועמדו לדיון, נשלים את הדיון בנושא זה.

מר ר. וייץ:

נבדוק את שאלת מיקומו של הכפר התעשייתי לאור ההערות שהושמעו כאן, כשם שלא קבענו את מיקום הכפר התעשייתי באזור בקעת הירדן.

...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...

...the ... of the ...
...the ... of the ...

...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...

...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...

...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...

...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...

השר ש. רוזן:

אני מציע שאת ההחלטה על פיתחת רפיח נדחה עד לאחר
החסכם שצריך להיוון מושג עם הברואים.

השר מ. חזני:

יש לי הצעה בנושא אחר: אני מציע דבר שהצעתי גם
לפני שנה ליו"ר הועדה, להטיל על מינהל מקרקעי
ישראל למצוא מקום לשתיים-שלוש האחזיות בין חברון לבאר-שבע.

השר מ. קול:

אני מבקש תשובה רשמית, אם בונים בפיתחת-רפיח
מרכז אזורי או את העיר ימית. אני מבקש תשובה

מוסמכת

השר י. גלילי:

כדי לתת תשובה לשאלה זו, אני צריך חצי שעה.
מי שקורא למקום ימית, אלה תושבי פיתחת רפיח,
אשר כותבים על השלט שלהם: ימית - לים.

באשר לשאלתו של השר קול, אני משיב שממשלת ישראל

החליטה על הקמת מרכז אזורי בפיתחת-רפיח. היא קבעה בשלב ראשון את
מסגרת המרכז הזה עד שנת 1975, מסגרת של 350 יחידות דיור. כל ההחלטות
הנוספות טעונות החלטה של ממשלת ישראל, אך התכנית העקרונית של ~~ה~~
היקף המרכז האזורי, זהו נושא שבקשר אליו טרם התקבלו החלטות נוספות,
גם שם לא ניתן לנערה. מחוץ לכך, ממשלת ישראל גם לאחר שבחרה מתוכה
שר הסברה, אין לה שליטה על עתונות, אמצעי התקשורת וחופש הבטון,
ובמידה שנוקבים שם למקום ונותנים בו סימנים, יש בכך מצוי מכסימלי
של חופש הבטון והפרסום.

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE